

Digitized in 2006
by
Thrinaina Informatics Ltd, Secunderabad, A.P., India.
(<http://www.thrinaina.com>)

From the original owned by
Sundarayya Vignana Kendram
and its partner Institutions

as part of the
British Library Endangered Archives Programme
supported by the
Lisbet Rausing Charitable Fund

Except for individual research purpose
any reproduction should be made with
written permission from the

Sundarayya Vignana Kendram,
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampally, Hyderabad - 500 044
Andhra Pradesh, India

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright laws of the United States (Title 17, United States Code) and of India (Copyright Act of 1957) govern the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material including foreign works under certain conditions. In addition, the United States extends protection to foreign works by means of various international conventions, bilateral agreements, and proclamations.

Under certain conditions specified in the laws, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that photocopy or reproduction is not to be used for any purpose other than private study, scholarship, or research. If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

These institutions reserve the right to refuse to accept a copy order if, in their judgment, fulfillment of the order would involve violation of the copyright laws of the United States or India.

మౌలానా మహమ్మదాలీ

38 వ భారతజాతీయమహాసభ

కాకినాడ, 1923

Record no. 789

Maulānā Mahāammadālī

38 Va Bhāratajātīyamahāsabha

Kākināḍa, 1923

Record no. 789

SUNDARAYYA VIGNANA KENDRAM

1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampalli
Hyderabad – 500 044, Andhra Pradesh, India

మౌలానా మహమ్మదాలీ.

38 వ భారతజాతీయమహాసభ : మౌలానా మహమ్మదాలీగారి
అధ్యక్షకోపన్యాసము 28 డిసెంబర్ 1923.- కాకినాడ : కోటమర్తి చినరఘుపతిరావు,
1923.

164 p. ;21 cm.

Record no. 789

Maulānā Mahāmmadālī.

38 Va Bhāratajātīyamahāsabha : Maulānā Mahāmmadālīgārī
adhyakṣakōpanyāsamu 28 Ḍisembar 1923.- Kākināḍa : Kōṭamartī
Cinaraghupatirāvu, 1923.

164 p. ;21 cm.

Record no. 789

35 mm microfilm

Image placement: IA IB IIB

Date filming began:

38వ భారత జాతీయ మహాసభ

పరిశ్రమ

Shro 522

Ac no ~~12941~~

12955

789

38వ భారత జాతీయమహాసభ.

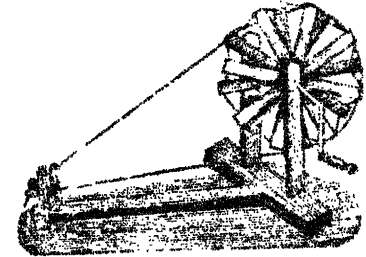

మౌలానా మహమ్మదాలీ గారి
ఆధ్యక్షకొసస్థానము.

28 జనవరి 1923.

522-

12955

CHARKA.

కొలమర్తి విజయలక్ష్మిదేవిగారిచే
కాకినాడ మాన్యుక్టురి శాలయందు ముద్రించబడినది.
కాకినాడ.

మిత్రులారా! సోదర సేవకులారా!

10 JAN 1924

జాతీయ మహాసభ కార్యక్రమవహినిన మిత్రులారా! సోదర భారతీయు లే భారతీయునకైన నొసంగగల మహాసభ కార్యక్రమమును తమకు ప్రసాదించినందులకు వందనములర్పించుట యాచార్యమై యున్నది. అట్టిపదవి నలంకరించుటకు తమకర్హుల లేదనియు, అంతకు పూర్వమిహిత మధిష్ఠించినవారితో తామెంత మాత్రమును సరిరామ నియు, చెప్పటకూడనాచారమే. ఆపలుకు లాయాయధ్యక్షుల వినయ సౌశీల్యముల ప్రకటించుటచేసి, కేవలము లాంఛనామాత్రములని చెప్పజనను. నేనును చర్చిత చర్చణముగ నామాటలనే వచించుచు, వానినికను నిస్సారము లొనర్పబూనుట, నావినయ సంపత్తియూల మున కాదు. రెండు సువత్సరముల క్రిందట, నేచెరసాల కేగుటకు కొంచెము ముందుగ, కొన్ని రాష్ట్రసంఘములుకాంగ్రెసు సభాధ్యక్ష పదవికి నానామమునుకూడ సూచించిరి. అప్పుడు నేనాపదవి సంగీకరింప జాలనని విన్నవించి, నాకు(నానామమును సూచించుట వలన) గల యాశ్చర్యమును కొంతవరకైనను వెల్లడింపగల స్థితియందుంటిని. కాని ఈపర్యాయము విధివశమున నాకట్టియవకాశ మణుమాత్రమును లేక పోయెను. నేనుచెరసాలనుండి విముక్తియొందిన వెంటనే, ఇచ్చటి సన్మానసంఘము తోము కొలదిదిసములలో సమావేశమై నావిన్నికవిషయమై వివిధ రాష్ట్రములును గావించిన తీర్మానములను స్థిరపరుప నుంటిమని నాకుతంతినంపిరి. అట్టితరుణమున నైనను, నాయనంగీకారమును తెలిపియుంచును. కాని, డిల్లీ మహాసభకు కారణభూతములైన పరిస్థితులను బట్టియు, ఆమహాసభలో నేర్పడిన సుదీర్ఘములను బట్టియు, నేని యధ్యక్షపదవి సంగీకరింప కుండుట యొకింత అధర్మమగు నేమోనని సంశయించితిని.

నేనీపదవి నలంకరింపబూనుట మిగులసాహసకార్యము. నాభయ సంశయములకుగల కారణమొకటి మీ కెల్లరకును తెలిసియే యుండును. నాకు కాంగ్రెసుతోడి సంబంధము నిన్న మొన్నటిది. నేను కాంగ్రెసుకు మొట్టమొదట ప్రతినిధిగా వచ్చినది 1919 వ సంవత్సరముననే. అప్పుడైనను నేను క్రమకద్ధతిని సభాకార్యములందు పాల్గొనలేను. ఐరోపా సంగ్రామకాలమున కడపటి నాలుగు సంవత్సరములును మాసోదరు లిరువురమును రాజకీయ నిర్బంధితులమై, అమృతసరసభనాటికి 'బే నూటు' చెరసాలనుండి విడుక్తులమైతిమని తమలో కొందరికి తెలిసియే యుండును. విముక్తి నొందినంతనే, ఏకాయోగి, భారతీయరక్తముచే పునీతమైన అమృతసరస్సున కేగితిమి. అప్పుటికే కాంగ్రెసుసభ ప్రారంభమయ్యెను. మేము సక్రమముగ ప్రతినిధులమగుటకు వీలులేకపోవుటచే అమృతసరసాన దయాపూర్వకముగ మమ్ము తమప్రతినిధులుగ సంగీరించిరి. మరుసటివత్సరము నాగపుర మహాసభకు మేము క్రమకద్ధతిని ప్రతినిధులమై వచ్చితిమి. నేటివరకును అట్లు రాగలిగినదొక్క నాగపురమునకే. నాకుపూర్వమీ యభ్యుత్పత్తిము నభిప్రాయపాతమును, తమజీవిత మంతయు కాంగ్రెసు సేవకై భారవోసిన ధీరులు. అపున కాంగ్రెసు వ్యవహారములందు కేవలము పసిపాపడనగు నేను, ఈమహాప్రతిమాన గౌరవమునునాకొసంగినందులకై కృతజ్ఞతా పూర్వకములర్పించుట లాంఛనమాత్రమెట్లగును?

ఏమహామహుడు నావలె నిటీవలనే కాంగ్రెసు రంగమున ప్రవేశించియు నాయుకాంగ్రె గణ్యుడయ్యెనో; ఇచ్చటసమావేశమైన ఇదన్యులెల్లరు నెంతవెనకనను ఏమహామహుని దివ్యస్వరూప మిచ్చట గనరాదో; అట్టిమహాత్ముని సాహచర్యభాగ్యము (నేను కాంగ్రెసు నందు ప్రవేశించిన) ఈస్వల్ప కాలమునందు నాకబ్బుటయే ఈనాప్రస్తుత కడవి కొంత యర్హతగలిగింది యుండవచ్చును. నేను మొదట

1919 సంవత్సరమునప్రతినిధిని కాంగ్రెసుకు సందర్శించిన నాటకుండియు ఆమహాత్ముడే ప్రజాహృదయము నాకర్షించి, కాంగ్రెసునందు ప్రధమగణ్యుడయ్యెను. మళ్ళీమహాత్ముని నేటిపరిస్థితులలో నాయన నాయకత్వము మనకత్యావస్యక మగుచున్నది. అట్టిస్థితిలో, ఆయనయెడభక్తి విశ్వాసములందేరికిని తీసిపోక పోయినను, శక్తిసామర్థ్యముల యందల్పుడనగు నావంటివాడాయన స్థానమాక్రమించుకొని, నేటిసభా కార్యముల నిర్వహించుటయే దైవసంకల్పమైనచో,

“ఉత్తములు గతించుటాజేసి, మేము త్తములమైతి”
మనినుడివిన అరబ్బీదేశ కవిపుంగవునివలె నేనును చింతించుటశప్పనే మియు చేయజాల కున్నాను.

మహాత్ముని నిర్బంధమునకు ముఖ్యకారకుడైనయారాడు, మహాత్ముని “బ్రతికి యుండగనే భూస్థాపితము” కావించుటవలన ప్రజలలో నాయన జనింపజేసినమహాశక్తి యణగి పోవునని యాశజెందినను, నేనుమాత్రము మహాత్ముడైయు సజీవుడై యున్నానో అటులే ఆనవీనశక్తియు నింకను సజీవముగనున్నదని నిశ్చయముగ నమ్ముచున్నాను.

మిత్రులారా! దైవముపై భారమువైచి, తాముశుష్క తమ కదయారసమును నాపై వర్షించెదరనినమ్మి, నేనియు త్రమస్థానము నలంకరింపగలయర్హత కొంచెమైనను ప్రసాదింపగల యామహాశక్తిని నేడాహ్వానించుచున్నాను.

మిత్రులారా! అమృతసరస్సు, కలకత్తా, నాగపురము, అహమ్మదాబాదు మహాసభలకు సభాధ్యక్షులుండినను, ఏమహానీయుడు ప్రధానపురుషుడై మిమ్ములనడిపించెనో, ఆమహానీయు డొక్కడే మిమ్ముల నేడు నడుపదగినవాడు. మన సేనానియుద్ధరంగమున పట్టునడిశత్రువులచే జక్కియున్నాడు. ఆయనలేని లోపమును తీర్చగలవారెవరు? నేనన్ననో, మీ ప్రేమాతిశయమువలన సామాన్య నైనికవర్గ

మునుండి నాయకత్వమువహించ నాహ్వానింపబడినవాడను. ఈసభా నిర్వహణమునందును, కాంగ్రెసు నిబంధనల ననుసరించి నే కధ్యక్షుల దవియుండువలసిన సంవత్సరపర్యంతమును, అట్టి ప్రామాణికతయే నాపై చూపవలెదను.

—: అధ్యక్షుని కార్యభారము :—

ఒక్కవిషయమున మాత్రము మీకు నేను వాగ్దానమొనర్పవలసియున్నది. అందులకు నాకెట్టి సంకోచమును లేదు. నాజీవితమంతయు పోరాటమునందే గడపితిని. నాసహజవ్యక్తిత్వాహమును, తీక్షణతయు, నాపోరాటములందు ప్రదర్శించుట నాకలవాటు. మీరు నన్నధ్యక్షునిగ నెన్నుకొనుటచే, నాస్వేచ్ఛకు భంగమువాటిల్లినది. మఱొక దునకు కాకపోయినను, నాస్వేచ్ఛకొకటైనను, ఈసభ కధ్యక్షుల వహించుమహాభాగ్యమును సంతసముతో విడనాడి యుండును. ఎట్లున్నను, నాకు కొత్తయైన శాంతిస్థాపనా కార్యభారము నాపైన బడినది. ఈలోకమున సమరమునకన్న వాంఛనీయమెదియైన చున్నచో, అయ్యది శాంతియేనని, నావంటి సంగ్రామాభిలాషినిత మొప్పుకొనకతీరదు. కావున శాంతైక్యముల నెలకొల్పుటకై నేను పోరాడు నవకాశమును వడలుకొంటిని. అందులకు చింతింపను. అధ్యక్షులదవి యందుండి, నాశక్తికొలది మీకు సేవమొనర్చుటకై ఏతెంచితి నేకాని, భానిసల యజమానినలె నధికార మూనుటకుకాదు. ఇట్టి రాజకీయసాధుముల యాచారము ననుసరించి, నేటి మహాసభను నాయధ్యక్షుకోపన్యాసముతో నుపక్రమించుటలో, నిరంకుశాధికారివలెగాక, సేవకునిభంగి మెలంగదలచితిని. మీరు వివిధవిషయములను చర్చించి నిర్ణయించుటయందు నేను తోడ్పడెదను. కాలయాపనయు, దేహమనోబలముల దుర్వ్యయమునుకాకుండ, నిర్దుష్టములైన నిర్ణయములను కావించుటకై మీతోడి సేవకుడనగు నేను నాశక్తికొలదితోడ్పడెదను.

అంతయుములన్నియు మీయవియే అయి యుండవలెను. నాయవి కాకకు, మీరును, నేరును సంప్రదించి కావించిన తీర్మానములై ననై యుండవలెను.

మహాత్ముని యప్రకీర్మాన వశీకరణశక్తినిగూర్చి మనవిచేసియుంటిని. కొలదిమంది ఆయనచే సమ్మోహితులుకాకుండ తప్పించుకొన యత్నించినను, వారలకది దుస్సాధ్యమయ్యెనని మనమంగీకరింపక తప్పదు. స్వకీయాభిప్రాయములను విడనాడి, మహాత్ముని యభిప్రాయమునే యవలంబింపవలసినదని ఆయన ఎప్పుడని కోరియుండలేదు. అది యాయన యభీష్టమునుకాదు. ఆయనతో శీఘ్రముగను, హృదయ పూర్వకముగను, నేకీభవించిన యనుచరులు పలువురాయన కార్యక్రమమునందు సంపూర్ణ విక్వాసముచేగాక, కేవలముమహాత్మునియందలి భక్తిచేతనే ఆయన ననుసరించితిమరు విషయమును గ్రహింపజాలక పోయిరి. మహాత్ముని చేరసాలకేసుటగు పూర్వ మీవిషయమును గురికొని, మిగుల చింతించెనని నాకు తెలిసినది. మహాత్ముని జనవశీకరణశక్తి నాకు లేదని చెప్పుటకునైతము నాకర్హతలేదు. కావున, నేపక్షమున మీసమ్మతుల నొసంగినను, జాగరూకతతో ఛరిశీలించి, బాధ్యులగురైరిగిగాని యెసంగరాదని మనవి జేయుచున్నాను. ప్రాముఖ్యవిషయము గూర్చి నేమెసంగు నభిప్రాయములుమీకు నుంచి పవేమోనని విరగించి మిన్నకుండినచో, నావిధ్యుక్త ధర్మముచేత నెవ్వరే బలకుండును. ఇంతియకాక, నేనట్లానర్చుట ప్రజాస్వామికసిద్ధాంతములకు విరుద్ధముగ నుండును. అటులే, సభాధ్యక్షుని సంతసింప జేయుటకై ప్రతినిధులు స్వకీయాభిప్రాయముల వెల్లించుటకు స్వాతంత్ర్యము నొసంగకుండుటయును; ఏకొలదిమంది సానుభూతితో బడయుటకై, అధికసంఖ్యాకుల నోప్పుకట్టి వేయుటయును కూడ ప్రజాస్వామికము నపహాస్యస్థితికి తేగలవు.

—:కాంగ్రేసు సమావేశము:—

—:కక్షలకు తావుకాదు:—

అయినను, భారతీయులు ఆరువేలమంది ప్రతినిధుల నెన్నుకొని నదియు, మనమెల్లరమును నానాదిశలనుండియు కాకినాడ కట్టణమునకు ప్రయాణమొనర్చినదియు, మన మిల్లుబయలు దేరకపూర్వమే మన హృదయముల నావరించియుండిన యభిప్రాయములననుసరించి ఏదైన, నొకపక్షమున సమ్మతుల నొసగుటకు కాదు. పాక్షిక కవివరుడు 'ఓము' జెప్పినట్లు "వచ్చినవోవనే మరలపోయినవో," మరకుగాని యెరులకుగాని, యెట్టి మేలొనర్చినవా రమగుదుము?

మనమిచ్చటకు బయలుదేరకపూర్వము మనకుగల యభిప్రాయములను, మనసోదర ప్రతినిధులతో సరిపోల్చి జూచి మార్పుకొనక పోతిమేని, యీ ప్రయాణమునందు వృథాయగును. న్యాయప్రయాసలు నిష్ఫలమౌజనములు.

మనభావములు దోషభూయిష్టములని మనము సంపూర్ణముగ దలంపకపోయినను, మనకన్న వివేకులును, అనుభవశాలురును నగు పెద్దల యభిప్రాయముల గౌరవించుటచేగాని; ప్రత్యేకవ్యక్తులు మనకన్న నధికులుగాక పోయినను, ఒండురుల సంయోగముచే నేర్పబడిన బహుజనాభిప్రాయము నాదరించుటచేగాని; మన యభిప్రాయముల మార్పుకొనుట మనకెంతయగౌరవప్రదముగాని లజ్జాస్పదము గానేరదు. ఒరుల ధృఢవిశ్వాసముల గౌరవించుటలో నేరేరికిని దీసిపోవను. కాని ప్రతియభిప్రాయమును మనస్సాక్షి ప్రేరితమని దలంచుట పాడిగాదు. ఈసందర్భమున సుప్రసిద్ధరాజనీతి విశారదుడగు 'కాంగ్రెసు వెల్లు' నుడివిన వచనములు నాసిద్ధాంతమును బలపరచుచున్నవి. ఆయన యెల్లప్పుడును, తనయనుచరులతో "నొకవేళ మీరేపొర బడితిరేమో యను సంగతి మరువవలదు"ని జెప్పుచుండువాడట.

—:ఆత్మనిగ్రహము:—

ప్రతినిధులు సర్వవిషయముల తమయభిప్రాయములను యథేచ్ఛగ వెల్లడింపగల స్వాతంత్ర్యము గలదు. తమమదికిదట్టివ తీర్మానముల నుపపాదింపవచ్చును. ఇతరు లుపపాదించిన తీర్మానములకు తమ యిచ్చ వచ్చినన్ని సవరణల నుపపాదింప వచ్చును. ఎన్నిమారులైనను సమ్మతులు లెక్కింపవలెనని గోరినగోరవచ్చును. కాని యితరుల యభిప్రాయముల బాటింపక, చారల కష్టసుఖముల గమనింపక; దుర్దేశనంది మనోభికల్యమున గుండు భారత జాతీయమును సరికుగొనక యీయభిప్రాయముల చెల్లించుబూనినవో కార్యభంగమగును. సభాస్థలిని జేరి పుడు, ప్రజలయత్సాహము శిక్షణ శూన్యమై నిగ్రహ విరహితమై ముందుకు శోననియమని వాపోవుచు, నిక్కువముగ చారల సరళి గాంత స్వభావములే చారలకు గొంతవరకైనను రక్షించెనని మహామిథు జెప్పుచుండువాడు.

జనసామాన్యమునకు, ఆత్మనిగ్రహశిక్షణాదుల నలవడ జేయగల యుక్తులు ప్రతినిధు లేగావున, చారల (ప్రతినిధుల) నిగ్రహశిక్షణలు ప్రజల సద్వర్తనమునకు ఆధారభూతములగుచున్నవి. ఇతికన్న గుఖ్యమగు విషయమిక్కొక్కటిగలదు. మనయభిప్రాయము తెలిపడతరమైనను, వానిని వెలిబుచ్చుటలో దుశ్చింత పరదూషణల కవసరమొసగు పాక్షిక భావముల నవలంబింప కుండుముగాక. మననా కీర్తనమును లోకమందెల్లడలహింసా సందేశమును జాతీయున్నాడు. కవాక్కులయందైనను, చార్జ్స్యమును, దరిజేరనియని యామహాని నిశ్శయములయొందియు, మనమిత్రసత్తములయొడనైనను అహింసా తత్త్వమును బాటింపజాలకుండుట హాస్యాస్పదము. నేనెన్నటికిని, ప్రాగ్నిహమును జల్లాల్చి ఉదాసీనభావమును జెంపొందింప నిచ్చుగింపను. కు గావలయునది శిక్షణము. మృతిగాదు. యంత్రమును దిగ్విప్లుకు

యావిరి యెట్లావశ్యకమో యటులనే, జాతీయ పురోవృద్ధికి యత్నాహూ
మావశ్యకము. కాని యయ్యది కృమమార్గమున నడిపింపవలయును.
దీనికిసంబంధించినదే రాజీధర్మము. మనయది భిన్నసిద్ధాంత సంఘర్షణ
వలన జనించిన సంగ్రామముదక్క వేరొండుగాదు. కావున శాంతిస్థా
పనకొరకైనను మనసిద్ధాంతముల విడనాడజాలము. కాని, నేఁస్థితినిబట్టి
మనతో ప్రతివిషయమున నేకీభవింపజాలకపోయినను, మనవలెనే ని
శ్చలజాతీయ వాదులైనవానిని కూడగట్టుకొనుటకై యెట్టిత్యాగమైనను,
గావింప సూక్ష్మంబు మై యుండవలయును. మననాయకోత్తముడు రాజ
కీయరంగమును ఆధ్యాత్మికమొనర్చి, పవిత్రవంతము గావించుటవలన
మనయుద్యమము యుత్కృష్టమయ్యెను. కావుననీతిబాహ్యమైన రాజకీ
యశీవనము మనల నెంతమాత్రమును సంతృప్తిపరుపజాలదు. కాని
రాజకీయరంగమున సామాన్యముగ యుత్కృష్ట వాంఛితములు జేకూర
కపోవచ్చును. మనజీవితమంతయు ఉన్నదానితో తృప్తిమొంది, గడుపవల
సివచ్చుచున్నది. అట్లగుటచే ఉత్తమవాంఛితము లభింపనంతమాత్రము
నయొక్కొంతతక్కువస్థితినింగీకరించుట కెట్టియభ్యంతరమును నుండరాదు.
ఏలనన అట్లంగీకరించుటవలన దేశీయులలో పలువుర మనలోగలుపుకొని
విజయపథమున జరియింపగలుగుదుము. బానిసత్వమును నిర్మూలమొన
ర్చి స్వాతంత్ర్యవిజయమును బడయవలసియుండ, వేగమే మన కొదవిన
దుర్లభముల పటాపంచలుగావించి, ధర్మసంస్థాపన మొనర్పవలసియుండ
స్వపక్షవిజయమునకై పెనగులాడుటనుచితము.

మిత్రులారా! సలహాపూర్వకమైన యీయుపోద్ఘాతమునకు
నన్నుమన్నింపుడు. అట్లొనర్చుటమీకును నాకునుగూడ కేగరూదాయ
కమని నమ్మితిని. ఇంక నుపక్రమితము.

—ముసల్మానులకును, కాంగ్రేసు సభాసంస్థకును గలసంబంధము;—

—నైనికవిప్లవము: ముసల్మానులపై యేతత్ఫలితములు.—

కాంగ్రేసు మహాసభతోడ నానుగల్గిన సంబంధము నిన్న మొన్న
టిదేయని నుడివియుంటిని. నాకేకాదు. కాంగ్రేసుసభ నాసంఘమున
కుగూడ గొత్త యొ ఆసంఘముయొక్క రాజకీయజీవితము సంగ్రహ
ముగా నిచ్చుటయొక్కొంత ముచ్చటంప వలసియున్నది. అట్లుముచ్చటం
చుటవలన, నేడుమనల గలవర పెట్టుచున్న విషమసమస్య సుగ్రాహ్య
మగును. 1885 సంవత్సరమున హైద్రాబాదు నాయకులు కొందరు ఆంగ్లేయ
ప్రముఖుల సాయంబుగొని, అఖిలభారత జాతీయమహాసభను ప్రతి
ష్ఠాపితమొనర్చినపుడు, యెవరో కొందరు దప్పు భారతభూమిని వశి
యించు మహమ్మదీయు లెవ్వరును సీయుద్యమమున బాల్గొనలేదు.
పాశ్చాత్యవిద్యా సాంప్రదాయముల ననుసరించి విద్యాభ్యాసమొనర్చి
న మహామహులచే ప్రారంభింపబడిన సీయుద్యమమున, పాశ్చాత్యవిద్యా
సాస్కారము లేమింజేసి, నామహమ్మదీయసోదరులు బాల్గొను నహా
తగల్గకపోయినను, వారల రాజకీయ భావములు ఏరాజకీయోద్యమ
నముకైన భంగము వాటిల్లజేయునవియై యుండెను. వారలకు హైద్రాబాదు
రాజ్యమునుపాలించు భాగ్య ముపగంటినను, వారలరాచరిక సాంప్రదా
యానుభవము లింకను యంతరింప లేదు. ఇందువలన పాశ్చాత్యవిద్యా
వద్దతులు వారలకు మరింత హేయమయ్యెను. 'ప్లాసీ'యద్ధ కాలమునుం
డి నైనికవిప్లవము దనుక యీనూరుసంవత్సరముల కాలమునను, చల్లచ
ల్లగా ఎవ్వరికిని తెలియకనే హైద్రాబాదు రాజ్యపాలనము మహమ్మదీయుల
హస్తలక్షములనుండి బారిపోయెను. భారతవహా మాంగ్లేయుల వశ
మయ్యెను. అయిననునూతనరాజ్యాభిషిక్తులు వాగ్దరికతావిజ్ఞానసంపద
లందుడమకుసరిరారని ముసల్మానులుదలంపక మానరైరి. ఒక్కశతాబ్ద
విట్టియట్టావిప్లవములు పెరిగిపెరుగాలులై 1857 సంవత్సరమున నొక్క

పట్టున భారతవర్షము, నూగులాడింపజొచ్చెను. పృథమముననియ్యడి
 మ్రొందవనైన్యములకు సంబంధించి కలకత్తానగరప్రాంతమున యుద్ధ
 వమయినను, కలహక్షేత్రముగు డిల్లీనగరమునను తత్పరిసరప్రాంతము
 లను ఆంగ్లపరిపాలనమున గహించువార లెల్లరును కలహకారు
 లతో గలసిపోయిరి. మతరాజకీయ వ్యవహారములు స్మృతితమై య
 భేద్యమయ్యెను. ఆంగ్లేయులకే విజయము చేకూరునను యాశ లెవ్వ
 రకునుజనింపకమున్నె, మహమ్మదీయు లెందరెందరో తమకొదవుయా
 వదల దలంపక యీకలవరమున నాంగ్లేయులకు తోడ్పాటుసంగిరి.
 కాని కలవరమహంగింతనే ఆయాప్రాంతముల వసియుండు మహమ్మదీ
 య యున్నతవంశ సంజాతులే ఆంగ్లేయ కోధానలమునకు గురియై
 మహాకష్టము లనుభవించిరి. పరాసు మహావిప్లవము పరాసురాజ్య
 మందలి ఉత్తమవంశసంజాతుల ప్రాభవమహచింతలై నీనైనికమహాక
 లనుమును మహమ్మదీయసామంతుల యాన్వయ మంతరింపజేసెను.
 భీభత్సమున నంతగా గాకపోయినను, నీవిషయమున సిపాయివిప్లవము
 పరాసువిప్లవమును బోలియున్నదనిజెప్పిన నిండతిశయోక్తిలేకు. అట్లు
 విభవమును గోల్పడి యైశ్వర్యశూన్యలైన యుత్తమవంశ సంజాతులు
 తమకింక రాజ్యాధికారము మరల జేకూరునను యాశలపడిరి. అయి
 నను నూతనపరిపాలకులయాచార విజ్ఞాన సాంప్రదాయముల గర్హిం
 చుచు, వానిపరిచయము నభిలషింపక దూరమున దొలగిజనిరి. మహా
 మ్మదీయ రాజ్యాంగ క్షేత్రములుగూడ విప్లవరంగములైన వత్సరము
 ననే, కలకత్తా బొంబయి చెన్నకట్టణముల ప్రతిష్ఠింపబడిన విశ్వవిద్యా
 లయముల గరుపబడు విద్యావిధానమున బాల్గొన వారిచ్చుగింపరైరి. అం
 దుచే విప్లవప్రారంభమయిన ముప్పది వత్సరములకు, పాశ్చాత్యవిద్యా
 భ్యాసమొనర్చి పాశ్చాత్యకర్షణల ననుసరించి ప్రతిష్ఠించిన రాజకీయ
 ధ్యమమున నామహమ్మదీయ సోదరులు పాశ్చాత్యవిద్యా ఫలం

ర్కములేఘుజేసి బాల్గొనజాలకపోయి. కాని అఖిలభారతజాతీయ
 మహాసభ 'భారత' 'జాతీయ' యను బిరుదనామములు సార్థకము
 జేసికొనుటకు మహమ్మదీయసోదరులిందు బాల్గొనుట యవసరమ
 య్యెను.

— సయ్యదులహమ్మదుఖాను కాంగ్రేసు ఉద్యమమున
 బాల్గొనరాదని ప్రతిఘటించుట. —

కాంగ్రేసు మహాసభకు, మహమ్మదీయులుగూడ ప్రతినిధులుగ
 బంపుటకు ప్రయత్నములు సల్పకపోవలేదు. కానిఅట్టితరుణమున మహా
 మ్మదీయ లోకమున పాశ్చాత్యవిద్యాసంస్థాపకుడని బిరుదునందినసయ్య
 దు అహమ్మదుఖాను రాజకీయరంగమున బ్రవేశించి 1887 వత్సరమున
 డిశంబరు 28 న తేదీని అక్టోబరుపురమున నొక్కటియు, 1888 సావత్సర
 మున మార్చి 16 వ దినమున మీరటు పట్టణమున నొక్కటియు రౌఠు
 మహాపన్యాసములుగావించి, ముసల్మానుల కాంగ్రేసు మహాఉద్యమ
 మున బాల్గొనవలదని యుద్బోధించి యట్టిప్రయత్నముల వారించెను.
 ఈయుపన్యాసముల విమర్శించుట యొకకష్టకార్యముగాదు. ఏలనన, రా
 జకీయ వ్యవహారములయందభిరుచిగల నేటిమహమ్మదీయుల విశ్వశిం
 పని హేత్వాభాసము లెన్నియో యందుగలవు. సయ్యదు మహా
 మ్మదుఖానునలె వాదప్రతివాదముల నారి తేరినవారి నోటనుండి సహ
 జముగ వెలువడుగొన్ని అవాచ్యంపుబల్కుల నాధారముగ నైకొని
 యాతడు హిందూమహమ్మదీయైతరు విరోధియని వాదించు వారిలో
 నేనొక్కడను గాను.

— ఆయన వ్యతిరేకభావమేల వహించెను? —

సయ్యదు అహమ్మదుఖానుగారు తమ యుద్బోధమును చాలిం
 చుకొనిన పిమ్మట స్వసంపాదరణకై యుద్యమమునుప్రారంభించినను,
 ఆయనకు మహమ్మదీయాభిమానమేకాక భారతీయాభిమానమును, నిశ్చ
 లజ్జేకర్షణక్రియ నున్నటుల ననేకయుపన్యాసముల వలన వెల్లడికాగలదు.

భారతహితయ్యైత యంచాయన కెక్కుడు విశ్వాసము: తన హిందూ స్నేహితులనాతడెంతగ ప్రేమించినదియు, ఆయనను స్వయముగ నెరింగినవారెల్లరుకును విదితమే. కొందరాయన కారోపించిన సంకుచితభావములే యుండినచో నదియెట్లు సాధ్యమైయుండును?

మహమ్మదీయు లెన్నటికిని రాజకీయ జీవనమున పాల్గొనరాదని ఆయన నిశ్చయించెనను నిందారోపణకూడ సరియైనదిగాదు నే నుదహరించిన రెండుపద్యము లందును సోదరమహమ్మదీయుల నమ్మించుటకై ఎట్టివాదముల గావించినను, మహమ్మదీయు లప్పటికింకను రాజకీయ రంగమున ప్రవేశింపరాదని ఆయన తీర్మానించుటకుగల ముఖ్యకారణములు రెండువేరుచున్నవి. భారత ప్రభుత్వాధికారము మహమ్మదీయులనూడి తొలగి, ఆంగ్లేయుల హస్తగతమగుటచే, తమపదవి నాక్రిందించుకొనిన వారిని తెగనాడుటకన్న మహమ్మదీయులకు సంతోషకార్యము వేరొకండులేదని ఆయన బాగుగ నెరుగును. అట్లొనర్చుట మహమ్మదీయుల కెంత సులభమైనను, శాంతి ప్రదమగు కాంగ్రేసు యుద్ధమునకు భగము వాటిల్లుననియు నాతనికి తెలియును ఖానుగారు రాజకీయవిషయములలో స్వసంఘీయులను వెనుకకులాగుటకుగల ప్రధమ కారణ విదియే. రెండవకారణమును అంత ముఖ్యమైనదే. మహమ్మదీయులు తమసంఘము నుద్ధృతిప దలచినచో, ముందుగ విద్యావంతులు కావలెను. కాని, తమకొరతక ప్రత్యేక విద్యాలయమును నిర్మించి, ప్రభుత్వ సంస్థాపనలలో వలెగాక సామాన్య విద్యతో పాటు మతవిద్యనహిత మొనంగినను కూడ, మహమ్మదీయులకు పాశ్చాత్యవిద్యపై నభిమాన ముదయింపజేయుట సులభసాధ్యము కాకుండెను. ఉద్యోగవిహితమైన సామాన్యమైన, విద్యావిధాన నిర్మాణ కార్యమున పాల్గొనుటకన్న, 'కాఫరు'ల ప్రభుత్వమును నిందించుటయే, మహమ్మదీయుల కెక్కుడు సులభమును, ఉల్లాసకరమును నగుటచే,

వారట్లొనర్చుచునేమోనని ఆయన భీతిలేను. అందువలన, రాజకీయ విషయమంత యాకర్షణకరమైనను, తాత్కాలిక ప్రయోజనరహితమగుటచే, మహమ్మదీయుల కార్యదీక్షయంతయు నావగకు మరలకుండ నాయన సర్వప్రయత్నముల గావించెను. కార్యము ముగిసినపిమ్మట, మంచిచెడ్డలను పరిశీలించుట సుభమే. అందువలననే గతించినవారి చర్యలను మనము విమర్శించి వంకటార్ప సాహించుచున్నాము. అట్టి విమర్శన దృష్టితో పరిశీలించినను, సయ్యదు అహమ్మదుఖానుగారి భావము సమంజసమైనదనియే చెప్పులసియున్నది. ఆయన పలికిన వాక్యములు కొన్ని అసలే పలుకకుండిన నెక్కువ బాగుండెడిదేమోనని నాకుతోచినను, మహమ్మదీయులయొక్కయు, భారతభూమియొక్కయు శ్రేయోభిలాషు లెవరైననునరే, ఖానుగారు మహమ్మదీయుల నడపిన మార్గమునకన్న విశేషము భిన్నముగ సంచరించియుండవలె నొప్పుకొనవలసియున్నది.

మహమ్మదీయ సంఘమునకు నాయకత్వము వహించి, పైకధ తీసి నిర్ణయించిన ఖానుగారియెడ స్వసంఘీయులగు మహమ్మదీయులలో నైతము విశేష సంతోషములకు సదభిప్రాయము లేకుండెనను సంగతి మనము ముందుపరచెను. ఆయన 'కొరాను' గ్రంథము నన్వయించుటతో కీన్దేశాతువాదముల నవలంబించెను. మహమ్మదీయ మతసిద్ధాంతముల కెట్టి సంబంధమును లేకపోయినను, చిరకాలానుగతములై ప్రజామోదమును వహింప పూర్వాచారపరాయణులలో పలువుర నావేశించియున్న మూఢవిశ్వాసములను, నురాచారములను, ఆయన తీవ్రముగ ఖండించెను. కావుననే పలువురు స్వయంత్రులు లాయనను ద్వేషించుచుండిరి. లక్షలకొలది ఆయనను తిట్టిరి. నిందల నారోపించిరి. చాలకాలమువరకును, ఆయన స్థాపించిన ఆశ్రమము కళాశాలయనిన, భక్తిపరులైన మహమ్మదీయుల కసహ్యముగ కుండెను. ఇట్టిస్థితియందు

స్తైతము, రాజకీయవిషయములలో మాత్రము మహమ్మదీయు లందఱును నేకగ్రీవముగ నాతని నాయకత్వ మంగీరించిరి. ఆయన కేవల కు తర్కములను, రాజకీయ పన్నాగములను, ప్రయోగించియుండినచో సంతమహిమ గలిగియుండునా? కావున, ఖానుగారి పలుకుబడికి ముఖ్య కారణమాతని పద్ధతియందలి ప్రాశస్త్యమేనని నానమ్మకము.

(అలీఘురు కళాశాల స్థాపించినపిమ్మట) ఇరువది సంవత్సరముల పరకును, మహమ్మదీయులకు రాజకీయజీవనముగాని, అంతగ చెప్పదగిన రాజకీయ సంస్థలుగాని లేవు. ఒకవేళ కాంగ్రేసుకోర్కె- లెవ్వియైనను సఫలమైనచో మహమ్మదీయుల కభికారము జరుగునని ఖానుగారికి గాని, ఆయన బీటీషుమితులకుగాని—వీరిమాట వేరుగ చెప్ప నేల— పోచినవెంటనే, 'మహమ్మదీయ స్వత్యసంరక్షక సంఘము'నకు చెందిన తన స్నేహితులను, అందుముఖ్యముగ తనకళాశాల నిర్వాహకులను, సమావేశపరచి ఏదోయొక తీర్మానము కావించెడి గాడు. ఆతీర్మానము 'పయసీసు' పత్రికయందును, ఖానుగారి స్వకీయవార పత్రికయందును ప్రకటింపించెడివాడు. అదినములలో మహమ్మదీయుల రాజకీయ జీవన మింతకన్న నేమియులేదు.

తన మిత్రులగు సర్కారుద్యోగియుల కీపద్ధతి మిగుల రుచించె ననియు, వారి కసమ్మతముగు వేరొకపద్ధతి నవలంబించినచో, తన కళా శాలకును విద్యాసభకును సర్వవిధముల సాటంకముల కలుగజేయుదు రనియు, ఆయన బాగుగ నెరిగి యుండెనని నే నంగీకరించెదను. కొందరు రాజకీయవిమర్శకు లాతని కారోపించిన దాస్యభావ మాతనియందు లేదని, నేనాతని స్వభావమును బాగుగ పరిశీలించి స్పష్టముగ చెప్పన లుగుచున్నాను. స్వతంత్రభావ పూరితుడగు ఖానుగారి కీసమయాను కూల ప్రవర్తనమైనను సంపూర్ణముగ సంగీకారమైయుండి యుండదు,

1907 వ సంవత్సరములో, మహమ్మదీయ మహాసభ స్థాపనములమున వారి రాజకీయజీవనమున నూతనశక్తి మూలభమై నకొలది దినములకే, అలీఘురు కళాశాల విద్యార్థులు సమ్మేకట్టుట సంభవించెను. పోలీసుభటులు కళాశాల యందొక విద్యార్థిని కల హించిన సదర్భమున, ఆంగ్లేయులగు కళాశాలాధ్యక్షుడును, పండితులు ను, పోలీసువారి పక్షమూనుటయే, ఈ సమ్మేకు కారణము. దాదా పుగ నాసమయముననే, ఖానుగారి జ్ఞాపకార్థము కళాశాలలో ప్రతి వత్సరమును జరుగు "సంస్థాపక స్మారకనర్ధంతి" వచ్చెను. నాటియుత్సవమునకు, స్వర్గీయుడైన సంస్థాపకునిగూర్చి నేను కొన్ని పద్యముల 'నూర్దూ' భాషయందు వ్రాసితిని. విద్యార్థుల యాత్మగౌరవమునకును, పరదేశీయుల దురభిమానము నడుచుట కవసరముగు త్యాగమును చేయ గల మనస్తత్వమునకును, నిదర్శనమైన యాసమ్మే వ్యవహారమునుగూర్చి ముచ్చటించుచు, ఖానుగారియాత్మి నుద్దేశించి ఇట్లంటిని:

"మాకట్టి 'అల్లరి' నంతయు నేర్పినది నీవే నీప్రప్రారంభించితివి. మేము పూర్తికా కావించితిమి."

ప్రధానవిరోధి:

సమయము అహమ్మదుఖానుగారి స్వభావమును సిద్ధాంతములు నిట్టివేయని దలంచువాడ నేనొక్కడనే గానని దెల్పుటకు, బెక్కునిద ర్శనములు గలవు. చిత్రిమగు నొకసంభాషణ మిచ్చుట జేర్చొని యెడ నాసోదరు డింకను ఉద్యోగి పదవియందుండినకాలమున నుకా నొక తరుణమున వృద్ధుడగు నొకయాంగ్లేయ యుద్యోగి నాసోదరు నవ లోకించి "భారతవర్షమునే ఆంగ్లప్రభుత్వమునకు ప్రేమల విరోధి యెవ్వ రని తలంచెదవు?" అని ప్రశ్న జేసెను. అందులకు నాసోదరు డేదియో వదిలుగవుముండ పారించి యాయుద్యోగి, "కాదు, కాదు, ఆంగ్లరాజు

భక్తాగ్ర గణ్యుడనిపించుకొనుచున్న సయ్యను మహమ్మదు ఖానుడక్క-
 ఆంగ్లేయప్రభుత్వమునకు పోబలవిరోధి వేర్కొనుచు గాదని" వచించెను.
 అతని పల్కుల కచ్చెరువంది అయ్యది వాస్తవముగానేరదని నాసోదరు
 డు వాదించుచుండ, మరలనాయున్యోగి, ఊహా 'వింకెస్టరు' (సీమరా
 జ్యమాదలి పట్టణములు) నగరములందు విద్యాభ్యాసమునర్హు విద్యా
 ర్థులవలెనే విద్యాభ్యాసమునర్హులు, వారివలెనే జీవనము గడపుచు,
 వ్యాయామ పరిశ్రమాదుల వాడినైన నవలీల నోడింపగల అలీఖురు
 విద్యార్థులు, సీమనుండియచ్చటికరుదేరు లెల్లయున్యోగులకు వశవర్తులై
 సేవలొనర్తునని నలంచుచుంటినా? అదికల్ల. పోకల్లే! హై దరాబాదుమున
 ఆంగ్లేయపరిపాలనకు అంత్యకాలము దాపురించుచున్నది. విశ్వాసపాత్రు
 డగు సయ్యను అహమ్మదుఖానే నేడు ఆంగ్లేయ పరిపాలనకు ప్రధాన
 విరోధి" అనెను.

మనలో బెక్కెండ్రోవలె యీసీమ యున్యోగియు, ఆంగ్లేయ
 పరిపాలకులచే బ్రతిష్ఠింపబడిన పాఠశాలలో గరుపబడు విద్యావిధాన
 మువలన జనించు యక్షిణముల గుర్తింపజాలడయ్యెను. విద్యావిధాన
 పోబల్యముచే తప్పక జనించు యసంతుష్టి నే యాతడు జూడగల్గెను.
 ధనశూన్యమయ్యును ఉత్తమాదర్శకుల కాకరిమైన విద్యాలముకవంక
 జెన్నారుచుండ, (నేటికి మూడువత్సరముల క్రిందట, నాపూర్వ విద్యా
 లయమిట్టి పరిణామము జెందెను) ఆంగ్లేయపరిపాలకులబోషణ ముండుచు,
 జాతీయాదర్శ విరహితమై, శ్రీమంతుల యాదరణకే పాతమై,
 యసంఖ్యాకులగు యహమ్మదు విద్యార్థులతో నిండియుండు
 పోతవిద్యాలమునకు నానగరమున బెంపించుచుండ "సీయాంగ్లే
 ప్రభుత్వ ప్రధానవిరోధి" దనబోరాటమున జమముగాంచెనని గణ్యుడు
 జూలను. అతని విద్యార్థి సంతతులు ఆంగ్లేయప్రభుత్వమునకు బోహదు లొ
 గర్పకుండ మెలంగగల్గునంతటి యుత్కృష్టతర యధికారముననే భార

తభూమికి గల్పించ కృషిసల్పకపోయినను, యాతడు స్వమతాభిమానుల
 గు మహమ్మదీయులను, దేశాభిమాన పూరితులగు భారతీయులను,
 తయారుజేయుట నభిలషించెననియు, యయ్యదియె యాయనలక్ష్య
 మనియు, నేను దృఢముగ వక్కాణింపగలను.

అలీఖురుకళాశాల: మహమ్మదీయ మహాసభ.

భారత భూమియందలి ముఖ్య రాజధానినగరములలో
 దాదాపు ముప్పది సంవత్సరముల క్రిందట విశ్వ విద్యాలయ
 స్థాపనమయ్యెను. దేశమున నూతన జాతీయజీవన నిర్మాణకాలము
 కూడ సీమపుదివత్సరములే! అట్టికాలముయొక్క యవశ్య పరిణామ
 ముగ భారత జాతీయమహాజనసభ సుస్థలమయ్యెడలెను. 1857 సం
 వత్సరపు విప్లవమున ముఖ్యరంగమగు భూభాగమందు, తనమతస్థులకొరకై
 సిపాయి కలవరము జరిగిన యిరువదివత్సరములలోపలనే యొకమహమ్మ
 దీయకళాశాలను స్థాపింపగలుగుట సర్వసయ్యను అహమ్మదుఖానుగారు
 చేసిన మహాత్కార్యము మరల సరిగ ముప్పదివత్సరములకే, ప్రభుత్వ
 విశ్వవిద్యాలయ సౌకర్యములనుపొంది తత్ఫలితమగు రాజకీయ విజ్ఞానో
 దయమున పాల్గొనజాలని ముసల్మానుల కొరకు నూతనరాజకీయసంస్థ
 యొకటి స్థాపింపబడెను. కాలానుగుణములగు పరిణామములు కల్గుట
 ప్రకృతి నియమమేకదా! మరియు 1906 సంవత్సరాంతమున ఢక్కా
 పట్టణమున జరిగిన మహమ్మదీయ మహాసభను స్థాపించినవారిలో ము
 ఖ్యులు సయ్యను అహమ్మదుగారి స్వంతకళాశాలలోని విద్యార్థులగుట
 కూడ సకారణముగ నున్నదనియే తోచుచున్నది.

ఈనూతన మహాసభాస్థాపనము భారతదేశము నందలి మహా
 మ్మదీయుల రాజకీయ జీవనమున నూతన శక్తిమును సృజించెను.
 అప్పటికి కొన్నిమాసములకు పూర్వము త్వరలో రానున్న వింటో
 మార్చేసంస్కరణముల సందర్భమున, మహమ్మదీయుల కొరికలను అప్ప

టి రాజ్యప్రతినిధియగు మింటోప్రభుత్వగానికి నివేదించుటకు రాయబార మొకటి తరలెను. రాయబారముయొక్క నివేదికము “ప్రేరణ” వలన జరిగినదని చెప్పుట, యుద్ధకాలమున కొందరు పత్రికాసాపాదకు లన్నట్లు “ఇప్పుడేమియును ప్రమాదములేదు”! ప్రభుత్వమువారు హైదరాబాద్ విద్యావంతుల కోరికలను తోసివేయజాలరనుట నిశ్చయము. కావున యలవాటుచొప్పున కొన్ని వత్సరముల వరకు భారతీయుల పోరు చల్లాచి వారినోళ్ళ కట్టుటకు కొన్ని సంస్కరణములను బిచ్చము పెట్టుటకు సిద్ధముగనుడిరి. పూర్వముక కాలమున నైర్లండునందు న్యాయాధికారి విచారణ కాలమున నెకత్తైదీని, నీవత్తమున వాదించుటకు న్యాయవాది యెవ్వడైననున్నాడా? యని యడుగ వాడుతన యుద్దేశ్యమును దాచక, “అట్లులేకపోయినను విచారణ సంఘమున నామిత్రులు కలర”ని బదులుచెప్పెనట! అత్తైదీ యెట్టిస్థితియందుండెనో యాకాలమున భారతదేశమునందలి మహమ్మదీయులస్థితి యట్లుండెను. కాని అప్పటికి ప్రభుత్వమునందు మహమ్మదీయులకు గల్గిమిత్రులు, రహస్యముగ, నితరులవలెనే వారినికూడ తగినన్యాయవాదులను కుమర్చుకొనుటని పురికొల్పిరి. ఆప్రేరణ యెట్టిస్థలమునుండి వచ్చినను యాపర్యాయము మహమ్మదీయపక్షము బాగుగా వాదించబడెనని చెప్పుట కెట్టియధ్యంతరములేదు. అందరికును సామాన్యముగ దేశభాగములనుబట్టి నియోజకవర్గము నేర్పరచు పూర్వపు పద్ధతిలో, ముసల్మానులకు సరియైనట్టియు తృప్తికరమైనట్టియు, ప్రాతినిధ్యము లభించినదని చెప్పుటకు వలనుపడదు. మరియు మహమ్మదీయులు ప్రధమమునుండియు తమకు కావలెననివాదించుచున్న ప్రత్యేకప్రాతినిధ్యము మంచిదికాదని వాదించువారందరును అట్టిప్రాతినిధ్యము హిందూమహమ్మదీయులకుండు అభిప్రాయభేదములయొక్క ఫలితమేకాని, వానికదికారణము కాదని జ్ఞప్తియందుంచుకొనవలయును.

ప్రత్యేక నియోజకవర్గము.

జాతీయైక్యత.

మహమ్మదీయులకు అధికార వర్గముసంఘటన మిత్రులు ప్రత్యేకనియోజకవర్గస్థాపనము అచిరకాలమున హిందూముసల్మానుల యొక్క తరే తోడ్పడునని యప్పటికి కొంచెమైనను కనుగొనలేకపోయిరి. భారతీయులకు యంతసంకుచితముగనైనను ప్రాతినిధ్యము నొసగుటకిదియే ప్రధమపర్యాయము. అట్టిసందర్భమున బ్రిటిషుపాలనా ప్రారంభము నుండియునున్నరీతిగ హిందూముసల్మాను లొకను విముఖులుగను అప్పుడప్పుడు పరస్పర కలహముల సల్పుకొనువారును నే యున్నయెడల, సామాన్యనియోజకవర్గ స్థాపనముభయజాతులకును ముఖ్యయుద్ధకారణమై వారలకదివరలోనున్న భేదములను మరింత వృద్ధిపొందిచియుండును. ప్రతీయధ్యర్థియు ‘స్వసంఘ సంగక్షణము’ను మిషన్తో విమతస్తులయెడ తనకు నాడరికంటె యెక్కువగనున్న ద్వేషము సూతగాచేసికొని, తన సోదరమతస్థులను తనకేవోట్ల నియ్యమనికోరియుండును. ఈపద్ధతినోవ భూమిప్రముగుటయేగాక దానిచేత యెన్నికలయందు రెండుజాతుల పరిస్థితులు ససమానములగుటచే అట్టియెన్నికల ఫలితములు రెండుమతములవారికిని హానికరములుగా పరిణమించి యుండెడివి. ఏలనన తనప్రతినిధి నెన్నుకొనుటలో సఫలత నొందలేని సంఘము జయమొందిన విరోధి సంఘమునెడ తప్పక యసూయాపూరితమై యుండియుండును. రెండుసంఘములకును నేర్పడిన భేదములు సాంఘిక, లేక, మత సంబంధమైనవగుటచే ఎన్నికల సమయమున నినిధిరాజకీయాభిప్రాయ ప్రాబల్యమున వివక్షాశము లేకుండెడిది. జాతీయైక్యమొక్కపగా నున్న కాలమున, ప్రత్యేకనియోజకవర్గముచే నెన్నుకొనబడు ప్రతినిధులు కూడ, తప్పక శత్రుజాతియెడ సుప్రసిద్ధా సూయాగ్రస్తులై యుండురని నాకు తెలియకపోలేదు. కాని ప్రత్యేక నియోజకవర్గముల నేర్పరచుట జాతీయైక్యములను తగ్గించుటకు కారణమైనది.

వివిధమతసమ్మేళనము.

మహమ్మదీయులకు ప్రత్యేకసంఘ ప్రాతినిధ్యము మొసంగవలెనను చర్చలో నేనుకూడ సంపూర్ణముగ పాల్గొంటిని. కాని 1910 సంవత్సరమున నూతన శాసనసభల యెన్నికలలో మహమ్మదీయుల హక్కులు ఆచరణ రూపమున స్థిరపడినవెనుక, భారతదేశ రాజధానియగు ఢిల్లీనగరమునుండి దేశమునందలి రాజకీయాందోళనములలో మహమ్మదీయులు తగుగట్టు పాల్గొనుటకు సహాయకారిగ నుండుటకై వారపత్రిక నొకదానిని సంపాదించ నిశ్చయించితిని. తాత్కాలికావసరములకొరకు ప్రస్తుతించుటలో సప్రకటన సంఘమునందలి భిన్నవ్యక్తులకు సంఘర్షణములు తప్పక జరిగినను, మహమ్మదీయులు తమ ప్రత్యేకావసరములను సకలభారత జాత్యవసరములతో సమన్వయము చేయవలయునను భావమును పురికొల్పుటకు షిక్కిలి శ్రమపడితిని. మతమన్న పడిచచ్చు ననేకకోట్ల జనసంఖ్యతో నిండియుండియు, భిన్న భిన్నములగు నంతర్జాతులును, మతములును, సంఘములునుగల భారత దేశమునందు, యీమత వైషమ్యముల బరిమాన్చ సర్వమత సమన్వయమునకు గడుగుట భగవద్విష్ణుమైన కార్యమని నావమ్మకము. 1904 సంవత్సరమున, అనగా నేనొకను నాకుండుననుచి వచ్చి రెండువత్సరములు గాకమునుచే, మహమ్మదీయ విశ్వవిద్యాలయస్థానమునుగూర్చి ఆహమ్మదాబాదున నుపన్యసించుచు నీమత సమన్వయమునుగూర్చి కొంచెము జంకుతోనైనను విస్పష్టముగ ముచ్చటించితిని. అప్పుడు నేను చెప్పిన దీక్షింద వివరించుచున్నాను:—

“అన్ని మతముల వారును కలసి ముకపరుని (విదేశ ప్రభుత్వమును) ద్వేషించుటయును కారణమునదక్క మరెయ్యె యిల నూతనశక్తిచేనైన నిభరతఖండమునందలి ప్రజలందరును నొక్కటిగ బంధించబడనిచో, ఈ ధూదేశమునది వక్రిత్వములేని యొక భూభాగముయొక్క నామ

మైపోవచ్చును. అట్లు కానిచో నీదేశమున సర్వమత సంయోగమైన కావలెను.” భరతఖండమందలి యన్ని మతములందును భిన్నత్వమును పెంపొందించు బీజములున్నవని తెలిసియు, దేశమునందలి నమ్మకము, ఆశ, సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యోచ్ఛయచూడ, వైకమత్య బీజములుకూడ కలవనునమ్మకము నాకు కలిగెను. మతములందలి సిద్ధాంతభేదములు కేవల మతసంయోగమునకే యవకాశము మొసగుచున్నవికాని, మరియొక విధమైన మతసమ్మేళనమున కవకాశమునట్లు తోచదు. కాని నేననువదించిన యుపన్యాసభాగమున చెప్పినట్లు, యీసిద్ధాంతభేదములు స్థానికములును, జాతీయములునుగాక, మతసంబాధము లయినది. ఇసువది సంవత్సరములనుండియు నెల్లప్పుడును, నమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములకంటె మహత్తరమైనట్టియు, పవిత్రమైనట్టియు, నాధ్యాత్మిక లక్షణములు గలిగినట్టియు, మతమత సంయోగమునే లక్ష్యముగా నుంచి కొని యుంటిని. మరియు ప్రస్తుత రాజకీయజ్యోతిష్కులు, హిందూ మహమ్మదీయ విభేదములు ప్రాచీనకాలమునందువలె నిష్పాడుకూడ పెంపొందగలవని భావిఫలమును సూచించినప్పుడుకూడ నేనాలక్ష్యమును మరువక దృష్టిపథమునందుంచికొని యున్నాను. ఈలక్ష్యమును కార్యరూపముగ మొనర్చుటకే నావారపత్రికను ప్రారంభించి దానికి సార్థకముగ “కామేడ్” అని నామకరణ మొనర్చితిని. ‘కామేడ్’ అన “సర్వజనమిత్రమును, నిష్పక్షపాతియును”నని యర్థము.

పోదరులారా! నాపత్రికయొక్క ప్రథమసంచికయందు నేనప్పుడు ప్రాసించి యున్నాను. మతముల ననువదించుట కేవల మప్రస్తుతమని తలంపకును. తత్కాలమున భారతభూమియందు రేగియున్న రాజకీయాందోళనముచే, సంకయాత్మకమును, ప్రాపంచికవిషయ నిమగ్నమునునగు ప్రపంచమునకు నామనోగత భావములను తేటతెల్లముగ నాచార్యోపన్యాసమున తెలుపుటకు సహజముగ సంకోచింతిని. కాని,

ఉన్నతభావ పరంపరలకులోనగు ప్రతివారికిని, నాకుగల భావోన్మాదమే, అదర్శములే, తప్పక నేర్పజేయుచును. 1911 వ సంవత్సరము 14 వ జనవరి తేదీన నేనిట్లు వ్రాసితిని:—

“భారతభూమి యైకమత్యము కల్గియున్నదనుమాటను మేము విశ్వసించము. ఏలన, యట్లే యున్న యడల, యీ సంవత్సర కాంగ్రెసును హాసభాధ్యక్షుని శ్రీమపెట్టి అన్యదేశమునుండి తీసికొను నవసరమేల ? మృష్టాన్న స్మరణమూత్రమున బుభుక్షుపూర్తికానేరదు. సర్వభక్షణ శయగర్భిత వ్యాపారమునకు అభిమానార్జిత దేశభక్తియొక్క వైఖరి నిప్రతిపాదించు నిందజాలదును ప్రజ్ఞావైకల్యముగల ఛాందసవృత్తిపట్ల మాకుమరింతచైరస్యము కలదు.

“మిథ్యాఫలవంచితములై సత్సానందమూత్రముచే తృప్తి నెంద జాలక తృప్తిమహిమితులై వంతనొందు విహగములమాడ్కి.”

“మిథ్యాప్రేమముల తక్కుగాంచి కాంచనభ్రాంతి తప్పించుకొన నేరని మనమారుకొందరుకూడ నటువలెనే శృతి తర్కణమందియు హృద్వేదనననుభవించురు. కాని మనకు ప్రేమాస్పదుడయ్యు ఎక్కువగ భీతి ల్లజేయువాడును మనమునమ్మజాలనివాడును ఎవరనిన, వ్యవహార ప్రజ్ఞా విరిహితుడగు కేవల లక్ష్యమూర్తియే. అగ్లకవివరుడగు తైరనునుగూర్చి “యత్యంత ప్రతిభాశాలియయ్యు మిహమాంసకు గడంగినప్పుడు నూత్రము శిశుప్రాయుడని” జర్మనుమహాకవియగు గెటే వచించి యున్నాడు. అఖండలక్ష్యసంపన్నుడయ్యు నొర్పిపై కూర్చితేని వానిని మనముకూడ నీరీతిగ నే గణించుము. బుద్ధిచైతన్యమునందిన యీ దేశము సందైక మత్యోన్మథమైన లక్ష్యప్రతిపదనము నుద్యమించిన యత్నపరంపరలు సదుదితములును, అసదుదితములును లెక్కకు విశ్కేలిగగిష్కలములగుటచే మరియొక యనాలోచితమగు యత్నమునిష్ఫలమైనచో అందునుగూర్చి స్వల్పముగ నైనను సానుభూతిని చూపజాలకున్నాము

తునిగిన గాజుపెంకులకు గోరుతో సంధింపజూచి వైముఖ్యతచే విసిరించు యత్నభాగమునకు వగజెంది విముఖయగుచుండు వస్తుతత్వమును నిందింపజూచు దుర్మయమునకు మాత్రము మనములోనుగా జనదు. అనగా స్థితిగతులను ఛేదించు యెదుర్కొనుము. ప్రత్యక్షస్థితి గణనింతుము. ఎట్టి వికారాకృతిని వహించియున్నను, అదరణీయత్రము కాకపోయినను, ప్రత్యక్ష స్థితిని యధాతథముగ గమనింతుము. అవశ్యములగు వ్యవహార యాధార్యములు తృణీకరింపజూచుటనయ్యెన్యతను దెల్పుచున్నది. ఐకమత్యమునకాటంకముకాజాలింతుగా పాతుకొన్న పట్టుదలలను, భేదప్రతిపాదకములగు నాశయ ప్రాబల్యములను నిష్కపటరీతి గమనించుట, యైకమత్యసాధనమునందు ప్రధానమైన పదముగా నెంచదగును. నేటికి సాభారముల సేకరించినను, రేపను మాటనుమరువజనదు,

“హిందువులును మహమ్మదీయులును, పరస్పరానుకూల్యతలేక గాని పరస్పర విరుద్ధముగగాని కార్యసిద్ధి నూహించినచో నుభయభ్రాష్ట్యము జెరుటయేగాక యధోగతిపాలగుదురని మాయభిప్రాయము. మార్గమున కమజాగ్రూతత్వో నమగినుచుండవలయును. ఆధునికాత్మావర్తస్థితికి సాదృశ్యమునొదగల స్థితివి శేషము ప్రాచీన, లేకవస్తుత, చరిత్రములమున్నున్న చదు. పురావృత్తము (చరిత్ర) పునరావృత్తి నొదడు. కాని మనకొకను మార్గదోషకమగుచున్నది. మనలను కూడ శాసి చనముమై యున్నది. భారతీయధర్మసాదేహము లించు మించు నానారాజ్యధర్మసాదేహముల వాటివి. అయినను యూరపు ఖండాంతర్యర్తులగు నయకొవిరులును నదాన్యులును సైతము జాత్యభిమానచోదితములై స్వార్థపరత్వమునకై తాంశవిచు యుద్ధజాలముల దగుల్కొని యున్నపుటికిని, దాడనీతిని వారింప నింకను నిరాశజెడక రణాధిష్ఠానదేవతయొక్క సింహాసనమున శాంతికన్యకను నెలకొల్ప నెనుదీయకయున్న స్థితియందు, భారతజాతీయ భవిష్యత్తునుగూర్చి మనము

ఉన్నతభావ పరంపరలకులోనగు ప్రతివారికిని, నాకుగల భావోన్మాదమే, ఆదర్శములే, తప్పక నేర్పజేయుచును. 1911 వ సంవత్సరము 14 వ జనవరి తేదీన నేనిట్లు వ్రాసితిని:—

“భారతభూమి యైమత్యము కల్గియున్నదనుమాటను మేము విశ్వసించము. ఏలన, యట్లేమున్నయడల, యీసంవత్సర కాంగ్రెసును హానభాధ్యతను శ్రమవైట్టి అన్యదేశమునుండి తీసికొను నవసరమేల ? మృష్టాన్న స్మరణసూత్రమున బుభుక్షుపూర్తికానేరదు. సర్వభక్షణ శయగర్భిత వ్యాపారమునకు అభినానార్పిత దేశభక్తియొక్క వైఖరి నిప్రతిపాదించు నింద్యజాలమును పశ్చాత్తేజస్వముగల ఛాందసవృత్తిపట్ల మాకుమరింతనైరస్యము కలదు.

“మిథ్యాఫలవచితములై సత్యానందమాత్రముచే తృప్తిమెంద జాలక తుత్తామపీడితులై పంతనొందు విహంగములమౌక్ష్మిక.”

“మిథ్యాన్యముల తక్కుగాంచి కాంచనభ్రాంతి తప్పించుకొన నేరని మనవారుకొందరుకూడ నటువలెనే శృతి తర్కామండియు హృద్వేదనననుభవించుచు. కాని మనకు ప్రేమాస్పృహడయ్యు ఎక్కువగ భీతి ల్లజేయువాడును మనమునమ్మజాలనివాడును ఎవరనిన, వ్యవహార పశ్చాత్తాపిరిహితుడగు కేవల అత్యమూర్తియే. అగ్లకవివరుడగు జైరనునుగూర్చి “యత్యంత ప్రతిభాశాలియయ్యు మీమాంసకు గడంగినప్పుడు నూత్రము శిశుప్రాయుడని” జర్మనుమహాకవియగు గెటె పవించి యున్నాడు. అఖండలక్ష్మసంపన్నుడయ్యు నోర్మివై కూర్చులేని వానిని మనముకూడ నీరీతిగనే గణించుము. బుద్ధివైకల్యమునందిన యాదేశము నందెక మత్యోన్ముఖమైన అత్యప్రతిపదనము నుద్యమించిన యత్నపరంపరలు సదుచితములును, అసదుచితములును లెక్కకు విస్మీలిగనిష్కలములగుటచే మరెయిక యనాలోచితమగు యత్నమునిష్ఫలమైనచో అందునుగూర్చి స్వల్పముగ నైనను సానుభూతిని చూపజాలకున్నాము

తునిగిన గాజుపెంకులకు గోరుతో సంధింపజూచి దైముఖ్యతచే విసికించు యత్నభాగమునకు వగజెంది విముఖయగుచుండు వస్తుతత్వమును నిందింపజూచు దుర్మయమునకు మాత్రము మనములోనుగా జనదు. అనగా స్థితిగతులను భేదలమై యెరుక్కొనుము. పౌత్యక్షస్థిని గమనింతుము. ఎట్టి వికారాకృతిని వహించియున్నను, ఆదరణపాత్రము కాకపోయినను, పౌత్యక్ష స్థితిని యథాతథముగ గమనింతుము. అవశ్యములగు వ్యవహార యాధార్యములు తృణీకరింపజూచుటనయ్యైనాస్యతను దెల్పుచున్నది. ఐకమత్యమునకాటకముకాజాలింతుగా పాతుకొన్న పట్టుదలలను, భేదప్రతి పాదకములగు నాశయ ప్రాబల్యములను నిష్కపటరీతి గమనించుట, యైమత్యసాధనమునందు ప్రధానమైన పదముగా నెంచదగును. నేటికి సాభారముల సేకరించినను, రేపను మాటనుమరువజనదు.

“హిందువులును మహమ్మదీయులును, పరస్పరానుకూల్యతలేక గాని పరస్పర విరుద్ధముగగాని కార్యసిద్ధి నూహించినచో నుభయభ్రష్టుత్వము జెరుగుటయేగాక యధోగతిపాలగుదురని మాయభిప్రాయము. మార్గమున కడుజాగరూతతో నడుగిడుచుండవలయును. అధునికాశ్వావర్తస్థితికి సాదృశ్యమునొందగల స్థితివి శేషము ప్రాచీన, లేకప్రస్తుత, చరిత్రములను విచరించుచు. పురావృత్తము (చరిత్ర) పునరావృత్తి నొందదు. కాని మనకుకొక మార్గద్యోతకమునున్నది. మనలను కూడ శాసి చనవలె యున్నది. భారతీయధర్మసాదేహము లించు మించు నానారాజ్యధర్మసాదేహముల వంటివి. అయినను యూరపు ఖండాంతర్వర్తులగు నయితోవిరులును నదాయులును నైతము జాత్యభిమానవోదితములై స్వార్థపరస్యమునకై తాండవించు యుద్ధజాలముల దగుల్కొని యున్నప్పటికిని, దండనీతిని నారింప నింకను నిరాశజెందక రణాధిష్ఠానదేవతయొక్క సింహాసనమున శాంతికన్యకను నెలకొల్పు నెనుదీయకయున్న స్థితియందు, భారతజాతీయ భవిష్యత్తునుగూర్చి మనము

నిరాశజెందజనునా? సమకర్ణులగు వాల్మీకిట్లు జపానుదేశీయులచే
సన్మానింపఁబడు నత్యంతార్థదేశభక్తియు నిశితజాత్యభిమానావేశ
విజృంభణమును వర్తమానమున మనభావతేత్తములందు మనమంకు
రింపజేయజాలక పోవచ్చును. అయితే కనఁజారాజ్యమందు పర్తించుచున్న
యైక్యసంఘదను నెలకొల్పట దుస్సాధ్యము కానేరదు. ఇయ్యది రసలా
లసచేకాని, కల్పనావమత్కృతిచేకానిశోభితముగు గాఢర్వపరిణయము
కాకపోవచ్చును. పరస్పరానుకూల్యతలో నుద్భవిల్లిన త్రైవాహిక సం
బంధము నిరసంపదగినదికాదు. రసికవాగ్ద్యాపారము వీధివివేచనాసహి
తమైన నీరసవచోఘటితినే యనుసరింతము. రసాధిస్తానదేవత తుభలే
భార్గములను నిరాకరింపకుండ ననుగ్రహించుగాక! ఇదియును స్ఫులభ
మార్గముకాదు. కాకపోయినను భారతీయ సంతానమున కాధరణపా
త్రమును నిరంతర స్థానయోగ్యమునై విలసిల్లుచున్నది.

* “ఓ ! ఐకమత్యమా!!”

క. వచ్చెదవు నరులకై క్షౌ

బిచ్చెదవిక జాతిజాతినేర్పడ కూర్చిన్

గుచ్చెదవు; మాకుగతి యిక

చిచ్చన జేరుటయె, జాగుచేసిన నెనుకక.”

స్నేహితులారా? మూడు సంవత్సరములకిందట నేను లక్ష్మ
ముగా నుంచికొనిన యాదర్శముయొక్క యసంపూర్ణాకారమునై నను
సందర్శించుభాగ్యము లభించెను. ఆయాదర్శమును మనములలాచివంత
సంపూర్ణముగ పొందజాలకపోతిమను మాటను మన మొప్పుకొనక
లేప్పుదు. ఇట్టి పరిస్థితులకు ముఖ్యకారణము లెన్నియో జూగులేకుండ

* “Thou wilt come, join men, knit nation unto nation;
“But not for us who watch to-day and burn,
“Thou wilt come; but after what long years of trial,
“Weary watching, Patient longing, dull denial.”

నిష్పక్షపాతబుద్ధికో మన మా గొప్పపవలసియున్నది. ఇట్లు చర్చించు
టకు పూర్వము కనుకనుండి నేను వివరించుచున్న నాపరిష్కారము **పత్తి**
కాపియత్తు కాలమునాటి పరిస్థితులకు మృదినత్వము.

ముఖ్యములు:

విదేశ వ్యవహారములు.

నేనుతలచినట్లున్న కాసనసభలలోను, ప్రజాతీయములనే వాదిం
చుటలో పరస్పర సాహాయ్యము చేసికొనుటక భ్యంతరము లేనట్టి హిందూ
ముసల్మానులనే యీప్రత్యేక నియోజకవర్గము సభ్యులుగా నమ్మకొ
నెను. ఇట్లయ్యి దేశమునందు ఘోషములలో పరస్పరభేదమును
గంటకపోయెను. చాక్రావ్యభాతులు ముసల్మానులయెడ మాపు దార్జ
న్యమువలనను, నాచార్జన్యము భారతదేశమునందలి ముసల్మానులలో
గానించిన భావోద్వేగమువలనను, పరిస్థితులలో సకష్టాత్తుగ నొక
నూతనవర్తనము కలిగెను. మహమ్మదీయోత్తర దేశభక్తులలో నిష్పత్తి
కిన్ని విదేశ మహమ్మదీయుల పరిస్థితులు హైదరాబాద్ మహమ్మదీయులలో
కలుగజేపెడిభావ పరివర్తనము వైశల్య నవంగీకారమును చూపువార
లున్నారు. కాని కొలచెమాలోచించినయెడల నేనిప్పుడు వచించిన పరి
స్థితులలోని కొత్తమార్పు, హిందూదేశమునందలి మహమ్మదీయుల
దృష్టిని పృథ్వీదేశ వ్యవహారములనుండి నిస్సంశయముగ కొంతవరకు మర
ల్చినను, యీవిదేశీయ ప్రభుత్వమును నమ్మిన లాభముగలుగుననడి
చిరకాలానుగతమైన మహమ్మదీయుల నమ్మకమును నిర్మూలించతోడ్ప
డెను. ఇట్లు చేయుటచే భారతజాతీయైక్యము విక్కిలియభివృద్ధియయ్యె
నని చెప్పుట కభ్యంతరములేదు.

1911 సంవత్సరమునందలి పరిస్థితులు.

భారతదేశమునందలి యన్ని మతసంఘములయొక్క సంయో
గావస్థాపనకూర్చి, నాకుగతి యభివృద్ధియొందులకు పరిమళించుటకు

‘కామ్రూప’ పత్రికను నిగోళించితిని. ప్రపంచమునం దెచ్చటనున్నను
మీసల్కానుల యెడల సానుభూతిని చూపవలయుననుట, మహమ్మదీ
య మతసద్భావములలో ముఖ్యమైనదైనను, అట్టిసానుభూతి కేమాత్ర
ము భంగకరముకాకుండ స్వదేశాభిమానమును సాధించుటలో హిం
దూదేశమునందలి మహమ్మదీయులకు సాయముచేయుటకు నాపత్రిక
నిర్ణయింపబడినది. నేను ప్రథమమున పత్రికాసంపాదకత్వమునకు గ
డంగినప్పుడు నాస్వదేశమునకు బయటనుండు వ్యవహారములు నాదృష్టి
నంతయొక్కవగా నాకిందించునని తలంచనయితిని. ఈజన్మదేశమునంద
లి యప్పుటి పరిస్థితులంత సత్ప్రీతికరముగాలేని మాటవాస్తవమే!
ఇంత కాలమునుండి యైరోపాయందలి రాజ్యములలో నొక్కయిగ్లాం
డుతోనే మనకు సంబంధముకలదు. అట్టిపరిచితమైన యిగ్లాండుదేశము,
టర్కీపరిపి. మూలయందు కొత్తగ సాహసముగ స్థాపించబడిన రాజ్యాంగ
సంస్కరణములయొడ ప్రథమమున సానుభూతియున్నట్లు, చాలీయు తరు
వాత మనమునుకొనునంతటి శ్రద్ధను చూపకపోయెను. మనరాజకీయ
దృష్టిలోనికి వచ్చిన రెండవదేశము రష్యాదేశము. నూరుసంవత్సరముల
క్రిందట ఫ్రాన్సుదేశమునకు జరిగిన సంపూర్ణాపజయకాలమునుండి
యు రష్యా యైరోపా ఖండమునందలి రాజ్యములలో గిక్కిలి బలము
కలదని ఎంచబడుచుండెను. మరియు నాసియా ఖండమందుకూడ సంత
కంఠ బలము సంపాదించ వలయునని ప్రయత్నించెను. ఇట్లున్నంతకాల
ము, రష్యా మానవజాతికి ప్రబలశత్రువనియు, నందుచే నారాజ్యము
నోడించి తత్ప్రయత్న భంగముగావించుటయే, నిగ్లాండుయొక్క
పవిత్ర కార్యమనియు పాలకులు మనకు బోధనములు గావించిరి.
కాని జపానుదేశముయొక్క సత్వరాభ్యుదయమును, తూర్పున దానికి
గలిగిన సంపూర్ణ జయమును, నితర ప్రాచ్యదేశములను సగత్వముగ
తలపెట్టి తిరుగుటకు ప్రోత్సహించుటయేగాక, రష్యాదేశస్థితిగతు

లలో సంపూర్ణములైన మార్పులను గలుగజేసెను. రష్యాను సంపూ
ర్ణముగ జయించిన జపానుదేశమిప్పుడును వెరుకనుకూడ నిగ్లాండునకు
మిత్రదేశమైయే యుండెను. అయినను రష్యా పూర్వమొకప్పుడున్న గ
ర్భితత్వస్థానమునుండి తొలగి రష్యా యిగ్లాండుదేశములకు సంపూర్ణ
మైత్రీ సమకూరెను. ఈకారణములచే సమీపప్రాచ్య రాజ్యాంగవ్య
వహారములలోకూడ మార్పులు కలిగెను. పరిష్యాలో బహిరంగముగ
నిరంకుశత్వమును చూపుటయేగాక యసంఖ్యాకములగు యద్ధసందేశ
ములను పంపనువ్యక్తమైన రష్యాయెడల యభిప్రాయములు మారెను.
టర్కీయందుకూడ చిరకాలానుగతమైన ట్యూటన్ స్లావు విరోధము
నూతన బలముతో తలనూపి తుదకు ఫ్రాన్సు మిత్రమడలికి.
బాల్కను రాష్ట్ర మిత్రవర్గమునకును వైరముగా పరిణమించెను. సమీ
పప్రాచీని మరియొకమారు యూరపునందలి రాజ్యాంగవైరము యొక్క
కేంద్రస్థానమయ్యె.

ఇంతకాలమువరకును, బాల్కనునుండియు మహమ్మదీయరాజ్య
ములయొడ నిగ్లాండును మిత్రముగను, రష్యానుశత్రువుగను పరిగణింప
సలవాటుపడిన హైందవ మహమ్మదీయులలో నీపరిస్థితులు కొంతకాలప
రముకలిగించెను. కాని భారతదేశమునందలి హిందూమహమ్మదీయ
విభేదములు వారప్పుటికి గమనింపవలసిన ముఖ్యవిషయములుగ గన్ప
ట్టెను. టర్కీ, పరిష్యా పరిస్థితులు దూరస్థలములగు విషయములుగ
నూడ, పరస్పర వైషమ్యముల వలన కలిగిన భావోదేశము, భారతదేశ
మునందలి హిందూ మహమ్మదీయ విభేదములే కొంచులుమునుగు గొప్ప
యంతర్జాతీయ విషయములనుగా జేసెను.

వ్యవహారములు సరిగా నేనుసూచించినంత యుల్సాహకరముగా
పరిణమించలేదు. 1911 సంవత్సరము మహమ్మదీయ రాజ్యములకట్ల
భాగులేకువచ్చెను. టర్కీ పరిష్యా మొర్రో దేశములందలి నూతన

రాజ్యాంగ సంస్కరణముల యాచరణము విఘ్నపరంజ రాజాశ్రమై తు
దకు వాతావరణముకూరి తుపానుచెలరేగెను.

—: ఢిల్లీకి రావలసిన చేయబడిన రాజ పక్షిటన:—

హిందూదేశమునాదలి సుహృద్భావములవల్లకూడ 1911 సంవ
త్సర మొదలు నూచింపజాలసంత యపకారయయ్యెను. తత్సంపత్సరాం
తమునకు కొన్నిదినములకు బూర్వము చక్రవర్తిగారు ఢిల్లీలో నొక
వివక్షాచకమును ప్రకటనమును గావించెను. తానాసంవత్సరమున
వట్టాభిషిక్తుకనైతినని స్వయముగ వచ్చి నిండుపేరీలగనకున తెలియ
జేయుటయే దర్శనముకై యుద్దేశ్యముగ పైకి కన్పట్టెను. “అట్లు
రాజా తనస్వదేశమును విడిచివచ్చుట బ్రీటిషుఆచారమునకును, రాజ్యాం
గవ్యవహారపద్ధతిని దూరమైన పక్షాంతినియని” యంచరిచే నంగీకరింప
బడెను. ఈ యాచార సూతనత్వమును, భారతప్రజలకేగాక రాష్ట్రీ
యప్రభుత్వములకుకూడ తెలియకుండ తత్సందర్భన ననుసరింపబడిన
రహస్య ప్రవర్తనమును, సమర్థనియములనియే చెప్పవచ్చును. ఏలన
యీరాజప్రకటనము, భారతదేశమునందు బ్రీటిషురాజ్య ప్రారంభము
నుండియు ప్రకటింపబడినవానిలో నుదాత్తతమమై యున్నది. మరియు
నాప్రకటనమే చేయబడకముందు, ప్రభుత్వమునెడల ప్రబలమైన య
సూయను పుట్టింప సమర్థమైనట్టియు, విశాలవ్యాప్తమై యుండుదొర్కు
టను దుస్సాధ్యమైనట్టియు, నాందోళనము నెట్లు శమింపజేయవలెనో
యను బహిరంగవర్ష యా యాందోళనము సహారముగ చేసియుండును.
ఆప్రకటనమునందలి యంశములలో రెండు మిక్కిలి ముఖ్యమైనవి
లాభకర్ణను బంగాళీలయొక చిరకాలముచుండి తనకున్న పగదీర్చుకొను
బహుగామిని బంగాళా విభజనమునకు రద్దుకావించి పునస్సమ్మేళనము
నకు ప్రార్థనముగా భాగములను కలిపివేయక బీహారు బరసాన్లను
కర్మకాన్తముగ ముగ్ధుల మొదటికి ఈ రాజా తొండి ఢిల్లీకి రాజ

ధానినిమార్చి మరోక్షముగా బంగాళమును విక్షించుట తెలపవడి. ఈ
రెండువ్యవహారములను, ప్రభుత్వమువారు చేసిన కాల స్థల కద్దతుల
మరచి, పరస్పర సంబంధములేని రెండుప్రత్యేక విషయములుగ పరి
గణించినందుడల రెండును నాకు సమ్మతములేయని నేను ‘కామ్రేజు’
పత్రికలో వాసియుంటిని. ఈబంగాళా సమ్మేళనము 1905 సంవత్సర
మున జరిగియుండవలసినది. రాజధాని మార్పు 1858 సంవత్సరమున
జరిగియుండవలసినది కర్ణాటకా విడిచి ప్రభువులు త్వరపడి తప్పగామి
చిరి. హర్దింజ క్రూ ప్రభువులు జరిగిన తప్పనకు తీరికగ వశ్యత్తాప
నడచుచుండును. ఆప్రకటనమునందలి యన్ని వ్యవహారములలోను ఢిల్లీని
రాజధానిగా జేయుట మిక్కిలి ముఖ్యమైనదనియు, రాజధానిమార్పు
యొక్క ఫలితముగ మాత్రమే బంగాళా పునస్సమ్మేళనము జరిగవని
యు, బంగాళీయుల యభిప్రాయములను తృప్తి నొందింపజాలు ప్రత్యేక
విషయములవలన బంగాళీలు సంతృప్తి నొందుదురని ప్రభుత్వమువారు
తలచిరనియు, రాజధానిమార్పునకు విరుద్ధముగ కొందరు బంగాళీలు
చెప్పు సభ్యులరములకు బంగాళా సమ్మేళనము ప్రతిఫలముగ నెసంగ
బడిననియు, రాజ ప్రకటనమువలనను భారతప్రభుత్వమునకును నీరిక్షి
యా కార్యదర్శిని జరిగిన యత్రప్రత్యుత్తరములవలనను తెలియ
గలదు. తూర్పు బంగాళమునందలి యార్థికములైన చిక్కులు, అస్సా
మును బంగాళముతో ముడిపెట్టుటవలన గలుగు నష్టములు, రాజపా
పాభిక్కులమధ్య ప్రయాణాది సౌకర్యలోపములు, మొదలగు సంశ
యములు, ‘నిష్పితవిషయము’ న నిష్పితము గా విచించుటలో కారణములగు
టను లెక్కింపవలసినను, భారతప్రభుత్వ ముడిచి కార్యదర్శికి వ్రాసిన
యత్తరములో ఏనో నొక్కచోదమును పేర్కొనినట్లు గాన్పించుట
అయత్తరమున, 1905 సంవత్సరమున చేయబడిన బంగాళా విభజనము

తత్కృతకాలకుగల రెండభిప్రాయములను సఫలము గావించెనని వ్రాయబడెను. అందొట్టున్నది.

“మిక్కిలి భారమైన బాగాళాపాలనమును సులభము చేయుటయే గాక, తూర్పుబాగాళమునందలి మహమ్మదీయులకు యిదివరకు ననుభవించని కొన్ని సౌకర్యముల నందుటకు యిట్లులిగెను.”

కాని భారతరాజధానిని తనరాజధానిగా చేపుకొను నారవమును బాగాళము కోల్పోయెను. అంతియేగాక భారతప్రభుత్వమును సమీపమునుండి విమర్శించుటకును, దానికి నిరంతరము నొత్తిడి కలిగించుటకును, సౌకర్యములను కూడ కోల్పోయెను యూరపు ఖండముయొక్క విదేశ రాజ్యాంగ వ్యవహారములలో “లాభాలాభములు సమానములుగా నుండవలెన”ను సూత్రము పలుమారు మన కనుభవైక చేద్యమగుటచే మనకు దానియెడల సంపూర్ణమైన అగుప్సకలిగినది. అసూత్రాని సారముననే యీజిప్టులో నిగ్గాడు తనయిష్టము వచ్చినట్లు ప్రవేశించు నధికారమునకు ప్రతిఫలముగ ప్రాగునకు మోరాకో యొసంగబడెను. అట్లే యిటలీదేశమునకు ట్రిపోలిద క్కెను. తడను సారముననే జర్మనీ అగాడికనను దురాశాప్రేరితమైన యాక్రీమణమునుగావించెను. ఈపాడుసూత్రము భారతదేశముయొక్క చరిత్రపాలనా వ్యవహారములలోనికీకూడ మెల్లగప్రవేశించినది ఇండియా ప్రభుత్వమువారొక మాట్టువాసిరి:—

“తూర్పుబాగాళము, అస్సాము, బంగాళా విభజనమువలన నిస్సంశయముగ లాభమునందినవి. రాష్ట్రమునందలి ప్రజలలో సభక సంఖ్యాకులగు మహమ్మదీయులు రాజభక్తిగలిగి సంతృప్తులైయున్నారు. కాని రెండురాష్ట్రములందును భూస్వాములందరును బంగాళీలే! వారే యధిక సంఖ్యాకులు బంగ్లాదేశమునందున్నారు. దేశద్యవహారములలో కూడ వారికి పలుకుబడి యెక్కువగలదు. అట్టిబంగాళీలు గుసంతకై యథాప్రకారముగ బలవత్తరముగనే యున్నది.”

అందుననే నిట్లువాసిరి:—

“దేశభక్తిగలిగినట్టియు, తృప్తులైనట్టియు, నొకసంఘమునందలి వారి కొలదియాస్తులను బలాత్కారముగ కొంగిలించి, యసంతృప్తులైనట్టియు, రాజభక్తి విరహితులైనట్టియు మరయొక సంఘమునకు బలవంతులుగ కట్టిపెట్టుటకంటె సులభకార్యమేమున్నది?” మహమ్మదీయులకంటె దురాశయేలేదు. దురాశ లేనపుడు ప్రతిఫలములేకపోవుట రాజనీతిలోని సుహృద్ధ సూక్తిమేకదా?

==| రాజభక్తిగలిగినట్టియు

మహమ్మదీయ రాజకీయ వ్యవహారములలో గలిగిన మార్పులు:—

నేను ‘కామ్రీడ్’ పత్రికలో “మహమ్మదీయులు సర్కారు వారి నిర్ణయము వంగీకరింపవలెననియే మూఁతులిచ్చాయను”ని వ్యాసించిరి. కాని వాటివ్యాఖ్యయును జరిగినదని చేప్పక తీరనదికాదు. వంగదేశ విభజనకు పూర్వము వారికెట్టి యిబ్బడుమిడినను, బలహీనులకు సహజమైన యోజిమిలో బానిసన్నిటిన సహించి మిన్నకుండిరి. వంగదేశ విభజన కువలయునని యాందోళన కావించినది వారుకాదు. విభజనవలన లాభమును పొందుటకు వారర్హులైయెవరు, అదివారికి తలవని తలాపుగ ప్రాప్తిచినేరకుయ్యెను. వాటిని బాగుపడనాగంభించెను. దానితో వారియాశలును వాంఛలునుకూడ వృద్ధిమొందెను. నడమంత్రపుసిరి దావించిన వారందరి వలెనే మహమ్మదీయులును ఒక్కొక్కప్పుడు గర్వింతులై పితము విప్పుకుని తైలక్కలాడు నెమళ్ళవలె సంచరించిరి కూడవంగీకరింపవచ్చును. కాని కై పెక్కినవాని తాత్కాలికానందము వలెనే ఈనూతనస్థితి విశేషకాలముండలేదు. అకస్మాత్తుగను, మిలిచియున్నను సతతము సంభవించెను. స్వారంభ్యమును ఇడసిన బాని

మన మరల విక్రమించి: ట్లయ్యెను. పగి పాడించుట యాపన పగి వాడి
 కిని మహాధానంకమేకదా! బానిసను మరల తమముగ్ధమానుట. కొ
 క్కుగించినంతనే యజమానులు కొరడాలను పాదగమలను సద్గమగ
 ప్రియోగించినంతలకు యజమానుల నేమనగలము? తూర్పుతూర్గము
 నందు మహమ్మదీయులు పాలకుల నుము దహించి తోడిదేశీయుల
 తో బోరాడిరి. ఇట్లుప్రియోగింపబడిన మహమ్మదీయులగతి తుదకేమి
 యొనరి? దేశీయులతో పోరాటముగను సాగించుట చిక్కగానున్నదని
 పాలకులు గ్రహించినంతనే, అతిత్వంతముగ సుధిచేసికొని, తమకలకల
 కును తోడ్పాటునరించిన మహమ్మదీయులను తోడిదేశీయుల యాగ్ర
 సూమునకు గురిచేసి విడనాడిరి. ఇటుల 'రాజధక్తి' పరుల కన్యాయ
 ము కావించి వారురాబట్టుకొనిన హక్కులను నశింపజేసి, 'సంస్కృతి'
 యాధునికపాతకమున కొడిగట్టుకొనినవారిని విడిచిన నివృత్తితో
 హమునకున్న సీపచేసిన సుదర్శము పోతుచేచితియిందు గాంచుట క
 ట్టకు. రాజప్రకటన కావించబడిన వెనుపాటనే నేను ఆరాప్రాధికారి
 యగు సర్ చార్లెసు బెయిలీగారిని (ఈయన నిష్పక్షావహాలకు తోగిని
 నారు) సందర్శింప నేగినపుడు సీహాప్రభువును, సర్ వినోద ఖిత్తరును
 నగుకూడి రాజప్రకటనగూర్చి నాయభిప్రాయమేమని యడిగిరి. "పరిగదే
 కపు హిందువులకు సుబాధించినంత వరకును 'కొంతలాభము కొంత
 నష్టము'; "బలశీలురును రాజధక్తియుత్పాదకు" నగు బేసాను ప్రజలకు
 'కేవలము భాధము'; తూర్పుబాగాలపు మహమ్మదీయులకు 'కేవలము
 నష్టము'; మహమ్మదీయుల రాజధక్తికిని తృప్తికిని బహుమానముగ కా
 వలసిన త సరాధనము జరిగెను" అనిచెప్పితిని. సరాధనముగకై అడి
 గ్గిపు బాధమాత్రము. రాయుడు గానియని నమ్మదిగ నా నేను ప్రా
 ర్థించి వెడలిపోతిని. అంతకు కొంచెము పూర్వము నూర్బాడు సమయము
 నవే నేనతిత్వంతముగ రాజప్రకటనను చదువుచుండ నాప్రాత స్మృతి

తునును సి. ఐ. డి. అధికారియునగు సర్ చార్లెసు క్లీవులాండుగారు
 నన్ను పలుకరించిరి. పత్రికాధిపతుల శిబిరములో ప్రకటన ప్రతులను
 పంచిపెట్టుచుండిన యుద్వోగివద్దనుండి మొట్టమొదట నెకప్రతిని
 సంపాదించిన వారిలోనే నెకడను. క్లీవులాండుగారునన్నుగూర్చి "ప్రకటన
 లోమీకుగాని నాకుగాని ఏమైన బహుమతికలదా"యని చమత్కార
 ముగ ననుగ నాకోపము సగాచుకొనజాలక "నాకేమియు లేదుగాని
 మీరుమాత్రము చేతినిండ పనికలుగగలద"ని యంటిని. నాజ్యోతిష మ
 బద్ధమైనదని ఎవ్వరనగలరు?

మిత్రులారా! మహమ్మదీయుల రాజకీయ పురోగమనము నా
 డీ రాజకీయ ప్రాధాన్యమును వహించుటచే, దీనివిషయమై నేనింత
 విపులముగ చెప్పనూసి నచ్చినది. సోమదే:యులను డి తమ్ముకాపాడు
 కొనుటకై మహమ్మదీయు లెంతకాలము పిదేయ ప్రభుత్వమును స
 మ్ముకొనియున్నారో, అంతవరకును పట్టిపోరాము. దురుగుచు నేయు
 పును, వారికి స్పష్టముగ తెలియుట కొతిన్న నేమికావలెను? స్వదేశ,
 విదేశ వ్యవహారము లందెందును ప్రభువుల జోన్ములను నమ్మియుండ
 రాదని మహమ్మదీయులు ప్రహించిరి. ఈ నేల నుతి మహత్తరత్యాగ
 మును కాదనిక గా, సోదరదేశీయులతో పొత్తులుపుకొని, శాశ్వత
 ధైర్యము, సహార్ద్రమును సంపాదించ గలుగును మనొనని వారా
 లోచింప నారంభించిరి.

—స్వరాస్రము మహమ్మదీయ మహాసభ చారి అశ్రయముగట—
 మహమ్మదీయ మహాసభ ఎప్పుడును హిందువులకుగాని, కాయగె
 నుకుగాని, వ్యతిరేకమైన స్థాపన కాకపోయినను; దేశమునందలి
 ఇతరసంఘములతో చెలిమియు సహకారమును పొందుచుట వారి
 యుద్దేశములలో చేరియుండినను; నాగదేశ విభజన నిషయమైన యా
 దోగిన తీవ్రముగనుండిన దినములలో ప్రారంభించబడి నదగుటచే సహ

జముగ ప్రత్యేకసంఘ ప్రయోజనముల సంరక్షణయు, రాజధిక్రీయ, మహమ్మదీయ మహాసభోద్దేశములలో జేర్పబడెను. ఢిల్లీప్రకటన మైనపిమ్మట నొకసంవత్సరమునకు, మహాసభా కార్యనిర్వాహకవర్గము పభాధర్మములు మార్పుకావలెనని సూచించుచు, నూతనలక్ష్యము నందు “భారతవర్షమున కనువగు స్వపరిపాలనము” నకు ప్రధాన స్థాన మొసగిరి. తరువాత మార్చి నెలలో జరిగిన మహాసభా సమావేశములో నీమార్పు ఆమోదింపబడెను. ఇందునుగూర్చి నేనిట్లు వ్రాసితిని:

“మహమ్మదీయుల నూతనలక్ష్యము మార్గమధ్యమందలి విశ్రాంతిని ననుసరించి. అచ్చటనుండి పరికించినచో, వారిగమ్యస్థానము స్పష్టముగ కాన్పింపగలదు.”

నేటి మహమ్మదీయుల యభిప్రాయములు సక్రమముగ బోధపడుటకై, జాతీయవాదు లెల్లరును, మహమ్మదీయులైనను, యితరులైనను, నేనాదిసములలో ‘కామ్రేడు’ పత్రికకు వ్రాసిన వాక్యములను జాగ్రత్తగ పరిశీలింపఁ గోరెదను:—

“స్వపరిపాలనా సంపాదన, పాలకులు పరిపాలనా విధానము నందు కావించు సంస్కరణములమీదగాని, పాలకపాలితల యన్యోన్యస్వసంబంధ విశేషముమీద నైననుగాని, సంపూర్ణముగ నాధారపడి యుండదు. ఆత్మవికాసముయొక్క అవస్థపరిణామమే స్వపరిపాలనము. కాని భారతవర్షమునకు సంపూర్ణముగ నాత్మవికాసమును పొందలేదు. పరస్పరవిరుద్ధములైన ప్రయోజనములు, మతములు, సంఘముల వారెల్లరును, భారతవర్షమునకు భౌతికాకార యొక్కటైనటులనే, ఆత్మకూడ నొక్కటియే నని గ్రహింపవలెను. ఇంతమాత్రమే చాలదు. మానవ శరీరమునందు వివిధావయవములుండినను, మానవనిరూపిని, నైతికచక్రవర్తి లెప్పుటికప్పుడు మార్పుచెందుచుండినను, తన ప్రత్యేకస్వత్వము ననుభవించిన రీతిగనే, భారతీయ ప్రజలెల్ల

రును తమ యైక్యతను గుఱించినచో, నిక స్వరాజ్య సంపాదనమును ప్రతిఘటించజాలిన వారీ భూలోకమున నెవ్వరును లేరు. కాని తమ రాజకీయ లక్ష్యమును నిర్ణయించుటయందు జాగరూకత్వం మెలంగుడని మేము బోధించినటులనే, జాతీయ పునర్నిర్మాణపద్ధతులందు నైతము కేవలము పరులననుకరింపరాదని హెచ్చరించుచున్నాము. భారతవర్షమున జాతీయైక్యతకు భంగకరముగ కన్పట్టు చిన్నచిన్న సంఘములను నశింపజేయుటవలన గాక, వాని పాబల్యమును, అవశ్యకతను సాగీకరింపుట వలననే, రాజకీయ సమ్మేళన మేర్పడగలదు. భారతజాతీయ నిర్మాతలకు తగిన లక్ష్యమును సూత్రప్రాయముగ చెప్పవలసి నచో, ఆమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రము లంగీకరించిన, “భిన్నత్వమున నేకత్వము” అనునదియే యుత్తమోత్తమముగ గాన్పించుచున్నది.

మహమ్మదీయులు:

విదేశవ్యవహారములు.

విదేశ వ్యవహారములలో 1911 సంవత్సరారంభమున, మహమ్మదీయుల సంతాప మధికమయ్యెను. గతించిన సంవత్సరమంతయు లేమకష్టము లేకులైనను గట్టిక్కునని యాశగొనియుండిరి. అది నెరవేరలేదు సరిగదా, ప్రైవేట్టు సంవత్సర ప్రారంభమునాటి కంటె సంవత్సరారంభమున కెక్కుడు విషమస్థితులేర్పడెను. 1911 సంవత్సర శతశకాలమున, ట్రిపోలీతేకము నిటాలియనులు అన్యాయముగ దోచుకొనిన పందర్బమున, మహమ్మదీయుల కంతర్జాతీయ ధర్మమున నడుగల విశ్వాసము క్షీణించెను. వారికిది మిగుల శంకాపకారణమయ్యెను. అవిశ్వాసము సంపూర్ణముగ నడుగంటుటకు ఇర్నియాదేశమున రషియావారి చర్యలను, ఇంగ్లీషువారందులకొనంగిన యర్థాంగీకారమును, విశేషముగ గట్టిపెట్టెను. ఇట్లు సంవత్సరముల ను అచ్చిత్వల రాజ్యకాండ దుస్సహములగు హింసలకును, దురాచితములకును, కా

రణభూతమయ్యెను. బ్రిటిష్ సుక్షేత్రములోని ఘోరహత్యలెవ్వరు మరువగలరు? కర్చెలా రణరంగమందలి దుర్గతియొక్క వర్ణంతినాడు పారశీక సంవత్సరొత్సవము జరిగెను. నాడు జరిగిన ఘోరములును, అందుముఖ్యముగ, ఉత్తరపారశీకమున ప్రధానమతాచార్యులై, “తన విజ్ఞానము, సత్త్వవర్తనము, పరమతసహిష్ణుతలోనగు గుణగణముచే మహాోన్నతగౌరవ మనుభవించిన” ‘షేక్ త్ ఇస్లాము’ బిరుదాంచితుడగు పుణ్యపురుషుని యురిదీయుటయు మరచుటెట్లు? మహమ్మదీయుల మన స్సంతాపము నింకను వృద్ధిచేయగల విషయము లింకను కావలసియుండినచో, ఇటాలియనులు మిగుల పవిత్రనుగు ‘కాబా’ వైనాకాశవిమానముల దాడినాగించెదమని బెదిరించుటయు, ‘మెషాదు’ ను రషియా వారు ముట్టించి, ఫిరంగులు కాల్చుటయు, ఆపనిని పూర్తిగావించెను. (పారశీకదేశమునందు కొంతకాలముండి పారశీకులయెడఁ జేసిన భావ మూనుటచే దేశమునుండి వెడలగొట్టబడిన) షూస్తరుగారు లాడును సగరమున ‘పారశీకసంఘము’ చే నొసంగబడిన విందుసందర్భమున నిట్లు నుడివెను:—

“నాకు గలిగిన కష్టమును నేను పాటించను. కాని, అంతర్జాతీయ వ్యవహారములలో క్రైస్తవమత నియమములు వతింపవని మహమ్మదీయులు కనుగొనుటచే నొందిన కోపాతిరేకమునుగూర్చి నాకుగల్గినానుభూతిని వ్యక్తపరుపక పోయినచో, కేవలము మోసకాణి నగుదును.”

పైవాక్యములెంత సత్యములు! 1912 సంవత్సర శరత్కాలములో ప్రారంభమై, ఒకప్పుడు 500 సంవత్సరములమంచి స్థావరములనున్న తురుష్కులను ఐరోపాఖండమునుండి తరిమివేయునట్లగపడిన బాల్కన్యుద్ధము ప్రారంభమయ్యెను. అందలి యనుభవములు మహమ్మదీయుల కోపానలమును మరింత ప్రజ్వల జేసెను.

—భారతవర్ష ముహదలి మహమ్మదీయుల

భావముల మార్పునెందుట—

1911 సంవత్సరమాదిగ, తురష్కు, పారశీక మొరాకో రాజ్యముల శత్రువులవల్ల యాంగ్లేయుల ప్రవతానము, హైదవ మహమ్మదీయుల కుపితులనెనన్పి, ఆంగ్లేయ పరిపాలనయెడ విముఖుల నెనన్పి వైచెను. ఈకారణమున, భారతవర్షమున నాంగ్లేయులకును మహమ్మదీయులకును గల పూర్వపు గౌరవస్నేహ భావములకు భంగమువాటిల్లెను. పరపాలమునగుండు ప్రజాభి కసాధారణమగు ధైర్యసాహసములతో వారలాంగ్లేయ పరిపాలనమును, విమర్శింపజూచిరి. అక్కాలమున నింగ్లాండుదేశమున బరిపాలనా కార్యముల నిర్వహించు యతివాదులపై భారతవర్షమునందలి శైల్యుద్యోగులు గిరుజాబ్దినను అట్టి ఆగ్లప్రభుత్వచర్యలనుగూర్చి విమర్శనల జేయసాహసించు, భారతీయులుగాంచి, యనును నెనన్పి. ‘కామ్రేసు’ పత్రికపై తేబడిన యభియోగము, యిప్పుడు జరిగిన ముద్రాణాభాసన మొత్తహాని యొనర్పగలదో, భారతీయులకు వ్యక్తమొనర్చెను.

తురుష్కుదేశమునందలి కరపత్రిమును న్వాసిన మొనర్చుకొనుటకే ‘కామ్రేసు’ పత్రికపై యాయభియోగము దేబడెనని మీరెల్లరెరిగినవిషయమే. మామదీయమరాజ్యమున బాల్కన్యుద్ధమున రాష్ట్రపాలకులొనర్చిన ఘోరహత్యలవర్ణించుచు నాబాల్కన్యుద్ధమును నిర్దిష్టతైస్థలల తొడ్చుటనకై యాకరపత్రములమున నాంగ్లేయుల వేడుకొనిరి. ‘కామ్రేసు’ పత్రికా నివారణ యింకను ముగియలేదు. ఇంతలో కాన్పూరుపట్టణమున జరిగిన విషయములు ముస్లిముల మరింత కుపితుల నొనర్చెను. కాన్పూరు నగరమున నొకచిన్న షాసీకు లోనియొక పాఠశాలమును బగగొట్టెను ముస్లిములూగ్రహ ప్రాంతలగుటయు మున్నగునవి సంభవించెను.

ఇక్కారణమున, నెవ్వరికిని నుపకారిగాక హైందవమహమ్మదీయులగలవరింపజేయు విదేశ రాజ్యాంగపద్ధతులను, హైందవ పరిపాలనా వైఖరులను, విడనాడుడని బ్రిటిషుపరిపాలనాధికారుల వేసుకొనుటకై నేనును, ఆతరుణమున మహమ్మదీయ మహాజనసభా కార్యదర్శియు, గలసి యింగ్లాండు రాజ్యమునకు బయనమైతిమి.

ఇక్కార్యమున మేము గొంతవరకును విజయమును గాంచితమి. అంత నెక్కు సంవత్సరముగో, ప్రపంచమునను గల్గింపరచిన మహా విషయములు సంభవించెను. ఐరోపా మహాసంగ్రామము రేగుటయు, తురుష్కసామ్రాజ్యము ఆంగ్లేయదేశమునకు శత్రుపక్షమున జేరి సమర మొనర్పటయు, తత్కారణమున లార్డు హార్డింగ్ నొద్దకు భారతీయ మహమ్మదీయులంపిన రాయభారము ఫలరహిత మగుటయు సంభవించెను.

—సంగ్రామ పారంభము; భారతవర్షమున మహమ్మదీయ సంచలనము—

జర్మను మహాయుద్ధము పారంభమయిన తోడనే 1914 నానె త్వరము ఆగస్టు 12 తేదిని నేను నా 'కామేషు' పత్రికయందు ప్రసించిన వ్యాసమున, బ్రిటిషుపరిపాలకులకు జోహారు లొనర్పజాలని మహమ్మదీయ విద్యాధికుల యభిప్రాయముల వ్యక్తపరచితిని దలంచెదను. అందిట్లు వ్రాసితిని:—

“భారతీయులలో వివేకవంతులైనను గలరు. వారలు ప్రభుత్వమునకు సేవలొనర్చెదమని యార్భాటములు జేరుక, ప్రిజిల్ లో వారికి గల పలుకుబడిని వినియోగించి పరిపాలకుల చిక్కుల తగ్గింపజూతురే గాని వృద్ధియొనర్ప బ్రయత్నింపరు. భారతవర్షమున బ్రస్తుతిస్థితి యందు, బ్రిటిషుసామ్రాజ్యముతోడి సంబంధ మత్యంతావశ్యకమని

విశ్వసించురు. వారలు సద్భావప్రేరితులని తెప్పటకు వేరొందు విషయమేమి గావలయు?

ప్రభుత్వ విమర్శకులు స్వలాభాపేక్షితులయ్యు, “చిత్తమునుహావ్యభా” యను నామమాత్ర రాజభక్తుల కంటె విశ్వాసపాత్రులు.

తురుష్కపారశీక, మొరాకో, రాజ్యములతోడి సంబంధములలో ఇంగ్లాండుదేశము, భారతీయ మహమ్మదీయుల యభిప్రాయముల శారవించినను శారవింపకున్నను; మొన్నటి మహాసంగ్రామమున తురుష్కుల ప్రవర్తనమునుగూర్చి సార్వభౌముని యమాత్యులునుడివిన నుడులు, సమంజసమైనను గాకపోయినను, పరస్పరవిరుద్ధములై నను గాకున్నను ఆస్ట్రీయా రాజ్యము బాస్నియా హెర్జెగోవినా రాష్ట్రములలోను, యిటాలియా రాజ్యము ట్రిపోలిటను రాష్ట్రము లోను, సంధిసూత్రములమంటగాల్చినతరి యాంగ్లేయులచర్యలు సంధి సూత్రములు పరమపవిత్రములని వారొనర్చిన ప్రకటనలకు విరుద్ధములైనను గాకపోయినను; ట్రిపోలిటాను రాష్ట్రముల, స్త్రస్యపాన మొనర్చు పసిగుడ్డలను, నిస్సహాయులగు యబలాసంతతులను, వృద్ధాప్యమున నడువ నేరక మంచమున బడియుండు మునుసలి జనంబులను, హత్యలగావించిన యుదంతమును వినిన, వారల యంతరాత్మల వేదన, జనించినను జనింపకున్నను; యేకసామ్రాజ్యముననే వలసరాజ్య పాలకులు, శ్వేతేతరులగు, సోదరపౌరులపై నెరపు బరిపాలనము, సరఫమైనను గాకపోయినను; తల్లిరాజ్యము తన యధికారమంతయు వినియోగించి, వలసరాజ్యాధికారులు గావించు దుర్లయంబు వారిని నను, వారింపజాలక “నేనేమియు జేయజాలనని, గాఢభూదినను”, వాక్కు బాధ్యతల క్రిమవిభాగముకొరకును, తమ రాజ్యంపు భావిద శను దామే నిర్ణయించుకొను స్వాతంత్ర్యముకొరకును భారతీయులొనర్చు యాందోళనమును, భారతీయ నిరంకుశ ప్రభుత్వము స్నేహ

భావముతో ఏర్పడినను అనూయాగ్రహభాగములతో ఏర్పడినను; వంగదేశ విభజనాందోళన సందర్భమున వారల రాజభక్తికి దగినట్లు వారల గౌరవించినను, వారల స్వామిభక్తిని దృఢీకారభావముతో దోసిపుచ్చినను; వారిల పుణ్యక్షేత్రముల పవిత్రతయు, వారలపూజ్యతయు, ఎల్లెడల గౌరవించినను, గౌరవింపక, బ్రతిష్ఠాపిశాచమును, సంత్సాపిచేయుట, కప్పడప్పడు బలివెట్టినను; యీ సందర్భము లెవ్వియు బరికింపకయే, మన ప్రకృతసిద్ధిని బరికించి, భారతజాతీయ వికాసమునకు ఆంగ్లేయరాజ్య శిక్షణమావశ్యకమని దలంచి స్వాతంత్ర్యాభిలాషలవలె మేమాంగ్లేయ రాజ్యమునకు వృద్ధయపూర్వకముగ, రాజభక్తిపరాయణులమై మెలంగెదము. ఆంగ్లరాజ్యము, జర్మను, రాష్ట్రనావికాదళమును భస్మీభూతమొనర్చి యైహికాఖండమునకు సర్వరాజ్యాధికారమునుబట్టముకొనినను; అట్లుగాక, తద్రాజ్యముయొక్క (ఆంగ్ల) బ్రహ్మాండనావికాదళమంతయు, ఉత్తరసముద్రములో మునిగి మటుమాయమైపోయినను, (Leige) (లీజి) లండనునగరము ముట్టకొనుచు, తద్రాజ్య (ఆంగ్ల) సైన్యంబులన్నియుహతమైనను, మేముచలింపక నిశ్వాసపాత్రులమై యిట్లే మెలంగెదము. ఇంగ్లాండురాజ్యమునకు మూయవసరము లేకపోయినను, నారాజ్యముతోమాకపుసరముగలదు. రాజ్యాంగవ్యవహారములలో ఛాందసమునుగాక, పవిత్రతనువిశ్వసించుచు, శాంతిప్రబలియున్న గాలమున భారతవర్షమునందలి నిరంకుశ రాజ్యాధికారవర్ధమానో వివాదమునకు గడంగితిమి. యుద్ధసహాయమున అంతఃకలహము సమసిపోవలయును; వివాదము లంతరింపవలయును.

“అనాలోచితముగ, మాకడనే శూన్యమగు సమరోత్సాహమునితరులలోజనింపజేయజాలకపోయినను మేమును, మాకువశవర్తులగు వారలునుసంబంధించినంతవరకును, పాలకులుభయముదక్కి గుండెలపై జేతులుపైచి కొనుడని ధైర్యముగరపెదము. రాష్ట్రపాలకు

లను మండలాధికారులను, అటండనిండు పౌరసంఘోభమునడంపువలసివయెడ తుదోరతుకభటులకై నతోద్బడి వాగికివశవర్తులమై మెలంగెదము. ఇంతకంటె అధికముగ జెప్పుచాలము. తక్కువ యొప్పుకొనజాలము. ఇయ్యదియే మాసిద్ధాంతము. దీని నెన్నడును విడనాడజాలము.”

మిత్రులారా! కామ్రేడు పత్రికలోని నాదీర్ఘవ్యాసభాగములచే మిమ్ముల విసిగించియుందును. నాయుద్దేశము నెరింగెదరేని మీరునన్ను దప్పక మన్నింతురు. ఎట్టి అన్యాయములకును, నిరంతర నిర్లక్ష్యములకును గురియైనను మేమెట్టి సహనమును బ్రదర్శించితిమో చెప్పుటకును భారతవర్షమున వసియించు మహమ్మదీయు లెట్టిసద్భావములగల్గిమెలంగిరో లోకమునకు జాటుటకును, యీవ్యాసభాగము నిందు వివరించితిని.

టర్కీ-పట్ల భారతీయ మహమ్మదీయుల భావము.

టర్కీ యుద్ధరంగమున ప్రవేశించుటకు పూర్వము, భువ్వపేరణవలనను వారిద్వారాను కీర్తికేళులైన తలాట్ పాషాగాకి యుద్ధప్రవేశమును గూర్చి బహుజాగ్రూహణతో నాలోచించి దివలయునని డాక్టరు అన్సారీగారితో కలసి నేను తనివారితానపిల్చి. లండనుపైను మొదలగు పలుకుబడిగల పత్రికలయొక్క దృష్టములగు జెదరింపులచే టర్కీ యుద్ధమున ప్రవేశించుట తప్పనిసరియగుసమయమునకూడ “అగ్నియొక్క కర్తవ్యమును” గూర్చి నాచే వాఁచుబడినట్టియు, దీర్ఘమయినట్టియు, ఆంగ్లపత్రికా సమాదకులచే మెచ్చుకొనబడి తమపత్రికలయందనువదించబడి నట్టియు, పైయున్నయందలి వ్యాసమునకు ప్రత్యుత్తరమైనట్టియు, ‘కామ్రే’డునందలి వ్యాసముచేత, హైందవమహమ్మదీయులుతమవిదేశీయప్రభుత్వమునకు సహాయముచేయుట కాలనగు సిద్ధపడిరో తెల్లముకాగలదు. విపులసిద్ధాంతచనముచేసి తేల్చినట్టియు,

ముసల్మానులకు తమనిచ్చితీర్మానముగా చేసికొనుడని సలహానిచ్చినట్టి యు నావ్యాసమునందలి యభిప్రాయముల నిందు బొందుపరచుచున్నాను:—

“నిజమైన దేశభక్తులందరును, హక్కులకొరకధికారవర్గముతో తమరుసల్పు నాందోళనాధ్యాయమును కట్టిపెట్టి దానివయిపున కిప్పు టిలో దృష్టిని మరల్చుజాలరు. మనమనుభవించు నిబ్బండులును, మనము కోరుచున్న సంస్కరణములును నెట్టివైనను, యింతకంటె తగినసమయముకొరకై వేచియుండగలవు.

“మనసమస్తకోరికలును తీర్చబడినను అనగా, మనము కోరు పరతులకు సమ్యక్తించుచు మనకు మహమ్మదీయ విశ్వవిద్యాలయమొ సంగబడినను, పత్రికాశాసనము రద్దుచేయబడినను యింతయేల— స్వపూర్ణ స్వాతంత్ర్యము లొసంగబడినను, నిప్రతిష్ఠివిషయములకు తరుణముకాదని ప్రభుత్వము వారియెడల నమ్ముగ నివేదించి యట్టిసంస్కరణములను వందనములతో నిరాకరింపవలసియున్నది. శాంతికాలమే సంస్కరణముల నిచ్చిపుచ్చుకొనుటకు తగినకాలము. మనము రష్యాదేశమునందలి పోలులవంటినారముకాము! మనకు లంచముపెట్ట నవసరములేదు!!”

‘నూర్సింగుపోష్టు’యొక్క కలకత్తావిలేఖరి వంటివానికికూడ నిట్టి యుద్దేశ్యము సమంజసముగానే గన్పట్టెను. అయినను, యీ వ్యాసమును వ్రాసినందులకే నా ‘కామేషు’పత్రికా ముద్రాశాలయొక్క ధరావతును కోల్పోవుటయు, తత్ఫలితముగ నాపత్రిక నాపివేయుటయు తటస్థించుట చిత్రిము !! ఆట్టిసందర్భముననే యింగ్లండునందలి ప్రసిద్ధవారపత్రికలలో నొకటియగు ‘న్యూస్పేపర్’ పత్రిక “భారతదేశమున రాజభక్తిని ప్రోత్సహించుట” యను పరిహాసగర్భితమగు కీర్తికతో వ్రాసిన ప్రధానవ్యాసమున యిండియా ప్రభుత్వమును తీవ్రముగ ఖండి

చెను. అట్టితో యుద్ధమునామెత్తుగ సంభవించినప్పుడు, భారతీయవాత్సలచుండు సంఘముయొక్కయు, రూటరుయొక్కయు, ప్రతినిధియొక్క మధిల్లీలో నాతోసంభాషించి, తరువాతమరియొకమారు కలసినపుడురాజప్రతినిధియును సంభాషణమునాపత్రికలలో ప్రచురించుటకుపూర్వమేచదివి యానందించిరిని నాతోచెప్పెను. అట్టితో నింగ్లాండునకు యుద్ధములేట్టించినను, భారతీయ మహమ్మదీయుల రాజభక్తినిలిచియేయుండునని నేను వెనుక పత్రికలోవ్రాసియుంటిని. ఇప్పుడుకూడ నావిశ్వాసము గట్టిగనిచ్చియే యున్నదని సంభాషణమునందు తెల్పితిని. భారతదేశముయొక్క శాంతిని కాపాడుటకుగాను, ఆత్మలను భగవదర్పణముచేయుచు యుద్ధమున మాత్రము ప్రభుత్వమునకు సాయము చేయవలయునని నేను ముసల్మానులను కోరితిని. పరస్పరము పోట్లాడుకొను దంపతుల సంతానముయొక్క స్థితితో వానిస్థితిని పోల్చితిని.

“తల్లిదండ్రులలో న్యాయాన్యాయము లెవ్వరివైనను, యెల్లప్పుడు దానివలన నిబ్బందివచ్చునది సంతానమునకే కదా.”

మహమ్మదీయుల “రాజభక్తి”

యొక్కపరిమితి.

ఈసంభాషణమునందును, ‘కామేషు’ పత్రిక యంతరించక పూర్వము వ్రాయబడిన యంత్యవ్యాసమునందును కూడ, బిటనుచేతను తన్నితులచేతను, మహమ్మదీయ మతమును గూర్చియు, తత్పరిత్రాక్షేత్రముల గూర్చియు చేయబడిన పవిత్రీవాగ్దానమువై, ముసల్మానులు సంపూర్ణ విశ్వాసముకలిగియున్నారని గట్టిగచెప్పితిని. అరేబియాదేశముపై దండెత్తికూడదనియు, పవిత్రీక్షేత్రములపై స్వతంత్ర మహమ్మదీయ రాజ్యముయొక్క యధికారమునకెట్టి భంగముచు కలుగకూడదనియు నేనునెక్కి వక్కాణించితిని. మతరాజభక్తులలో వారి రాజభక్తియే మాకుకావలయును కాని, వారి మత మెట్లైనను

మూకుజోక్యములేదని, మన మహమ్మదీయేతర ప్రభుత్వము వార భిన్నాయమే ఉదనివో, భారతీయ ముసల్మానుల యీమాతృపు కోర్కెలనైనను పాటించవలదా? ప్రతివాడును యేవిషయముల రాజ్యాంగము లోబడవలయునో, యేవిషయములదైవాజ్ఞకు లోబడవలయునో తెలిసి ప్రవేశింపవలయునను కీస్తునాజ్ఞలను తప్పక భారతీయ ముసల్మానులు నిర్వహింతురని చెప్పి నాసంభాషణమును పూర్తి చేసితిని. వార్తాపరిశ్రాంతికారి తనమతమునం గానక్తిగల క్రైస్తవుడయ్యు, మిగిలినవారలకంటెయు నున్నది యున్నట్లుంచి, యేసుకీస్తునాజ్ఞగలభాగమును మాత్రమే కొట్టిపెట్టెనని, యాసంభాషణమును వ్రాసికొనిన ప్రసిద్ధపత్రికా ప్రతినిధి నాకు తెలియజేసెను. దూరదర్శియగు నాయధికారి మతముకంటె రాజ్యాంగమే ప్రధానమని తలంచెగాన, రాజునెడల కళ్యాణమును వాణికి తెలిపినందుల, వాణికిమతము వట్ల చూపవలసిన కళ్యాణమెక్కడ జ్ఞప్తికివచ్చునోయని భావించెను కాబోలు !

—:నుస్తిము మహమ్మదీయము; వారిహక్కులయెడ సంగ్రహము:—

అచిరకాలముననే నేనుచెప్పినట్లు జరిగెను. ముఘలుల నాణిచే చూపబడిన కృతార్థములకు చరిత్రము కేవలము మొన్నకొన్న టిదగుటచే దానిని నిపులముగ తెల్పుట యనావశ్యకము. యుద్ధకాలమున ఖాలీఫాపైసను, మతరక్షణకొరకై పోరాడు నాణిపైసను యుద్ధముచేయుచున్న మన ప్రభుత్వమునకు, తమ మతధర్మములకు విరుద్ధమైనను కూడ, భారతీయ మహమ్మదీయులు సాయముచేయవలసినవైనను, సిరియా, పాలెస్తియా, మెసపొటేమియా, భాగములుగాగల జిహాద్లలోనూ, తమ మతధర్మాగారముగ నెచ్చును మహమ్మదీయేతర పాలమునందుండు నట్లొప్పుకొనకుండుట విధియై

నను, బ్రిటనుచేతను తన్నిత్యులచేతను సది యాక్రమింపబడి, వారిమత కళ్యాణముకై యంత్యాజ్ఞ విరుద్ధముగ నిప్పటికిని విదేశీయ పాలనము ననేయున్నది. మతకళ్యాణము వంశీయుడును మహమ్మదీయ మత పాలకుడును నగు ఖాలీఫా యధీనమునండి మహమ్మదీయ పవిత్రతేలిము లపహరింపబడెను. ఆతేలిములు కేవల భవనములవలె చిన్నవికావు. విశాలదేశ భాగములు. ఖాలీఫాయే వానిధర్మానుసారముగ పాలనకతా వానిలో నత్యంత పవిత్రములగు మెక్కా, మెదీనా, జెరూసలేమును మూడు పవిత్రనగరము లిమిడియున్నవి. ఈనాటికిని వాని నాక్రమించి పాలించి కాపాడునవకాశము ఖాలీఫాగారికి కలుగకపోయెను. ఖాలీఫాగారి రాజ్యము విచ్ఛిన్నముచేయుటయు, అందలి భాగములపై మహమ్మదీయేతర పరిపాలనమును విధించుటయు, విమత రాజ్యముల యొత్తిడిచే, టర్కీని తనస్వమతమును రక్షించుకొనజాల నుత బలహీనము చేయుటయు, తమవిద్యుక్త ధర్మములని మిత్రమండలి లోని రాజ్యములన్నియు గొంతొత్తిచెప్పిరి. అట్లనిన కోరినివారిలో తుది నరకును తమగ నిర్ణయమో నాదించిన దొక్క చిటచుదేశమే?

నిరర్థకములకును శాంతినిరర్థకములకునుకూడ విరుద్ధముగే తాత్కాలిక నిరర్థకమైనవారవారకూడ పై చెప్పిన నిరంకుశ విధానము నమలులోనికివచ్చుటలో గ్రీసుదేశ మింగ్లాడుచే నియమింపబడిన ప్రతినిధి యయ్యెను. లాసేనుసంధిలో యిస్లాముపాషాగారికి మిత్రమండలివారందరునుకూడ విఘ్నముల గల్పించినను యీవిషాదకరముగ చరిత్రయొక్క తుదిమగకును ఘాజీముస్తఫాకమాల్ పాషాగారి కింగ్లాండ్ ముఖ్య ప్రతికక్షి. మహమ్మదీయేతరులచే బలనంతముగ నాక్రమింపబడినట్టియు పరిపాలింపబడుచున్నట్టియు దేశములందలి మహమ్మదీయులకు స్వయం నిర్ణయాధికారమును నిరాకరించుట మొదలగు పరోక్షసాధనములచే కూడ మహమ్మదీయ ప్రజలును రాజ్యములును శిక్షింపబడిరి. పరిస్థితు

లిట్టుండ శాంతిసభయందు ప్రాతినిధ్యములే పోవుటచేతను, మిత్రమునకు
లిసమావేశములో ప్రాతినిధ్యమున్నను ప్రాతినిధులనబడువారు నిజమైన
ప్రజాప్రతినిధులు కాకపోవుటయుచుగాక, పత్రికాశాసనము, హిందూదేశ
శరత్కశాసనము, 1818 సంవత్సరపు 3 వ సూత్రమును, యివిజాలక
దేశమునందు కొన్ని భాగములలో నీపైవానికితోడుగ నైతిక శాసనమును
నుపయోగించుట మొదలగు హేయములయినట్టియు భయంకరములై
నట్టియు నిరంకుశాయుధములచే భారతమహమ్మదీయాభిప్రాయముల
నణచుటకు ప్రియత్నములు సలుపబడెను.

—:కాలము పునస్సమీక్షనమునకు తగియుండెను:—

మహమ్మదీయరాజ్యముల యెడలను, ప్రజలయెడలను దానిచే
జూపబడిన విరోధమునకు ఫలితముగదానికొరకన్నివిధములత్యాగము గా
మించినను నీవిదేశమహమ్మదీయేతర ప్రభుత్వముయొక్క సహాయసాను
భూతులపై యాధారపడియుండుట పొరబాటువియు, తమకు నిజముగ
వహాయసానుభూతులు వలయునో హిందూదేశమునందలి పోదరమత
సంఘములతో న్యాయమైనట్టియు శాశ్వతమైనట్టియు సంధిచేసికొనకల
యుననియు, భారతీయమహమ్మదీయుల యభిప్రాయములు మారెనని
మున్నవిన్నవించితిని. తూర్పుబంగాళమునందలి మహమ్మదీయులయెడల
చూపబడిన ద్రోహముచేత మైయభిప్రాయములే నిజమైనవని స్థిరపడిపో
యెను. అంతియెగాక మరల హిందూమహమ్మదీయమైత్రీ యులవడుట
కు తగినకాలము తటస్థించెను.

“వివాహశ్చ తివాదశ్చ సమయోరేన కోఠతే”

యనునట్లు వ్యవహారములందును, మైత్రీయుందును, పరిణయము
నందును, బాంధవ్యమునందును, యెవ్వరెవ్వరు కలియనున్నారో వారి
వాక్య భేదములు తక్కువగను, సామ్యములెక్కువగ నుండుట యథా

సరము. రాజకీయమున కూడ యీసూత్రము వర్తించుచున్నది. సం
పన్న, దరిదురియొక్కయు, బాలవృద్ధులయొక్కయు, పండిత పామరుల
యొక్కయు, కలయిక సంభవమేయైనను, సర్వేసర్వత్రకన్పట్టువిషయము
కాదు. ఒక్కతరమునకుపూర్వముబలవంతులను దుర్బులులను నొకకాడిన
గట్టి నడపుటను ప్రతిఘటించుట సయ్యదులహమ్మదుఖానుగారి సహజ
మూరదర్శిత్యముచూచుచున్నది. మిటోమాన్లే సంస్కరణములనుగూ
ర్చి చర్చింపబడుచున్న కాలమున, రాజ్యాంగ వ్యవహారములలో ముఖ్యము
గకావలసిన స్వపక్షనిర్వహణదీక్షను కొంతసంపాదించిరి. ట్రిపోలీయుద్ధ
ము సంభవించినదాదిగ వారు ప్రభుత్వముయొక్క నిర్బంధవిధానమును
ప్రతిఘటించవలసియే వచ్చెను. భారతభూమియందలి మహమ్మదీయ
సంఘము, తనకంటె రాజకీయ వ్యవహారములయందు ముందంజవేసిన
సంఘములతో కలసికొనుట కీమహత్కాలమున బహుపట్టుదలతో శ్రీ
మవడి దాదాపువానితో కలిసికొనగలిగెనని చెప్పుటలో నాకు నాస్వ
సంఘముచు పొగడుకొను నుద్దేశ్య మెంతమాత్రమును లేదు.

—:కలయిక:—

మేము నిర్బంధితులమై యుండ, వేరును నాబునించుచు సూచిం
చిన ప్రకారము, 1915 సంవత్సరమున మహమ్మదీయ మహాసభ బా
బాయి నగరమున సమావేశమాయెను. ఇచ్చటనే ఆసంవత్సరము కా
గ్గోను మహాసభయు జరుగనుండెను.

చిరకాలము కాంగ్రేసు వ్యవహారములలో బాల్గానివధీరుడు.
మిజరల్ హాకుగా రీమహమ్మదీయ మహాసభకు మహావైభవముతో
సభ్యులు డయ్యెను. ఈరకు, మహమ్మదీయ మహాసభ సంస్థాపకులలో
జేరెన్నిక గన్నవాడు. మహమ్మదీయులందరును, ముప్పదిసంవత్సరముల
కొండల సయ్యకు మహమ్మదుఖాను జెప్పిన మార్గమేవే నడచుచు,
కాంగ్రేసు మహాద్యవము పట్ల, వైమనస్యమును చూపుచున్నను,

యీతడు మాత్రము ధీరుడై కాంగ్రెసునే యనుసరించి యుండెను. కాంగ్రెసు, మహమ్మదీయ, మహాసభల ప్రముఖుల రావించి యొక్క చో సమావేశము యొనర్చి, యుభయకక్షలకును మైత్రీసమకూర్చుటకై యొక సభగావించి మహమ్మదీయసంఘముచే యీతడనుజ్ఞాతుడయ్యెను. జన్నాగారి ప్రేరేపణయు, సభాధ్యక్షుని బలసత్వములును, మహమ్మదీయుడై సుప్రసిద్ధ దేశభక్తాగ్ర గణ్యుడైన, మాలానా హజరతు మోహినీగారి అకుంతితధైర్య సాహసములును, అన్నియుగలసి, యీయుభయ కక్షలకును, నైకమత్యమును నొనగూర్చి తోడ్పడెను. ఈకలయుకదో, యితహాసప్రసిద్ధమగు, లక్ష్మణాపుర యెడబడికకు గారణభూతమై చెన్నా రెను.

మహమ్మదీయ సంఘాభ్యుదయ మొత్తవరకు గతిని బొప్పించెనో, యొకానాక మహమ్మదీయ విమర్శకుడు గావించిన హాస్యరస పూరితమగు యీక్రింది విమర్శనలబట్టి సుబోధక మగును:—“బొంబాయి నగరమున నున్న అఖిల భారత జాతీయ మహాజనసభ కధ్యక్షుడును, సంగదేశీయుడునునగు లార్డుసింహగారును, పరిసర గ్రామ్యులును బీహారునందు పసియింప సోదరన్యాయ వాదియును, మహమ్మదీయ మహాజనసభ కధ్యక్షుడును నగుమజరల్ హక్కుగారును, నొక రైలుబండి మీదనే బొంబాయి నగరమునకు బోవుచుండుట తట్ట సింఛెను. అట్టిద్దరును గలసి బొంబాయికి బయనమొనర్చుచు, పోల్చిజూచి కొనుటకై పీఠలొందురులు తమయధ్యక్ష కోపన్యాసముల, యడిగి తీసికొని పారబోయిన యెవరి యుపన్యాసముల వారు మరలదీసుకొన మరచిరట. అంతట విధివశమున మజరల్ హక్కుగారు, నిశితవాగ్దాత పూరితమగు సంగదేశీయునియుపన్యాసము తనమహమ్మదీయ సభాస్థాయిలకు జదివెనట. నిరంతర రాజభక్తి పరాయణుడగు మజరల్

హక్కుగారి రసవిహీనమై యుత్సాహ భావ శూన్యమైన యుపన్యాసమును సింహగారు తనప్రతినిధులకు జదివి వినిపించెనట.”

బొంబాయి సమ్మేళనమెట్టి యనివార్యమగు, భావిపరిణామములకు గారణ భూతముగా నుండెనో, అంగప్రభుత్వమున కీపట్టునగోచరించెను. ఇట్టి శుభసూచనలతో ప్రారంభమయిన మహమ్మదీయ మహాసభను యేతత్సభాకార్య నిర్వాహకులు రహస్యముగ ముగింప వలసివచ్చెను. ఈవిషయము యితహాసప్రసిద్ధము. కాంగ్రెసు ముస్లిము మహాసభ లంతటనుండియు ప్రతివత్సరమును, నెక్కచోటనే సమావేశమై, సంపూర్ణ సంయోగ భావములతో కార్యనిర్వహణ మొనర్ప దొడంగెను. భావిఫల మనివార్యము. ఈసందర్భము ప్రభుత్వము వారంతకుముందే గ్రహించియుందురు. అహమ్మదాబాదునగరమున కాంగ్రెసు మహాసభాధ్యక్ష పీఠము నధిష్ఠింప వలసిన తరుణమున, యేతత్సభాధ్యక్షుడు, ఆలిపూరు కారాగృహమున బుధింప బడియుండ ఆసంవత్సరమే ముస్లిము మహాసభాధ్యక్షుడవని నలకరించిన, యేతత్సభాధ్యక్షుడు తన మధ్యక్షకోపన్యాసకారణమున సార్వభౌమునితో రణముదలపెట్టెనను నెపంబున, విచారంపబడి, న్యాయవిచారణ సంఘము (జ్యూరీ) ఆతడట్టి దోషము నొనర్పలేదని నిర్ణయించినను, రాజద్రోహ మొనర్చెనని శిక్షితుడై అమహ్మదాబాదు కారాగృహమున బుడియబడ్డెను. బంగాళమునందును తదితరప్రాంతములందును, చిత్తరంజనుడు స్వరాజ్యపక్షమునకు దిగ్విజయము జేకూర్చుచుండ, హజరతు మోహినీ మహాత్మునితో జాటు యెర్వాడచెరసాలలో నిర్బంధావాస మనుభవించుచుండెను. ఇతియకాక, ఖైదీలు నేరములుజేయుటకు అవకాశములు దక్కువగనున్నను, హజరతు మోహినీగార్లలో తనశిక్షుడుద్విగుణోక్తమొనర్చుకొని, యిదివరలో జ్యూరీ గావించిన పారబోయిన సననించి, గౌరవప్రదమై, మహమ్మదీయ సంఘమున కెంతయు, గీర్తి సాధయకుడయ్యెను.

నిఖిలభారతీయ జేమమును

మహమ్మదీయులు గుర్తించుట

నిరంతరమును విదేశీపరిపాలకుల తోట్టుడునకే యాసింపక, పోదరసంఘములపై యపోహల దరిజేరినయిక మహమ్మదీయ సంఘముల జేమగును. బరిరక్షించుటతోడనే యంతయు దీరిపోవలేదు. భారతీయులకును, భారతవర్షమునకును గావింపబడు యన్యాయపరంపరల జూచి, మహమ్మదీయులు, యుపేక్షింపబడినయెడల వారలు, మానవాతీతులయినను గావలయు. పశుప్రాయులైనను గావలయు. అంగ్లేయదారితనము, ప్రజలకొదవిన కష్టముల నెప్పుడో యొకప్పుడు, నివారించక పోరని తమనాయకులంతవరకును నుద్బోధించియుంటచే, మహమ్మదీయులు, “తొందరయేల, నిదానించి జూచెదముగాక” యనుసిద్ధాంతమునవలంబించి, జరకాలము నిదానించిరి. కాని వారుజూచినదేమి? భారతీయులకుజరిగిన యన్యాయపరంపరలు, దుష్టశిక్షణ మొనర్చినది యులేదు. దుర్లయము లొనర్చినవారిని బశ్చాత్తప్పుల జేసినదియునులేదు. ఎట్టకేలకు వారల యోగిమిదరిగిపోయెను. ప్రతివత్సరమును మహమ్మదీయులు తండ్రిపడడములుగ కాంగ్రెసు సభ్యులుగ జేరిపోవదొడంగిరి.

ఇయ్యది యంతయు శుభశూచకము. ఎలనన మహమ్మదీయుల పుడు, స్వల్పములగు ప్రత్యేకసంఘ శ్రేయములనేగాక నిఖిలభారత జేమమును బ్రోక్షించుటగూడ వారివిధ్యుక్తమేయని, నారలుగుర్తింప నారంభించిరి. మహమ్మదీయు లంతమాత్రమున, భారతీయులు గాకపోలేదని నారలు, మునుపటికంటె నెక్కువగ గుర్తింపసాగిరి. కలకత్తా, బొంబాయి, ఢిల్లీనగరములలో జరిగిన భారతీయ మహాసభలు “జాతీయ” యిరుదునామమును సార్థకముజేసికొనెను. ముప్పది సంవత్సరములక్రిందట తాత్కాలికా వసరములబట్టి కాంగ్రెసు మహాసభకు బోగూడదని సయ్యదు అహమ్మదుగాదు గల్పించిన యాటంకముల సం

పూర్ణముగ దెగనాడి 1919 సంవత్సరమున అమృతసరమున గావింపబడు కాంగ్రెసు మహాసభకు బోవుడని మహమ్మదీయ జనసంతతుల బురిగొల్పిన మహాపుణ్యము డయ్యరు సేనానికి దక్కెను. అమృతసరకాంగ్రెసుమహాసభ యల్లు భారతజాతీయ వికాసమును బ్రకటన మొనర్చెను. డయ్యరు సైనికభటులు విడచిన దుపాకిగూడ్లు హిందూమహమ్మదీయ విభేదములను బాటంపలేదు, మహమ్మదీయులకంటెను రాజభక్తిపరాయణులగు మనస్కులీరులుగూడ హిందూమహమ్మదీయులతోబాటు తమరక్తధారలచే అమృతసర పుణ్యభూమిని దడపి రక్తసిక్త మొనర్పభగవాను చుడ్డేరించెను.

మహాత్ముని యాగమనము.

జలియన్వాలాబాగునందుప్రజలనుభవించిన కష్టము లనాహూతములు, సంతోషముతోననుభవించినవికావు. పిమ్మట పాలనకర్తలు పాంచాలమున సైనికశాసనమును బ్రయోగించి భీభత్సబరిపాలనమును నెరిపి తదాప్రతి బ్రజల భయభాంతులజేసి విశ్వేష్టితులనెనర్చి వైచినట్లు గాన్పించెను. కాని అదగును గలసి బాధల సరుభమియట వలన పాంచాలదేశీయులకు జాతీయతాభావములు స్ఫురించెను.

ఇందులకు విషాద మొదినది యుక్క పాంచాలరాష్ట్రమేగాదు. దేశారాధకు లెందరో పాంచాలదేశమునకు బోవదొడంగిరి. ఈమహాసందిగ్ధకాలమున జరిగిన యతిహాస ప్రసిద్ధియగు విషయము మహాత్మునియాగమనము. వారలు సయితమిది ప్రసిద్ధియగు విషయము మొప్పుకొందురని నానమ్మకము. మీ కెల్లవరకును, ప్రపంచమున తక్కువరాజ్యములలోని ప్రజలకును, మహాత్ముని యుత్పత్తకథనము చెలరేయె యుంటుచే మరల నిచ్చట విచరింప ననసరములేదు. భారతవర్షమున న్యాయముగల్గించి, భారతభూమికి స్వరాజ్యము లభింపనిచో, ఖండాంతరముల వసియించు హైందవులకు న్యాయము లునని జలంచుట వెర్రియని

మహాత్ముని దక్షిణాభిశా యనుభవముల వలననే యీతనికి దెల్లమయ్యెను. దీనియర్థము బ్రీటిషు సామ్రాజ్యముతోడి సంబంధము దెగిపోవలయుననిగాదు. యెవనియోరిమి ప్రశంశాపాత్రమయ్యెనో అట్టిమహాత్ముడేగాక, అంత సహనముగలదని జెప్పకొనలేదని నావంటి యీతని యనుచరులుగూడ కడపటి నాలుగువత్సరముల నుండియును మహాశక్తిములనుభవించుచుండినను, భారతవర్షమునకు దగిన స్వరాజ్యము బ్రీటిషుసామ్రాజ్యముతోడి సంబంధమునకు విరుద్ధము కాదనియిప్పటికిని నమ్మెదరు. కాని బ్రీటిషు పరిపాలకుల హృదయము మార్పునొందవలయును. వారలు పూర్వ మొనర్చినయకార్యములకు ప్రాయశ్చిత్తము జేసికొనవలయును. మహాత్ముడు మాతృదేశమునకు దిరిగివచ్చినది నిక్కువముగ దాస్యబాధనములనుండి భారతభూమిని దప్పించుటకే.

కాని మహాత్ముడు విశ్వసించినట్టియు తనసోదర దేశీయులకుఁ జేసించినట్టియు మార్గములు రాజకీయమే ప్రధానమైన పాశ్చాత్యఖండమున రాజకీయములని బిలువబడునట్టివికావు. మానవ కళ్యాణమునకే యవతరించిన మహాపునర్వత్తలకు వలెనే యీయనకును తత్వశాస్త్రజ్ఞానకై విభాగ పెట్టున్నను జీవితము నిశ్చయముగ భిన్న భావసమ్మేళనము ఆయనదృష్టియందు మతరాజకీయములు ఐరస్పీర విరుద్ధములుగావు.

కోస్తు యూదులును: సమానపరిస్థితులు.

ఆతడొనర్చిన యుపదేశములబట్టియు ఆతడనుభవించిన గట్టములబట్టియు మహాత్ముని కోస్తుతో బెక్కండు బోల్చుచున్నారు. కాని యీయుపమానము పలువురు గుర్తించినదానికంటె యింకను జాలదూరమునొర్తించును. కోస్తు యూదుడైజన్మించెను. వానియనుచరులందరును యీతడు దావీదువంశమున జన్మించిన దేవదూతయనియు, అంతరించిపోయిన యూదుల స్వాతంత్ర్యాధికారముల మరలవానికి జేకూర్చు యన.

తరించెననియు యీతనిని క్లాఫింప దొడంగిరి. సమేరియా రాజ్యమున వసియించిన దశజాతులకధనము వలన పాపపరిణామధర్మము విదితమయ్యెను. పెద్దకాలమిజాతులు చుష్కృత్యములగావించి ధర్మగ్లాని యొనర్చుటచే తత్పాపఫలమునుభవించిరి. ఇయ్యది యితహాసరంగమున జరిగిన గొప్ప విషాదకధనము. కోస్తు జన్మించక పూర్వ మేడువందల సంవత్సరముల క్రిందట నీదశజాతులును అస్సీరీయా రాష్ట్రముచే బరాభూతులై హతముగావింప బడిరి. హతశేషులు చెల్లాచెదరైరి.

ఈ పాపపరిణామసూత్రము ముల నూటపాతిక వత్సరములకు చిమ్ముట, పాపకృత్యము లొనర్చుటలో వీరిని దీసిపోవని జూడియా హాజల నిషయమునగూడ నిక్కువమయ్యెను. బాబిలోనియా దేశాధీశ్వరుడగు, 'నెబుకాద్నెజారు' నృపాలుడు, సోలమునుచే నిర్మింపబడిన దేవాలయమును విధ్వంసమొనర్చి యూదులబండ్లగాగొని జేశ్శువులగావించెను. అప్పటినుండియు యూదులు పగదీర్చుకొనుటకును, వీగిపోయిన స్వాతంత్ర్యాధికారముల మరల సముపార్జించుకొనుటకును దలంపుగానిది. 'కైరసు' విజయమువలన వారల యాసలు ఫలించినట్లుగుపడెను. దేవాలయ పునర్నిర్మాణము ప్రారంభమయ్యెను. దావీదు వంశజుడైన, జెరుబాబెలు, వారల కెన్నటికైన సాతంత్ర్యసంపాదన మొనర్చి కీర్తికాంక్షనునని యీతనిపై యాశబెట్టుకొనిరి. దావీదు హాశము, జెరుబాబెలుతో పునర్జీవితమై, దేవదూత జ్యోతిషము నిజమయ్యెనని దలంచిరి. కాని యాకాలమున దేవదూత జ్యోతిషము ఫలించలేదు. జక్కరయా సింహాసన మధిష్ఠివలెనే జరుబాబె లద్వైత్యుడయ్యెను. ఆతడేమయ్యెనో దెలియదు. ఆతడెన్నడును గిరిటము దాల్చలేదు. ఆతడు పితరుల సింహాసన మధిష్ఠివలెను యూదులిక నెన్నండును సాతంత్ర్యసాఖ్యము ననుభవించ యీశ్వరుడనుగ్రహింపలేదు. కాని గ్రీకులును, రోమునులును, రాజ్యమేలినంత

కాలమును, యూదులు తమ యాశలవీడలేదు. గ్రీకురోమక నాగరికతలు, మహావైభవముతో ఆసియాఖండమునకు వెడలినప్పుడు, యూదులకు మరల యాశలు చిగియెను. న్యాయాధికారియై పగడీర్చుమని, యూదులు దేవదూత నంతయు జేరేపించిరి. పరిభవచింతాలనముచే కాగి, దురభిమాన ప్రేతులైన యీయూదులలో జనించిన కోధాగ్నిని జల్లార్చుటకై ప్రపంచమంతను నల్లలాడింపగల యొకమహా విప్లవము, యొక పునరుద్ధారణ, మావశ్యకమయ్యెను.

రోమక సామ్రాజ్యమునుండి యొకవిధముగ స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించగలిగిన “హెరాడ్” ఏసుక్రీస్తు జననమొందిన సంవత్సర ప్రాంతముననే చనిపోయెను. ఆతని మువ్వరుకుమారులును ఆంగ్లేయుల పరిపాలనకిందనున్న మన “రాజా”లస్థితినిబోలి, రోమనులకు సామంతులైరి. ఏసుక్రీస్తు బాల్యమునందు రోముచక్కవలెకయగు “అగష్టసు” యెరూషలేము పట్టణపాలకుడైన “ఆర్కెలాసు” నుపదభ్యమని గావించినపిమ్మట, స్వపరిపాలనా ఛాయయైన లేకుండ నశించెను. అంతటనుండియు సామ్రాజ్య ప్రతినిధిచే పరిపాలింపబడు సిరియా రాష్ట్రమునందు “జూడియా”యొక అంతర్భాగమైపోయెను. క్రైస్తవమత చరిత్రయందు ప్రసిద్ధిగాంచిన “పాంటియన్ ప్రెలాటు”లోనగు పరిపాలకులు పలువురు రోముపక్షమున నధికారము నిర్వహించుచు ముఖ్యవిషయములో సిరియాను పాలించు రాజప్రతినిధికి లోబడి వీరందరును తమ పాలయందున్న ప్రజలలో, నిరంతరము ప్రజ్వరిల్లుచుండిన మహానలమును చల్లార్చి విశ్వప్రయత్నము లొనర్చుచుండిరి. యూదుల మతావేశమువలన రగుల్కొల్పబడిన యశాంతి యాకాలమునందంతటను యెరూషలేము పట్టణమును కలవరపరచుచునే యుండెను. తమప్రాణములనైన సరకుజేయని మతావేశపరులు ప్రతిదినమును రోమక పతామును నిర్మూలించవలెననియు, హెరాడ్ ప్రభువుల కాలములో యూదు

మతమునకు విడుదలముగ నెలకొల్పబడిన చిత్రక శానిర్యాణముల ధ్వంసము గావించవలెననియు యత్నించుచునే యుండిరి. “సమూరిటను”లుకూడ నిట్టియుద్ధమములచే నావేశింపబడి యుండిరి. యూదుల సిద్ధాంతములకు వ్యతిరేకముగ ప్రవేశించినవారి నెల్లరను సంహరించుటయే తమ ధర్మమని విశ్వసించి, అంగులకు సంసిద్ధులైయుండిన “జెలోట్సు” “సికారియై”యను రహస్యహంతకులును బయలుదేర నారంభించిరి. వీని యన్నిటికంటెను ఏసుక్రీస్తునకు సంబంధించిన యుద్ధమమొకటి యుండెను. అందుప్రధానము “గలీలియా” వాస్తవ్యుడగు “జూడసు” విదేశీయ ప్రభువులచే పన్నుల విధించుటయం దుపయోగింపబడుటకై ప్రారంభింపబడిన జనాభాపద్ధతి ప్రజలకెల్లరకును యేహ్యముగ నుండెను. క్రైస్తవశకము రి వ సంవత్సరమున నేర్పాటు గావించబడిన జనాభావలన విదేశీయ ప్రభుత్వమునెడగల మతవిద్వేషము మరింత ప్రబలిదేశమునగ దల్లకల్లోలము కాజుచ్చెను. యూదుల ప్రతిభాన్విత కార్యములకెల్ల పుట్టిల్లవనగు నుత్తరప్రాంతమునగు విప్లవము ప్రారంభమయ్యెను. ఫ్రెంచి చరిత్రకారుడగు “రెనాన్” చెప్పినట్లు, “ఎల్లరును నొక మహత్కాల ముదయింపనునదని విశ్వసించిరి. మత గ్రంథములకు విధిములైన విహితార్థముల కప్పించి తమకుగల యాశలనన్నిటిని ధ్వంసపరుచు కొననాగిరి. ధర్మాత్ములకు శాంతిని ప్రసాదించి భగవన్నిష్ఠ కార్యమును శాశ్వతముగ నిఫలము నొందింపనున్న, భావిరాజ్యస్థాపనా సూచనను విధానమునుకూడ ప్రారంభించిన గ్రంథమునందలి ప్రతిపాక్తియందును వారికి గన్పట్టినట్లయ్యెను.”

—ఏసుక్రీస్తు గావించిన నైతికచరిత్రసము:—

ఏసుక్రీస్తు తనమతబోధను ఉపక్రమించు సమయమునకు ప్రపంచవ్యాప్తియు పరికించి, సంస్కరణ సాఫల్యమునకై సేమార్గము నవలంబించి, యెట్టిపాధనముల నుపయోగింపవలెనో ముందుగ నిర్ణయించు

కొనవలసియుండెను. పశుబలప్రయోగము అన్ని పాదర్థములందును త్యాజ్యమని యెనుకీస్తు. రూఢిగనమ్ముటచే, అహింసాతత్వముగాదే నం పూర్ణ విశ్వాసముచేసని, క్రైస్తవ మతాచార్యులు బోధించుచు న్నారు. నేనట్లు దలంపను. దేశకాల పాత్రములబట్టి యెప్పుడో కాళ్ల న్యవధతుల నవలంబించుట యసంభవమని ఆయనతలంచినందువలన నే అయన అనిరోధపద్ధతిని చేపట్టెనని నమ్ముచున్నాను.

అనగా, పశుబలమును ఆశ్రయమర్పణచే నిర్జింప నిశ్చయించెను. అటుతరువాత కర్బలా రణరంగమున 'హుస్సేను' సైతములనే గావించినను ఉభయలకు భేదమేమన హుస్సేను శాశితలమున ఖడ్గముధరించియే నురణించెను. కీస్తుచేసికొనిన నిర్ణయమునుగూర్చి మనయభిప్రాయమెట్లున్నను 'జూడస్'వంటి ఆహుతి కేవలరాజకీయ సామగ్రిలకును నాతనికిని మూలసూత్రము నందే గొప్ప భేదమున్న సంగతి నిష్పయము. అలాడు ప్రజాసామాన్య మవలంబించుచున్న రాజదోహ పద్ధతులు నిష్ఫలములని జూడస్ చరిత్రవలన ఆతనికి స్పష్టమయ్యెను. "నారాజ్య మీయిహలోకమునకు సంబంధించితి కాద"ని యేసుకీస్తు చెప్పినప్పుడు ఆతని యుద్దేశమేమి? సైన్యాదు (అనగా యిలోకపు రాజును) సైతాను సాధనములచే చుపడలపడదని దీనిభావము. ఆ గొప్ప పద్ధతులు యిలోకసామాన్యపు" పద్ధతులుకావు. కాని, అంతమాత్రముచే నాతడు "పారితోకము"డని చెప్పుటకును వీలులేదు. దాని భావ మేమనగ, ఆత డిలోకసామాన్య పద్ధతినవలంబించు వాడుకాడని మాత్రము అర్థము. ఆతడుతన జీవితారాభమందే రాజకీయ విప్లవకారుడుగా మారుట కౌతయో ఉద్దేశముండెను. కానిఅతడాయుద్దేశమునకు లొంగక దానినిజయించెను. ఆతడు గావించదలచిన విప్లవము నైతికవిప్లవముగాని, రాజకీయ విప్లవముకాదు. కాని, పాప మాతనికి "విప్లవకాల" రుయనస్థమాత్రము తప్పినదికాదు. అప్పుడు రాజ్యాధికారిగనున్న

"వైలాను"గారి యుత్తరువు ప్రకారమాతనిని శిలువపై వేసిరి. ఈకొగవేయునప్పు డాతనిని పరిహసింతుటకై ఆతనికి "యూదులరాజు" అనుబిరుదమునిచ్చిరి. వైకి యిదిపరిహాసాస్పద వాక్యముగ గాన్పించినను, యిదినిజముగ ఆరోము అధికారియొక్క అనుమానములను సూచించుచున్నది. స్వతంత్రమనగ అన్నిటికంటెముందు సత్యము ఆత్మ పరిశుద్ధ్యములలుండి తీరవలెనని కీస్తు యొక్క మతము. "రెనాన్" అను ఖ్రీంచి చరిత్రకారుడు తనకాలమునకు సరిపోయిన మనిషియని నాతాత్పర్యము. ఆతనికి అన్నిటికంటె రాజ్యావసరములే చాలెక్కువైనవి. తక్కినవన్నియు దానిముందర తీసి దూరముగ పెట్టవలసినదే. "దేవుని మాత"నని చెప్పుకొనుచు ప్రతివిషయముందును మతాధికారమే యుండితీరవలెనని చెప్పి యేసుకీస్తు సిద్ధాంతము రెనాన్ గారి కౌతమాత్మనాను బోధపడెను. అందున ఆతడు తేల్చిన యింకొది సారాంశముతో మాన్గియు నేనేకీభవించుచున్నాను. "గాఢముగ దేశాభిమానియు, విశిష్టముగ ప్రజాస్వామిక వాదియునగు యేసుక్రీస్తు తనకాలము దున్న రాజదోహము ప్రసాదము పడ్డంతవ యత్నించియుండడు కాని, రాజకీయము అపొధానమైనదని చెప్పుటలో ఆతడు లోకమునకు ప్రకటించిన దేమిట?—సర్వమునకును ఒక్కదేశమేకాదు; పౌరు డౌట కంటె మానవమాత్రుడగుట మనకు చాలప్రధానమైనది. ఉన్నతమైనది." శత్రువులపై పగదీర్చుకొనవలెనని యిత్రాచేలీయులు లోలోన మండుచుండిరి. కాని పగదీర్చుట మనపేనికాదు. యిది భగవంతుని కతకవ్యము. చెబ్బకుచెబ్బ కొట్టవలెనని చెప్పువానికి యేసుక్రీస్తుచేసిన బోధయేమనగ:—ఎవరైన నీచెంపమీదకొట్టినచో, ఆతనికి నీరెండవ చెంపనుకూడ అందియ్యుము

ఇంతవరకు పరదేశస్తుడగు క్యూరప్రభువునుగూర్చి చెప్పబడెను ఇక, తనస్వదేశస్తుని గూర్చి చెప్పెదను. స్వీయముగ తన దుర్బుధునకు

లోనై, పరపృథువులందలి భయముచే పరపృథువుల యాశ్రియమున సుంకముల వసూలుచేయు న్నాకరియైపోయిన తనస్వదేశస్తుడుగు యూదుడుకూడ యేసుక్రీస్తుయొక్క అపారమగు ప్రేమ సముద్రమందుహాయిగ పాల్గొననహాకడు. త్యాగ, కష్టానుభవములచే సర్వశక్తి సంపన్నతయు, హృదయనైర్మల్యముచే పశుబలధ్వంసమును సిద్ధించుననుమాట అనాదినుండియు—పృథమ మానవసంతానమగు ఆబెల్, కెయి నులనాటినుండియు—వచ్చుచునే యున్నది. కాని, యీసిద్ధాంతము క్రీస్తుకాలపు పరిస్థితులకెంతయో యెక్కువగ తగియుండుటచేతను, అతని యుపదేశములతో యీ భాగముమాత్రము కొంచెమువివరముగ మనకిప్పుటికిని మిగిలియుండుటచేతను యీనాటి క్రైస్తవులును, తదితరులును కూడ, దీనినొక విచిత్రముగ—ఒక్క యేసుక్రీస్తు మాత్రమే చెప్పినదానినిగ—తలంచుచున్నారు.

—• ఏసుక్రీస్తు—గాధి •—

ఏదియెట్లున్నను, మహాత్మాగా—ధి కూడ యీనిచ్చిప్రాశమునే బోధించెను. కాని, సర్వవిధముల ఆయేసుక్రీస్తునే బోలిన యీకాలపు మానవుని పరమకష్టునిగ భాపించుటయు,—సర్వవిధముల శాంతి దూతనుబోలి తొలిక వ్యవహారములగు అద్వితీయముగ పాపబడుచున్న వానిని శాంతికి భాగకారుడని శిక్షించుటయు—నను సరెండు పనులు క్రైస్తవపృథుత్వముపాలనే బడెను. క్రీస్తు రాకపూర్వము “జూడియా” దేశములో యెట్టిపరిస్థితులుండెనో, గాధిమహాత్ముడు రాకపూర్వము హిందూదేశపు రాచకీయపరిస్థితులుకూడ సరిగ ఆస్థితినే పోలియుండెను. పూర్వము జూడియాదేశస్తులకు యేసుక్రీస్తు యెట్టిమందుచెప్పెనో, యీనాడు గాంధీమహాత్ముడుకూడ భారతదేశపు రోగముల కుదర్చుటకై వెదకులాడుచున్నవారికి సరిగ బట్టవగుదునే చెప్పెను. కష్టసహనమువలన ఆత్మపరిశుద్ధత, రాజ్యభార నిర్వహణ

నైతికసాధన, స్వరాజ్య సంపాదనకు ముందు ఆత్మశిక్షణ—యిది మహాత్ముని ముఖ్యసిద్ధాంతము—యిది మహాత్ముని గాఢవిశ్వాసము—అహమ్మదాబాదు కాంగ్రెసుసభతో మహాత్ముని పదమంకరించిన ఆమహాద్భుత వత్సరమందు నివసించు భాగ్యమగ్నిన మానవులుగాంధీ మహాత్ముడు అంతలేసి పృజాసమూహముల మనోవాక్కర్మములందనతికాలములో నెంతటి మహాద్భుతపరిణామముల నొనర్చెనో కండ్లార చూచియుండిరి.

—: మహాత్ముడు; సత్యాగ్రహము:—

గాంధీమహాత్ముడు యిండియాగవర్నమెంటుతో పౌత్యక్షసంబంధము గలిగియుండెను. అనేకసార్లు వైస్రాయికి సలహాచెప్పెను. బ్రిటిషుగవర్నమెంటు దక్షిణాఫ్రికాలో కష్టదశయందున్నప్పుడు గాంధీమహాత్ముడు యిండియాలో—ఉచితముగ—నై న్యమునకు తిపాయిలనుచేర్చి వారికి సహాయముచేయుచునేయుండెను. అహింసామహాతత్వస్వరూప మేయైన యీమహాత్ముడిట్లు రక్షితమొనర్చు శిపాయిలను తయారు చేయుచుండట చూడగ చాలమందికి ఆశ్చర్యముగలిగెను. కాని, యింత రాజభక్తిగలిగిన పౌరుడు—గవర్నమెంటునకింతటి దగ్గరచుట్టమైన వాడు—గవర్నమెంటుచేసిన ఒకానొక చట్టమును ధిక్కరింపక తప్పినది కాదు. యద్ధారంభమందు యిండియామొక్క పృథుభక్తినికూర్చి యెంతయో కృతజ్ఞతను జూపుచుచేసిన బ్రిటిష్వారి ప్రకటనలకు నది వినవారెవరును యద్ధానంతరమాకృతజ్ఞతయొక్క పరిణామనిరాలతు చట్టరూపము దాల్చునని కలలోనైన తలంచియుండను.

భారత రాజ్యాంగమందు భారతీయుల కెక్కువభాగ మిచ్చెదమని వైకిజెప్పెడి సంస్కరణ ప్రణాళికయొకటి ఆలోచనలో నుండెను. ఇదిగో! యీచేతితో భారతికి యెక్కువస్వాతంత్ర్య మివ్వబోవుచున్నామని యొకమూలపైకిమాటలు చెప్పుచుండగనే రెండవచేతితో యిదివ

రకేడిన్బంధన మొనర్చబడియున్న కొంచెపు స్వాతంత్ర్యములనుకూడ త్వరత్వరగ నపహరించుచుండెను. ఆ 1919 సం॥ ఏప్రిల్ 24 వ తేదీన నేనును నాలన్నగారును చింద్రాపూర్ పరివాసమునుండి అప్పటికి నాల్గు సంవత్సరముల క్రిందట మాస్వాతంత్ర్యము నపహరించిన దేశసంగక్షణ శాసనము నుల్లంఘించి జైలునకు పోవనుద్యక్తులమై యొక్కొందివిధముగ వైస్రాయిగారికి వ్రాసితిమి.

“ఇప్పుడు యుద్ధము ముగిసిపోయింది కాని దానివలన బుట్టిన క్రోధము మామోక్షమునకు యధేచ్ఛగ చేరింపుచునే యున్నది. భుజబలమున కంటె యెక్కువ న్యాయమైనట్టి పద్ధతిపై ప్రపంచగణిని నిర్ణయించుటకై పాఠిసుకట్టణమందు సమావేశమైన వారు ప్రజాసేవకులేగాని ప్రజలపై యజమానులు గారని ఒకమూలమహాగంభీర వాక్యముల బ్రకటింపచు యింకొకమూల భారతప్రజలు తమచావు బ్రతుకులకు సంబంధించిన విషయములనుగూర్చి వారునోరెత్తి చెప్పకొనుటకైనను వీలులేకుండ అటొకపరచుచున్నారు. మానోటికివేసిన తాళమునికను తీసివేయకపోవుటయేగాక భగవంతుడు వాగిద్రోయము ననుగ్రహించిన ముప్పదిమూడు ప్రాణికోట్లయొక్క నోళ్ళను బంధించుటకై గవర్నమెంటువారొక చెప్పనలవి గానంత పెద్దతాళమును తయారుచేయుచున్నారు. చెప్పనలవిగాని నిరంకుశ రీతిగ యిప్పుడు నిర్బంధబడిన చాలతుచట్టమునల్ల న్యాయపరిపాలన మంత మొంది తత్స్థానమున క్రోధమే రాజ్యముచేయును.

భారతదేశమందున్న ప్రతిజాతిని యీ చట్టము బంధించునదైనను, ముఖ్యముగ ముసల్మానులే దీనికి ముందుగ ఆహుతి యగుదురు. “ముద్రణాశాసనము” వల్ల బాధ నొందినది ముఖ్యముగ ముసల్మానులే. మొందినది ముఖ్యముగ ముసల్మానులే. ఏ ఒంటికొట్టలోనో, యే మురుగుడు

లంకలలోనో, న్యాయవిచారణగాని, విడుదలయాశగాని లేకజైళ్ళలో మృగ్గుచున్న దురదృష్టవంతులగు బుగాళాయువకులను మినహాయించినచో “దేశసంగక్షణ శాసనము” వల్లకూడ యెక్కువగ బాధ నొందినది ముసల్మానులే. “అధికారవర్గము చేతికి రాక్షసబలము నిచ్చినను ఫరవాలేదు. వారుదానిని రాక్షసబుద్ధిలో నుపయోగింపరు. అనిపాపము!—లేని ఆశను జెచ్చి పెట్టుకొని ఆశించునాటికూడ మాస్వానుభవము నొక్కసారిచూచినచో వారినిబంధించుచున్న యీపిచ్చిభ్రతుల నొలగిపోగలదు. గవర్నమెంటువారి చట్టమును “జాగ్రత్తగ, విచక్షణతో” నుపయోగింతురనుట యెట్లొ మాకు బాగుగ తెలియును. నేరమేమో చెప్పక, “విచారణాధికారులు” చాలున రహస్యముగ కూర్చుని చేయు యీనగుబాట్ల “విచారణ” యెట్లుండునో మాకు స్వానుభవవిదితమే; ఒకన్యాయచట్టముగాని, సూత్రముగాని లేక అడ్డగోలుగ ప్రోగుచేయబడిన రహస్యపు సాక్ష్యముతో, న్యవహారమును నడపుచు, నలుగురి మొగమును చూడజాలని రహస్యపు నిబంధనలను తయారుచేయుచు, యంత్రశ్రమ పెట్టి తునగు నిరచరాధియని ప్రోసి వేయుచు, కూర్చుండు యీ “విచారణాధికారులను మేము బాగుగ యెరుగుచుము. స్వానుభవముచే యిన్ని సంగతుల నెరిగిన మాకేవిషయమై గట్టిగ మాట్లాడుట కధికారము గలదు. కావున యీచట్టము విషయమై మేము చెప్పనదేమనగ:—ప్రపంచమందు అయిదవవంతు మానవకోటిని ధర్మేతర మార్గములశిక్షించుటకై యేర్పడినచట్టమే యీకూర్చ నిరంకుశ చట్టమని మానిశ్చయాభిప్రాయము.

సత్యాగ్రహమును ప్రారంభించినతక్షణమే చాలతుబిల్లులయొక్క సంపూర్ణ స్వభావమును గాంధీమహాత్మునకు తెలియజెప్పినవారము మేమే; ఆభాగ్యము మాకేల్పించింది. ఆసహాయోదయముయొక్క ప్రధమదశ ఇదియే. ఢిల్లీ, అమృతసరము, లాహోరు, అహమ్మదాబాద్

చాచాదు, తదితరగుజరాతుప్రాంతములలో జరిగిన విషయములు తమ పరిచయమునవి. “నేను చేసినతప్పు హిమాలయపర్వతమంతయెత్తు వన్న ద”ను మహాత్మునివాక్యములను గవర్నమెంటువారును, తదనుచరూపపు పరిపంచమునకు చాటిచూచుచున్నారు. కాని, ఆకాలముందు మహాత్ముడీ రీతిగ దేశస్వాతంత్ర్య సంరక్షణార్థమై ప్రజాశక్తులనన్నిటిని ఐక్యమొనర్చుక ఊరకున్నచో, ఆతడొనర్చినతప్పు హిమాలయపర్వత శిఖరములకంటె యింక నెత్తుగ దాటిపోయెడిది. కాని, యీసంగతిని ఒప్పుకొందమను సరళస్వభావము వారికెవరికిని వున్నట్లు గన్నట్లును.

మహాత్ముడొనర్చిన “హిమాలయమంతటితప్పు” — యెంత యెక్కువగ చూచుకొన్నను — యేమిటిది? ప్రజలలో యెంతవరకు ఆత్మనిగ్రహముకలదో, యెంతవరకు సాధనకలదో, — సరిగా అంచనావేసికొనలేకపోయెను. — అంతయేగాని, అంతకెక్కువ తప్పులేదు. కాని మహాత్ముడు పోలతుచెట్టము నెదిరింపక ఊరక కూర్చుండియున్నచో ఆతడొనర్చిన పాపమునకు మితిగెంతకుండెడిది. ఎన్ని ప్రాయశ్చిత్తములొనర్చుకొన్నను దానిని వదిలించుకొనలేక పోయెడివాడు. శ్రీధోద్రైక ప్రాంతములైన ప్రజాసమూహములయొక్క చార్జస్యమునువలన తానులో నొక ప్రక్రియించుచు; ఈ విల్లులనల్ల మనజాతిపై బడవేయ నొందిన మహాదాస్యమునకు మారుమాటాడక తలయొగ్గుటలో గల పిరికితనమును తానులో పెంచవచ్చిక్కునుంచి చూచుడు.

ఇట్లు చార్జస్యమునకు నాకెంతటి అసహ్యమున్నను నేను తీక్షణగ శుద్ధి చేయుచేమనగ: — శుద్ధస్థితికాకృతియుగ ఆమహాదేవుని సుహృదము నగుట నావిచారణ దినమందు యీచార్జస్యము వలన కలిగిన పాపమునంతను నెత్తిపై వేసికొని నిలుచుండ గలనుగాని, అంత పిరికితనముగ దాస్యమునకు తలయొగ్గుటయును అవాచ్యపు పాపమునకు మాతృభూమి నాదీప్తిని యెరుగట సమాధానము చేప్పజాలను.

ఇట్లు చెప్పుటలో నాదుదీర్ఘ వర్షములు కఠినశిక్ష ననుభవించి తీరవలయునని శాసించిన న్యాయాధికారియెదుట మననాయకుడెప్పుడు తనతప్పునొప్పుకొనెనో యప్పటికి నాల్గు వర్షములకు పూర్వపు పరిస్థితులగుచ్చి మాటలాడు చున్నాను. ఆమహానీయుడు “నేనునిప్పుతో చెల్లాటను చేయుచున్నాను” అనుటయెగాక “నేనట్లుచేయ నేచేసితిని నన్నిప్పుడే వదలినను ముందుకూడ యట్లేచేయగలను” అనికూడ నెల విచ్చెను. కేవలముపయోగించిన పద్ధతుల నెగాక తుదివరకుకూడ యాయన యేసుక్రీస్తునే యనుకరించెను. ఏమైనను సరే! తానునర్చ కంకణము కట్టికొనినపనిని చేయనుద్యక్తుడయ్యెను. దానివలన తనకు మరణదండ నవిధింప బడునను భయముకూడ తనకర్తవ్యమునుండి యాయనను మరల్చజాలక పోయెను.

చార్జస్యరాహిత్యము.

చార్జస్యరాహిత్య సూత్రముపై నావంటివారి యభిప్రాయము నుగూర్చి గురలకొండచెయ్యముచ్చితము. నేను చార్జస్యము నెట్టిదైనను నెదిరింపగూడదను భర్తమును నమ్ముకొనిన ప్రజలగును. అధిక సంఖ్యాకులగుకై స్త్రీపురుషులు క్రైస్తవ గాజ్యములు కూడ విక్లేపముచు భర్తములో గాకపోయినను నాచరణములో నాశన నేరీధివించినారు. ఈ గాజ్యములకును, ప్రజలకును మొన్నజరిగిన యెరోపా సంగ్రామము, తమమత భర్తముగుచార్జస్యరాహిత సిద్ధాంతమును ఆచరణము వంచుచుండు ముచియచాళమును కల్పించెను. కాని యొక్క గాజ్యమైనను ఆసూత్రమున నాచరణమునకు తెచ్చుకొనలేక పోయెను. యధముచేసి భర్తమును సాధించుట పాపమని మనస్సు కీకల్గి. నమ్మినదానినెల్ల నాచరణమునం చుండుకొనుచున్న కొందరు క్రైస్తవులు “నొంగిలిన” హేళనముచేయబడి పరిహాసాస్పదులై తమకు చేకబోయి చూచుని యింపబడిరి. అంతయెగాక పౌరదేశమునందలి మతసంఘము

లును, తమ తమజాతీయ పతాకముల నాశీర్వాది ధర్మయుద్ధమునకై తరలునపుడెట్లు పంపబడుదురో తమ సైనికులనట్లు పంపిరి. తుది మత కర్తావ్యము మహమ్మదు (దేవుడాయన నాశీర్వాదించుగాక!) యొక్క యనుచరుడను నిజమైన ముసల్మానుడనునైన నేను యుద్ధముచేయుట తప్పనియే నమ్ముచున్నాను. యుద్ధముకంటె నింకను గొప్పతప్పులున్న వనికూడ నమ్ముచున్నాను. కొర్రాను “మతవ్యవహారములలో బలవం తములేద”ని చెప్పుచున్నది. ఏలన మతవిశ్వాసములకును, దౌర్జన్యములకును సామాన్య ధర్మముకాదు. రెండును భిన్నాధికరణములను కలవి. కాని యొకమహమ్మదీయునకు యుద్ధముతప్పనిసరియగునపుడు, శత్రువునకు దౌర్జన్యమే మార్గమగునపుడును, నేను మహమ్మదీయుడను మహమ్మదుయొక్క యనుచరుడనైనను వెనుదీయక దానిసాధనముచేతనే వానినెదిరించి వాని యాయుధముచేతనే వానిని శిక్షించుట యవసరమని తలచుచున్నాను. శత్రువుదౌర్జన్యమునే సాధనముగా గ్రహించి ఆయాయుధమునే నాపై ప్రయోగింప ననుకూలమై యెడల వానికెమరెత్తుగ తగ్గింపకుండను నాపకుండను వెంటదౌర్జన్యమును చూపకల్గుదునో యంతయునుచూసి నామతమును నేను రక్షించుకొందును.

కొర్రానుచెప్పినట్లు శత్రు “వస్త్రసన్యాసము చేసినపుడు” నాకత్తినికూడ మెరలోపెట్టుకొని తీరవలయును. కొర్రాను ధర్మానుసారముగ యుద్ధముచేయుట పాపకార్యమే. కాని పరమతపీఠసము యుద్ధముకంటె పాపకార్యముగాన, యుద్ధసాధనముగాన దానినాపి వేయవచ్చును. పరమపీఠస ముగిపోయి, ప్రతివాసికిని భగవదనుగ్రహమును సంపాదించుటకు ప్రయత్నముచేయు న్వాతంత్ర్యము లభించినపుడు యుద్ధముకూడ యుగిశీరవయును. ఇదియే మహమ్మదీయ మతమున దౌర్జన్యము ముక్క పరిమితమున నాయభిప్రాయము. ఇంతకంటె యె

క్కున దౌర్జన్యము నుపయోగించుట భగవదాజ్ఞోల్లంఘనమే యగును. నేను గాంధీమహాత్మునితో కలిసి పనిచేయుట కొప్పుకొంటిని. ఆయన తోకలిసి పనిచేసినంతకాలము ఆత్మరక్షణమున కై నను దౌర్జన్యమార్గము ననుచరించకపోవుటయే మాకిద్దరికిని జరిగినయొడంబడిక. నేనుస్వబుద్ధిప్రేతుడనై యీయొడంబడికను చేసికొనుటకు మూడుకారణములుకలవు. మనము దౌర్జన్యమునకు గడంగకుండగనే జయము నొందగలమనునది మొదటిది. 32 కోట్ల జనసంఖ్యకల దేశము దౌర్జన్యమునకు గడంగుట యపకీర్తికరమగుట రెండవది. దౌర్జన్యముచే వచ్చిన జయము భారతదేశమునందలి యుద్ధకుశలులగు జాతులే సంపాదించిన దగుటచేతను, నట్టిజాతులకును సామాన్య ప్రజలకునునుండు వంతరములు ప్రపంచమునందలి యన్ని దేశములందుకంటె యీదేశమున నెక్కుడుగ నుండుటచేతను ఆజయమన్నిజాతులును కలిసి ప్రయత్నించి పొందనిదగుట మూడవకారణము. మనముకోరు స్వరాజ్యము సర్వజనానుభవనీయము కావలయును. మరియు సందరుప్రజలయొక్కయు బుద్ధిపూర్వకమగు త్యాగముచే పొందగలిగినది కావలయును. అట్లే కాకపోయిన తద్రీతిగను మరల యుద్ధకుశలులగు జాతుల సాహాయ్యము కోరుట యవసరమగును. అట్లేన్నడు నుండరాదు. స్వరాజ్యము అన్నిసంఖ్యకుల యత్యధికత్యాగముచే గాక, అధికసంఖ్యకుల సరిమితత్యాగముచే సంపాదితమై యుండవలయును. దౌర్జన్యవిరహిత ఆసహాయోగమున నిర్మాణాత్మక కార్యముయొక్క స్వరాజ్య సంపాదనాశక్తిపై నాకు సంపూర్ణమైన విశ్వాసము కలదుగాన నాకు దౌర్జన్యము నేకట్టుకొని వేలాడు నవసరములేదు. ఈకార్యక్రమముచే మనము సత్వర స్వరాజ్య సంపాదనమున విఫలులమైనను, బుద్ధిపూర్వకముగను సంశోషముతోను కష్టముల ననుభవింప గలుగు శక్తి, దౌర్జన్యమే యుపయోగింపవలసి వచ్చుకాలమునకుతగిన క్రమ

శిక్షణము నొసంగగలదని నాకు తెలియును. మనఃపూరితముగా నాచరణమునందుంచియు, తదాచరణమున నవశ్యములగు స్వల్పత్యాగములకు ప్రజల నలవాటుపరచియు, పనిచేసినయెడల తత్కార్యక్రమము భగవదనుగ్రహముచే మనలను విఫలీకృత మనోరథుల జేయజాలదు.

స్వరాజ్యసంపాదనమున జాతియొక్క కర్తవ్యము.

ఈమాల్యపు స్వల్పత్యాగములను చేయజాలని యస్మదేశీయులను “యద్ధమునకు వెడలు సైనికుడెంతటి త్యాగమునకు సంసిద్ధుడగుచున్నాడో యాలోచించితిరా”? యని యడుగుచున్నాను. బైబిలు నందు చెప్పినట్లు “మిత్రునికొరకు ప్రాణత్యాగముచేయుటకంటె యధికముగ ప్రేమ మానవుడు చూపజాలడు.” 15 లక్షల భారతీయసోదరులు తమ కెంతమాత్రమును సంబంధములేని విషయమున ప్రాణములను సంగ్రహించు యద్ధమునకు వెడలిరి. భారతజాతీయతయని మిన్నునకు పొగడుకొనుచున్న మనము అసహాయోద్యమ ఫలితముగ చేయవలసిన స్వల్పత్యాగములు చేయ వెనుదీయవలయునా? మనము చేయుచున్న పని, నిజముగ మనము చేయవలసియున్న కార్యములలో మొక లేకమైయున్నది. స్వరాజ్యము కరతలామలకమై లభించిన వెనుక యద్ధభలుడు చేయవలసిన త్యాగముకంటె నెక్కుడు త్యాగముచేయవలసి యున్నది. ఒక ధర్మము కొరకై బలియగుట మనమనుకొనునంతటి కష్టకార్యముకాదు. సర్వకాలములందును, సర్వదేశములందునుకూడ నట్లు త్యాగము చేయు నారంభించును. ఒకప్పుడు మిగులఊద్రవిషయములకైకూడత్యాగమాచరించుట సంభవించుచున్నది. ఒక యాదర్శము కొరకై, బలియగుట యంతకంతకార్యము కాదు. ధర్మనిర్వహణము కొరకై జీవించి కష్టించి శిష్టి ద్వారాగామున వచ్చుకష్టముల ననుభవించుట అంతకంటె కష్టకరమైన కార్యము. ఇప్పుడు మనము పదుకష్టముయొక్క పరిణా

మము భారతదేశమును స్వర్ణతల్యముగ చేసి ధర్మసంస్థాపనము చేయుటకాన యది కష్టతమమగు కార్యము.

—: అసహాయదులదార్జన్యము; తత్ప్రతికూలదార్జన్యము; అంశలిభేదము :—

నాహృద్గతాభిప్రాయము లిట్లుండుటచే, దేశమును కల్లోలవిప్లవములపాలుచేయుటయే అసహాయవాదుల కృత్యమని మనకు మనప్రతికూలంబాదించు సాహసమునకు నేనచ్చెరువందుచున్నాను. దార్జన్యపక్షమునుండి తమను కాపాడుచున్న మనము దేశమునందంతలను దార్జన్యరాహిత్యమునుగూర్చి పూచీపకవలయునట! ఎవరుమనవద్దనుండి యిట్టివాగ్దానమును కోరుచున్నారు? తమచేతనే జలియన్వాలాబాగునందు వధిపబడిన పసికూనల రుధిరధారలచే సిక్తములైన వారిహస్తము లింకను నారలేదు. ఇప్పుటికి వారు పశ్చాత్తప్తులైన చిహ్నములుగా నరావు. మనమిప్పుటికి తత్పాపకారులను శిక్షింపనేలేదు. ఇట్లు వారుచేసినట్టియు కండ్లకు కట్టినట్టికష్టముచున్నట్టియు దోహదమును, చారీచారాచారమును బూబాయియందును జరిగిన దార్జన్యమునకు మనఃపూర్వకముగ సంపూర్ణ బాధ్యతను మన నాయకాగ్రగణ్యుడు వహించుటతోపోల్చినయెడల అసహాయగులయొక్కయు, నిర్ధయులైన తత్ప్రతికూలయొక్కయు నైతికశక్తిలోనిభేదము తేటతెల్లముకాగలదు. చారీచారాహత్యలకు నేనే కారకుడనని చెప్పిన మహాత్మునియొప్పుడల వాక్యముల సీతైస్తవ ప్రభువులు ప్రపంచమునకు చాటుచున్నారు. కాని సెంటుపీటరు మూర్ఖులయొక్కచెవిని కోయుటకు కారణముయేనుకోస్తు పర్వతముపై చేసిన మతబోధయని యందురు కాబోలు!

చారీచారావంటి విపాదకరములగు సందర్భముల పరిశీలించినప్పుడు, చేసిన దుష్కార్యములనేగాక, నిరోధింపబడిన దౌర్జన్యముచుకూడపరిశీలించుట యవశ్యకము. అసహాయోద్యమారంభమునుండియు

భారతీయజనులకు గల్గిన భావోద్దేకము, భారతదేశచరిత్రమున నశ్వత పూర్వమైయున్నది. ఉద్దేకపూరితులైన జనసమూహము కోపముచే చేయురక్తపాతమునుగూర్చించించుటగాక, యింతస్వల్పరక్తపాతముతో భారతదేశముయొక్క పౌరుషము పునరుద్ధీవనము దినుసులకు సంతసింపవలసియున్నది. కోట్లకొలది ప్రజలు స్వాతంత్ర్యమును కోరకై ప్రోదేపింపబడి, గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వముక్రిందనున్నంత శాంతిపూరితులై యున్న మరియొక యుదాహరణము ప్రపంచమున లేదనుట నిస్సంశయము. ఇట్టి సందర్భములే క్రొవ్యమున కాటకమైన యైరోపాఖండము నందలి దేశములలో జరిగినయడల రక్తప్రసరియమే జరిగియుండును. అట్టి ప్రళయము భారతదేశమున జరుగకుండుటకు గాంధీమహాత్ముడు ను వారి యనుచరులే ముఖ్యకారణము.

—:సహకారము:—

చార్లెస్ వ్యరాహిత్యమునుగూర్చి చర్చించుచు, ప్రధానవిషయమును మరచితిని. ఇప్పుడు మరల కథాశీమనకు నచ్చెదను. అమృత సర మహాజనసభలో నుపపాదింపబడిన ప్రధానతీర్మానము సంస్కరణములగూర్చియే. ఆ మహాసభజరిగి, ఇప్పటికి నాలుగు వత్సరములే యైవను, యీవిషయమున గావింపబడిన చర్చలలో శాసనసభా ప్రవేశ కక్షనాయకుడగు దేశబాధు దాసుగారును, మరొకరు గురువర్మ్యుడగు స్వర్గీయ లోకమాన్యుడును, శాసనసభా ప్రవేశమున కెంతమాత్రము సంగీకరింపలేదనియు, మహాత్ముడే యీతీర్మానమునకొకసవరణ నుపపాదించెననియు, నెరిగినచోచాలమందికాశ్చర్యము గల్గును. రాజప్రకటనమున గావించబడిన వాగ్దానానుసారముగ సంస్కరణములను ఫలోన్ముఖమునకు దెచ్చుటకై యధికారవర్గముతో సహకార మొనర్ప, కాంగ్రెసు సభాముఖమున ప్రజల బురికొల్పుటకై మహాత్మునిచేసెక సవరణయుపపాదింపబడెను. ఏపక్షమునుతమపట్టునువీడలేదు. అట్టితరు

ణములందు, మూఘూలుగా జరుగునట్లు విషయనిర్ధారణ సభయును గావింపబడు చర్చలవలన కాంగ్రెసు మహాసభా కార్యక్రమము, నిలచిపోవ దొడంగెను. కాంగ్రెసు మహాసభ యెంతకును ముగియదయ్యెను. మీసో యిదివరకే మనవిచేసినట్లు నేను కాంగ్రెసు వ్యవహారములలో బాల్గొనుటకదియే ప్రథమము. క్రొత్తవాడనైనను, నేనుగొన్ని కార్యములకర్షణీయమై ప్రాముఖ్యమయ్యెను. నాసోదరుడును, నేనును, చిత్తరంజన, లోకమాన్య, మహాత్ములకు మువ్వరకును, సంగీకారముగ మార్గమునొందు కనుగొనవలయునని ప్రయత్నించితిమి. ఎట్టకేలకు కృతార్థులమైతిమి. “బాధ్యతాయుత పరిపాలనమును సత్వరముగ సముపార్జించు నుద్దేశముతో వీలగునంతవరకును సంస్కరణచట్టమును వినియోగించు కొనవచ్చునని యీసభాస్థారులు దలంచుచున్నారని,” విపిక్ చంద్ర పాలు ఊకసవరణ నుపపాదించెను. నేను దానిని బలపరచితిని. అంతటితో కాంగ్రెసుసభ నాతావరణము ప్రశాంతమయ్యెను. వాదప్రతివాదములుండిగెను. “సంపూర్ణ బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వమును త్వరలో స్థాపించుటకై వీలైనంతవరకును, యీసంస్కరణముల కొనసాగింపవచ్చునని యీసభవారు నమ్ముచున్నారు”ని యుపపాదింపబడిన తీర్మానమును ఉభయపక్షాలవారును నామోదించుమనిరి. భారతవక్షాము బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వమునకు తగియున్నదనియు, రాజకీయ సంస్కరణములు అసంపూర్ణములనియు అసంతృప్తికరములనియు ఆశాభంగకరములనియు, స్వయంనిర్ణయ సూత్రముల ననుసరించి బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వమును స్థాపించుటకై పార్లమెంటుసభ వేగమే ప్రయత్నములు సల్పవలయుననియు, మున్నగు షరతులతో దాసుగారిక తీర్మానము నుపపాదించిరి. ఈతీర్మానమును కాంగ్రెసు మహాసభ యంగీకరించెను మహాత్ముడును, నానీనిసహచరులును, అమృతసరస్సునందుగూడ ప్రభుత్వముతో సహకార మొనర్చుటకు సంసిద్ధముగా నుండిరని దెల్పుటకే

యూవివరముల నిచ్చట ముచ్చటించితిని. ఇప్పటి భరితీతులు వివరీతముగ మార్పు జేసినను, నేనుచాల కాలము నాసోదరుల నడపాసి చెరిసాలయందుండియుంటచేయిమార్పునాకచ్చెరువుగలిగించెను. అంతట నుండియుసిందూమహమ్మదీయులొకరియొడ నెకరుకత్తుగ్రమ్మునుపాటిం చుటమానిరి. ప్రత్యర్థులమనియైనదలంచుకొనరైరి. వారంతటనుండియు, సోదరులును సహచరులునై మెలంగజొచ్చిరి. ఆచారదూరమై ఆర్థాటసహితమై తైలనష్టియై ఫలశూన్యమైన యుపన్యాస పరంపర లంత మొదెను. కాంగ్రెసు తీర్మానములు నిక్కువముగ తీర్మానములే యనియు, ప్రజలు వాని నాచరించుటకై తీర్మానించుకొనినవనియును దెల్పుటకై యొకవిధమగు పట్టుదల ప్రజలనావహించెను. మరియు నిక ముందు దైవమునకుదక్క మానవమాతృనకు భీతికొంది భారతీయు లేకార్యమును జేయనొల్లరని దెల్లమయ్యెను. ఈ వివరీత పరిణామము, సన్నాశ్చర్య నిమగ్నునిజేసి, నేనమృతసరస్సున నుపన్యసింపుచుండ యొకానొకసోదరపౌరునిపద్యపాదముచుట్ట ప్రికిదెచ్చెను. ఆపద్యమున నిట్లు వచియింపబడియుండెను:- “మద్యపానీము మరల దిరిగి వెచ్చునొకి యొక శతాబ్దము గడచినట్లుండెను. మద్య విక్రయశాలను వీడునపుడు మాకు ప్రపంచమంతయు మార్పు జేందిట్లుండెను.”

—: సహకారమునుబడి సహాయనిరాకరణము నవలంబించుట:—

ఇంతవరకును ప్రజల ప్రవర్తనను భావప్రపంచమునందును జనించిన మార్పులనే వివరించితిని. ఇంతేగాక వారల రాజతంత్రము గూడ ఆకస్మికముగ మార్పుజెందెను. అమృతసరస్సున ప్రజల నధికారు లతో సహకారము సల్పుడని ప్రేరేపించిన మహాత్ముడే, ప్రధమమున సహాయ నిరాకరణ వాదియయ్యెను. రాజకీయవ్యవహారముల నిట్లు మార్పునొందించినదేది? యుద్ధసమయమునను ముఖ్యముగ 1918 సం వత్సరాంతమున తాత్కాలిక సంధిగావింపబడిన బిమ్మటను ప్రభుత్వము

యొడి నాయభిప్రాయములుగూడ మార్పుజెందెనని యొప్పుకొనక తప్పదు. ఈప్రభుత్వముమనకేదియో లాభ మొనగూర్చునని యాశలబెనంగి, 1911 సంవత్సర ప్రారంభమునను 1914 సంవత్సరాంతమునను వెనుకటి ‘కామేజు’ పత్రికలలో నేనువ్రాసిన వాగ్తలను మరల నిప్పుడు జడువుచుండ రూపనాశనమైన నొక కళేబరముయొక్క శిల్పములను బరికించుచుండినట్లుండెను. ప్రభుత్వముతో సహకార మొనర్చువిషయమున 1919 సంవత్సరము డిశంబరు మాసమువరకును మహాత్మునకును లోకమాన్య జేశబాధులకును మధ్యస్థముగా నుంటిని. చివరకు కాంగ్రెసు సభిగూడ యీష్టాసమున కేవచ్చిచేరెను. అప్పుడుగూడ ప్రభుత్వముతో సహకార ముపాధ్యయగునను రూకనాకంతగా లేకుండెను. మహమ్మదీయుల (సర్కారుతో) సహకార మెట్టివివరీతపరిణామమునకు గారణభూతమగునో నాకు విదితమయ్యెను. అమృతసర వీధులందును ప్రజలుపాట్లచే బ్రాకినవీధులు జలియన్వాలాబాగునందును మానియన్వాలాభవనమందును జరిగినవరూతములు అధికారుల నురాగ్రహము వలన జనించి యొకదానికి కొకటి సంబంధములేని సంధనములు గావనియు ఈమర్లయపరంపరలు విదేశీయ నిరంకుశ ప్రభుత్వములకు దప్పక కలుగుచుండు వ్యాధి చిహ్నములనియు నేను ధృఢముగ నమ్మితిని. ఈరోగము అట్టి రాజ్యాంగవ్యధతితోనే బుట్టుచుండుననియు అట్టివ్యధతి మారనంతవరకు యట్టిసంధనములు మరల మరల జరుగుచునే యుండుననియు పరిపాలకుల హృదయములు సంపూర్ణముగ మార్పునొందినగాని ప్రభుత్వము జలియన్వాలాబాగు పరంపరలే యగుచుండుననియు నేనెరింగితిని. నూతన శాసనసభల ప్రారంభోత్సవము సమీపకై కన్నాటు ప్రభువు భారత వర్షమున కరుగుదొచ్చిన తరుణమున “జరిగినదేదో జరిగినది, జరిగినది మరచిపొండు. మన్నింపుడని” వాక్యమిచ్చెను. నేనుమన్నించుటకు యిదివర

కును సిద్ధముగా నుంటిని. ఇప్పుడును సంసిద్ధముగా నున్నాను. కాని మరచిపోవజాలను.

మరచిపోవను. మరచిపోవుటయన మేల్కొన్న వారలు మరల నిద్రించుటయే యగును. నిజతత్వమును దెలిసికొనుటకుబూర్వము కనుచుండు రమ్యమగు కలలనే మరలగనుచుండుట యగును. అప్పటికింకను మహాత్మాడు యదార్థమును గ్రహింపలేదు. ఆయనలో మార్పు తర్వాత జనించెను. అమృతసర సభముగిసినపిదప చాలరోజులవరకును, యింగ్లీషువారు పశ్చాత్తాప పశుచుందురనియే ఆయన యాశించుచుండెను. ఇలాఫత్తుయొక్క స్వాతంత్ర్య గౌరవములను, పునరుద్ధరించి జజీరతుల్ ఆరబ్బును" పిడిపోయి, పంజాబు దురంతములకు తగిన ప్రశీకార మొనర్తురనికూడ యాశ గొనెను. అయ్యది కేవలము ఆశయేగాదు. సుపూర్ణ విశ్వాసమన జెల్లును. ఇదియెయాయన కింతవరకును ధైర్యముగొల్పెను. ఆయనకుగూడ భ్రాంతివిచ్ఛేదమయినతోడనే ఆయనకార్య క్రమమును తయారుచేయుటలో యింగ్లీషువారు సద్భావప్రేరితులని దా నెన్నడును నమ్మజాలనని సూచించినపుడు, మేముకూడ యాయన తీవ్రముగా బోవుచుండెనని దలంచితిమి. అందులకాయన "సూతనముగ మార్పు జెందిన వాడనగుటచే మరింత యుద్దేశపూరితుడనై తిని" చెప్పెను. ఇలా ఫతు రాయబారుల ద్వారా యింగ్లాండునకు సందేశ ముపినపుడు, నారాయబారులు ప్రధానమంత్రియగు లాయడు జార్జి గారిని వశించి విఫల మనోరథులయినప్పుడును, యింగ్లాండు దొరతనము వాంఛ పబడిన కడపటి రాయబారముట్లు ఫలరహితమైనప్పుడును, ఇక దిరగా స్తుల్యో లాభములేదని దేలినప్పుడును, పంజాబు దురంతములు, పౌర పాటున జరిగెనని దోసివేసినప్పుడును, నిరపరాధులగు భాగతపుత్రుల హతముగావించిన హంతకునకును, దుర్జయముల "పౌరబాట" విసమర్థించి ఆయుధభటులచే పరివృత్తుండై హాయిగ గులుకుచుండు

యధికారికిని, నిరుపేదలగు హైందవుల కష్టార్జితమునుండి పెన్నులు నిచ్చినప్పుడును, మహాత్మునకును సహకారమునాదు విశ్వాస మడుగంటెను.

—:సహాయనిరాకరణము:—

సహాయ నిరాకరణమును గూర్చి విశేషముగ పలువురు చెప్పి యున్నారు. పలువురు వ్రాసియున్నారు. అట్టి స్థితియందింకను దానిభావము తమకు బోధపడలేదని మనవిరోధులును, కొందరు మనమిత్రులు సయితము అనినపుడు, నేనీయపన్యాసమువలన వానిని తృప్తి పరుప జాలను. కావున సహాయనిరాకరణమనిన నేమియో క్లుప్తముగ చెప్పి వదలి వేసెదను—పాపమును మనమెదుర్కొన జాలకపోయినను అధమ పక్షము దానికి సహాయముచేయకుండ నైననుండవలెను. సహాయ నిరాకరణ సిద్ధాంతమిదియే. సహాయ నిరాకరణోద్యమమున కవస్య మగు త్యాగవరంపరల గావించుటకు భారతజాతి సంసిద్ధమైనచో, ప్రస్తుత విదేశీయ ప్రభుత్వము స్తంభించి పోవుననుమాట వాస్తవము. అట్టిఫలితము కలుగవచ్చునని మనమెదుగుదుము. కాని కేవలము అందుకొరకే మనరుక్కపి సలుపుటలేదు. మనయద్యమము విధ్వంసమునకే ఏర్పడినదని దానినామమును గట్టి నోచుచున్నను, నిజముగనట్టివికాదు. విధ్వంసమునకన్న నిర్మాణమే దాని ముఖ్యద్దేశమైయున్నది. ప్రత్యక్షముగ నితరులను స్తంభింపజేయు సుద్దేశము దానియందులేదు; మన శక్తియే స్తంభించియుండుటచే మనయశక్తతను పారదోలుటకై సర్వయత్నముల సలుపుట ప్రధానవిషయము. సహాయనిరాకరణ కార్యక్రమమందలి ప్రోతివిషయమునకును, విధ్వంసముతో పాటు బలవత్తరమైన నిర్మాణవిధికూడగలదు. మననిర్మాణశక్తి నెట్లు విజృంభింపజేయుదుమో, దానిని బట్టియే మన జయాపజయములు నిర్ణయము.

గును. కాని విధ్వంసకార్యమును మానివేసి, అనగా, ప్రభుత్వమువారు తమశాశ్వత కళ్యాణమునకును మన వినాశమునకును తోడ్పడుటకై నిర్మించిన సంస్థాపనల నన్నిటిని మనమింకను నుపయోగించు కొనదలచినచో, మనకు జయమునులేదు. అపజయమునులేదు. మనజాతి కేవలము నశించిపోవును. ఒకవేళ ప్రభుత్వమును స్త్రాభిప జేయుటయే మన ప్రత్యక్షోద్దేశమైనను యుత్తమనైతిక ధర్మమునకు వ్యతిరేకము కాదు. నాటి ఏనుక్కోస్తు నేటి మహాత్మాగాంధీ గారల ప్రేమతత్వమునకు నైతము వ్యతిరేకముకాదు. మరియు అట్లు ప్రభుత్వమును స్త్రాభిపజేయుట తప్పక సాధ్యమనికూడ నేనమ్ముచున్నాను. మిత్రులారా, నేను కారాగృహవాస మనుభవించుచుండిన పరమధర్మములలోనే మనదేశపు చెరసాలలలో గన్నట్లు సహకారపద్ధతుల గమనించి యాశ్చర్యమున మునిగితిని. మాసము సందాతను సక్రమముగ ప్రవర్తించిన టైటిలకు ప్రతిమాసమునకును కొన్నిదినములు టైటు తగ్గించబడును. ఈ పద్ధతి ప్రతిటైటిలీని వర్తించును. కాని టైటుయొక్కగులకు నమ్మకము గలిగించి వారిదయను సంపాదించ గలిగిన టైటిలకొందరు ప్రతిమాసమునకును తమటైటు సందెక్కువరోజులు తగ్గిపును పొందుటయేగాక కాపలావారుగను ఓవరుసీర్లుగను ఉద్యోగములను సంపాదించ గలుగుదురు. వారు టైటునందున్నంత కాలమును ఇంకను అనేకములైన సౌకర్యముల ననుభవించుదురు. చెరసాలయని వ్యవహారికపటము స్వాతంత్ర్యద్వారమును జొచ్చినవారు పలువు రీసభాస్థలి నలంకరించియున్నారని నమ్మెదను.

జీతములు పుచ్చుకొని పనిచేయు మామూలు 'వార్డరు' లతో పాటు, రాత్రివేళల గస్తీతిరిగి చెరసాలను కాపాడుచుండు నీఖయిదీ వార్డరుల పనివిశేషమును వారెల్లరును (చెరసాలకేగిన మిత్రులు) బాగుగ నెరుంగుదురు. జీతముపుచ్చుకొను వార్డరులు కొద్దిమందియును

సాధారణముగ సుఖనిద్రిననుభవించుచునో, లేక కునికిపాట్లు పడుచునో, రాత్రి గడుపుచుండురు. అసలు పనియంతయు చేయుచుండు'టైటి వార్డరులు' రాత్రి ప్రతి అరగంటకును టైలునాలుగు మూలలు ప్రతి ధ్వనించుచున్నట్లు 'అంతాసురక్షితముగనున్న' దని కేకలు వేయుదురు. ఖయిదీ లీప్రకారము సేవజేయుచున్నంతవరకును, జీతము పుచ్చుకొను వార్డరులు నిష్కల్మష హృదయులైనవారివలె హాయిగ నిద్రపోవచ్చును. మిత్రులారా! ఇదియే సహకారపద్ధతిని గూర్చి నేచెప్పదలచిన నీతికథ. మనము మన స్వాతంత్ర్యమును కోల్పోయినాము. మనవలెనే స్వాతంత్ర్యరహితులైన మనదేశీయులుకొందరుసగ్గురుకు తోడ్పడుటవలన, మనల నణచివెట్టుటకు వీలగుచున్నది. ప్రభుత్వమున కీవిధముగ తోడ్పడుచున్న మనదేశీయుల కెవ్వియోకొన్ని స్వల్పసమపాయము లున్నటులగుపడినను, నిజమునకు వారును మనవంటి బానిసలే. మన తోడిబానిసలు భారతవర్షమను నీవిశాలకారాగారమున నెల్లదిశలనుండియు "అంతయు సురక్షితముగ నున్నద"ని యభయమిచ్చుచు కేకలిడుచున్నందుననేగాదా, మనయజమానులగు స్వల్పసంఖ్యాకులైన విదేశీయులు హాయిగ విశ్రాంతిగైకొనుచు నిద్రింపగలుగుట! ఈరెండుస్థితులకును గలభేదముక్కటి మాత్రమున్నది. మామూలుచెరసాలలో వార్డరుగను పీనరుసీర్లుగనుండు రెండుతోడిఖయిదీల నణచివెట్టియుంచిన ఖయిదీలు, తక్కి నఖయిదీలకన్న కొంత త్వరితముగ బంధవిముక్తులమగుదుమని యాశగలదు. కానిమన సహకారవాద స్నేహితులన్ననో, మనవంటి బానిసలగుటయేగాక మనకన్న ముందుగ విడుదలనొందగలమనుతృప్తిచైన ననుభవింపజాలరు. ఇంకొకచిత్రము. వీరుదాస్యమును ననుభవించుచున్నామను జ్ఞానమైనను లేక, తమ్ముబంధించు సంకెలలజూచుకొని మురిసిపోవుచున్నారు.

నేను చెరసాలలో వ్రాసినట్లు;

“వెరివాడా! నాకై చింతింపకుము. నీదాస్యమును గూర్చి విలపింపుము—నీవు దివ్యాభరణమని దేనిని చూచుకొని సంతసించుచున్నావో, అదియే నీకు శృంఖలమగుచున్నది.”

—♦ మహమ్మదీయులకొక ధర్మసందేహము. ♦—

మిత్రులారా! సిపాయి విప్లవమునాటినుండి నేటి సహాయనిరాకరణ శకము వరకునుగల చరిత్రసంతయు నింతవిపులముగ చచ్చింది, మీకును నాకునుగూడ విసుగు గలిగించితిని తలంచుచున్నాను. పూర్వచరిత్ర వివరించుటలో నాయుద్దేశ మొకటి గలదు. మీవైనెరంకుశాధికారము నేవహించజాలను. అయినను మీతో డ్పాటు నాశించుచున్నాను. మహాత్మునికిగల ప్రతిభ నాయందులేదు. మిమ్ముసమ్మోహితుల జేయవలెనను వాంఛగాని అందులకు వలయు వశీకరణశక్తిగాని నాకులేవు. నాజీవితకాలము నొదర్థభాగము శ్రమపడి తప్పుత్రోవల సంచరించి సంచరించి, చివరకు కావించుకొనిన సిద్ధాంతములను మీకును తెలియజెప్పవలెనన్న, మనకు పూర్వము అనేకతరములవారి యనుభవమును బట్టికూడ నాయుద్దేశముల యాదార్థ్యము నెల్లడికాగలదని గుఱుచుచేయుటకంటె వేరుపద్ధతికలదా? సత్త్వతానుభవమే మన విజయచిహ్నము. ఏలనన మనలబాధించిన అత్త సముదాయమే అనుభవము. అరువది వత్సరములనుండియు జరిగినచరిత్రాంశములనుబట్టి నాసోదర మహమ్మదీయు లనుసరింపవలసిన మార్గమునుండి వారిని త్రిప్పి వేయవలెనని ప్రబలయత్నములు సలుపబడుచున్నవి. కావున నీసందర్భమున వారియనుభవమే వారికి పరమప్రమాణమని హెచ్చరించుచున్నాను. సహాయనిరాకరణోద్యమము స్ఫులమైనదని యొప్పుకొందము. మహమ్మదీయేతరులగు సోదరదేశీయులతోడి సహకారము కేవలము అసంభవము బూటకము వెర్రియే, అను-

కొనుడు. (వాదమునకైతప్ప నేనువీని సంగీకరించుటలేదు.) అట్లులేనను సహాయనిరాకరణముకాక వేరుమార్గమును మనము సూచింపవలెనుగదా! ఈవిషయమున నాసోదరమహమ్మదీయులు నామార్గమునే యనుసరింప నక్కరలేదు.—నాకే వారు మార్గదర్శకులు కావచ్చును. మనవిదేశీయ యజమానులపట్ల సహాయనిరాకరణమును, తోడిబానిసలతో సహకారమును అసంభవములైనచో వేరుమార్గమేమి చూపెదగు? తక్కినసంఘములతో సమానులమగువరకును ముందునకుసాగి వృద్ధికొందుటను బనులు వెనుకకు నీచువవలెనా? విదేశీయులగు ప్రభుత్వలతో సహకారమును నెరపి పూర్వమువలె మహమ్మదీయేతరు ప్రజలతో సోరాడుదమా? ఆట్లాఫచ్చినచో ట్రిపోలీ బాల్కనుయుద్ధముల పిమ్మటను వంగదేశవిభజన రద్దుకావించబడిన సందర్భమునను జరిగినదానికన్న నెక్కుడు న్యాయము మనకు గలుగగలదను నాశయున్నదా? లేదు. లేదు. స్నేహితులారా! ఆయధ్యాయము చుగిసినది మరలనాచంకచూడజాలము. విదేశీయులపట్ల సహాయనిరాకరణము, స్వదేశీయులతో సహకారమును తప్పు మీకుగాని నాకుగాని వేరుమార్గములేదు. లేనిదాని విషయమై చచ్చింది కాలహరణ మొనర్చినేల?

—: మాంటాగూగారి రాజీనామా; దానిప్రతిముఖ్యత:—

లాసేను సంధియైన తరువాత మనకసంతృప్తికారణమే లేదని చెప్పుచున్నారు. ఒకటిన్నర సంవత్సరములు దాదాపు యేకాంతశిక్షననుభవించినందుచే ప్రపంచ వ్యవహారములతో నాకు సంబంధము లేకపోయెను. ఆకారణమున నాసంధియెట్లుసంభవించినో నాకును మీకేబాగుగ తెలిసియున్నది. నేనికను కారాగ్రహముననున్న కాలమున చేసికొనబడిన ‘నెవర్సు’ సంధినిమార్చవలెనను ప్రయత్న సందర్భమున జరిగిన విషయములన్నిటినిగూర్చి కొంతవరకు ఆకాలమున ప్రకటింప

బడినప్రతి వార్తాపత్రిక సంచికలనుండి తెలిసికొనగలిగితిని. మంత్రివర్గ సహితములైన రాష్ట్రీయప్రభుత్వములయొక్క సలహాగూని, కేంద్ర ప్రభుత్వము వారిండియా మంత్రిగారికి పంపిన సుప్రసిద్ధమైన తంతివార్తను మీరెరిగియే యున్నారు. అందుమహమ్మదీయక్షేత్రములపై ఖాళీఘాతానికి పరిపాలనములప్పు, 'జబీరతుల్ ఆరబ్'ను ఖాళీచేయుటనుగూర్చి ముచ్చటంపకనే పోయిరి. అందుచే వారు మహమ్మదీయశయములను తృప్తిపరుపక పోవుటయేగాక మహమ్మదీయ మతధర్మములనైనను పాటించకపోయిరి. ఇండియాప్రభుత్వమువారు "భారతదేశముయొక్క కోరికలను సంపూర్ణముగ సంతృప్తిచేయుట యసంభవము కావచ్చునని మాకు తెలియున"ని వ్రాయుచు, జబీరతుల్ ఆరబ్ నుగూర్చి తమరెత్తుకొన లేదని గట్టిగా కాకపోయినను మొత్తముమీద యొప్పుకొనినారు. ఛోబ్ లేనుగారు మాత్రము తురుష్కుల ప్రియమిత్రుల కోరికలను కూడ నివహించినవి యని" చెప్పుటకు సాహసించెను. అట్లయ్యు నట్టి తంతివార్తయొక్క ప్రకటనమువలన ప్రహేళికలు నడుపుటకు కలవరము కలిగెను. ఇండియామంత్రి రాజీనామా నియ్యవలయునని ప్రభావమంతటి బలవంతముచేసెను. ఆరాజీనామాను శ్రీచక్రివర్తిగారు "దయతో సంగీకరించిరి." అనగా మాంటాగూగారు సీచముగ పదభిష్టుడుగా చేయబడెను. పార్లమెంటుసయూనియనిస్టుకక్షలలో నధిక సంఖ్యాకులు ఛోబ్ లేనుగారి ప్రకటనమును, స్వాగతమును సూచించు గంభీర తాళధ్వనులతో గ్రహించిరి" రూటరు ప్రకటించెను. భారతదేశ గర్భ శత్రువులు సంపూర్ణానందముచే నొడల మరచిరి" రూటరుమరలట్లు వ్రాసెను.

"మాంటాగూగారి రాజీనామాను ప్రకటించినప్పటి కరతాళముల ప్రతిధ్వని యెన్నడును వినియుండలేదు. యూనియనిస్టుల స్థానమునుండి బయల్పడినను దీర్ఘముగనుటచే సార్వజనీనముగ కనబడెను" కొందరు

దేశీకపూరితులు చేతిరుమాళ్ళనుకూడ విసరిరి." స్వపరిపాలనము విజ్ఞానీయ ప్రభుత్వము దానమియ్యవలయునను నభిప్రాయమునే యిప్పటికిని నమ్ముభారతీయులలో, కార్మికపక్షము అధికారపదవికివచ్చినయడలు. తమకేమోతన్ని తలకెత్తుమరను నమ్మకము కలదు. ఈపక్షము యొక్కయు మాంటాగూగారి స్వంతపక్షముయొక్కయు అప్పటియభిప్రాయమునీక్రింది వాక్యముచే రూటరు తెలియజేసెను. "లిబరలులేబరు పక్షములవారుమూకీభావముతో ప్రకటనమును శాంతముగగ్రహించిరి"

ఇందుచే నాపక్షములవారికికూడ మాంటాగూగారి రాజీనామా సాక్షాత్ప్రకటనము కాకపోయినను, అసమ్మతము కాదని తేలుచున్నది. ముసల్మానులకును బ్రిటనుదేశమునకు మధ్యమండు తగాదాలను సంతృప్తికరముగ పరిష్కరించుటలో మహమ్మదీయ నాయకుల కున్నంత పరితాపము ప్రభుత్వము వారికికూడ కలదని యిప్పుడు వారు చెప్పుచున్నరు. "ఇండియాప్రభుత్వము బ్రిటిషుప్రభుత్వముయొక్క బహుదూరస్థమైన సేవక బ్రభుత్వముమాత్రమే యగుటచే, ఇట్టిసందర్భముల నెల్లు ప్రవహింపవలయునో యావిధిని సూచించు" లార్డుకర్జన్ గారి "కన హ్యారముగ" కన్పట్టుచుండ మనకట్టి పరితాపమువలన నేమిప్రయోజనము కలదు? పాపము, మాంటాగూగారు తనను మన్నించి వదలివేసిరిగదాయని సంతసించుచుండ నాయనను శిక్షించుటకు కొంచెముపూర్వము లార్డుకర్జన్ గారు పైమాటలను వ్రాసిరి. "జెన్నాపి"నగరమున నెక్కతప్పునకే రెండుశిక్షణములున్నవని మాంటాగూగారికి తెలియదు కాబోలు! లార్డుకర్జన్ గారి న్యాయస్థానము మాంటాగూవంటి నేరస్థులను మన్నించివదలక, అదేనేరమునకు బెదరించియు శిక్షించియు తప్పుక రెండు శిక్షలను వేయగలదని తెలియదు కాబోలు! ప్రభుత్వముతో సహాయనిరాకరణమును, మనలో పరస్పరసహాయమును, ననునీరెండు పద్ధతులుకూడ రుచించని మితవాద మహమ్మదీయ సామర్య

లో మెక్కై నను బ్రటిషువారు భారతీయ మహమ్మదీయుల భావములను లేశమూత్రమైన నాదరించెనని గుండై జేమువేసుకొని చెప్పగలడా? 1905 సంవత్సరమున బంగాళావిభజన సందర్భమున మహమ్మదీయుల మిత్రుడనని బహాయికొట్టిన వెనుకటి వైసరాయిగారు, (కర్జును) 15 వత్సరములతర్వాత ఖిలాఫతును భగ్నముచేయుటచే మనకు కలిగిన సంతాపమునుగూర్చి యేమి చెప్పెనో చూడుడు. మాంటాగూగారికి ఆయన ప్రాసినయు త్తరములో నిట్లు వ్రాసెను: “ఈ సందర్భమున హిందూ దేశము చేసినట్టియు, చేయుట కనుమతి నొసంగబడినట్టియు సంరంభము నాకర్థమగుటలేదు. ముస్లమానుల స్వవహరములలో, భారతదేశాభిప్రాయ మా ఎల్లప్పుడూను సద్ధాంతము” కేంబ్రిడ్జియందు తన నియోజకవర్గము నెమట మాంటాగూగారి క్రిందివిధమున నుపన్యసించి:—

“సెనెక్సు సంధియందు యిండియా ప్రభుత్వము వారు కూడ పాల్గొనిరి. ఆ సంధిచేశాంతియే నెలకొల్పబడినయెడల యిండియా ప్రభుత్వము భక్తితో దాని ననుసరించెడిది. నేనెల్లప్పుడును తలచినట్లుగనే శాంతిస్థాపనముకానపుడు వారు దాని మార్చుకొరిరి. తమ దేశములందునా సాధిచే శాంతికి భంగము కల్గునెడల తామూరకుందురా యని కనడా, డక్షిణ ఆఫ్రికా, ఆస్ట్రేలియా, దేశములను పశ్చిమమున్నాను.” ఆయన నివేశ రాజ్యములందు స్వపరిపాలనము కలదనియు, తన రాజీనామా తరువాతకూడ యుద్యోగమునే పట్టుకొని ప్రేరణించుచున్న నీడింగుగారి పరిపాలనమునందున్న దేశముననట్టి స్వపరిపాలనము లేనేలేదనియు, పాపము మాంటాగూగారు మరచిరికాబోలు! ఏవిదేశ ప్రభుత్వము సెనెక్సు సంధి సందర్భమున తన స్వల్పసిఫారసులను సంపూర్ణముగను బహిరంగముగను, తృణప్రాయముగను నిరాకరించెనో, అట్టి ప్రభుత్వము యొక్క యొత్తిడివలన, కొన్ని శతాబ్దములనుండి యగ్రతపూర్వకము మహానాయకుని నారు వత్సములు కారాగృహమున నుంచిన దీయ

స్వతంత్రమగు నిండియా ప్రభుత్వమే! డాక్టరు సప్రూగారు కూడ భారతదేశమునకును, అధినివేశ రాజ్యములకునుగల యీభేదమును సామాజ్య సమావేశ స్థందర్భమున మరచిపోయెను. మనవలెనే యొకప్పుడు కోరికలన్నియు నిరాకరింపబడిన యెర్లందు దేశ ప్రతినిధి సప్రూగారి కప్పుడు జ్ఞాపకము చేయవలసివచ్చెను. మాంటాగూగారు తన కేంబ్రిడ్జి యుపన్యాసమున వాదించిన దానినే మాంటాగూగారితో మనము వాదించితిమి. కాని మాంటాగూగారు దేనిని వాదించి నిష్ఫలమనోరధులైరో యట్టివాదనము చేసినందుల కిండియా ప్రభుత్వమువారనేక విధముల శిక్షించిరి. అప్పుడు మాంటాగూగారు మనయెడల సానుభూతిని చూపుచున్నారని నాతో చెప్పిన మిత్రులు ఆసానుభూతి యిప్పుడెంత యసమర్థమైనదియు తెలిసికొనగలరు. మాంటాగూగారు బర్తరపు చేయబడక పూర్వము కనీసమారు మారులు వారికి రాజీనామా నిచ్చుట కవకాశములు కలిగెనని నేననేకమారు లభిప్రాయపడితిని. నాయభిప్రాయములు నిజమనియే మాంటాగూగారి యీక్రిందివాక్యములు తెలియజేయుచున్నవి. “నేననేకమారులు రాజీనామా నియ్య ప్రయత్నించితిని. తమకు చేయబడిన పవిత్ర వాగ్దానము తృప్తకరింపబడెననియు పునరావృత్తి రహిత మయ్యెననియు భారతీయ ముస్లమానులకు తెలియజేయుట కిష్టములేక నేననుమరించితిని” తుట్టతుడకాయన రాజీనామా యివ్వనేయిచ్చెను. ఇప్పుడాయన ప్రభుత్వవర్గమునలేక పోవుటయెగాక కామన్సువభాలో సభ్యుడుగా కూడలేడు. ఇంతకంటె మనయాశములను పునరావృత్తి రహితముగ కోల్పోతిమని వెరెదృష్టాంతమేల?

మిత్రులారా! మనుకత్వమున కాలము మించలేదు! భగవదనుగ్రహము చేతను మనహృదయపూర్వకై కమత్వముచేతను మనము

మనమాతృమూలను పూర్తిచేసి తీరుదము! లేదా తత్ప్రయత్నమున
ప్రాణము వీడుదము!

ఇంగ్లాండు, లాసేనుసంధి.

మొనక నేను చెప్పిన విషయములన్నియు 1922 సంవత్సరము
నాటివి. మనయభిప్రాయములను తగినట్లాలోచింతుమని మనకు వాగ్దా
నము మొసంగబడెను. ఇంతలో తురుష్కులతిత్తైర్యముతో బ్రిటిషువ్వా
గ్దానముల సరకు గొనక తనుశక్తిపైననుభగవత్కృతము పైనను నా
భారపడి బ్రతుకుముక్క నిర్ణయప్రతినిధిని గీసెను సముద్రమున బడ
వైచిరి. అప్పుడవ్యవహారమునుగూర్చి ఇంగ్లాండుయొక్క యభిప్రాయ
మెట్లుండెను? ఆసందర్భమునయు నాకంటె మీకేయొక్కవగ తెలియు
ను. అందుచే దానిగూర్చి కాలయాపన మొనరింపను. ఇంగ్లాండు
యుద్ధరంగమున జయింపబడి రాజనీతియను కేసుగల కుతంత్రములచే
యుద్ధఫలములను టర్కీకందకుండ చేయవలయునని ప్రయత్నించెను.
ఇచ్చటకూడ స్వసాహాయ నిపుణులైన తురుష్కులకు విధిసాహాయ్య
ము సమకూరెను. లాసేనుసంధి తురుష్కులెంత రణశూరులో యుద్ధ
ముచేయుటగో యంత రాజనీతి కోవిదులన స్పష్టీకరించెను. లాసేను
సంధియెట్లు సందర్భపడెనో లార్డుకర్జనుచెప్పినమాటల నాలోచింతము.
టర్కీనుండి తోసేదేశమును ఏష్యాయందలి తురుష్కుల గృహములను
కూడ దోచుకొనుటని గ్రీకుల నింగ్లీషువారుదృఢన చేసిరి. ఒకకాల
మున కాన్స్టాంటినోపిల్ పట్టణమును గ్రీకులస్వాధీనము చేయవలయు
నని ప్రయత్నించిరి. కరాచీ విచారణ తరువాత తనపుత్రులను ఖరంగు
లపాలు చేయుటకు నిరాకరించిన భారతదేశమును సమృజాలక విజయ
లగు తురుష్కులపైన యుద్ధముచేయుటలో యధినివేశ రాజ్యములను
సహాయము చేయుటని కోరి విఫలమనోరథులైరి. అట్లునచ్చిన బ్రిటిషు
పరిష్కారమును దిద్దివేల్చితే టర్కీ సూచనము కన్పట్టుచున్నదా? నెమ

ర్శనంటి యొడంబడికలకును లాసేను సంధికిని యుండుకారణము లంద
లిభేదమును కర్జనుగారీకింది విధమున నామాజ్యసమావేశమున నెల
విచ్చినారు. “ఇదివరలో యద్ధానంతరము చేసికొనబడిన యొడంబడిక
లన్నియు జయముమొందినజాతియొక్క బెడదంపులచే జరిగినవి. జయ
ముమొందిన రాజ్యములన్నియు చేరి యపజయమునొందిన రాజ్యములు
లేకుండగనే వారికి చెప్పకుండనే వారివరతులను నిర్ణయించి వారిని
శిక్షించుట యాచారమైయున్నది. అంతయు సిద్ధముచేసిన తరువాత నేర
స్థునకుశిక్షను తెలియజేయుటయు వాడప్పుడు మామూలు ప్రకారముల
బలబలాడుటయుకూడ నాచారము. అట్టిపరిస్థితులలో నెవర్ని సంధివర
తులు తయారుచేయబడి నిర్ణయింపబడెను. కాని టర్కీ ప్రతినిధులూ
వరతుల నొప్పుకొననేలేదు. లాసేనువంతు పరిస్థితులు మతియొకలా
గుండెను. అచ్చట టర్కీకూడ యన్ని రాజ్యములతో సమానప్రతిపత్తు
గలిగి సంధికి గడంగెను. సంధియందలి ప్రతివరతును వారితో చర్చిం
చునావశ్యకత యుండెను. కిత్తని చూపుటచేగాక చర్చచేతను వాదము
చేతను, రాజచేతను వారి నొప్పించవలసివచ్చెను”

లాసేను సంధిని కర్జనుప్రభువు సమర్థించెను. మిలీమండలి
యొక్క కుటీల రాజనీతిని గొనియాడెను; ప్రధానములేయెవను అంత
ప్రాణాభిసరములుకాని విషయములనుగూర్చి గట్టిపట్టుబట్టి సంధిస
భను విచ్చిన్నముచేసి, మరల యుద్ధముతెచ్చి పెట్టుటకు మిలీమండలి
వారి రాజనీతి సమ్మతంపలేదని కర్జను ప్రభువుచెప్పుచున్నాడు. ఈ
యంతమునుగూర్చి విమర్శించుచు ఒకభారతీయ పత్రిక—తురుష్కుల
యొక అంతసాను భూతిగలదని ప్రసిద్ధిపడయని ఒకానొకపత్రిక—
యాకింది విధముగ వ్రాసెను:—

“యుద్ధము చేయుటకు యిష్టములేని కారణమున నెమ్మదిగా,
జాగ్రత్తగా సంధిచేసికొనుటయే వివేచితులగు రాజనీతి యిష్టము

ప్రశంసాపాత్రము గాజాలను కర్జనుప్రభు విట్లుచెప్పుచున్నాడు:—
మిత్రమండలివారికి యుద్ధముచేయు కోరిక లేదని తురుష్కులకు బాగుగ
తెలియును. అయినను తమలోని అతివాదులెప్పుడును యుద్ధమునకు
కాలుద్రోవు నుద్యోగములో నుండుటచే తురుష్కులే చాలాభయపడు
చుండిరి. నిజముగ సంధికి యాశించు తురుష్కునాయకుల కోర్కె
లు యెంతవరకు దేశములోని అతివాదుల యొక్కయు, జాతీయవాదు
లయొక్కయు చున్ని వార్యముగు మహోద్యోగము నాపగలనో మిత్రమం
డలివారికి నిశ్చయముగ తెలియదు.” కర్జను ప్రభుచెప్పిన యీవా
క్యములనుబట్టి తేలిక సాగంశమేమనగ:—తురుష్కులు కేవలము
కత్తిపోటుచేతనే తమకోర్కెల నెరవేర్చుకొనిరిని సిద్ధించుచున్నది.
లాస్సేన్ సంధిలో పాలకపాలితుల పడవులు తలకొనిదయ్యెను. లాస్సేన్
వద్ద సంధిపరతులకు నిర్ణయించినది తురుష్కులే. పిరునిర్ణయించిన
పరతులకు మిత్రమండలివారు—యుద్ధానంతర మిదివరకుజరిగిన సాధు
లలో వైచేయునున్న మిత్రమండలివారు—ఒప్పుకొనక తప్పినదికాదు.
.....వేయేల లాస్సేన్లో కర్కశిప్పినవారు తురుష్కులే; మిత్రమం
డలివారు గొలుగుకొనుచు విధిలేక తలయొగ్గవలసినవచ్చెను. చాలమంది
యీసంధిని తీవ్రముగ ఆక్షేపించిరి. ఈఆక్షేపణకు సమాధానము
చెప్పుచు కర్జనుప్రభు విట్లుచెప్పెను. “ఈఆక్షేపించువారు కేవల
నిష్కళంక హృదయులని చెప్పుటకు ఏలులేదు; అప్పుని పరిస్థితులలో
యితరకుండు మంచిసంధియింకొకటి యుండజాలదు.”

లాస్సేన్ సంధిలో తురుష్కులు కొంతసంపాదించి గలిగిరి. ఎట్లు
సంపాదించగలిగిరి? తురుష్కులకు న్యాయము చేయదమను మంచి
బుద్ధి యింగ్లీషువారికి పుట్టుటవల్ల కాదు. ఖలాఫతు విషయమై భార
తీయ ముసల్మానులకుగల గౌరవభావముచు, మత విశ్వాసములను
మన్నింపుదమను భావము యింగ్లీషువారికి కలుగుటవల్లకాదు. ఇది

గాక, మీరు మిక్కిలి యింగ్లీషువారికి తురుష్కులపై బహిరంగముగ
ప్రబుమైన ద్వేషమున్నప్పటికిని, ఖలాఫతు మత విశ్వాసములందు
యింగ్లీషువారికెంత నిరాసరణ యున్నప్పటికిని—తురుష్కులు లాస్సేన్
నందు జయమొదగలిగినది ప్రపంచమునకు మరియొకమారు తెలియ
వచ్చెను. లాస్సేన్ నందు కర్జనుప్రభువు యింకొకమారు కర్కశిప్పెడి
వాడే; కాని, పాపము!—కర్క తనచేతిలోనుండి యింకొకని చేతిలో
నికి పోయెను !

నేనింతవరకు బుద్ధిపూర్వముగ, కేవలమొక్క మహమ్మదీయా
శయములనుగూర్చియు, ఖండంతరములందున్న తమసోదర మతస్థుల
యెడతమకు గలసాను భూతినిగూర్చియు మాత్రమే చర్చింతిని. లాస్సేన్
సంధిసభవల్ల మనజాతీయ వ్యవహారము లన్నియు పూర్తిగా పరిష్కా
రముకాలేదు. భరతఖండస్థులగు సమస్తజాతుల వారికి సామాన్యధర్మ
ముగ నతికొంచు జాతీయాశయములన్నియు సంస్కృతికరముగ నెరవేర
లేదు. ఇవి నెరవేరకపోవుట మేగాక, ముసల్మానులకు ప్రత్యేకముగ
సంబంధించిన మతవిషయకమగు “జిజరత్-ఉల్-ఆరబ్” కూడ యీలా
స్సేన్ సంధివలన పూర్తిగా పరిష్కారముకాలేదు. కాని, యేదియె
ట్లున్నది, భారతీయు లెల్లకును సమానముగ నతికొంచు జాతీయాశ
యములే ప్రత్యేక మహమ్మదీయా శయములకంటె చాల యెక్కువ
గనున్నవి. లాస్సేన్ సంధివల్లగలిగిన ఫలితమంతయు ఒక్కటేగలదు:—
తురుష్కులు తమస్వరాజ్యమును పోగొట్టుకొనలేదని యీసంధిసభ
ప్రపంచమునకు చాటినది. నూటయూభై సంవత్సరములకు పూర్వము
మనస్వరాజ్యము పోయినదని ప్రకటించితిమి. తురుష్కులుకూడ అట్లే
తమ స్వరాజ్యముపోయినదని యింకొకొకటి ప్రకటించెడివారే. కాని
యీసంధిసభ వచ్చి తురుష్కులు తమస్వరాజ్యమును పోగొట్టుకొన
లేదని చాటినది. ఖలాఫతు సంఘములు కోరినపరతులును, అందు

ముఖ్యముగ “జజిరత్—ఉల్—ఆరబ్”నకు సంబంధించిన మతాశయములును సంతృప్తికరముగ నెరవేరక యింతవరకెట్లే నిలిచియున్నవి. ఒకవేళ, యివన్నియు సంతృప్తికరముగ పరిష్కారమైనను ముసల్మానులు గవర్నమెంటుతో సహాయ నిరాకరణమును మానుకొందురా? తక్కిన భారతజాతులతో సహకారమును మానుకొందురా? మహమ్మదీయేతర సోదరులనల్ల మహాపూర్వకముగ అంత సహాయమును పొందికూడ, మహమ్మదీయు లిప్పు కెట్లుచేసినచో యంతకంటె అనాచార్యమును, సిగ్గుమాలినదియునగు మిశ్రదోహ నూడబోదు. ఇదియొక సంగతి. ఇక రెండవసంగతి యేమనగా:—భారతీయ ముసల్మానులు తురుష్కులకును, అరబ్బులకును, స్వరాజ్యము రావలెనని ఒకమూల యొక్కో యాతురపడుచు, మరియొకమూల తమసొంత స్వరాజ్యము విషయమై బాత్తుగచూచుకొనుటయే లేదని దీనివల్ల ఋజువుకాగలదు. దీనినిబట్టి, “ఉట్టికెక్కలేనమ్మ స్వరానికెక్కగలదా?” యను సమేత పీఠిక తప్పక వ్రాయవలెను.

—♦ సహాయనిరాకరణముగాఁ జెరకభయంకరమగు

గత్యంతరము

మిత్రులారా! మీకు మరిల చాలము విచిత్రమున్నానుగా బోలు. అయినను దీనికొక కారణమువచ్చినది. అందుకునన్ను నున్నింతురుగాక. ముసల్మానులు యింగ్లండుతో సహాయనిరాకరణము మానుకొనవలసినదని కొందరు చెప్పుచున్నారు. కాని, వారికినేను చెప్పునదేమనగా:—

మనమిదినరకు యింగ్లండుతో చేసిన సహకారమునల్ల కలిగిన విషాదానుభవములయొక్క ఫలితముగ మనమిక వారితో సహకారముచేయకూడదని విధిలేక నిజమయిచుకొంటిమి. మనమిప్పుడిట్టి నిశ్చయమునుండి మరలుటకు పూర్వము నిజపరిస్థితుల నొకసారి పరికించిచూ

చుడని కోరుచున్నాను. బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమందు భారతదేశమునూడ యింగ్లండు అధినివేశములతోబాటు సరిసమానమున భగవద్విమగానంతవరకు—భారతరాజ్యము ఆరువేల మైళ్ళదూరమందున్న బ్రిటిషుగవర్నమెంటుకు లోబడి దానికి ఉపాగమై మున్నంతవరకు—యిండియా గవర్నమెంటువారు చాలమందివారని సంపూర్ణిగ ఋజువుచేసినను మేముమాత్రము వారి దయాదాక్షిణ్యములతో సంతృప్తిచెందజాలమను నూట నిశ్చయము; ముమ్మాటికి నిశ్చయము. పరపభిత్వమునకు భక్తిజూపుటయేగాక, మానవుడు భక్తిచూపవలసిన విషయములింకను పెక్కులుగలవు. భారతీయ ముసల్మానులు తమదైవమునకును, తమతుదిప్రవక్తకును భక్తిజూపిరను కారణముచే వాటిగవర్నమెంటునకు వ్రోహముచేసినను నెపమున—మమ్ములను కగాచీతో శిక్షించినట్లు—శిక్షించుచున్నంతవరకు—మాతుదిప్రవక్తన నిర్యాణకాలమందు మాకు విధించిన భగవద్విమమునకు విరుద్ధముగ మాయెస్తాము పుణ్యభూములు మహమ్మదీయేతరుల చేతులలోనున్నంతవరకు—దాజాన్వరహిత సహాయనిరాకరణముగాక, మాకింక మరియొక్క ట గత్యంతరముకలదు. మిత్రులారా! ఆభయంకరమగు గత్యంతరము యుద్ధమొక్కటే! మనపద్ధతిని నిరసించువారిలో చాలమంది గవర్నమెంటున భయపడి చచ్చుబానిసలేయై యున్నారు. అదిగాక యేమాత్రము త్యాగముకూడ చేయుట కిష్టపడని వారగుటచే, వారాభయంకరమగు గత్యంతరమునుగూర్చి కలలోనైన తలంపజాలరు. కావున మనపద్ధతులను మార్చుకొనవలెననుమాట మనచెవికిక పోక నీయకూడు.

—: మహమ్మదీయేతరులతో మహమ్మదీయుల

సహకారము :—

ఇంగ్లండుతో సహకారము చేయకపోయినచో, యికమనమహా

మృదీయేతరులతోకూడ సహకారము చేయ నవసరములేదని యర్థముగనా? హిందూమతమందు గాఢమగుభక్తిగల ఆగాధిమహాత్ముడు యిస్లాముమతమునకై పాటుబడుటవల్ల జైలునకు పోయెను. అమహాత్ముడట్లు జైలునకు పోయినపిమ్మట అట్టివాని తోడిమతస్థులతో మనమిప్పుడు సహకారము మానుకొనవలసినంత అపుసరమేమి గలిగెను. హిందూముసల్మానుల కిప్పుడున్న సంబంధము సరిగ రెండుసంవత్సరములక్రింద నున్నట్లు లేదని నాకు తెలియును. ఏఒక్కజాతిగాని కేవలము నిదోషియనియు, తప్పుతయు రెండవజాతిదే యనియు నిజమగు దేశభక్తుడెవడని చెప్పగలడా? ఏత్రులారా! కుతంత్రమునందు నాకునమ్మకములేదు; అంగులో రహస్య కుతంత్రములందునాకు బాత్తునమ్మకములేదు. కాని కేవలము “ఉభయత్రదోషమున్నద”ను మాటను మాత్రముచెప్పి యీసమస్యను ప్రోసివేయుటకు నేను యిష్టపడను. మలబారు, మల్టాను, ఆగ్రా, షహరఖూరు మున్నగు ప్రదేశములలో మాన దురదృష్టవశమున మహాసంతాపకరములగు ఘోరకృత్యములు జరిగెను. ఈయుభయజాతులలో యెవరియందే దోషమున్నదో కనుగొనుటకై జాతీయపంచాయితీ నొకదానిని నిర్మించుటకు నేనుపూర్తిగా సమ్మతించును. ఈఘోరకృత్యములవల్ల యెక్కువగ బాధనొందిన జాతివారుమాత్రమేగాక తదితర జాతివారుకూడ బాధనొందినట్లు వారే ఒప్పుకొందురు. తామేతప్ప తక్కినజాతివారు బాధనొందలేదని ఎవరును (బాగా బాధనొందినవారు కూడ) చెప్పజాలరు. కాబట్టి సరియైన విచారణలేకుండ నేరమునంతను ఒక్కజాతి నెత్తిమీదనేవేసి, దానినే నిందించినందువల్ల ఫలితమేమియునుండదు. అధిన్యాయముకూడ కాదు. ఉభయసంఘములనుండి సరియైన ప్రాతినిధ్యముతో నొకవిచారణసంఘము నేర్పరుచుటకు నేను ఢిల్లీలో యెంతమాత్రమును వెనుదీయలేదు. కాని యిట్టివిచారణసంఘమువల్ల సరి

యైన ఫలితమెప్పుడును యింతవరకు లభించియుండలేదు. దానికి కారణముల నేనిట వివరించుట అనవసరము. ఏదియెట్లున్నను, మనకురెండుసంగతులు మాత్రము స్పష్టముగ గన్పట్టుచున్నవి. ఈ ఉభయసంఘములలో దోషమెవరిదని మనమిచ్చట విచారించుచుండగ గవర్నమెంటు కోర్టులు ఊరకుండవు; వానికనుల నవిచేయుచునే యుండును. గవర్నమెంటు కోర్టులలో ప్రమాణముమీద నిజమో, అబద్ధమో సాక్ష్యమిచ్చివేసిన పిమ్మట మనజాతీయ విచారణ సంఘమువల్ల నిజమును తేల్చుట చాలకష్టమగును. అదిగాక గవర్నమెంటుకోర్టులలో సాధారణముగా అనుమాన రహితమని చెప్పుటకు వీలులేని యేసాక్ష్యాధారమువల్లనో— కొందరు దోషులుగ యెంచబడి శిక్షింపబడిన పిమ్మట ఉభయసంఘములకును సమాధానము కుదుర్చుట బహుకష్టమగును; ఏలననగ:—తప్పుయెవరిదో కనుగొనుటకంటె కూడ ఉభయసంఘములకును పొత్తుకలుపుటయే చాల అవసరమై యున్నది.

—:దివ్యావధము:—

ఇక కర్తవ్యమేమి? ఒకపక్షము యొక్కవాదమునుమాత్రమే యొప్పుకొనుట సమాజసముకాదు. మరియు నట్లుచేయుట, నెవరి పక్షము విచారణయేలేక విరాకరించితిమో వారియగు గాజీకిని మార్పునకును కావలసిన మనోధర్మమునుకుదుర్చజాలము. నెంటునేయానరింపవలయునని నేను నెక్కిచెప్పుచున్న ప్రశీకారము అన్నిటికంటె కార్యకారి. మరియు నీవిషయమును ఢిల్లీయందుకూడిన యప సంఘము చర్చించునపు డీపద్ధతినే సిఫారుసుచేసిరి. హిందూమహమ్మదీయ వైషమ్యముల పరిణామములుగా నెచ్చటెచ్చట యల్లరును జరిగెనో యచ్చటికికెల్ల వెళ్లివిచారణచేయుటకొకయుపసంఘమేర్పరుపబడి,యందున సభ్యులుకూడ నిర్ధారణయైనతరువాత. కొంతచర్చ జరిగినపిమ్మట అందు వాయకుల భావములలో మంచిమార్పు కొంత కలుగుటచే, నీపద్ధతి

నంతను రద్దుపరచుటకు సిద్ధమైతిమి. రెండువత్సరములకు పూర్వముచేసి నట్లు వెనుక జరిగిన విషయముల మరచి పరస్పరము హృదయపూర్వక సహాయముచేసికొని స్వరాజ్యము సంపాదించవలెనను నుద్దేశము జనించెను. మహాత్ముడై యొక్కతను బోధించి యాచరించెనో యాయొక్కదేవతా దర్శనభాగ్యము మరల నిరుపక్షముల నాయకులను పొందగలిగిరి. పక్షజయముల నొందుట నీచమనియు, మరలతోచెను. కాని యొక స్వల్పకారణముచే భేదముద్భవిల్లి రెండుసంఘములును విడిపోయెను. సోదరులారా! ఐక్యదేవతా పునర్దర్శనము లభించునట్లును, యీమారు తద్దేవతాకటాక్షము వెనుకటినలెతాత్కాలికముగాకుండునట్లును, భగవంతు డనుగ్రహించుగాక! అంతియెగాదు! జాతీయైక్యతా మూలమునకలుగు స్వాతంత్ర్య దర్శనములును, తదైక్యమును, మనశ్శేతుస్సునకు నెదుట కనపడుగాక! అట్టియైక్యతకుముందు దాస్యసంబంధముగల్గి సుఖముగ గన్నట్లు సర్వము ఆకుహనాసాందర్యములను నీడి శాశ్వతనాశమును పొందగలదు.

—: ద్వేషకారణముల తుచ్ఛత్వము :—

అట్టి పాముఖ్య విషయములు అలంకారయుక్తమగు వాగాడంబరముల నలన ఖగ్మరింపబడనని నమ్ముడు. హిందూ మహమ్మదీయ సమస్య, అత్యంత—అత్యంతయేకాక—ప్రాణానుసరమైన సమస్యయైనను, హిందూ మహమ్మదీయ యైక్యతకు భంగము కలిగించు కారణములు మిక్కిలి తుచ్ఛములు. అన్నిటికంటె యీకారణముల తుచ్ఛత్వమునకే నేనుసిగ్గుపడుచుంటిని. ఈకారణములెంత తుచ్ఛములైనను, వాని వలనకలుగుచున్న అనర్థముల దలంచినప్పుడు సంపూర్ణ బాధ్యతా యుత స్వపరిపాలనమునకు మనకర్హతలేదని మనశత్రువులు మనవైమోచు యపవాదములకు, సమాధానముచెప్పజాలకున్నాము. నాసోదర నూపత్రుల ఆరాధనాపద్ధతుల నెన్నుండును, పరిసరించు వాడనుగాను-

రాజవిధిలోనికి వంగియున్న రావికొమ్మనునదికి, యొకగజము తొలి నాకొమ్మించినందువలన గలిగినట్టిగాని, పార్థనలు జరుగుచుండగా పార్థనాలయముల యెదుట (మసీదులయెదుట) మృదంగములును, తప్పెట్లును మున్నగువానిని వాయించుటవలనగలిగినట్టిగాని, యల్పసంతుష్టికై, మతరాజకీయ సంపాదనాపయత్నముల భగ్నమొనర్చు సోదర దేయులును స్వమతస్తులును గలరని దలంచినపుడు నేను మిగుల దిగులుబడుచుండును. మంచి చెడుగుల గుతికొంపలేక, యిత యవివేక శూన్యలమైతిమేని, మర్మమువిడచి యట్లే యొప్పుకొందము. స్వాతంత్ర్యముమాట నికదలంపకుండము. సామ్రాజ్యబహిర్గత స్వరాజ్యము మాట యటుండనిచ్చి, సామ్రాజ్యంతర్గత స్వరాజ్యము మాటనైన దలంపనదు. ఇయీయారును మననంటి బానిసలకును సంబంధమేమి? మనకును కెనియారును సంబంధమేమి? నాని గుట్టిపుసాలలో స్థానమునకైన నర్హత లేనప్పుడు సార్వభౌముని ప్రాసాదమున స్థానమునకై పెనుగులాడనెల? మహమ్మదీయ పవిత్రక్షేత్రము బహిర్ంగనలకాన శాలలకును, విలాసమందిరములకును, నిలయమైన మనకేల? మహమ్మదీయ పవిత్రస్థానములలోకెల్ల మహాపవిత్రమైన మెక్కాపుణ్యభూమిని బని రక్షింపనేర్పడిన నూతన పాలకుడు సామ్రాజ్య దొరతనముచే బోషింపబడుచు దుర్బలుడై, సామ్రాజ్యప్రదర్శనములోని యాట బొమ్మగాగాక, భగవానుడు దిన్నమానప్రసింగా సృజించెనను మాట నెంగుగక, తన్ను దామరచినప్పుడు తన బూస్వీకుల సింహాసనమునుండి దోగిసి వేయబడి, పదభ్రష్టుడైన మనకేమి? ఆములకాశ్వద్ధ వృక్షములును వాయిద్యములతో గూడిన యుత్సవములునుదప్ప యన్యములు మనదృష్టికి గాన్పింపనియెడల మన కాంగ్రెసుసభలును, ఖిలాఫతు సభలును, కేసలము హాస్యాస్పదములు. “ఇంక విరమింతము, హాస్యపదర్శనముల వలన ప్రయోజనములేదు.” బాల్యచేష్టలకింక స్వభిజ్ఞపైదము. తక్షణ

మే వెనుకకుమరలి, మనబాగును మనము గురించుకొనుటకై యింత టనుండియు బాటుపడెదము. బానిసజాతికదియే చేయదగిన పని. స్వాతంత్ర్యనామమును వృధాగా కళంకభూయిష్ట మొనర్పవద్దు. మన యొప్పుదలచే మనవైరులు జెప్పినమాటలనే బలపరచెదము. ప్రాచ్య మత ప్రవక్త లెవ్వనిగూర్చి పక్షపాతఃపితులై మనకు దౌర్బిణిచి యుండిరో, అట్టి భగవానుడు, మనల స్వపరిపాలన కనర్హులజేసి, ఐరో పఖండమున వసియించు స్వేతముఖులకే యట్టియర్హతయొసంగి, భార తవర్ష పరిపాలనము ఆచంద్రార్కము వారలకే కట్టముగట్టి, మానవ కోటిలో నై దనవంతు ప్రజల కన్యాయముజేసెనని యొప్పుకొందము. ఆధ్యాత్మిక పరులగు, మనపూర్వీకులగూడ నపకీర్తిపాలు గావింప నిచ్చుగింపమేని, పక్షపాతఃపితుడగు భగవానుని దూషింపనిచ్చుగింప మేని, మన యాదర్శముల సఫలమొనర్చుటకై పరివర్తన మొందెద ము. ప్రజాసంతతుల నడుగంటజేయక నుద్ధరింతము.

—: ద్వేషమూలము:—

జనసామాన్యముయొక్క హీనస్థితినిగూర్చి చెప్పితినిగాన, వారి నిగూర్చి యింకొకమాటకూడ చెప్పవలసియున్నది. గవర్నమెంటు విశ్వ విద్యాలయములలో నొసంగబడువిద్యను విమర్శించుచు నేను 1904 సం॥ లో వ్రాసినవార్తలు యిప్పటికిని నిజముగనే యున్నవి. ఈరోజునకూడ “మూఢత్వమనునది అన్ని విద్యావంతులనే మదోన్మత్తుల జేయుచున్నది గాని అమాయకులును, విద్యావిహీనులునగు జనసామాన్యమునుకూడ” మనమతమందుండు అభిమానముచేగాదు మనము పరమతస్తులతో కల హించుట. మనలోనుండు స్వాతిశయము, తుచ్ఛస్వార్థము వల్లనే మన మిట్లు కలహించుచున్నాము. మహాత్ముని యాగమనమువల్ల యీచిన్న చిన్న “రాజ్యము” లన్నియు నశించినవి. అంతయు యేకముగ ఒక్కటే అఖండమగు “రాజ్య” ము స్థాపింపబడెను. ఈఅఖండ రాజ్యమునకు

ప్రధానసేవకుడుగనుండుకీర్తి ఆమహాత్మునకబ్బెను. కాని తమసింహాస నముల గోల్పోయిన యీచిల్ల “రాజాలు” ఒక్క అఖండమగు జాతీయ పతాకముకింద దేశసేవ చేయుదమను బుద్ధివీరికి గట్టిగ కలుగలేదు; అంగచేవారు లోలోపల గొణుగుకొనుచునే యుండిరి. కానిమహాత్ము డును వారిప్రధాన అనుచరులును, బయటపున్నంతకాలము యీచిల్ల రరాజాలు తిరుగుబాటుచేయుటకు ధైర్యములేక ఊరకుండిరి. వారికి భారతదేశమందు రెండే గత్యంతరములుండెను. పరరాజులకు బానిస లై ప్రజలచే బహిరంగముగ చీవాట్లయినను తినవలెను; లేదా లో లోన గొణుగుకొనుచు మెదలకుండ జాతీయోద్యమ ముదైన యుండ వలెను. కాబట్టివారు వీనిలో రెండవదానినే యవలంబించిరి. కాని, మ హాత్ముడు ఎరవాడజైలునకు పోగానే, వీరుమరల తలఁచెత్తిరి. కాని, ఆయుష్షుస్థాన మలంకరించుటకు వీరికి సమర్థత లేకపోవుటచే, వీరు జాతీయోద్యమమును నాశనముచేసి తమతమ “చిన్నరాజ్యముల”ను తి రిగి స్థాపించుకొనుటకయి వీరు శాఖాభిమానములను, యీర్ష్యలను ని గంతరము—బహిరంగముగ కాకపోయినను— పరోక్షముగనయిన పు రికొల్పిరి. మహాత్ముని యాగమనమునకు పూర్వము అనేక పిల్లకాలువ లు—కొన్ని చిన్నవి, కొన్ని పెద్దవి—దాదాపు ఒక్కేదిగనకు ప్రవ హించుచుండెను; యీకాలవలలో చిన్నపడవలు నడచుచుండెను. కాని మహాత్ముడు రాగానే, యివన్నియు యేకమై ఒక్కమహానదియై గంభీర ధ్వానముతో సాగర సంగమ మొనర్చుటకయి ప్రవహించుచుండెను. ఈపిల్లకాలువలన్నియు ఆమహానదికి ఉపనదులయ్యెను. విశాలమగు యీ గంగాప్రవాహముపై బలిష్టమగు నౌకయొకటి నడచుచుండెను. ఈనౌకను ఉత్సాహవంతులగు నావికులు నడుపుచుండిరి; ఈ నావికుల కందరికును మహాత్ముడు నాయకుడుగ నుండెను. ఈనావపై జాతీయ పతాక మెగురుచుండెను. మహాత్ముడు జైలునకు పోయినతరువాత

అల్ప మానవులగు వారికి గలిగిన అల్పబుద్ధులేమనగా:- ఈ పెద్దనావను తీసివేసి, చిన్నచిన్న పడవలను వేయవలెనని వీరు సంకల్పించిరి. కాని మహాగంధీర ధ్యానముతో సాగరసంగమ మొనర్పబోవు యీ మహానది యురవడికి యీచిన్ని పడవలు నిలువనేరవు. కావున వారు యీ పక్క తినే తలక్రిందు చేయదలచిరి. అనగ, యీ మహానది చీలి వెనుకకు పోయి, చిన్నచిన్న పిల్లకాలువలుగ ప్రవహింపవలెనని వీరాజ్ఞాపించిరి. కాని, ప్రకృతిని వీరు నిరోధింపజాలరు. గంగాప్రవాహమును వెనుకకు మరల్పదలచుట నిష్ప్రయోజనమని యెంతటి మూర్ఖునైనను తెలియును. ఈ కారణము మహాసభ పేరిట, భారతజాతీయాలటిపేరిట, వేయేల సర్వనియామకుడగు ఆ భగవానునిపేరిట, నేనీ యల్పశయిలగువారికి హెచ్చరించి చెప్పునదేమనగ:- మీరెంత తన్నుకులాడినను మీరు జయించలేరు. మీరుపన్ను పుతంత్రములను భారతజాతి యుపేక్షింపజాలదని యెఱుగుచురూగాక.

సహనము, భాగ్యవశ్యసూత్రము ఆత్మార్థము.

మిత్రులారా! రాచకీయరంగమందుకూడ నేరస్తులను దండ్రించుట నిరుపయోగముకాదు. కాని రాచకీయవిధేయములకు నేనిదివరకు చెప్పినట్లు ఒక్కటే తిరుగులేని ముంగళము. అందరుకూడ గతంనాస్తియనుకొని వెనుకటిదాని సంతను మరచిపోయి ఒకరికొకరు మన్నించుకొనవలెను. అందరిలోను యిట్టిభావము పుట్టునట్లుచేయుటయే దీనికి తగిన ముందు. కాని, ఇది ఒక్కటియే చాలదు; సంతాపకరముగు నిట్టి యత్న త్యములికమీద జరుగకుండ వారంపవలెనన్నచో కలహకారణములను తొలగింపవలెను. అన్ని విషయములలోను సదాఒకరితిగ నుండవలెనని మనము తరుచుగ పట్టుబట్టుచుండుము. ఇట్లుపట్టుబట్టువారు ఒక్కసామండులేగాదు; విశాలహృదయులగు వారితోకూడ చాలమంది యిట్లుపట్టుబట్టుదురు. చేరముతో చేరములున్న వారితో ప్రయత్నములు.

నన్నిటిని కలిపి ఒక్కముద్దగ చేసిపెట్టవలెనని సుతసంస్కర్తలు యత్నించిరి. కాని యిదిచాల అపాయకరమైనసంగతి. అదేమోగాని ప్రతిమత సంస్కర్తయు నిట్లేచేసెను. అన్నిమతములలో నుండియు కొంచెము కొంచెముగ తీసికొని ఒకచోటచేర్చి దానినికలిపి ఒకకొత్తమతముగ చేసినచో యిది అందరికిని సమ్మతముగ నుండునని వారు తలచిరి. ఈరీతిగ ఐకమత్యము, సమానత్వము సిద్ధించునని వారూహించిరి. కాని సర్వమతముల నిమిచ్చుకొనగల యిట్టిమెత్తని మతముచల్ల ప్రపంచమును శాంతియు ఐకమత్యమును పెంపొందినట్లు చరిత్రయందెచ్చుటలేదు. మీరు మిక్కిలి యిదివరకు కలహించుచున్న మతములలో నిదికూడ యింకొకటికాజొచ్చెను. అందుమూలమున యిదివరకున్న విభేదములు మరింత యెక్కువయ్యెను. సమదేశములతో ప్రారంభించబడిన యీమత సంస్కరణములెట్లు నిష్ఫలములగుటవల్ల తుదకు ప్రజలు గత్యంతరములేక పరమతసహనము నేర్చుకొనక తప్పినదికాదు. సహనమనగ ఉపేక్షకాదు; దృఢవిశ్వాసము లేకపోవుటకాదు. స్వమతమారు మనకున్నగాఢ విశ్వాసముతోపాటు మనజీవితముదిదికూడ మిగతా గట్టితత్వమైయున్నది. కేవలముపరస్పర విరుద్ధాభిప్రాయములుగల తనతోడి దేశీయునితో ఒకానొక అమెరికనుదేశస్తును చెప్పినమాటలకంటె నేనీవిషయమై యెక్కువగ విప్పిచెప్పజాలను. ఆతడుచెప్పినమాటలివి.

“నీవు చెప్పిన ప్రతిలక్షరముతో నేను తీవ్రముగ వ్యతిరేకించుచున్నాను. కాని, నీకామాటలు చెప్పుటకు సంపూర్ణమైనహక్కు గలదని నేను వాదింతును; అట్టి నీహక్కును నిలువబెట్టుటకై నాశరీరముతో నెత్తురుచుక్క ఉన్నంతవరకు పోరాడితిరుదురు.” మిత్రులారా! ఇది! నిజమైన సహనమనగ యిది! మతస్వాతంత్ర్యమున కెప్పుడైన భంగము కలిగించు, తదాక్షణార్థమై ముఠాములు పోరాడియేరవలెనని విధింప గొర్రాను సహనముచున్న యిది.

చెప్పుచున్నది:—“నీకు నీమతము, నాకు నామతము.” మనమీ సూత్రమువై నడచుట కంగీకరించుచు, అన్నిమతములకు సామాన్యభగ్గుములుగ నుండువానిని సదా యెత్తిచెప్పుచు, అన్నిమతములకు వర్తిండు ఆధ్యాత్మిక సంపత్తిని గ్రహించుచు, మనము వ్యవహరించినచో యీ లోకమందు కలహమేయుండదు; ఎల్లెడలను శాంతియు, హాయియు, రాజ్యము చేయును.

—♦ ఈతత్వమును ప్రస్తుతపరిస్థితులకు వర్తింపజేయుట. ♦—

నేను భారతవనశామందు నానాజాతుల మధ్యనున్న పరిస్థితులకీ సూత్రమును వర్తింపజేసి చూతము.

ఉదాహరణ :—పట్టికు రోడ్ల వెంట మేళతాళములతో ఉత్సవముచేసికొనుటకువీలున్నప్పుడు,—ఉచితరీతిని దైవారాధన మొనర్చుకొనుటలోనగు తన సహజహక్కునకు భంగము కలుగనంతవరకు ముసల్మాను లెవరును హిందువులయొక్కగాని, తదితరమహమ్మదీయేతరులయొక్కగాని ఉత్సవములను అడ్డగింపరాదు. ప్రాణమునకుగాని, శరీరమునకుగాని హానిలేకుండ పొడుగుపాటి కర్రను ఎత్తుగ వీధుల వెంట ఉత్సవముతో తీసుకొనిపోవుటకు వీలున్నప్పుడు, మహమ్మదీయేతరులెవరును అట్టియుత్సవమును అడ్డగింపరాదు.

యీయుత్సవములు శాస్త్రసమ్మతములగునో కానో సందేహపుడము. అయినను ఇట్టియుత్సవములు చేసికొనుచుండగ మధ్యతో వలో నడ్డమువచ్చిన చెట్టుకొమ్మలను కొట్టివేయుటకు దానియజమానుడంగీకరించి తీరనలెనని పుత్సవముచేసికొనుచున్న మహమ్మదీయులు పట్టుబట్టుట కెట్టిహక్కునులేదు. అందుముఖ్యముగ ఆచెట్టు అతినిష్ఠలములో నుండి అతని సొంతఆస్తి అయినప్పుడును, ఆతడుదానిని పూజ్యభావముతో చూచుకొనుచున్నప్పుడును, మహమ్మదీయులట్లు పట్టుబట్టుట కెట్టిహక్కునులేదు. ఆచెట్టు సందాతనికి పూజ్యభావమర్పించుట

సహేతుకమో, నిర్లేతుకమో యనము చర్చింపనపుసరములేదు. అది మనపనికాదు. పాఠశికులు అగ్నిని పవిత్రమైన దానినిగయించి పూజించుదుగాక. పూజ్యమైన యీయగ్ని హోత్రముతో చుట్టనుగాల్చి, దాని నపవిత్రమొనర్పరాదని పాఠశికులు తలంతురుగాక. అయినను, బహిరంగప్రదేశములలో చుట్టకాల్చుకూడదుచుట్టములేనంతవరకు పాఠశి కేతరులువీధులలో చుట్టకాల్చుకూడదని పాఠశికులు నిర్బంధించరాదు. అదేరీతిగ, జాతువులనుచంపుటచట్లవిరుద్ధముకానంతవరకు, తనతండ్రికొరకో, యితరులకొరకో, బలియర్పణకులకొరకో, ప్రత్యేక మాజంతువునడకార్యమును ప్రకటించువిధమునగాక సామాన్యరీతిగ నెవడైన కోడినో, ఆవునో, పాడినో, తదితరజాతువునో చంపినప్పుడు పొరుగింటివాడు నచ్చి తానది సహింపజాలననియు, యేప్రాణియు చంపబడకూడదనియు, తాను గోవును తల్లితో సమానముగ జూచుకొందుననియు, అసహ్యకరమగు పండిమాంసమును తినుట తనకు గిట్టదనియు, తన మతచీత్యా జాతువుల నింకొక రీతిగ చంపవలసి యూడననియు, లోనుగా గల కారణములచే అభ్యంతరపెట్టకూడదు. కాని, యీసందర్భమును మన మింకొక విషయమును మాత్రము గుఱింపవలెను. ఆ చంపబడు జంతువు ఆచంపువానిదే యెముడునలెనుగాని, తన పొరుగింటివాడునుండి బలాత్కారముగ లాగికొనినది కాకూడదు. కాని నాహక్కును నేను స్వేచ్ఛగ వినియోగించుకొనుచుండగ, దానినిచూచి రెండవవాడు సహింపగలగిష్టి—అయ్యో!—మనదేశమున కింకను రాలేదు. వైపెచ్చు మనలో చాలమంది “యెడినాహక్కు” అని చెప్పుచు తమ పొరుగువారికి యిబ్బడి కలుగజేయుద మరుసంకల్పముతోనే వారాహక్కును వినియోగించుచున్నారు; తప్పుక పొరుగువారికి యిబ్బడి కలుగజేయు విధముగనే వారాహక్కును వినియోగించుచున్నారు. మత నిబంధనలందు చెప్పుబడినదిగ యెలైన ఉన్నవానిని చేసికొను

చుండగ తదితర మతస్థులు దానిని చూచి వెక్కిరించుటయు, కొందరు తమ ఉపాసనామందిరములలో ప్రార్థనలు చేసికొనుచుండగనో, లేక యేమతకర్మ జరుగుచుండగనో, యితరులువచ్చి డప్పులతోడను, తదితర జంతుములతో డను చక్కనిసంగీతముగాక బుద్ధిపూర్వకముగ వహారణ గోణధ్వనిచేయుచు లోపల జరుగు కర్మకు భంగము కలిగించుటయు, హిందువులకు పవిత్రములగు చెట్లకొమ్మలను వీధిపై వేలాడుచున్న వానిని, స్త్రీతడుకముగ కొట్టివేయుటయు; అందు ముఖ్యముగ కేకింతలు గొట్టుచు నరికివేయుటయు; చట్టపాగాను పారకేకుని మొగమ మీద గాని, శిర్క మొగముమీదగాని వదలుటయు; అల్లరికొరకు జైనుల కెదురుగ అనేక ప్రాణికోట్లను చంపుటయు; ఆవునకు మెడలో పూల బుండలు వేసి హిందువులున్న వీధులగుండ ఊరేగించికి సాయుధ కాణము పకు తీసికొనిపోవుటయు; లేక హిందువులు చూడకుండ తప్పించుకొన లేని ప్రదేశములలో గోవులను చంపుటయు;—మొదలుగాగల అనేక యకృత్యములు సంఘములమధ్య కట్టుదలలు ప్రబలింపుడు తరుచుగ జరుగుచుండును. ఇట్లు క్రోధము రగుల్కొను పనులు చేయుటచేతను, పొగరుజోతుతనముగ యితరులనుజూచి కేకింతలు గొట్టుటచేతను పరా షభాషణములు బయల్పెడలును. దానిమీద చేతులుకలిసి గుద్దల చుట్టొడి దిగుచు దీనివల్ల తరుచుగ ప్రాణనష్టముకూడ సంభవించును.

వీనితో నన్యైట్లు ?

ఇటువంటి విషయముల నన్నిటిని సమగ్రముగ పరిష్కరించి శాంతిని గాపాడగల సమర్థమైన చట్టమొక్కటియు గానరాదు. వీని నన్నిటిని పూర్వోక్తవరికారణగల “జాతీయపు టొడంబడిక” నాకేదియు కానరాకున్నది. ఇతర ప్రపంచముజూచి మనలను నవ్వినను నరేయనుకొని ప్రతిచిన్న వివరమును, ప్రతిచిల్లరతగాయదాను ఒక్కదాని వైపున నుండినట్లుగాక నా యిరికించి, పెద్ద భారతముగ చేయువప

న్నను నాకట్టి “యొడంబడిక” దేదీయు గన్పట్టుచున్నది. కాబట్టి దీనికే నాకొక్కటే మంచిమందు గన్పట్టుచున్నది. ఎవరి హక్కులను వారు చక్కగ వినియోగించుకొనుటకు తగిన సరియైన వాతావరణమును కల్పింపవలెనని నేను మరల మెక్కిచెప్పుచున్నాను. ప్రధానముగ కల హాకారణములను గుఱికొంచి, ఆయాసంఘములకు చెందిన నాయకుల నొక సమాధానమునకు రప్పించి, ఆకలహాకారణముల తొలగింపజేయ వలెను. ఈపని నిర్వహించుటకు కాంగ్రెసువంటి జాతీయసంస్థకు సాధ్యముకాగలదు. ఈపనిని కాంగ్రెసుచేసి తీరవలెను. కాంగ్రెసును హా సభ యిట్టి నాయకులద్వారా ప్రజాభిప్రాయమును చక్కగ తన వైపు నకు తిప్పుకొనుచు, ప్రజలలో నెట్టియకృత్యములు జరుగకుండు జాగ రుతగ కాపాడుకొనుచు, క్రైత్యమును ఆత్మవిశ్వాసమును గోల్పోవకుండు మండవలెను. మరియు యింకొక విషయముగోకూడ కడుజాగరూతగ నుండవలెను; ఏసంఘమునుగాని తనహక్కులను వదలుకొనుమని కోర కూడదు. ఇట్లు పరిస్థితులలో యిట్లు చేసినచో, అది తనకు మించిన త్యాగము కావచ్చును. స్వరాజ్యమే మనయావర్కము; అది కొద్దిలో మనకు లభింపగలదు; అయినను శానిని మనమింకను పొందవలసి యున్నామనుమాటనుమాత్రముమరచిపోకూడదు. స్వరాజ్యము మనకు పూర్తిగాక పోస్తగితమగువరకు, గవర్నమెంటువలె ప్రజలను నిర్బంధించు టకు మనకేమియు అధికార ముద్రలేదు. మనము కేవలము త్రిజలము అగ్రిమాయుకొనుటచేతను, ప్రోత్సహించుటచేతను, మనము స్వయముగ చేపిర్మామించుటచేతను మాత్రమే ప్రజలచేత పనులను చేయించ వలసి యున్నది. తేపు మనకు స్వరాజ్యము వచ్చినప్పుడుకూడ, వారికి తగిన ప్రతిఫలము చూపకుండు తమహక్కులు వదలుకొనితీరవలెనని కోప్పగింపు ప్రజాసంఘములను మనము జయప్రదముగ నిర్బంధింప వలము. అట్లు నిర్బంధించుట న్యాయముకూడ కాదు.

—:గో-హత్య:—

ప్రస్తుతము విచారణ యంత్రములలో గోహత్యయొక్కది. నాహింసాసాదరుల దృష్టిలో గోవు యంతపవిత్రమైనదో నేనెరుగుదును. గోవును రక్షించుటకై మానాయకుడెంత తాపత్రయపడెనో నాకంటెను నాసాదరునికంటెను యెక్కువగ తెలిసిన వారెవరైనను చూచారా? అంతటి స్వార్థరహితబుద్ధితో ఖిలాఫతు ఉద్యమమును నడిపించిన మానాయకుని మహిమదారబుద్ధి కేవలము అతీతమైనది. తాను ముసల్మానుల గోవును—అనగ ఖిలాఫతును—సంరక్షింప సమకట్టితినని ఆమహాత్ముడే చెప్పుచుండెడివాడు. తాంట్లుచేసినచో, దానికి ప్రతిఫలముగ మహమ్మదీయులు తనగోవును సంరక్షింప నుద్యమింపగలరుని యాతడుద్దేశించెను. దయకు ప్రతిఫలము దయయేగాక వేరొండులేదని తమ మతగ్రంథములనుండి నేర్చుకొనిన మహమ్మదీయులు తానుచేసినదానికి ప్రతిఫలముగ తనగోవును సంరక్షింప బానుదరని ఆమహాత్ముడాశించెను. గోవునందు మహాత్మునకున్న ప్రేమను యిరీతిగ న్యక్తపరచెను. ఖిలాఫతు మహమ్మదీయులకు గోవని మహాత్ముడు మనోహరీతిగ వర్ణింపకముందే మాయీరువుర సాదరుల మెన్నడును గోవును చంపకూడదని శిక్షధముచేసికొంటిమి. అప్పటినుంచి మాయీటిలో నొకరులుకూడ గోమాంసమును తిలునుమాని చేసిరి. మాతోడి మతస్థులనుకూడ యట్లుచేయుడని ప్రోత్సహించుట మావిధిగ పెట్టుకొంటిమి. నేనుగాని, మాలిన్దగానిగాని యెవ్వడును గోవును వధింపలేదు. కాని, మేకలను బలియిచ్చితిమి; యేదోయొక జంతువును బలియిచ్చుట మామత విధియైయున్నది. ఈరీతిగ మనము చాలవరకు పనిచేయవచ్చును. హిందూమహమ్మదీ యైక్యతయేర్పడిన యీమూడునాలుగు సంవత్సరముల యనుభవమునుబట్టి స్వరాజ

ముగాకముందే గోవధను నామమాత్రావశిష్టముగ తగ్గించివేయవచ్చునని తెలిసికొంటిమి.

ఆహారమునకై సాధారణముగ సంవత్సరముపాడవునను జరుగు గోవధపూర్తికగ నిలిచిపోవలెనని నాకెంతయో గట్టికోర్కెగలదు. కాని, అది యంతర్వరలో నిలిచిపోవలెనని నేను ఆశించుకోర్కెయిప్పటిలో నెరవేరునట్లు నాకుగోచరమగుటలేదు. ఎక్కువ ఖరీదుగలమాంసమును కొనుక్కొనుగల మహమ్మదీయులు సాధారణముగ గోమాంసమును తినరు కాని, పట్టణములలోనుండు పేదమహమ్మదీయులకు అదేప్రధానమైన ఆహారముగానున్నది. రోహిలాదేశ మధ్యమండి వచ్చిన నేను. వారిప్పటిస్థితిలో గోమాంస భక్షణము మానుకొనుట యోత్యక్తమో యెరుగుచును. “ధాన్యముతో ధాన్యముకలుపుకొని తిను” మన ష్యులను చూచినప్పుడు పథాను మనుష్యుడు ఆశ్చర్యపడక మానడు. “మాకు మాంసముండి తీరవలెను; చివరకు కుక్కుమాంసమైననాగో మాకుండితీరవలెనని రాంపురపు హాస్యగాడ్లు చెప్పుదురు. ఒకప్పుడు రాంపురసంస్థానములో. బ్రిటిష్ మునిసిపాలిటీలో చేసి యట్లునుచున్న మహమ్మదీయులనన్నిటిని మూసివేసి, ఒక్కచోటనే పెద్ద మాంసపు మార్కెట్టును కెట్టిది దీనివల్ల ప్రజలందరికిని మాంసము సప్లయచేయుట బహువిధమయ్యెను. సప్లయ చాలనందునల్ల సోటీ యెక్కువయ్యెను. యితరగతిమహమ్మదీయుల విషయములో మాస్కీము ప్రస్తుతస్థితిలో ఆర్థికముగ తప్పనిసరియగుచున్నది.

ఈసందర్భములో గోవధను మాన్పుటకొక్కటే మార్గముగలదు. ఇప్పుడు తక్కినమాంసము బహు యెక్కువఖరీదునకు అమ్మబడుచున్నది. సామాన్యులు కొనుక్కొనుటకు నీలులేనంత ప్రీయముగ నున్నది. కావున యీమాంసపుధరను తగ్గించి గోమాంసమునకును, తక్కిన మాంసమునకును ఖరీదులోగల తారతమ్యమును తగ్గించవలెను.

అసలే పేదపడియున్న యీదేశములో యేసంఘముయొక్కగాని జీవన విధానమును యెక్కువ ఖరీదుగలదానినిగ జేయుటకు నేను అంగీకరించను. అన్ని సంఘములకంటె మా ముసల్మాను సంఘము కడుపేదసంఘముని యెల్లరంగీకరించిన విషయమే. కావున వారివిషయములో కూడ జీవితముయొక్క ఖరీదును యెక్కువజేయజాలము. ఇచ్చటయింకొక విషయమును చెప్పకతప్పదు. ఎక్కువ ఆవులు హిందువులకే కలవు; అవిపాలిచ్చుట మానిపెసిన తరువాత యజమానులూ గోవులను అమ్మివేయకుండ తమవద్దనే యుంచుకొన్నచో గోవధ యిప్పటికంటె చాల తగ్గిపోవును. మనమిప్పుడేకైనను గొర్రెలు, మేకలు మొదలగు వానిని వృద్ధిచేసి గోవును సంరక్షింపవచ్చును. మన స్వరాజ్యగవర్నమెంటులో ఆదాయవ్యయ నిణాయమొనర్చుకొన్నప్పుడు మిలిటరీ ఖర్చులోనుండి చాలవరకు తగ్గించి యీహక్కు వినియోగింపవచ్చును. అప్పుడు మనకేమి చాల తేలికయగును. ఆయింపుటికి స్వరాజ్యము వచ్చేవరకు కనిపెట్టుకొనియుండక యీలోజనుండికూడ గోమాంసభక్షణ మానివేయవలసినదని నాసాదరమతిస్థలను వినయపూర్వకముగ ప్రార్థించుచున్నాను. స్వరాజ్యము వచ్చినప్పుడు మానివేసినచో అప్పుడది త్యాగమనిపించుకొనదు. భారతదేశమందన్న వివిధసంఘములకు సాంఘిక రాచకీయ వ్యవహారములందు స్వీయధర్మమైన గొప్పీకుటుంబతత్వమే యాదర్శముగ నుండవలెనుగాని యింగ్లీషువారనుష్ఠించుచున్న పోటీ వద్ధతిపనికిరాదు. ఒకవేళ మనదేశములోని వివిధసంఘములకు పోటీయుండవలసినచో అది పరస్పరసహనమును, ఆత్మార్పణమునందును మాత్రమే యుండవచ్చును. తనకెంతయూ ప్రియమైన హక్కులను గాఢముగ నాటుకొన్న భావములను యేసంఘమువారు సోదరసంఘముల కొరకై భారత వర్షముయొక్క శాంతిత్వైక్యతలకొరకై యెక్కువగ వధలుకొందురో ఆసంఘమువారే తుట్టడకు అందరికంటె యెక్కువ అక్షేయులగుమరని నామతము.

ప్రాతినిధ్యమునందును పరిపాలనమునందును వివిధ మతములయొక్క-

భాగనిర్ణయము.

వివిధమత వైషమ్యములకున్న ముఖ్యకారణమును గూర్చియు, విద్యావంతులగువారు తమస్వార్థముల కొరకువాని కపార్థములు కల్పించియెట్లు దుర్వినియోగము చేసినదియు తమకు వివరించియున్నాను. వైషమ్యములకు గోవధయు సంగీతముతో నూరేగింపులు మొదలగు విషయములు మాత్రమే కారణములు కావు. స్థానికములును రాష్ట్రీయములును అఖిలభారతీయములగు సంస్థలలోని ప్రాతినిధ్యమును ఉద్యోగములనుభవించుటలోని హెచ్చుతగ్గులును పరస్పరవైషమ్యములకు మూలకారణములై యున్నవి. ఈవిషయములలో సామాన్యజనులపై నేరము మోపుట సమంజసముకాదు. మంచివిగాని చెడ్డవిగాని స్వార్థములుమతతత్వమునుగూడక నిట్టిపరిస్థితులకు ముఖ్యకారణములగుచున్నవి. ఇరువలనగలిగెడి యన్యాయము యెక్కువ సమర్థతయనియు యెక్కువ విద్యావిషయములైన యోగ్యతలనియు సమర్థింపబడుచున్నవి. ఎవరు ఏని సమర్థించుచున్నారోవారే విదేశీయాధికారులిట్టి విషయ కల్పించినప్పుడు దయాశూన్యముగ ఖండించుటమాత్రమిక్కలి యావ్యముగానున్నది. ఇట్లు పదవులాక్రమించినవారు తామందరికంటె యనుభవముకలవారమును నపోహను పోగొట్టుకొననంతకాలము అల్పసంఖ్యకుల తెలివి ప్రజాశయముల నెట్లుకాపాడగలరో నాకు తెలియకున్నది. ఏను విశాలహృదయులై దేశభక్తితో పాటుపడవలయు నుద్దేశ్యములుకలవారు కానంతకాలము ఒక్కసంఘమువారియొక్క విద్యాధిక్యత యితరసంఘములవారి కుపద్రవకారణముగ తోపకమానదు. ఒకప్పుడుద్దేశ్యముమంచిదే యైనను ననుమానమునకు కారణమగుచున్నది. సోదరులారా! ఇదివెనుకటి తరమువారు చేసిన యన్యాయ ఫలముగననుభవించుచున్న ప్రార్థనము. అనవసరముగకోపపడకుండుము.

ముదానిననుభవించితీరవలయును. వర్తకమునవలెరాజకీయమునందుకూ
డపాటుగలదిని సంపాదించుకొనవలసి యున్నది. అందుచేప్రజల నాకర్షిం
చుటకై చేసెడి ప్రగల్భములకంటె కార్యాచరణమును తత్ఫలితముగా
వచ్చులాభములును కాలక్రమమున మనకు పలుకుబడినియ్యగలవు.
అల్పసంఖ్యాకులుగల సంఘములు అధిక సంఖ్యాకులుగల సంఘములు
చేసిన యాహ్వానముల ననుమానముతో చూడకవారితో కలసి పనిచే
సిన యడల స్వతంత్ర స్వరాజ్య సంపాదన మార్గమున చాలదూరము
నడచియుండుము. కాంగ్రెసను సామాన్యరంగస్థలమున కందరకును మన
యుద్దేశ్యములు దేశభక్తి పూరితములని చాటుటకు మంచియవకాశము
ల నెసగుచున్నది. ఆలస్యమైనను పలుకుబడిని సంపాదించునది మన
మేమియు చేయజాలము. అకారణమైన యనుమానములకు కోపపడుట
యు అట్టి యనుమానములు కలవారినోళ్ళనుమూసి వారికి మనపైలేని
నమ్మకము నున్నదని చెప్పుచు మోసము చేయుటయు మంచిపనికాదు.
శాసనసభలకు వెడలవలెనని తీర్మానించుకొనిన మనవారినీ, అధికారి
వర్గమువారినీ కూడ మనకొసంగబడిన స్వల్పరాజ్యాంగ సంస్కరణముల
నిచ్చుటకు బలవంతపెట్టిన లక్ష్మీయోడంబడిక యిప్పటికి బహుశం తృప్తి
పరచియుండవచ్చును. ఒకవేళ తృప్తిపరుపకపోయినను మనమందరము
నుజాతీయా దర్శముగా నుచుకొనిన స్వరాజ్యముకొరకు ప్రయత్నించి
త్వరలో సంపాదించుటకు మనలనికను పురికొల్పవచ్చును. అప్పుడు
మనము ప్రాతినిధ్యముగల యన్ని సంస్థలందును
వివిధ సంఘము లనుభవించు భాగలభ్యములను నిర్ణయించుకొన
వచ్చును. సోదరులారా! ఇంకను కొంతకాలమువరకు ప్రత్యేకనియో
జకవర్గము లేకుండ నెగ్గలేమని యనుమానించుచున్నాను. కాని యల్ప
సంఖ్యాకులగు సంఘమువారు అట్టి యేర్పాటు లనవసరమను కాలము
వచ్చునపుడు మిక్కిలి సంతోషింపగలనని నొక్కిచెప్పుచున్నాను. ఆర్య

నియాయనుపేరుగల టర్కి దేశముయొక్క తూర్పుభాగమునగల క్రై
స్తవసాఘములచుగూడ భారతీయదేశమునందలి పద్ధతిని నెలకొల్పవల
యుననినేను గట్టిగావక్కాణించితిని. అందుచేత నాహ్వాదత నిజాభిప్ర
యములను మీరు బాగుగా తెలిసికొనగలరు.

ప్రత్యేక నియోజకవర్గ సిద్ధాంతమును వదలివేయుటకు పూర్వ
ము రెండుపనులుచేయవలయును. అల్పసంఖ్యాకమగు సంఘముతన
యిష్టమువచ్చినభారతీయునిప్రతినిధిగా నెన్నుకొను స్వాతంత్ర్యముగలిగి
యుండుట మొనటిపని. ఏదినమున నొకమహమ్మదీయేతర సంఘము
నన్ను తమప్రతినిధిగా నెన్నుకొనునో యాదినమునునాకు మిక్కిలి గౌర
వప్రదమని భావించును. నేనునమ్మకముతో వోటునిచ్చుటకు ఖలాఫతు
కొరకు ఘోరయుద్ధమొనర్చిన శ్రీగాంధీమహాత్ముడుగాక మరియొక
మహమ్మదీయుడుగానరాడు!

కృమముగ పరిస్థితులలో కొంతనుంచిమాల్పు కలిగినవెనుక ప్ర
త్యేకనియోజకవర్గము బహుళ సంయుక్త నియోజకవర్గమునేర్పాటు
చేయుట రెండవపని. మార్గసంస్కరణములు చచ్చిపబడు కాలమున
కొన్నితాత్పర సంయుక్త నియోజకవర్గము నుండనిచ్చి కొన్ని సభ్యత్వము
లన. కోల్పోవుటకంటె సభ్యులసంఖ్య యల్పమైనను ప్రత్యేకనియోజక
వర్గమునుకోరుట ఊమకరమనివాదించు శ్రీసయ్యడు ఆమీరాలీగారి
ని ప్రతిఘటించితినినది మింగోకొందరికి తెలుయును. సాఘములందలి ప
రస్పరవైషమ్యములడుగంటినకొలది కృమముగ ప్రత్యేకనియోజకవర్గము
లచేత నెన్నుకొనబడు సభ్యులసంఖ్యను తగ్గించి సంయుక్త నియోజక
వర్గపు ప్రతినిధులసంఖ్యను హెచ్చింపవచ్చును. తుదకు ప్రతినిధులం
దరును సంయుక్తనియోజకవర్గముచేనెన్నుకొనబడునట్లు చేయవచ్చును.
ఇట్లే యద్యోగముల విషయమునకూడ సంఘప్రతినిధ్యము నిచ్చుట

కంటే సామాన్యముగ యోగ్యతనే ముఖ్యముగాగొనునధర్మత నవలంబింపవలయును.

కొన్నిస్థలములలో చర్చింపబడు విషయము లల్పములైనను, ప్రజలు దేశీక పూరితులగుట కనకాశములుండుటచే ఫౌనికసంస్థల ప్రాతినిధ్య విషయములలో వైసందర్భములను తప్పక నాగోచింపవలయును. మ్యూనిసిపల్ సభ్యత్వముల విషయములలో పూజాబునందున రెండు సంఘములకును వచ్చిన వైషమ్యములకు వైనచెప్పి విషయములే కారణములని యుదాహరింప విషాదకరముగనున్నది. తలచినప్పుడు జలియాన్వాలాబాగురు, హైద్రాబదులు కడుపులమీద ప్రాకింపబడిన వీధియు నిజముగ పూజాబు రాష్ట్రమందలివా యని యాశ్చర్యపడుచుండును ఎంతలో నారాష్ట్రము తనకు కలిగిన యవమానమును మరచెను.

—:సంకుచితదృష్టి:—

ఈ యుపన్యాసము నందలి అధమభాగమున 1904 సంవత్సరమున సేనిచ్చిన మరియొక యుపన్యాసమునంగలి భాగము ననువదించుచు అందరికి సమానమగు శత్రువునొకని నెదిరించుటయను సూత్రముపై కేవల మాధారపడి చావినవలననే సంఘముల కైక్యముపొసగలదనుటపొరబాటునిచ్చెడిది. పూజాబుననైతిక శాసనోపయోగకాలమునజరిగిన గురంతములనుగూర్చి యూరక పాడినదే పాడుచుండుటచే నైక్యమును కుగుర్చుకొన గలమనిపిచ్చినమ్మకము కలవాడనుకారు, మంత్రీవర్గముచేయు పనులయెడల నసమ్మతిని చూపుకాలమునను, కష్టకాలమందును, ననేకమారులు సంయుక్త ప్రభుత్వములెన్ని స్మృతికాలేను. ఎన్నికల జయముచే కూరినవెంటనేగాని, మొనరిడినములోనేమి భగ్గుముకాలేను? మనము పొందవలంచిన స్వరాజ్యముసంపాదించవలెనన్నను దానిని నిల్పుకొనవలెనన్నను, బాధానుభవ సామ్యముగాక మరియొక బుధనముచే నన్నిసంఘములకు నైక్యముగురువలయు. హిందూమ

హమ్మదీయులకుండు పరస్పరవిభేదములను గోరంతలను కొండంతలుగచేయు మహానుభావులకు నేనొక్క విషయము జ్ఞాపకముచేయవలయును. ఆరెండు సంఘములవారును పరస్పరమొకరినొకరు పెట్టినబాధలు జలియాన్వాలాబాగులో అందరును చచ్చినంతవరకు కాలైనను జనరలు డయ్యరుయొక్క నిశ్చయముకంటెను, జనులనొక వీధిలో పట్టలలో ప్రాకించిన జాతీయావమానముకంటెను, కూరినములైనవియా? ఉత్తరదేశస్తులమైన మేము దృష్టిసంకోచమునకులొనై యున్నామనియు, కాలము గడచినకొలదియు వెనుక గడచినదానిని క్రమముగ మరతుమనియు నాయభిప్రాయము. తురకు ప్రస్తుతము పనుబాధలు కొలిదికాలముక్రిందట పడిన భయకరములైన బాధలను సంపూర్ణముగ మరమించునున్నవి. ప్రతిసాగునూరు తమయెగుటి సంఘము చేతిలోపడిన బాధలను మాత్రమే జ్ఞాపకముంచుకొని తానితరసంఘములను పెట్టినబాధలను మరచుట యంతకంటె విషాదకరము!

—:పోకిరిజట్టు:—

నేనిప్పుడనేక సంఘములనుగూర్చి మాట్లాడితిని. ప్రజలలో కల్లోలములు పుట్టినప్పుడు యితరులకు బాధకలుగ జేయునది సంఘములు కావు. యిండియా ప్రజలలోనున్న పోకిరిజట్టులే శాంతిప్రియులగువారికి బాధ కలిగించుచుండును. ఈపోకిరి యేసంఘమునకును చెందరు. వారిది ప్రత్యేక మొకసంఘము. వారికేమి దొరకినను సంతసమే. యుద్ధసమయమున పాంచాలరాష్ట్రమందలి కొన్నిజిల్లాలలో మహమ్మదీయ పోకిరివలన శ్రీమతులగు హిందువులు బాధల నొందినపుడు, లాలా లజపతిరాయగారు అమెరికాదేశమున ప్రవాసమనుభవించుచు వాసిన వ్యాసము నాకుబాగుగ నచ్చినది. అప్పుటికి పరస్పరసంఘ కలహములు విజృంభించుచుండెడివి యనుభూతివ్యాపించెను. కాని లజపతిరాయగారు మాత్రము హిందువులు ధనికులగుటచే బాధింపబడిరిగాని, హిందూధ

ర్కము నవలంబించుటచే కాదని సత్వరముగ బోధించిరి. ధనికులకును నిర్ధనులకును గలవైరమేగాని, హిందూమహమ్మదీయ విభేదముకాదు. ఈరెండు సంఘములేగాక, మధ్యనుండి మనపోరాటముల చూచిసంతసించు పరాయివారు (విదేశపృథువులు) న్నపుడు మనమీసందర్భమున ముఖ్యముగ గమనింపవలసి యున్నది. ఉత్తరహిందూస్థానమున మతవిభేషములు ప్రారంభమైనపిమ్మట, రవీంద్రనాథకవి వర్ణులందునుగూర్చి అనేకపర్యాయములు మాటలాడి యున్నాడు. కాని వారి యపన్యాసములను పత్రికలలో చదివినప్పుడు ఆయనగారే 1917 సంవత్సరమున బీహారురాష్ట్రము నందింకను ఘోరమగు విషయములు.

గోహత్య సందర్భమున బుద్ధిపూర్వకముగ సలుపబడినపుడు వ్రాసినదానిని పాఠ మరచిపోకు నారాయను సంశయము కలిగినది. కవీశ్వరులు రైలుబండిలో బ్రిటీషు సైనికోర్వోగితో కలసి ప్రయాణము చేయుచుండిరి. ఆయుద్యోగి భారతీయాశయములను పటహించుచు “ఏమండీ! వేరువేరు మతములవారు ఒకరితో నొకరు కలహించుచు, మధ్యశాంతిస్థాపనకై అప్పుడప్పుడు నన్ను నానైనిక దళమును పిలిపించుకొనవలసిన స్థితియందుండి, మీ భారతీయులు స్వరాజ్యము మేరెత్తుటానలకు?” అనెను. మనభాధలజూచి సంతపించువా న్నారను విషయమును కనిగారాసమయమున జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని, సైనికోర్వోగి కందలగూర్చి తెలియజెప్పెను. బ్రిటీషువారు రాకపూర్వ మీతగాయదాలు లేకుండగా అని యున్యోగమరల నడుగ, కవిగారది వాస్తవమేయని యుప్పుకొనుచు, అప్పుడికినిభేద మొకటిగలదని వెంటనే బోధించిరి. బ్రిటీషువారు రాకపూర్వమును హిందూమహమ్మదీయ పోరాటములుండెను. కాని, అందువలన శాశ్వతతత్వత్వ మేర్పడక, ఆచిరకాలముననే సమాధానము కుగురుచుండెను. కోపము చల్లారినతక్షణమే, తామందరమును మంచికో చెడ్డకో కలసి యొకదేశమున నివసింపవలసి

యూటిమనియు, ఏదోవిధముగ స్నేహభావమును పెంపొందింపనిచో జీవితమంతయు దుర్భరముగ నుండుటచే సత్వరముగ పొత్తు కలుపుకొని ద్వేషభావమును పోద్రోలుటయే సమాజసమస్య, గ్రహించుచుండిరి. కాని, మూడవవారైన విదేశపృథువులు వచ్చినప్పటినుండియు, అట్టి పోరాటము లధికమై అట్టి కలయికలుఅపహాసమై పోయెను.

“యూసా” యొక్కచేయి; “జేకబ్” యొక్కస్వరము.

కుటుంబములో భార్యభర్త లిరువురేగాక, మధ్య మూడవది అత్తగారుకూడనున్నచో తమకెంత ఘోరముగనుండునో భారతదేశ స్త్రీలకును, యూరపుదేశపు పురుషులకును బాగుగ తెలియును. కుటుంబములో అత్తగారు స్థిరముగనుండు వ్యక్తియగుటయే గాక, కుటుంబచక్రమంతయు ఆమె యొక్కతెయే త్రిప్పుచుండును. అట్టిస్థితిలో ఆసంసారముయొక్క పొందికయెట్లుండునో వేరుగ చెప్పనక్కరలేదు. అది గాక యుంతకుండు ఘోరమైనసంగతి యింకొకటియున్నది:—అత్తగారికి రెండుహోదాలున్నవి. ఆమె భార్యభర్త లిరువురికిని మాతృస్థానముండున్నది. అందుచే, సందర్భానుసారముగ యిరువురిని ఓదార్పుచుండును; లేదా ఒకరిని ఓదార్చి, రెండవవానిని చీవాట్లుపెట్టుచుండును. అందుచే భార్యభర్తలకు పొత్తుకలియక “నివరికివారు విడిగ మ్మడిన బాగుండునురా” యనిపించుచుండును. కాని రెండుముఖములుగల యీ అత్తగారి మాయలకు లోబడకుండ నివేకముతో నున్నచో యీమె తుల్యములు మనలనేమియుచేయజాలవు. అవి మనకు నవ్వును మాత్రము పుట్టించును. హిందువునకు కోపమువచ్చునట్లుగ మహమ్మదీయుడు గోవును చంపినప్పుడుగాని, లేక ప్రార్థనజరుగుచుండగ మసీదు ముందునుండి హిందువు లేవరై నమేళతాళములతో డోరేగినప్పుడుగాని మనమేమి చేయుచున్నాము. ఒకరిగొంతుకుల నొకరు నరుకుకొనుటకు

పరుగెత్తుచున్నాము. కాని యీసందర్భమున మనమొకసంగతిని మాత్రము మరచిపోవుచున్నాము; ఏమనగా :—

గవర్నమెంటువారెప్పుడైనా మహమ్మదీయులనుకని యేరాజుగ్రోహనేరముకిందనో శిక్షించదలచినప్పుడు ఆతనిని బట్టియిచ్చుటకు మన మహమ్మదీయులే యెందరుబయలుదేరుటలేదు? అట్లే హిందువులను బట్టియిచ్చుటకై హిందువులే యెందరుబయలుదేరుటలేదు? ఈసందర్భములో ఉభయసంఘములును ఒకేతరగతిలోనున్నవి. ఎంతభండాలపుపనినైనచేయుటకు సిద్ధముగనున్నవారు ఉభయసంఘములలోను గలరు; ఇది మహాప్రాణభయకపేద్యమే. ఒకమహమ్మదీయుడు తనసోదరమహమ్మదీయునే—వేయేల తనమహమ్మదీయసంఘమునంతటికీ—హింసించుటకు సిద్ధముగ నున్నప్పుడు యిక హిందువుడు మనలనుహింసించినాడని యావేశపడనల? ఆయ్యా! ఆసలునిజము అదికాదుండి! పోకిరివలెనే దోహాలుకూడ ప్రశ్నకొమ్మొక్క సంఘమునకే చెందియుండలేదు. వారు ఉభయసంఘములలోను వున్నారు. వాటివిప్రీత్యకమొకతెగ. ధనమహాభిరుచు ఒక్క యిద్దరిమీదనేగాక ప్రపంచమందంతటను గలరని లేబరు (కార్మిక) కమిటీవారుచెప్పినమాటలుబిారెగియే ముందురు. అట్లేగ్రోహాలు అన్నిసంఘములలోను నున్నారు. వీరినందరిని మనమంతరింప యెక్కువగ ఖండించవలసినదే. ఏమహమ్మదీయునో రాల్చివేళ హిందూదేవాలయములో గోమాంసమువేసియో, విగ్రహములను నగులగొట్టియో దానినపవిత్ర మొనర్చుననుకొనుడు; కాని తక్కినమహమ్మదీయ సంఘములయొద్ద (హిందూసంఘమువలెనే) యేపాపమెరుగక పోవచ్చును. అట్లే యేహిందూప్రదోమశీదులో పండిమాంసము వేసియో, కొర్రానునాడుచేసియో దుర్భాగమునొనర్చుననుకొనుడు; కాని తక్కిన హిందూసంఘములయొద్ద కేవలము నిరపరాధము గావచ్చును.

దీనికంటె స్పష్టముగ నుదాహరణ యింకొకటిగలదు. మంత్రిమహమ్మదీయుడైనచో మహమ్మదీయుల కెక్కువ యుద్యోగములివ్వవచ్చును. హిందువుడైనచో హిందువుల కెక్కువపక్షపాతముజూపవచ్చును. వారేకులమువారైనను వారు పరప్రభుత్వమందంతర్భాగములైయున్నారనుట స్పష్టము. చేతులు “యీసా” చేతులే, కాని గొంతుమాత్రము “జేకబ్” గొంతుక యైయున్నది. డయ్యరు, ఒకయరులపింఛనుల నింకను నిలిపివేయవలసియున్న రాష్ట్రప్రజలు, తమజనులను ఖాసీలుచేసినవారికి తమసామునిచిత్తీర్చవలెననినిర్బంధించుగవర్నమెంటుతో సహకారమునర్చుటకు సిద్ధముగనున్నారు. కాని, తమపొతుగువారును, తమతో సమానముగ స్పష్టముల ననుభవించిన వారునునగు వారితో మాత్రము సహకారముమానుకొనుచున్నారు. ఎందువల్ల? యితరసంఘమునకు చెందిన మంత్రియెవడో యొకడు తనసంఘమువానికి, యీసంస్కరణములవల్ల తనచేతికివచ్చిన యేయల్పాధికారమును బట్టియో, యేతుచ్ఛమగు పక్షపాతమునో, తనకీష్టములేని విధమున చూపించెనట! యీకారణముచే ఆసంఘముతో తాముసహకారము మానుకొందురట! అట్లయినచో నహాయ నిరాశరణమనగ వేమోనాకర్థమగుటలేదు. ఇప్పుడే యుద్యోగముల మానుకొనుమనుట కొంచెము కష్టమని తెలిసియుండియు, ఉద్యోగములు రాజీనామాయిచ్చినవారిని కాంగ్రెసు బాహుళ్యముగ ఆహ్వానించుచున్నది కాని కాంగ్రెసు మనుష్యులమని చెప్పుకొనువారిలో కొందరు, సహానిరాకరణమును గూర్చి గాంధీమహాత్ముడు తమకు చెప్పినదంతయు మరచిపోయిరి. ఎందువల్ల ఎవడోమంత్రి తనసంఘమువానికి యెక్కువగ యేవోయల్పయుద్యోగపదవులనిచ్చెనట! ఇట్లుచెప్పిన మంత్రివాస్యమతస్థుడైనచో నాపరితాపమునకు వితియేలేకుండెను. అదిగాక యిట్టి యల్పయుద్యోగములు తమకు రాలేదనుయేప్పు నాస్వమతస్థుల

నూరి వచ్చినచో, నాకప్పుడు గలుగుసిగ్గు వైనగలిగిన పరితాపమున కంటె వెయ్యిమడుగు లెక్కువగ నుండును. ఒకప్పుడు మాస్యనుత స్థులకొందరు ముల్తాను మశీమలో పగిలిపోయియున్న పాత్రలను గోడవూదనున్న గీట్లను హాకీఅజ్మల్ ఖాన్ సాహెబుగారికి చూపించి “ఇదిగో! హిందూ దేవాలయములు పాడైపోయినచో, మన మశీ దులుమాత్రము పాడుకాలేదా”యని యతికి ప్రతిగతెప్పినప్పుడు తన కెంతటి సిగ్గుబాటును అవమానమును గలిగెనో అజ్మల్ ఖానుగారు నాతోచెప్పిరి. వారికి త్వరలో సంపూర్ణావోగ్యము గలుగుగాకయని మనమందరము ప్రార్థితము.

వివేకురాలియొక్కయు అవివేకురాలియొక్కయు నీతికథ.

ఈవిషయమై హిందువుల యుద్దేశ్యములు, మంచివికాననియే దలంచియుంటివేని దీనినెన్నందును నేనునుచ్చరించియుండను. నేనిట్లు జేయుటకుగరణమేమనమహమ్మదీయుల భావసంచలనము ఉత్తమమని నేను నమ్మజాలను. ఈయభయపక్షములును ఈతుచ్చభావములకు లోనైనవియే. మహమ్మదీయులు మెరుగైనను హిందువులనుగూర్చి వచి యించియుండను.

ఏలనన ఒకసంఘములోని వ్యక్తి వేరొక సంఘములోని వ్యక్తులను మందలించుటవలన లాభములేదను సంగతి యనుభవమువలన నేనెరుంగుదును. ఆవిని వారలకే నదలిస్తేమనవలయును. ఒక్కేపట్టణమున ఒకేచోటను వసియించు చిన్న బాలురుకలిసి యాడుకొనుచు యల్పవిషయములలో తగువులాడు కొనుచుండుట యెన్నిమారులు మనముచూచియుండలేదు? పోలిబాలుడును తనతల్లియొద్దకు బడు వెత్తితక్కువయీకాండ్రాగొకధనమును తనసద్గుణసంపత్తి బాలిగల్గునట్లు పెట్టించుచుండుదు. వివేకురాలగు తల్లి వానియం దేలోపమున్నదిని లనకుమారుని నీవాట్లుపెట్టుచు. తన తనయుడికిను కొండములు

చెప్పుట మానకుండునెడల స్నేహపాత్రులు గాని పిల్లలతో నాడుకొనవలదని యామె వానికి హితముజెప్పును. పిల్లలకందరకును సామాన్య ఆటగూమి యగు యావీధికి బోవలదని యాజ్ఞాపించును. సద్గుణగరిష్ఠుడగు మనబాలు డొంటరిగానుండవలసి వచ్చును. కొద్దికాల మెడబాటుతో, తప్పు తోడిబాలురది కాదని తలంపసాగును. రెండు మూడు రోజులయినతరువాత వారల సంపూర్ణముగ దోషరహితుల నొనర్చివేయును. మరల తనతోడిబాలురతో నాడుకొననిమ్మని తన తల్లి నడిగి యామె యంగీకారమును బడయును. తాను మంచివాడననియు, తోడివారలు చెడ్డవారనియు, తోడిబాలురపై. దోషముల నెన్నవలరని మందలించి తల్లిపిల్లవానికి బుద్ధులుజెప్పి మరల వారలతో నాడుకొన బొమ్మనును. శాంతిగూర్చుట కియ్యదియే మార్గము. వివేకురాండ్రగు తల్లులను, అవివేకు రాండ్రగు తల్లులనుగూడ జూచియుంటిని. బహుశః రెండవతరగతి వారలసంఖ్యయే యెక్కువగనుండును. అవివేకురాండ్రగు తల్లులు తమతనయుల తోడిబాలురతో తగువులాడి సానుభూతికిని తోడ్పాటునకును తమయొద్దకు బడు గెత్తివచ్చినప్పుడు తమ చిన్నతనయులకొదవిన కష్టములకు విచారపూరితలై కన్నీరుబుచ్చెదరు. కొంతతనవట్లు విచారించి సకోపులగుమరు. వారలకు విషాదముదరిగి కోరిధమొకురించును. పిమ్మటవారలు తమ గామే యాచుప్త బాలునితల్లియొద్దకు బోయి యామెతనయులొనర్చిన దుశ్చేష్టలను తనుప్రియసుతుల కొదవిన కష్టములను నేకరుప్రబోధించు యామె తన తనయునికి సరియగు బుద్ధులు గరుపజేదని నిందిత నారంభింతురు. అందులకాతల్లి ఫిర్యాదుజేసినబాలుడు పెద్దదయ్యమనియు ఐనను అది వానిదితప్పుకాదనియు, ఆపిల్లవానినిపోషించు తల్లితప్పేయనియు బడులుజెప్పును. తగువులాట ప్రారంభమగును. ఉభయపక్షములును తిట్టకొననారంభింతురు. ఉభయపార్శ్వములనుండియు మాషాలు

శ్రమములు గురించుచుండును. ఇరుప్రక్కలను నేడుతరముల వలె కును తిట్లుదిననివారుండరు. అంతట మగపైన్యము రంగస్థలిని బ్రవేశించును. ఆతడును అంతవివేకశూన్యుడను అంతటి దురభిమాన ప్రేరితుడును నైనయెడల, దూషణశత్రువుల విడువనారంభించును. వైదికక్షయొక్క మర్యాదను మంటగాల్చును. ఈరణగోణధ్వనిని యెదిరిపక్ష సహాయపైన్యము యుద్ధభూమి నురికినతోడనే యాతడు నాగ్యుద్ధమున సంధిగోరును. కాని యెదిరిపక్షవీరుడు కార్యశూరుడగుటచే తిన్నగ శత్రువీరుని తల పగులవేయును.

అంతటితో నాపోరాట మంతరించునెడల యీపట్టణభాగ మదృష్టముజేసికొనినడే. కలహకారులగు నాబాలకద్వయముయొకరి భుజములమీద నొకరు జేయివైచికొని, రక్షకభటులు తమతల్లిదండ్రులను నడిపించుకొని పోవుచుండ తాముమాత్రము పుట్లను, బాతులాటను ఆపకొనుటకై నడచిపోవుటయె యిందలివిచిత్రము. వివిధకక్షలకు జనించు అంతఃకలహములు, నేనప్పుడప్పుడుగావించినట్లు) స్వపక్షసదుద్దేశముల జ్ఞకటించు కొనుటవలనగాని, నిష్కపటమై నిష్పక్షపాతముగుబుద్ధితోడ నుభయకక్షలకును మధ్యవర్తిగానుండుట వలనగాని, దీరవనిత్య, స్వపక్షదూషణకు గురియగుటయే యట్టి సంతకలహముల దీర్చుట కుత్తమమార్గమనియు, ననుభవమువలన విదితమయ్యెను. ఈవిషయమున నాకును నాసోదరులకును విశ్వాస ముకలయిచుటచేతను, నేను స్వపక్షదూషణకు బాల్పడియుంటచేతను నిక్కవమైన దేశభక్తుని ధర్మమును నిర్వహించుటకు నేనర్హుని సంపాదించుకొంటిని నాకు సంతృప్తిగలుటయేగాక రెండు వక్షములకును సమాధానము కుదురునను యాశలు జనించుచున్నవి. వివిధకక్షల మిత్రులకును నేనీరాజకీయ సాధకముల సిఫారసు జేయుచున్నానని వేరే జెప్పనక్కరలేదు.

—:సంఘటనము:—

నాయుద్దేశము నింతతడవు విప్పిజెప్పినదిమ్మట సంఘటనమును గూర్చి వేరేవచించవలసియుండునని తోచును. నేనీయుద్ధమును నెన్నడును దూషింపలేదు. ఎవ్వరేని యట్లుదలంపక విరుద్ధభావములతో నుండిరేని వారలు పొరబడియుండురు. లేకున్న సందర్భవశమున నేనాడినమాటలనుగాని నేనిచ్చినయుపన్యాసములనుగాని యితరులు పొరబాటుగాజెప్పిన విని యసోహపడియుండురు. ఇయ్యది కేవలము నాహిందూసోదరులకు సుబంధించిన విషయము. సంఘటన మావశకమని వారలు తలంచునెడల నావిషయమున దమయిష్టమువచ్చినట్లు జేసికొనుటకు వారలకు స్వేచ్ఛ నొసంగవలెను. ప్రతిసంఘమును, తనకు అపుసరమనితోచు సాంఘిక సంస్కరణముల గావించుకొనుటకు హక్కుగలగు. అస్పృశ్యతను దొలంగించుటకును అంత్యజాల తక్షణమే, సంఘమున జేర్చుకొనుటకును యీసంఘటనము నిర్మాణమయ్యేనేని, కాంగ్రెసువాదిగను మహమ్మదీయునిగను గూడ మిగుల సంతసించెదను.

హిందూమతమున కొరవిన నస్పృశ్యతాకళంకమును దొలగించుటకు యావచ్చుక్రివి వినియోగించవలెనని నాగపురకాంగ్రెసునందు ప్రతినిధుల హెచ్చరించినప్పుడును నిమ్మజాతులయెడ జూరబడు నిరాదరణ విషయమున హిందూమతము సంస్కరింపబడుట వాంఛనీయమును నుద్దేశమును బెంపొందచేయవలయునని మతగురువుల వినయపూర్వకముగ వేడుకొననప్పుడును, యీసమస్య కాంగ్రెసు మహాసభ యొక్క ప్రత్యేక సానుభూతిని బడసెను. 1921 సంవత్సరాంతమున స్వరాజ్యవాంఛకు, అస్పృశ్యతానివారణమొక నిదర్శనమని మహాత్మాజు నిరదేశించెను. హిందూమతమున నావస్యకమగు సంస్కరణముల గావింప, పూర్వాచారపరీణతకు నిలయములగు హిందూమత సంఘ

ములు సంకల్పించుకొను నెడల, అవిశాలస్థానముని యాతనియనుచు
రులను సంతోషభరితుల జేయును.

కాని యీవిషయము చాలకాలమువరకు జరుగకనే యుండె
ను. మలబారులో జరిగిన విపాక సాధనములు దవ్వలనున్న పాంచా
లహిందువుల నాగ్రహాపూరితుల చేసికొమ్మటను, మల్టాను జట్టణము
నవసరియించు హిందువులు శిక్షణశూన్యులగు మహమ్మదీయమూక
ల ద్వేషావలమునకు గురియై వంతలనొడిచినవను, యీసాస్కరణ
మును గడుదీక్షతో కొనసాగింప మొదలిడిరి. ఈసందర్భములే భారత
జాతీయైక్యతకై బరితపించువారలకు విపాదము గలిగించును. ఏలన
నూతన స్థాపితముగు నైకమత్యమొకనుబనీయముకాలేదని వారలెరుగు
దురు. విరిగి బ్రేషధచికిత్సనూడి, చుప్పజే కల్లువిప్పబడిన యనయము
నకు, మోయలేని బరువు నెత్తజనకు. ప్రతీయపోహను ప్రతి వదంతి
ని నిజమని నమ్మకపోయినను, వేగమే తొలంగింప బడకపోయినయెడల
గాని, నిజముకాదని రుజువు కాకపోయినయెడలగాని, దానివలన కల్లు
హానినిమాత్రముచులకనచేయజనకు. నిమ్మజాతులనుహిందూసంఘమున
జేర్చుకొనుటమాత్రమేఅస్పృశ్యతానివారణోద్దేశముగాననియు, మూడు
గజరుగబోవు పోరాటములలో నిమ్మజాతులను హిందువులకు సహాయ
లుగ జేసికొనుటకే యీ అస్పృశ్యతానివారణోద్దేశముము బయలు
దేరెననియు, కొందరు మహానుభావులు వదంతులు బుట్టించుచున్నమా
ట వాస్తవము. “కార్జన్యరాహిత్యము అసహాయోద్దేశముగ నుద్దేశమున
ముఖ్యభాగమగుటచే, దానిని ముఖ్యముగ గమనింపవలయుననియు”;
వాక్కిములయందు కార్జన్యరాహిత్యము ప్రభుత్వముపట్ల నెంత
యావశ్యకమో ప్రజలలో నొండురులయెడకూడ నెంతయే యప్రసర
మనుసంగతి, ప్రజలకు చెలియజెప్పవలయుననియు; కార్జన్యభావములు
నిజమగు ప్రజాస్వామ్యతత్వమునకువిరుద్ధమగుటయేగాక, సహాయనిరాక

రణోద్దేశము ప్రజాశక్తిలోని తక్కుటి యంశముల యాచరణకుగూడ భం
గము గల్పించుననియు; మహాత్మునియనుచరుల కుద్బోధించియుండ,
ఇట్టి పరిస్థితులు వారికి సంతాపకారణము గాకుండునా? అస్పృశ్యతా
కంటకమును నిర్మూలించుటలో కార్జన్యమునకు గడంగి, యిదివరకున్న
కార్జన్యమును మరింత వృద్ధి యొనర్చితిమని మనల లోకము నిందించు
నెడల, మహాత్ముని హృదయము బరితపింపదా? విత్తూలారా! వారల
కొదవిన కష్టముల నివారించుటకే నిమ్మజాతులతో చెలిమిజేయనగును.
ఇతరులకు బాధఁగ్గించుటకుగాని, మనకుగల్గిన బాధలకై నితరులపై
పగదీర్చుకొనుటకుగాని వారలతో మైత్రి యొనర్పకుడు.

సంఘటనోద్దేశముయొక్క యింకొక లక్షణమేమనగ :—వ్యా
యామసాధన యందెక్కువగ అభిలాషను గలిగించెను. ఇదంతయుమం
చిదే. మనభారత ప్రజలలో నెవరినూడియైన స్తబ్ధతయు, పిరికితనమును
వీడిపోయినచో, మనము సంఘోషించవలసినదే. కాని, దీనిలోకూడ
భావసూక్తి గావలసియున్నది. క్రిందటిసెప్టెంబరులో ఢిల్లీలోజరిగిన హృద
యపూర్వకమగు చర్చకల్ల అన్ని సంఘములయొక్కవలకును పనికివచ్చు
“అఖేహ” లు నిర్మించుట తనకును సమ్మతిమేయని పండితమదనమో
హనమాశవాగారు లోకమునకు ప్రకటించుటకు అవకాశమేర్పడె
ను. ఇంకొకరు చాకు చాలసంఘోషమైనది. మరియు ధనప్రాణాదులయొ
క్కయు—చెప్పటకు చాకు విచారమగుచున్నది—సోదరిమణుల మా
నముయొక్కయు సంతకేశాధిపై సామాన్యముగు స్థానికపౌరభటుదళము
నొకదానినినిర్మింపవలెనను తమమొదటియద్దేశమునుకూడ మాశవాగారు
ప్రకటించిరి. తనయద్దేశము ఒక్క హిందూసభచేతనే చచ్చింప
బడుటచే, అది అన్నిమతములను బాధింపజాలదను ఉద్దేశముతోనే మా
లవాగారు తమతీర్మానమును సవరించి, హిందూభటుదళమును నిర్మిం
చుటకు సమ్మతించెను.

ములు సంకల్పించుకొను నెడల, అవిశాలహృదయుని యాతనియనుచు
రులను సంతోషధరితుల జేయును.

కాని యీవిషయము చాలకాలమువరకు జరుగకనే యుండె
ను. మలబారులో జరిగిన విపాక సాధనములు దవ్వలనున్న పాంచా
లహిందువుల నాగ్రహిణిత్వము చేసి పిమ్మటను, మల్తాను బట్టణము
నవసరించు హిందువులు శిక్షణశూన్యులగు మహమ్మదీయమూక
ల ద్వేషావలమునకు గురియై వంతలనొదిపెనవను, యీసాస్కరణ
మును గడుదీక్షతో కొనసాగింప మొదలిడిరి. ఈసందర్భములే భారత
జాతీయైక్యతకై బరితపించువారలకు విపాదము గల్గించును. ఏలనన
నూతన స్థాపితమగు నైకమత్యమింకనుబలీయముకాలేదని వారలెరుంగు
దురు. విరిగి బ్రేషధచిత్తనూడి, యప్పుడే కల్లువిప్పబడిన యవయము
నకు, మోయలేని బరువు నెత్తినను. ప్రతియహోహను ప్రతి వదంతి
ని నిజమని నమ్మకపోయినను, వేగమే తొలంగింప బడకపోయినయెడల
గాని, నిజముకాదని రుజువు కాకపోయినయెడలగాని, దానివలన కల్లు
హానినిమాత్రముచులకనచేయజనను. నిమ్మజాతులకుహిందూసంఘమున
జేర్చుకొనుటమాత్రమేఅస్పృశ్యతానివారణోద్దేశముగాదనియు, మూడు
గజరుగబోవు పోరాటములలో నిమ్మజాతులను హిందువులకు సహాయ
లుగ జేసికొనుటకే యీ అస్పృశ్యతానివారణోద్దేశమున బయలు
దేరెననియు, కొందరు మహానుభావులు వదంతులు బుట్టించుచున్నమా
ట నాస్తవము. “చార్లస్ట్రాహిత్యము అసహాయోద్దేశముగ నొనర్చుననున
ముఖ్యభాగమగుటచే, దానిని ముఖ్యముగ గమనింపవలయుననియు”;
వాక్కియలయందు చార్లస్ట్రాహిత్యము ప్రభుత్వముపట్ల నెంత
యావశ్యకమో ప్రజలలో నొండురులయెడకూడ నంతయే యపుసర
మనుసంగితి, ప్రజలకు దెలియజెప్పవలయుననియు; చార్లస్ట్రాభావములు
నిజమగు ప్రజాస్వామ్యతత్వమునకువిరుద్ధమగుటచేగాక, సహాయనిరాక

రణోద్దేశమ ప్రజాశక్తిలోని తక్కుటి యంశముల యాచరణకుగూడ భం
గము గల్పించుననియు; మహాత్మునియనుచుల కుద్బోధించియుండ,
ఇట్టి పరిస్థితులు వారికి సంతాపకారణము గాకుండునా? అస్పృశ్యతా
కంటకమును నిర్మూలించుటలో చార్లస్ట్రామునకు గడంగి, యిదివరకున్న
చార్లస్ట్రామును మరింత వృద్ధి యొనర్పితిమని మనల లోకము నిందించు
నెడల, మహాత్ముని హృదయము బరితపింపదా? మిత్రులారా! వారల
కొదవిన కష్టముల నివారించుటకే నిమ్మజాతులతో చెలిమిజేయనగును.
ఇతరులకు బాధకల్గించుటకుగాని, మనకుగల్గిన బాధలకై నితరులపై
పగదీర్చుకొనుటకుగాని వారలతో మైత్రి యొనర్పకుడు.

సంఘటనోద్దేశముయొక్క యింకొక లక్షణమేమనగ :—వ్యా
యామసాధన యందెక్కువగ అభిలాషను గలిగించెను. ఇదంతయుమం
చిడే. మనభారత ప్రజలలో నెవరినొడియైన స్తబ్ధతయు, పిరికితనమును
వీడిపోయినచో, మనము సుఖోపించవలసినదే. కాని, దీనిలోకూడ
భావశుద్ధి గావలసియున్నది. క్రిందటిసెప్టెంబరులో ఢిల్లీలోజరిగిన హృద
యపూర్వకమగు చర్చనల్ల అన్ని సంఘములయనకులకును పనికివచ్చు
“అభేద” లు నిర్మించుట తనకును సమ్యక్మేయని పండితమదనమో
హనమాళవ్యాగారు లోకమునకు ప్రకటించుటకు అవకాశమేర్పడె
ను. ఇంకొకరు చాకు చాలసంతోషమైనది. మరియు ధనప్రాణాదులయొ
క్కయు—చెప్పటకు చాకు విచారమగుచున్నది—సోదరీమణుల మా
నముయొక్కయు సంతోషార్థమై సామాన్యమగు స్థానికపౌరభటుదళము
నొకదానినినిర్మింపవలెనను తమమొదటియద్దేశమునుకూడ మాళవ్యా
గారు ప్రకటించిరి. తనయద్దేశము ఒక్క హిందూసభచేతనే చర్చింప
బడుటచే, అది అన్నిమతములను బాధింపజాలదను ఉద్దేశముతోనే మా
ళవ్యాగారు తమతీర్మానమును సవరించి, హిందూభటుదళమును నిర్మిం
చుటకు సమ్మతించెను.

—:కాంగ్రెసు వారేర్పరచిన సమాధాన కమిటీ

యొక్క సంఘటనము:—

హిందూనాయకులతో పూర్తిగ నేకీభవించుచు, “హిందూమ హమ్మదీ యొక్కసంఘము” వారు యీవిషయము లన్నిటిపై కొన్ని తీర్మానములను కాంగ్రెసు సభకు శిఫార్సుచేసిపంపిరి.

ఈతీర్మానములను కాంగ్రెసు తక్షణమేయంగీకరించివది. కాప్రస వానిని మనమాచరణయందన మ్మించునట్లు చూడవలసియున్నది. ఐక మత్యమునకు భంగము గలుగకూడ విచారించుటకై మనము మొట్టమొ దట ప్రతిజ్ఞా కేంద్రస్థానమును జల్లాకాంగ్రెసు కమిటీల యాజమా న్యముక్రిందను, ఇలాఫతుకమిటీలు హిందూసభలు బాధ్యతగల ఇతర తస్థానకసంఘముల సలహాతోడను, మిశ్రమ సంఘములను దేర్పరచి జల్లాలయం దంతటను శాంతి భద్రతలను గాపాడవలెను. ఇట్టిశాంతిభద్రతలకు భంగముగలిగించు నేసందర్భమైన తిట్టించినచో దానివల్ల కలుగు చెవిగును సద్గించుటకై ఏమి యత్నింతురు; సత్వర మును సూత్రప్రకరమునునగు సమాధానమును కుదుర్చుదురు. ఎవరికై న కోర్కొందోదేశము గలిగినవారు వారికిగల వినిహముతో వర్తించుట కై పురికొల్పుదురు. తమగుబ్బాదలను బీర్వుకొనుటకై తమంతటతామే దెబ్బలాడకుండ యీకమిటీల వద్దకువచ్చి చెప్పకొనునట్లు చేయుదురు. అప్పుడిరుండియు కొన్నిజల్లాలలో కాంగ్రెసుకమిటీలు పనిచేయుటయే మానివేసిన వనియు కొన్నిచోట్ల కాంగ్రెసులో పనిచేయువారే సాఘ ములనుధ్య కలహముల పెంచుటకై నాయకత్వము నహించుననియు వినుటకు నాకెంతయో సంతాపమును దుఃఖమును గలిగించెను. కాప్రస జల్లాకమిటీలు చేయుపనిని తనిఖీ చేయుటకై తనిఖీబోర్డులను కొంతకాల మేర్పగుపవలసి యుండును. అసలు జల్లాకాంగ్రెసు కమిటీలే, లేనిచో ట యీతనిఖీబోర్డు తత్స్థానమున పనిచేయుచుండును. ఇట్టిస్థిరమైన

రాష్ట్రీయబోర్డును భారతీయ సమాధానబోర్డును అప్రసరమనినాకులతో ముచున్నది. ఇట్టిబోర్డులే యిదివరకున్నచో సంతాపకరములగు కొన్ని కలహములుజరుగకుండ పోయెడివేమో మనమెంతజాగ్రతపడిననుతప్పుక జరిగితిరు సంఘట్టనములనుగూర్చి దరియాపు చేసి ముందుగ తెలిసికొను టకుకూడ యీబోర్డులుపయోగపడవచ్చును. అప్రసరమైనచో దీనినిబట్టి నేరమెవరిదో తెలిసికొనుటకుకూడ అవకాశముండును. మనమీదేం రాష్ట్రముల నన్నిటిని చేసికొని సిద్ధముగనుండుము; ఇట్టిపోకీతనమును చూపుమాపి శాంతిభద్రతలను, అంతర్జాతీయసౌహార్దవమును నెలకొల్పుటకు మనము బద్ధకంఠులమై యున్నామని పజ్జిలకు తెలియగనే, ఇట్టితగాదాలన్నియు మానిపోవును. యీతగాదాలను తీర్చవలసిన అప్రసరమే మనకు లగిపోవును.

“పౌరభటదళము”

దేశమొరుతుటను కాంగ్రెసుయొక్క స్థానిక సంఘములు తమ యాజమాన్యముక్రింద పౌరభటదళముల నేర్పరచవలసినదని ఢిల్లీకాంగ్రెసు తీర్మానించినది. ఈదళములలో అన్నిమతములవారు చేరవచ్చును. శాంతిభద్రతలగాపాడుటయు తదితర పౌరధర్మముల నెరవేర్చుటయు యీదళములయొక్కవిధి.

ఇందియగాక, స్థానికకాంగ్రెసు సంఘములు చ్చిజలలో దేహ పరిశ్రమ యందభిరుచిని వృద్ధికావించి వారికెల్లవిధముల శోభపనుట్లు తీర్మానింపబడెను. ఈవిధముగ మనదేశీయులు స్వసరక్షణ మొనర్చుకొన నహుకాలు కాగలరు. కొన్ని కులములవారు స్వంతముగ ‘అఖేడా’లను పెట్టుకొనిరని వినియున్నాను గాని, కాంగ్రెసు సంఘములు కాంగ్రెసుపక్షమున పౌరభటదళములను, ‘అఖేడా’లను నేర్పరచుట కు తగిన సావకాశము కలిగినటులగుపడలేదు. అజమీరునందుమా త్రీమొకదేహపరిశ్రమ పాఠశాల గలదు. అందలి విద్యార్థులుకొందరు

భిల్లీ కాంగ్రెసుకు వచ్చియుండిరి. వారి శరీరసౌష్ఠ్యమునుజూచి సంతసించితిని. అంతకున్నను, వారి సుహృద్భావమున కానందమొందితిని. ప్లానికముగ నేర్పడిన హిందూమహమ్మదీయ కలహములలో, తమతమ సంఘములకడుమునచేరి పోరాడుడని వారి నెంతవేడినను, వారల్లు కావింపక శాంతి ధర్మమునే యారాధించిరట. ఈవిషయమెరింగినవారెవరైనను, జాతీయైక్యత శాంతిస్థాపనములను కాపాడు విషయమున కాంగ్రెసు సంస్థలకు పలుకుబడిలేదని చెప్పసాహసించెదరా? మన ఆర్జునలాలు సేఫీ, మకాలానా మొయినద్దీను, మిర్జాబుల్ కాదరు బేగు గారలవంటి సత్పురుషు లెచ్చటనుండినను, అచ్చట నెల్ల శాంతియొనగూడునని మనము విశ్వసించవచ్చును. ఒకవేళ నశాంతిపరిణామము సాధ్యమైనంతత్వరితముగ యధాప్రకారము శాంతి నెలకొల్ప వీలగును. విచ్చికభటదళముల నేర్పరచుటకై డాక్టరు హార్డేకరుగారు కృషి సల్పుచున్నందులకెంతయు సంతసించుచున్నాను.

మిత్రులారా! నేడు నేనికాంగ్రెసు సభాస్యత్వత వహించుచుండినను, నిజముగ 'హార్డేకరు' గారి స్థానమున నేనుసేలచి పనిచేసినచో నాకెక్కుడుత్సాహకరముగ నుండును. మనదేశమునందుప్రజలు గుంపులుగ చేరినపుడు మిగుల శాంతముగననే ప్రవర్తించుదురు. కాని వారినింకను శాంతముగ నుంచవలెనన్నను, లేక నిప్పుటికన్న విశేషముగ సుఖముతోనున్నారనవలెనన్నను, పౌరభటవర్గము లెంత యుపకరించునో సర్కారువారు గ్రహించియున్నచో, విచ్చికభటులపై నను, వారిని సమకూర్పు నాయకులపై నను, వివరీతములైన కీమినలుచట్టములనుపయోగించి యుండురు. దేశమున శాంతి భద్రతల వ్యాపింపజేయుటను గూర్చి సర్కారువానికి నిజముగ సదభిప్రాయముండినదా పై యాలోచనలు వర్తించుట. ఈవిషయమున నాకొకింత స్వలాభావేషము కలదు. నిరంతరము ప్రయాణముచేయుచు అసంఖ్యాకములగు బహిరం

గసభల కేగుచు, దురదృష్టవశమున ననేకపర్యాయములు ఊరేగింపు టుత్సవములతో నాహ్వానింపబడుచుండు నానంతవానికి, సాధారణముగ నిల్లుకదలనివారికంటె పౌరభటవర్గప్రయోజనము బాగుగ తెలియగలదు. ఒక్కొక్కప్పుడు నాకారవార్థము ఊరేగింపు టుత్సవములు జరుగుచుండగ నే, ఎవరి యుత్తరక్రిమిలందు వారు పాల్గొన వీలులేదను సంగతిని మరచి ఆవట్టణమందలి విచ్చికభటవర్గమునకు నేనే నాయకత్వమునహించి వారిని నడిపింప నుద్విష్టారుచుండును.

—:మనపోకిరిల గౌరవభావములు:—

సంఘటనోద్యమమును వదలుటకు పూర్వము మనస్త్రిల గౌరవ రక్షణమునుగూర్చి యొకమాటచెప్పెదను. ఇది నాభార్య చెప్పినదేగాని నాస్వంతమాట కాదని యొప్పుకొనుచున్నాను. ఆమె 'ఆల్ఫోగా' పట్టణమున హిందూస్త్రీలధికముగనుండిన యొకమహిళా సభయందు పస్యించుచుండెను. ఆల్ఫోగాయందు మహమ్మదీయులు మిగుల స్వల్పసంఖ్యాకులు అట్టిప్రదేశమున నొకవేళ మహమ్మదీయులపై ద్వేషముచే వారిని హింసింపనొక యల్లరి ప్రారంభమైనచో తన్నును తనకుగూర్తెను మాసభంగము కాకుండ కాపాడుటకు తన పురుషబంధువు లేరును లేనియడల తప్పక మొట్టమొదట కాన్నిచిన హిందువును —ఆతడుపోకిరియైనను సరే— 'అన్నా' నని పిలిచి, తన్ను తన పిల్లలకు కాపాడుమని వేడియుమనని నాభార్య చెప్పెను. హిందూదేశమందలి పోకిరిలకు నైతము స్త్రీల మాససంరక్షణమువల్ల నున్నతభావములు కలవని యీమె విశ్వాసము. భారతదేశమందెచ్చటనైనను సరే, ఆప్రకారము విపత్తుననుండి కాపాడుమని వేడుకొనిన సోదరియొక్క మొర నాలకింపనేరని పోకిరిలు విశేషముగ నుండురని తలంచును. మిత్రులారా, అరుగుండె తుపాకులు వ్యర్థమైనపుడుకూడ, కేవలము విశ్వాసమువలన దుడుకుతనమును జయింపగలము. కావుననే, మనకన్న మనుజస్వభావ

మును బాగుగ గుర్తెరిగిన పేక్స్పియరుమహాకవి ఇట్లు చెప్పెను:

“చెడుగునందునై తము మంచితనముయొక్క ఛాయ కాన్పించు ను.” మనలో పరస్పర విశ్వాసమును పురికొల్పి, తమ విశ్వాసబలిమి చే మనలో నీచాతనీమలగువారియందు నై తము “మంచితనపు ఛాయ లను” వృద్ధి నొందింప జోడ్పడుదురుగాక యని నా సోదరీమణులను ప్రార్థించుచున్నాను.

—:శుద్ధి:—

హిందూమహమ్మదీయుల స్నేహభావమును చెబుట ట్టివమరీ యొక యుద్యమము ‘శుద్ధి’. ‘ప్రబోధకమత’మన నాకు గౌరవముకలదు. ‘ప్రబోధకమత’మనగా సత్యమును వ్యాపింపజేయుటయు, సమ్మతములేనివారికి సమ్మతముపుట్టించి వారిని మనలో కలుపుకొనుటయు, పవిత్రధర్మములనియుష్టోహించు మతములని నాయభిప్రాయము. ‘మా క్షుములను’ పండితుని యభిప్రాయముమాడ నిదియే. సత్యమని మన సార సమ్మతదానిని మనోవాక్యాయ కర్మములగు వ్యక్తపరచుటయు; ప్రమాదమునందలి ప్రతిబింబిని తనసత్య సందేశమునుచాటి తాను సమ్మతదానినే మూలపురుషుడును సమ్మత నేగాని తృప్తికొండబాలగుచుటయు, ప్రబోధకుని లక్షణములు క్రైస్తవ, బౌద్ధ మహమ్మదీయ మతములు ప్రబోధక మతములు. (Missionary religions) యీయల పాఠశాలల హిందువుల ధర్మములట్టిచికావని నాధారముగ నెంచబడుచున్నది.

హిందూమతముచూచి నా యసంతృప్తి కారణమిదియే. అల హాబాదులో 1907 సంవత్సరమున నుపస్థించుచు హిందూమహమ్మదీయులలో భేదమిట్టివని చెప్పితిని:—

“మహమ్మదీయులు కావించిన మహానేరమేమి? ఏదోచప్పిడి భోజనము తనవద్ద నుంచుకొని మహారాజార్హమని డానిని పొగడుచు ప్రపంచమందలి ఎల్లజనులు తనపదార్థములనే రుచిచూడవలెనని లల

మతముగనైన వారినోట గుక్కుదురనియేగదా! హిందువులన్ననో, తమపాకశాస్త్రపాండిత్యమునకు గర్వపడుచు ఎవ్వరికిని తెలియకుండ చాటుగ వంటఁగుట తోడిమానవులనీడయైన తమభోజనమునకు సోకకుండ ఒకకబళమైన నీయక భుజించుచున్నారు”

నేని విషయమును కేవలము పరిహాసముగ చెప్పియుండలేదు. తనమతముగో నిట్టివైపరీత్యముగుటకు సమాధానమేమి యని నేనెకపర్యాయము మహాత్మా గాంధీగారి నడిగితిని. హిందువులును తక్కిన మతముల వారినలెనే మతప్రబోధమేలచేయరని పరితపించిన నేను, నేను నాహిందూసోదరులు చూపుచున్న మతవ్యాకరణదీక్షను విరసించువా? అట్లొనర్చుట స్వవచనవ్యాభాతముకాదా?

ఇట్లున్న నొక ముఖ్యవిషయముకలదు. మల్కానా రాజపుత్రులు నిజముగ మహమ్మదీయ మతసిద్ధాంతముల నేమియు నెరుగక హిందువులేమరి అందరును తలచుచున్న పవిత్రకాంచుచుండ, తమతోటి మహమ్మదీయులీస్థితిని గమనించి వారి నుద్ధరింపవలసిన భాద్యతను నూన్చి నిరసనముగనైన హెచ్చరిక యొనర్చినవారులకు శుద్ధి సంస్కరణలక్షణ మహమ్మదీయులు కృతజ్ఞులై యుండవలదా? మహమ్మదీయమతముచూచి యజ్ఞానమున మునిగియుంటయేగాక, మహమ్మదీయాచారములనైనను సక్రమముగ నిర్వహింపని అక్షలకొలదితోడి మహమ్మదీయుల స్థితిని పేరు గుంకంపకుండి నేలయుపేక్షవహించిరి?

ఉద్ధయమతములచూచు స్వీయమతములభోగించుటగును అవలంబించుటగును సామ్రాజ్య స్వేచ్ఛయుండవలయును. ప్రపంచమున వేర్వేరు విజ్ఞానసామ్రాజ్యములు కలవు. ప్రతి సామ్రాజ్యమును వ్యాప్తి నొందించుటకే సర్వప్రయత్నములును జరుగగలవు. ఉత్తమ మార్గములలో నేది యుత్తమమో మనబుద్ధిచాకచక్యమువలన గ్రహించి నిర్ణయించుకొనవలసిన స్థితియందున్నాము. ఒకానొక ధర్మము

ననుష్ఠించువారిని ధ్వంసమొనర్చుటవలన నాధర్మమును నశింపజేయు విపరీత ఐదధి— నిష్ఫలఐదధిని మన మవలంబించ కోర్కెలేదు. స్పెయిను దేశమునందలి (మతమున వేరు సిద్ధాంతముల నమ్మువారిని హింసించుటకై ఏర్పడిన) “ఇంక్విజిషను” ఐదధులనంటివి రూపునాశన మొందినవని నమ్మెదను. భేదాభిప్రాయములు గలవారిని చంపి, భేదాభిప్రాయములనే చంపదలచునా రుండబోరు. నేటికాలమున నభివృద్ధి మార్గమువేరు. ప్రత్యక్షముగ, శాంతముగ, మన మతమునం దితరులను జేర్చుకొనవచ్చునుకాని, బుద్ధిపూర్వకముగ విచక్షణ గావించి మతమును మార్చుకొనవలసినదేగాని, బలవంత మెచ్చుటను పనికిరాదు. మలబారునందు కొందఱు ద్రక్షపూరితులగు మోపళాలు, హిందూమత సూచకమగు జుట్టును బలవంతముగ గొరిగించి, మహమ్మదీయ మతము లో కలుపుకొనినట్లు చెప్పుబడిన మతవ్యాపకఐదధినిజూచి నిజమగు మహమ్మదీయు డెవ్వడైనను సంతసింపగలడా? ఐహికములగు వాంఛలను పురికొల్పి మతమునగు చేర్చుకొనుటకూడ, భగవంతుని దృష్టి యందింతకన్న నుత్తమముకాదు.

జమీందారులును, పాపాలకార్లును, హెచ్చుసంఖ్యగలచట్టుప్రక్కప్రజలును, వైరీతిగ బలవంతము పెట్టిరని యొకపక్షమువారును, అట్లు జరుగలేదని ఎదిరికక్షవారును, నివాదపడుచున్నారు. జాతీయైక్యత కీడిమిగుల భంగకరము. ఆర్భాటసహితమును ఉద్యోగజనకమునునగు బహుసంఖ్యాకుల మొత్తముగా కలుపుకొను) ఐదధిని నీడనలయునను తీర్మానమును, ఏస్వల్పవిషయమున గలిగినకోపమువలననో, ముటగలిపిరి. అందువలననే డిల్లీకాంగ్రెసులోనియమింపబడిన హిందూసమాధాన సంఘమువారిక ముఖ్యతీర్మానమును సూచించిరి. వానినేకాంగ్రెసు ఆమోదించెను. ‘శుద్ధి’ యుద్యమమువలనను అందులకు వ్యతిరేకముగ బయలుదేరిన యుద్యమమువలనను, గలిగిన చిక్కులనుగూర్చి విచారించుట

కును; బలవంతము భయము అక్రమపు యొత్తిడి లోనగువానిప్రయోగించి కేవలము మహోద్ధారకోద్యేషమునకు వ్యతిరేకముగ ప్రవర్తించినట్లు ఏయేప్రదేశములనుండి ఆరోపణలు వచ్చెనో ఆప్రదేశముల స్వయముగ వీక్షించి, అట్టివిక ముందెన్నడును జరుగకుండు స్వల్పసర్వుటకై, చర్యలచేయుటలో సూచించుటకును; ఒకసంఘమేర్పాటుకావలెనని తీర్మానింపబడెను. పాశ్చాత్య దేశములందు ప్రతిరాజకీయకక్షవారును తమగౌరవముకల్గ నెక్కుడభిమానమును చూపుచు—లేని యభిమానమునైన నటించుచు—నుండురు. శాసనసభలో “అక్రమపు వర్తన చట్టము” అనుపేరిట లంచములు మొదలైన దురాచారముల మాన్పుటకై చట్టముల కావించెదరు.

మన యువ్యుముకధ్యాత్మికమైపదనివిష్ట్రపిగుచుండుమనము, మనగౌరవమును నిలువజెట్టుకొనుటకై మిగుల నభిమానపూరితులమై యుండవలెనుగదా. కేవలము చట్టముచూలమున చేయజాలకపోయినను, ఆచరణమందైచును, కాంగ్రెసునంటి జాతీయసంస్థతన పలుకుబడిని వినియోగించి సర్వసంఘములను కొన్నినియమములను పాటించవలెనని విధింపవలెను. ఉభయకక్షలవారును, ముందు పది సంవత్సరములకు రానున్న జనాభాతెక్కలనువృద్ధియందిడికొని, (మాసంఘములో ఎక్కువ మందిగలరని చూపుటకు) పనిచేయుచున్నారేగాని భగవంతులమాత్రము మరచిపోయినారు. అట్టి సందర్భములలో నాకు విసుకుజనించి, మన పూర్వీకుల తలలకు తెక్కపెట్టుటకు బకులు (అనగా సమ్మతులను తీసికొనుట) తలలకు నడుకుటచే తమ వ్యవహారములకు హస్తగించిన మహాత్మ్యాలమెప్పుడు మరలి నచ్చనాయని పరితిపించుచుండును.

లోగొనుటలేమార్పుట.

రావిచెట్టు ఉసిరిక చెట్టు ఊరేగింపులనుగూర్చిన పోరాటములు చిలిపివి. సాంఘిక పరిస్థితులకు సరిగ సవరింపనిచో తగాదాకు కారణ

భూతముగాగల విషయ మొకటి యేర్పడును. ఇదేదనగ, హిందూసంఘము నిమ్మజాతులను తమలో త్వరగ నిమిషపుకొనలేకపోయినచో వారు మతాంతరులై పోవచ్చును ఇదివరకే క్రైస్తవమిషనరీ లీపనిని చురుకుగ చేయుచున్నారు. దానికై వారినెవరు నేమియు ననరు. కాని మహమ్మదీయ మిషనరీలు బయలుదేరినచో హిందువులందరును తక్షణమే గగ్గోలుపెట్టుదురు. మంచిపనుకుబడి గలిగినట్టియు ధనికుడైనట్టియు పెద్దమనిషియొకరు నిమ్మజాతులనుకలుపుకొనుటకై నాకొకమార్గమునుచెప్పెను. హిందూనాయకులతోనైన మొదలబడికచేరికొని దేశముననేక భాగములుగ విభజించి కొన్ని భాగములలో మహమ్మదీయులును మరొకొన్నింటిలో హిందువులును పనిచేయుచు సంవత్సరములోగాని అంతకెక్కువ కాలములోగాని తనమతములోనికి యెంతమంది నిమ్మజాతులను యిముడ్చుకొనుటకుగాని లేక తీసికొనుటకుగాని వీలుండునో అట్టి అంచనాలను తయారుచేయవలెను.

ఈసూత్రము ఆరూపములచూచు శైవులకొనగల సామ్యమిదను, ప్రచారకులమిదను యిదివరకు యిముడ్చుకొన్న సంస్కృతిమిదను ఆధారపడియుండును, ఈరీతిగ నిమ్మజాతులను తమలో నిమిషపుకొనుటకు ఉభయసంఘములకు చక్కని స్వేచ్ఛయుండును. ఈమార్గమును మాహిందూపోదరులెట్లు గ్రహింతురో చెప్పజాలను, అయినను నేను మనఃపూరితగ, నిర్మలమగు మనస్సుతో యీస్కీమును తాత్కాలికముగ వారియెటుట ప్రసాదించుచున్నాను. నేను చెప్పుచున్న దేమనగ: బోధా సంస్థానములోనున్న “కాలీపరజాలను” మధ్య శాస్త్రములలోనున్న “గోపాలను” చూచితిని. హరిస్థితిజూచినచో మనమందరమును సిగ్గుతో తలచుచుకొనవలసినదే, అదిమునకెంతయు అవమాన కరముగనున్నది. వారిని హిందువులు తమలో నిమిషపుకొనకపోయినచో, యితరులు యిముడ్చుకొందురు యిముడ్చుకొని తీరవలెను. అప్పుడు

పూర్వాచార, పరాయణులగు హిందువులుకూడ వారిని అంటరాని వారినిగ చూచుటమానుదురు. మతాంతరులు కాగనే వారేమో తమాషాగా మానిపోయినట్లు గన్పట్టుదురు! అట్లునుచో, వారు మతాంతరులగుటకిది యెక్కువ జోత్సాహము నిచ్చుటలేదా?

—పత్రికలకతవ్యము:—

నేనికొకమారు చెప్పినదేమనగా:—మతాంతరులనుగ చేయుటలో అందరికిని సుహృద్భావము ప్రబలుట అన్నిటికంటెయెక్కువైనట్టియు, తిరుగులేనట్టియు దివ్యాపధమని మరల నెక్కిచెప్పుచున్నాను. కాని, యీసుహృద్భావము పత్రికలకున్నదో లేదో చెప్పజాలము. ఇప్పుడు మనదేశములో కొన్ని చోట్లనున్న పత్రికలు హద్దు వద్దులేక పాక్షికదృష్టితో పని చేయుచున్నవి. నేనుకూడ పత్రికాధిపతినే; పత్రికాస్వాతంత్ర్య సంపాదనకై పాటబడుటలో నేనుకూడ కొంత కష్టమును భరించితీ ననుసరితి తమకు తెలిసియేయుండును. సాపము:—గతించిపోయిన ముద్రాశాసనము క్రింద పెట్టబడిన ప్రధానమైనకేసులో నేనుకూడ ప్రధానపురుషుడుగనుండు ననియు—అది నారనమేయైనచో—నాకు లభించినది. ఈనక్కను లేవనొట్టినది నేనే; కాని దానిని చంపివేయుకాలమందు నేను లేకపోతిని. ఈవై నిర్బంధములు కొన్ని పోయినవిగనుక మనమే యిప్పుడు యెక్కువ నిగ్రహముతో పనిచేయవలసిన యపునరము చాలగలదు. కాని, పంజాబులోని దేశభాషాపత్రికలకు చూడగ, కాంగ్రెసువారందరును కలిసి దానిని సర్దుబాటు చేయనిచో, నిరంకుశాధికారు లొనర్చిన ఆదిక్కుమాలిచట్టము మరలసమాధిలోనుండి లేచివచ్చిన బాగుండునురా యనిపించగలదు! ఆచట్టము మరల బ్రతికివచ్చినచో, దానిని వినియోగించుటకై పంజాబుపత్రికలలో అధికారులకు అనకాశము దొరుకుననిగాను; ఏలననగ, పీసల్కోడ్డు 153 A. శెక్షను క్రింద నేరమును, 124 A. సెక్షను క్రింద నేరమును అధికారవర్గము వాద్యప్రతిలో సమానములుకావు.

పేర్ను యిప్పుడు గతించిపోయినను పీనల్ కోర్టును, శివిలుకోర్టులును గవర్నమెంటుకు చాలును. ఈకోర్టులలో గవర్నమెంటుచేత పెట్టుబడిపెట్టబడిన ఉద్యోగస్థులు తమకు గలిగెనని చెప్పినయినచూకములకై ప్రతిఫలమును పొందగలరు. కాని ప్రజలకొక్కరికే దిక్కులేదు. కాని ప్రజలనెట్టి దిక్కులేని స్థితిలోనుంచకుండు రక్షించుట మన పనియైయున్నది. క్రిందటి సెప్టెంబరులో యీపత్రికల విషయమై యొక తీర్మానమును కాంగ్రెసుకు శిఫార్సుచేయవలసినదని “హిందూ మహమ్మదీయైక్య”సంఘమును పోత్సహించినవాడను నేనే. భారతదేశమందలి పత్రికలన్నిటికిని యొక హెచ్చరికపత్రికమును పంపించునట్లునన్నింగుకమిటీకి ఆజ్ఞాపించవలసినదని మేము కాంగ్రెసును కోరితిమి. అందలి విషయలేమనగ:—

వివిధసంఘముల పొదికకు సంబంధించిన విషయములనుచచ్చించునప్పుడు బహునిగ్రహముతో ప్రవర్తించుట అత్యవసరము; మరియు; యీనానా సంఘముల తగాదాలను వివరించునప్పుడును వానిమీద న్యాఖ్య న్యాయనప్పుడును చాలనిగ్రహము జూపుట అత్యవసరమని హెచ్చరించవలెను. భారతనష్టముయొక్క అత్యుత్తమ క్షేమమునకు భంగకరమై వివిధసంఘములకు పరస్పర ద్వేషమును పెంపొందించునట్లైనట్టి ధోరణివలంబించిన వద్దనివారి నాపత్రికలో ప్రార్థింపవలెను. ప్రతిరాష్ట్రమునూను. చిన్నకమిటీ యొకటియుండవలెను; సంఘములమధ్య కలహమును పురికొల్పగల యేవిషయమునైన యేపత్రికయైన ప్రకటించుచున్నట్లయిన అట్టిపనిని మానుకొనవలసినదని యీకమిటీవారా పత్రికను ప్రార్థింపవలెను. అందువల్లదానముతోచెప్పినయీమాటలను ఆపత్రిక వివకపోయినచో, దానిని బహిరంగపరచవలెను.

అప్పుటికిని వివకపోయినచో ఆఖరుకు కాంగ్రెసువారందరును ఆపత్రికను బహిష్కరింపవలెనని ప్రకటించవలెను. ఈతీర్మానమును

కాంగ్రెసు ఆమోదించినది. కాని దానినింకను ఆచరణలో తెట్టుటకు కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహకవర్గమునకు తీరిక దొరకలేదు కాబోలు. హిందూమహమ్మదీయైక్యతను పునరుద్ధరించుటకు మనమిదిగాక యీకొకపనిగూడ చేయవలసియున్నది. అదిచాల అవసరము. కాంగ్రెసు క్రింద శాశ్వతముగనుండి పనిచేయుటకు తగినసిబ్బంది నేర్పాటు చేయవలెను. ప్రతిరాష్ట్రములోను ప్రతిజిల్లాలోను యిట్టిసిబ్బంది యుడితీరవలెను. కాంగ్రెసులో వట్టితీర్మానములను స్వానుచేసి గౌరవముగ పొమ్మ పుచ్చుకొనకుండు పనిచేయు కార్యనిర్వాహకులమీద వదలివేసిన లాభములేదు. జితములిచ్చి శాశ్వతముగ కాంగ్రెసుక్రింద పనిచేయు సిబ్బందిని తగినంతమందిని యేర్పాటుచేయవలెను.

మిత్రులారా! మొన్న ఢిల్లీలోచేసిన వానినే నేనిప్పుడు యిక్కడ మరల యేకరుప్రబెట్టి మిమ్ములను విసికించుచున్నానే గాని నేనిప్పుడు కొత్తగ చెప్పబోవు సంగతులేమియు లేనని మీకునుకొందురు కాబోలు. ఇదివరకు మనముచేసిన తీర్మానములను గట్టిగ కొనసాగించుటకు మనము కంకణము గట్టుకొన్నచో మనకీప్పుడు కొత్తగ కావలసినవి విశేషముండనక్కరలేదు.

ప్రస్తుత పరిస్థితులు మమ్ముల సాత్వపుల జేయజాలవనియు వైకృతభావము గల్గయుండుటకు సంకల్పించు కొంటిమనియు. ఢిల్లీసభలోమనము లోకమునకు ప్రకటించగలిగితిమి. దీనితో వాతావరణము గొంతవరకును జల్లబడెను. అదియే కాదు. జాతీయ వైషమ్యముల నడంచుటకు ప్రతిక్రియల గూర్చితిమి.

కాని దానినాచరణలోనికి తెచ్చుటకు మాకింకను సామర్థ్యము లభింపలేదు. మనమితవరకును ఢిల్లీ తీర్మానమును, బరిష్కరించుటయు, దును, వాక్యార్థము జేయుటయును, విమర్శించుట యును, చాల కాలము గడపితిమి. కాంగ్రెసు వాదలలో జూరండి ఎన్నికల (శాస

నపథా) తొందరలోనుండి. జాతీ యొక్కతను బునదుద్ధరించుటకు వే
రొందు మార్గముల నవలంబించక పోవు నెడల యిదివరకే యవలంబిం
చిన కద్దతుల నాచరణలో బెట్టుట కార్యనిర్వాహకవర్గముయొక్క
విధియైయున్నది. కానిమీరలందరును సంకోచరహితమైనవారికి తోడ్పా
టు మెసంగినగాని శాశ్వతఫలితము నొసంగు, కార్యము నెఱ్ఱానిని
వారలు జేయజాలరు. నిక్కువముగ, మీరలే బలీయులగు మీకార్య
నిర్వాహకులు ప్రారంభమగు నూతన వత్సరమున మీయాజ్ఞానల నిర్వ
చించుటకు మీచే నియోజితుడనైతిని. కాన మీయాజ్ఞా నిర్వహణ
మున మీ సేవకునికి తోడ్పాటొసంగెదరుగాక యని మిమ్ముల వేడు
చుంటిని.

ఈపరిస్థితుల గురించి కఠోరమునకు గడంగెదరుగాక, యని
పత్రికా నిర్వాహకుల కందరకుచు, హృదయపూర్వకముగ విన్నపముం
పు కొనుచున్నాను. పత్రికా సంపాదకుడనగునాకు, ఆశాభంగము
గల్గిపడుచుండుగాక. ఈమధ్య నేను బీజపూరునకు బోయి, సతరి, తొ
రసారి విఖ్యాతముగ గోపురమును దర్శించితిని. అద్భుతముగ కట్టకము
నుగావించి నావలెనే యచ్చెరువొందుచున్న యొకమిత్రుడు గోపురన
మునకై కరిగిగను, ఐరోపాఖండమున నెచ్చటనైన, గోల్ గున్నాను.
నంటి ప్రతిధ్వనించు మహాభవనము లెచ్చటనైనగలనా యని, మెల్లని
కంఠస్వరముతో నన్నడిగెను. అంతటి మెల్లనికంఠస్వరముతో మాట్లా
డినను. యొకమూలనుండి యొకమూలను నామిత్రుని పలుకులంత
విస్మయముగా వినబడుట మిక్కిలి యద్భుతవిషయము. ఒకమారుబర్కి
న, తొమ్మిదిసారులు ప్రతిధ్వనించుట మరీయద్భుతమయ్యెను. నామి
త్రుడు బీజపూరుకట్టణ భూర్వవైభవమును. దలంచుకొనుచు యొక్క
తృణికాలమున తన్మయుడయ్యెను. తన మహమ్మదీయ పూర్వులబుద్ధి
వైభవమునకును పనితనమునకును సగత్పడయ్యెను. కాని యూపు

ఖండమున ప్రతిధ్వనించు భవనము లింతకంటెను యద్భుతములని మర
లమెల్లని కంఠస్వరముతోనే బదులుబెప్పినతోడనే యాతడు తెల్లపో
యెను. ఐరోపాఖండమునందలి ప్రతిధ్వనించు గృహములు, పత్రికా
కార్యాలయము (నాల్గవశాఖ)లని నేను నుడివితిని పత్రికా నిర్వాహ
కునియేకాంతమందిరమునరహస్యముగావిడచిన యెట్టియనృతంపుమాట
యైతను ఖండ ఖండంతరములకు వినబడునట్లు ప్రతిధ్వనించును. పిమ్మ
టయయ్యడియే. సహస్ర సంఖ్యాకుల నోటినుండి వెలువడి మహాధ్వ
నియగును. వాస్తవము నెవ్వరును వినిపించుకొనరు. అసత్యధ్వనము
లచే ప్రళంఛమును మారుమోయించుట యెంతసులభమో సత్యగర్భ
నలచే. ప్రతిధ్వనింపజేయుటకూడ నంతసులభమే. భారతవర్షమునంగల
పత్రికా కార్యాలయములు సత్యమును ప్రతిధ్వనించు భవనములు
గానున్నవో, అసత్యము మారుమోగించు గృహములుకానున్నవో,
అయ్యడియే యేనిర్ణయించుకొన వలయును.

— స్వరాజ్యము-అన్యదేశీయుల దౌర్జన్యము —

హిందూమహమ్మదీయ సమస్యనుగూర్చి ముచ్చటించుట విర
మింపకపూర్వము నేనుకొనరాదు. విరమించెదను. స్వరాజ్యము
చేకూరు నెడల భారతసర్వము హైదరాబాదుమహమ్మదీయుల మతవాం
ఛల నన్నిటిని దీర్చి వారల సంతృప్తుల జేయునని నేను వక్కాణించు
చున్నాను. స్వరాజ్యము సర్వరాజ్యము. అందరిరాజ్యమును స్వరాజ్య
మున స్వధర్మ వివిడియన్నది. ప్రాచ్యదేశమున నట్లే యుండవల
యును. శిల్లీగరమున మగలాయి సింహాసనమును ముసల్మానులే
యధిష్టించి నపుసరములేదు. తురుష్క మహాసామ్రాజ్యము సింహా
సన విహీనయై ప్రజాస్వామ్యముగ బరిగామమొందుట నునము జూచి
దోయుగాని. మహమ్మదు సంతతివారగు ఖలీఫాలు ప్రజాసేవకులై
మాపుడి వత్సరములు సత్పరిపాలన మొనర్చి. వారలదలంచి యేను

మహమ్మదీయుడు గర్వపడడు? నాగరకత ప్రపంచమున చాలభాగము మహమ్మదీయ మతమును వ్యాపించెను. అప్పటికి గనిపెట్టబడిన ప్రపంచములోని అన్ని ఖండములలోను మహమ్మదీయ సామ్రాజ్యము విస్తరిల్లెను. కాని తరువాతి మహమ్మదీయ విజయములును, తరువాతి సామ్రాజ్య విజృంభణములును మహమ్మదీయులకు మొదటి ముప్పది వర్షములలో జేకూరిన విజయపరంపరలంత ప్రశంసాపాత్రములుగావులైజూలెను. ఐరానియను సామ్రాజ్యముల నుండి యరుదేశీన రాయబారులు తమతమ యేలికల నిరంకుశాధికారములను గూర్చి బజాయి గొట్టుచుండ మహమ్మదీయ రాయబారి తమయేలికను తామే నియోజించితిమనియు ఈశ్వర ధర్మమును దోసిపుచ్చు నెడల తక్షణమే యాతని పదభ్యంశుని జేసెదమనియు సగర్వముగ బలికినదీకాలముననే దైవ బీతిగలట్టియు, శౌర్యవంతులైనట్టియు తురుష్కులు హతాశులై ఓటమి జెందుటకు సిద్ధముగానున్నపుడు విజయమును బడయుట వృథగాను. విజయానంతరముచే అనివార్యముగ గల్గు కార్యములు దీరినపిమ్మట ఈశ్వరసహాయమును గొని ఓమయైడు, అబ్బనైడు సామ్రాజ్య వైభవములగాక రాజులులేని కాలమగు ఖలాఫతుకాలమునాటి వైభవములనే మరల నెలకొల్పెదరు.

ఖలాఫాకును తక్కిన మహమ్మదీయ రాష్ట్రములకునుగల సంబంధములెట్లు నిర్ణయించబడవలయునో యీ విషయమును గూర్చి నాకు కొన్నియభిప్రాయములుగలవు కాని ముచ్చటించుట ఇది సమయముగాదు.

భౌతిక విషయములలో పరిపాలకు డెవడైనను, యీశ్వరుని ప్రభుత్వముదప్ప వేరొకని ప్రభుత్వములేదనియు ఆయనను సేవించుటకే మనమాజ్ఞాపించబడితిమనియు, గుర్తించునెడల తమ మతవాంఛల నన్నిటిని దీర్చుకొనగలరని నామహమ్మదీయ సోదరులకు నేను మనవి

చేయుచున్నాను. అన్ని మతములలో వలెనే మహమ్మదీయ మతమునందుగూడ, ప్రతిమహమ్మదీయుడును తప్పక జేయవలసిన కార్యములుగొన్నియు, తప్పక చేయతగని కార్యములు గొన్నియు గలవు. ఈచేయదగినపనులకును, చేయదగని పనులకును మధ్యవిశాలమగు భూమిగలదు అందు యాతడు దనయిచ్చునచ్చిన తెరంగున విహరింపవచ్చును.

చేయదగిన కార్యముల చేయవలదనిగాని, చేయదగని కార్యముల చేయవలసినదనిగాని యాజ్ఞాపించు మనుష్యమాత్రునికి వశవర్తులై ముసల్మానుడెవ్వడును మెలంగజాలడు. అట్టిమానవుడు, తనకుటుంబములోనివాడైనను, పరిపాలకుల లోనివాడైనను, యజమానునకు జెడినవాడైనను, స్నేహితుడైనను విరోధియైనను మహమ్మదీయుడైనను మహమ్మదియేతరుడైనను సరే మతేతర విషయములందు మహమ్మదీయుల రాజ్యాధికారమునకు భంగము రాకుండునంతకాలము అట్టి రాజ్యాధికారము ఖరీఫా చేతయందుండు నంతకాలము, మహమ్మదీయులు మహమ్మదీయ పాలనకు లోబడినను మహమ్మదీయేతరుల పాలనకు లోబడినను సరే విచక్షణలేదు. మహమ్మదీయులు గోరునది తన మతవిషయములందు తమధర్మముల నిర్వర్తించుటకు స్వేచ్ఛమే. మహమ్మదీయ నృపాలుడైనను సరే, బలీఫాయైనను సరే, యీశ్వరునికి జోహారులా నర్పవలదని శాసించునెడల, అట్టిజ్ఞానుల్లంఘించరాదు. మహమ్మదీయ ప్రభువున కొసంగజాలనిది మహమ్మదీయేతర ప్రభువున కొసంగజాలము. ఏలనన, అయ్యది ప్రభువుకొసంగ బడునదిగాదు. ఈశ్వరునికొసంగ వలసినది. ఇట్టివిషయములో స్వరాజ్యస్వధర్మ ప్రభుత్వమునకు, స్వాదయపూర్వకమగు భక్తివిశ్వాసముల నెంచులకు జూపకూడ నాకు దెలియకున్నది.

భౌగోళిక మహమ్మదీయుల సహాయమునుగొని ఆఫ్ఘనిస్తాన ప్రభువగు అమీరుగారు హిందూ దేశముపై దండెత్తువత్తురను అనవసర

మగు భయమునకు కేవలము పిరికిదనమును భీతియేకారణములు. దాని టిని గెలువవలెననిన ధైర్యముబూని యాత్మనిగ్రహము వహింపవలయు జవాహరలాల్ గారు “స్వరాజ్యప్రాప్తి నుతరము మనవై కెరకువత్తు రో చూతము”ని చెప్పినవాక్యములు చదివినపుడు సాహృదయమున నా నందము జనించెను. అట్లే జరిగిన యడల నిజముగ నెవరువచ్చినను మన కు భయములేదు. 150 వత్సరముల దాస్యానుభవముతరువాత కష్టప డి స్వతంత్ర్యమును సుపాదించినవారి చేతులలోనుండి దానిని లొంగొ నుట సామాన్యకార్యము కాదు. అట్లు దండెత్తుచున్నవది హిందువైనను మహమ్మదీయుడైనను వారి నెవరొక్కననుసరి వచ్చినయెడల యెవరిని మీరిప్పుడు గౌరవించితిరో అట్టివేను నాయభావక్తి పోరాడుటకు సం సిద్ధుడనై యొక నైపుణ బోధని నాకొనించుకొనుటకు కష్టముగా నున్నా ను. నేనెన్నటికిని మిమ్ముల దోహదముచేయను

అష్టస్థానము.

1921 సంవత్సరమున నేను చెత్తపురిలో నిచ్చిన యుచన్యాస ము. అధికారివర్గముచే మిక్కిలి రాజకౌగ్రహపూరితమని తలపబడుచు న్నది. అందు బెటూలు చెరసాలయూడి నును ముసోదరుడును కలసి వైసవాలుగారికి వ్రాసిన యుత్తరములో దేశపయముల వ్రాసితమో సరిగాయవియే చెప్పబడినవి. ఆయుచన్యాసము అష్టస్థానమునందగుగాడ గౌరవపాత్ర్యము కాలేదు. మనము పలుమారు వారికి మనల్లి దండెత్తు వచ్చు నభిప్రాయమున్నదనుట విని వారికి కొంచెము కోపముకూడ వచ్చియుండుట వింతకాదు. ఆప్టను అమీరుగారు విదేశీయసాహాయ్య ములేకయే తన రాజ్యమందు కట్టుబాట్లను చేయుటయు ఉన్నకర్తృలను వినిమోగ పరుచుకొనుటయు జరిపించుట వినినయెడలమనకు ఆప్టను వారు దండెత్తుటయను నభిప్రాయమే యుండకూడును. ఆయనకును నా యనప్రభుత్వమునకునుఉన్న కాలముతనదేశమునందలివ్యవహారముల కొ

దేశ సరిపోవగలదు. భారతదేశముపై దండెత్తా జెయించుటయెట్లాయను విషయమునకు కాలము చాలదు. అష్టస్థానము దండెత్తువచ్చిన నిట్లు చేయుదమని నేను చెప్పిన యూహచేతనే వారికింతకోపము వచ్చినయడల నట్టివిషయము చచ్చించుటకు. నాకెంతోష్టముగనుండవచ్చును. నేను మ హమ్మదీయుడనగుటచే నాభారతీయత్వమునకు హానిరాలేదు. అట్టిచో తమదేశము యెంతబలహీనమైనదైనను విదేశీయరాజయొక్క ముట్ట డికిలోనై సులభముగ కబళింపబడుననుకొనుట మన జాతికెంత యవ మానమో మీరేయూహింపుడు?

“నాల్గవవారు నన్నేకొట్టగలరు”

సోదరు లా రా! మన ప్రస్తుతస్థితిని పోల్చుటకు సరిపోవున యొకకథను చెప్పుచున్నందుగాను ఈ మింపుడు ఆ క భావక్తయెవ్వడోకాని విశ్వయుముగ మనకాలము నాటికి మిక్కిలి ప్రాచీనకాలమున వరలినవాడు ఏలన కోమటి పిరికివాడని చెప్పె ను. నావైశ్యస్నేహితులు నన్నుమన్నింతురుగాక. ఈకాలమున వైశ్యు లనుకూర్చి యట్లు చెప్పుటకు ఏలులేదు. ఏలన ఇటీవలికాలమునందలి భారతీయ నాయకులలో నత్యుత్తమధైర్యశాలియగు గాంధీమహాత్ము డును ఆయనముఖ్యానుచరులతో నొకడై ఆయనకు ప్రియమైన వాడగు సేటిజన్నాలాలు బజాజీగారును వైశ్యులే. శ్రీబాజీగారిని నేను “నావైశ్యస్నేహితుడ”నిపిలుచుచుండును. ఒకకాలమునందునల్లు బాటసారులు మార్గమధ్యమున కలసి నిశ్చీతికొరకై యుదరును కలసి నడుతుచుని నిర్లయించుకొనిరి. ఒకనాడు సాయంకాలమునవారు బాది పోటిదొంగలచే పట్టుబడినవారు వారివద్దనున్న వస్తువులనన్నిటినియ్యమని బలవంతపెట్టిరి. అప్పుడు దొంగలుకూడ నల్గురేయని తెలిసికొనిరి. వారిలో నొకరాజపుత్రుడు తోడిపఠానుతో దొంగలలోనెల్ల బలవం తుని తానుకడతేర్చగలనని రహస్యముగ ననెను. పఠానుస్నేహితుడు

కృత్యుత్తర మొసంగుచు తరువాతి బలవంతునితో పోలిగెలువగలనని చెప్పెను. మధ్యవయస్సుననున్న మూడవవాడు బ్రాహ్మణుడుగావునో “మూడవవాని నేనుకొంద పడవేయగలనని యనెను. అంతట నాల్గవ వాడైన కోమటివంతువచ్చెను. వాడువెంటనే “నాల్గవవాడునన్నే కొట్ట గలడ”ని వాక్కుచ్చెను. అట్టితరి తానుమొదటవలె యొక్కనితోగాక యిద్దరిలో పోట్లాడవలసి వచ్చునని బ్రాహ్మణుడు వెనుదీయుటకు నిశ్చయించుకొనెను. పతానుడు కూడముగ్గురితో పోరాడవలసియుండునని వెనుకకు తగ్గెను. రాజపుత్రుడుకూడ నలుగురితో గెలువలేనందున దొంగలకు లోబడెను. మిగిలిన ముగ్గురును ఒక్కొక్క డొక్కొక్కని గెలువగలగని యోశద్వైయుతోనండనో నాల్గవవాడు నాల్గవదొంగ తనను కొట్టగలడని అంతనమ్మకముతో నుండుటచే నింతమూడెను !

—:ధైర్యమును, నమ్మకమును నుండవలెను:—

సోదరులారా ! ఇప్పుడు వైస్యడే మన నాయకుడగుటచే యుద్ధము మొదలుపెట్టుటకు పూర్వమే యశజయముండెదమను నభిప్రాయమును వీడుటకు తగిన సమయమురాలేదు. ఇటీవల యిద్దరు వృద్ధులును నొక యువకునునగు అరబ్బులు ఒరూసలెచులోననున్న బీచ్ మహమ్మదీయ దేవాలయములను, బాగుచేయుటకై ధనము సేకరించుటకు ప్రభుత్వముయొక్క యనుమతితో రాయభారముగ వచ్చియుండిరి. వీరుముగ్గురునుహిందూదేశమువైదండెత్తివచ్చుచున్న యారబుసేనలోని ప్రధమభాగమని తమ రహస్యవిలేఖరిచే తెలుపబడెనని యొక ఢిల్లీ వార్తాపత్రిక వ్రాసెను. ఇట్లు భయపెట్టుటచే స్వరాజ్యమును సంపాదించజాలము. ఇదియే మనకున్న కొంచెమునుకూడ కోల్పోవుటకు మార్గము. ఈవ్యవహారములుచూడ బైబిలునందలి, యూదులకు భగవంతు డిచ్చిన శాపము జ్ఞప్తికి వచ్చుచున్నది.

—:తురుష్కు సందేశము:—

ఇప్పుడు మహమ్మదీయులకు రెండువిధములైన కలహవ్యములుకలవు. వారు భారతీయులేగాక వారు భారతదేశీయ స్వాతంత్ర్యసంపాదనము కొరకు పాటుపడుట వారికలహవ్యము. భారతదేశ మొక్క హిందువుల దేశాదు. అందువలన నట్లుజరుగుట యసంభవమైనను, నెకవేళ హిందువులు తత్సంపాదనమునకు వలసిన త్యాగమును చేయుటకు వెనుదీసినను, మిలిగిన భారతీయులందరి సాహాయ్యములేకయే తామొక్కరే స్వరాజ్యమును సంపాదించెదమని చెప్పి పాటుపడుట వారికలహవ్యమై యున్నది. వారు మహమ్మదీయులగుటచేకూడ వారు స్వరాజ్యసంపాదనము కొరకై పాటుపడవలయును. పారీసునందను, స్విట్జరులందునందను, రోమునందను తురుష్కుల కొందరనుజేను కలసితిని. మహమ్మదీయు లధికసంఖ్యాకులుగగల సేనలను తమపై పోరాడుటకు పంపిన మనము, వారిపరాజయము తరువాత వారికి సంధిసౌకర్యములు కలుగజేయుటకు రాయభారము నంపుట వారికత్యాజ్యమును గొల్పెను. తురుష్కుల కత్తులకుగాని జర్మనుల ఫిరంగులకుగాని భయపడని భారతీయ మహమ్మదీయులలో చాలమంది యుద్ధకండకంబులను కత్తులబోనులలో నేలలు సంవత్సరములుండు ధైర్యమున్నను, పోలేనువాని కట్టి యన్నను, కాగాగృహములన్నను భయపడుదురని హస్తర వైద్యమును విప్పిచెప్పితిని. అదివిన్నంతనే నాతురుష్కు స్నేహితులైన తమకు రానున్న దాస్యమును గాకుండచేయుటకు పూర్వము, వెంటనే యోడలో భారతదేశమునకు వెడలి స్వదేశదాస్యశృంఖలా విచ్ఛేదనము గావింపుమని నన్న హెచ్చరించి. వారిట్లనిరి:—

“టర్కీయందను, జలసంధియందను నింగ్లాండునుజయించిమి. పాలస్తినాలోను, మెసపొటేమియాలోను మాకు మిక్కిలి యొత్తిడి కలుగజేయు చున్న మీ భారతీయ సేనలను వేమాకజాలకు న్నాము.

మీరు స్వతంత్రులై, ఖిలీఫాసేవలపై పోరాడుటకు మహమ్మదీయులు లాగకొని పోబడుటకు మీరు లేకున్నయడల టక్కియును ముసల్మానుమతమును తేమముగా నుండగలవు. మీ స్వదేశమున స్వాతంత్ర్యమును సాదాదించుట మాకును మీకుచుకూడ తేమకరము. మీ హిందూసిక్కు సోదరులు తమకొక్కరికే స్వరాజ్య మవసరమనియు మీకొకటై యవసరము కాదనియు తెలుపకుండురుగాక ! వారి సంత సంపూర్ణకాదాస్యమున నుంచుటకే మనకు బాధిపవలెనని పోయి తీంచుచున్నది."

—:ప్రాచ్యరాజ్య సమ్మేళనము:—

సోదరులారా ! నాహిందూ సోదరులాయకు లనేకులు యితర ప్రాచ్యరాజ్యములతో కొంతసంబంధము కలుగజేసికొనుటకు పోయి తీంచుచున్నారని వినుటకు సంతసమగుచున్నది. వారి రాజకీయాభిప్రాయము లెత్తుగా హిందూలయ శిఖరములకు గభీరసమద్రు వైశాల్యమునుదాటి వెలికినడచినది. ప్రతిప్రాచ్యముయొక్క స్వాతంత్ర్యము స్వస్వాతంత్ర్య సాపాదనమునకు సాయముచేయగలదనియు, వానినన్నిటిని సమ్మేళనము చేయవలయుననియుచభిప్రాయపడుచున్నారు. అప్పుత సరములో గాంధీమహాత్ముడు ఖిలాఫతు సమస్యతో నేకీభవించినపుడు యాయభిప్రాయమునకు పునాదివేసెను. హిందువులిట్లు ప్రాచ్యరాజ్య సమ్మేళనముకొరకు పాటుపడుదుడ మహమ్మదీయులు షహరాన్పూరులోని యల్లరులు స్వర్ణాయుధలి రంగములతో పోల్చువచ్చునని చెప్పి డియొక్క ప్రతికావిలేఖరయొక్క వాక్యములగొని హిందువులతో సహకార మొనర్చకుండుట బహుచిత్రము ! ఇంతకంటె హాస్యాస్పదమును, యసంభవమును, నేరొకటికానరాదు ! తురుష్కులీ పోలికను వినినయడల మనలనుకూర్చి యెక్కువగ కృతజ్ఞత బూనుదు రనుకొనుట పొరబాటు.

—:ముసల్మానులకొక యంత్యప్రశ్న:—

షహరాన్పూరులో హిందువులే యెక్కువ బాధల ననుభవించిరి. కాని యీషహరాన్పూరు ఆల్లరులను సహాయనిరాకరణమును సహకారమునకువచ్చు కాంక్షముగకూడ చెప్పెడువారి నొకప్రశ్న యడుగుచున్నాను. "ఇట్టి యకారణమైన బాధలను బ్రీటిషు ప్రభుత్వముడగనే ముసల్మాను లనుభవింపలేదా?" ఇదియే నాప్రశ్న. అప్పుడు మండలచాలకుడు హిందువా, లేక యసహాయోద్యమమునందు పాల్గొనుచున్న మహమ్మదీయుడా ? తుదకప్పుటి న్యాయాధికారి ముసల్మానుడాకాడా ? ఆయన సంఘమాయుడై తననాయకత్వమును కోల్పోయి విదేశీయ ప్రభుత్వముతో సహకార మొనర్చలేదా ? ఇవిమూలము ప్రశ్నలేక ప్రశ్నలుకావు. అంతయు నొక్కటే ప్రశ్న. ప్రభుత్వమువారు వారికి సహాయము చేయురారుచు, షహరాన్పూరునందలి మహమ్మదీయుల సంరక్షింపజాలనపుడు, అట్టి సహకారము నికను సార్వజనికముచేయు ప్రయత్నము లొనర్చిన సంతకంటెవారు సురక్షితముగ నుండురని పూర్తి యెక్కడకల ? ఇదియే ప్రశ్న ! నేనంతయాగిన ని ప్రశ్నమునకు ప్రత్యుత్తరము రాదని నాకు సమ్మతము కలదు.

అవి యట్లుండ ముసల్మానుల పవిత్రక్షేత్రములు మహమ్మదీయేశరుల పాలనముననే యున్నవి. తప్పుక యై మహారులు భగవద్ధ్యానము నొనరించు ప్రతిమహమ్మదీయుడుపవిత్రమైన(కాబా) మెక్కానగరమువై పునకు తిరుగుచున్నాడు. నేను బీజపూరు చెరసాలలోనున్న కాలము నాహృదయమున కొకవిషయముతట్టి యొక్కప్రశ్నమును పద్యమున వ్రాసితిని. దానికిక నెవ్వరును ప్రత్యుత్తర మిచ్చి యుండలేదు.

"మనము ప్రతిదినముననుభవించుటకే కాబావై పునకుతిగుగుచున్నాము. అట్టి కాబానగరము శత్రుహస్త మైనందుల కాయనకు

మనమేమని ప్రశ్న త్వరము నెసంగగలము?"

యుద్ధానంతర సందర్భములు.

సాదగులారా! హిందూమహమ్మదీయ సమస్యనుగూర్చి నేనెంత చెప్పగలనో యంతయును చెప్పితిని. ఇంత విపులమైనచర్చచేతను మనలో మనకు పరస్పరసహకారము యొక్కయు విచక్షణప్రభుత్వమున సహాయము యొక్కయు యావశ్యకతనుగూర్చి నేను వాఁహృదయములనమ్మింపలేకపోయిన యడల నేనే యోడిపోయినట్లు పుష్కలమున న్నది. ఒక్క విషయము మాత్రము నిశ్చయము. ఇప్పుడింత యాలస్యమున హిందువులచుండి మహమ్మదీయులుగాని మహమ్మదీయులనుండి హిందువులునుగాని తప్పించుకొనబాలరు.

హిందువులెవ్వరైన నట్టియుద్దేయము గలవారున్న నట్టితరుణము, 1200 సంవత్సరములక్రిందట సింధుదేశమున మహమ్మదీ ఖాసీ మడుగిడిననాడే వెడలి పోయినదని నమ్మనలెను, అప్పుడు ముసల్మాను లల్ప సంఖ్యాకులు. ఇప్పుడెన్నో యేడుకోట్లవరకు వాఁజనసంఖ్య వృద్ధియైనది. ఒకవేళ ముసల్మానులకూడ నట్టియభిప్రాయమేయున్న యెవల వాఁకికూడ తరుణము పోయినది. ఆసేతు హిమాచలము వారేకచ్ఛత్రముగా నేలినప్పుడాక్క హిందువైనలేకుండ నాశనము చేయవలసియుండును. ఒకపార్శవీకసామెత చెప్పినట్లు యుద్ధానంతరము మరల పోట్లాడుకొనవలసినచ్చిన నెవరిచెంపలు వారుకొట్టకొనవలసియున్నది. ఒకరినొకరు నశింపజేయ లేనప్పుడు ఒకరికొకరు సహాయముచేసి వైషమ్యములను పరిష్కరించుకొనుటయే ముఖ్యసరము. కావున మహమ్మదీయులు స్వరాజ్య సంపాదనము స్వార్థమకొరకు మానోమేకాక శత్రునిరోధమునకని హిందువుల ననుమానము పోగొట్టవలయును. హిందువులు తమయధిక సంఖ్యాకత్వమును మహమ్మదీయుల దాస్యముకొరకుపయోగించుట లేదని వ్యక్తికరింపవలయును. ప్రత్యేకముగ నన్నడిగిన, ప్రస్తుత

దాస్యమును నీచి విచక్షణయుకుగాక హిందువు ఖామందుగాగల దాస్యమునొప్పుకొనుటకు సంసిద్ధుడనై యున్నాను. ఏలయిన యిట్టిమార్పువలన 25 కోట్ల నాదేశీయుల దాస్యమునైన నడ్లగించిన వాడవగుదును. వారుకూడ దాస్యమున నున్నారనిన, పాశ్చాత్య సామ్రాజ్యముమన నై నవిచ్చిత్తముగ పారుచున్నదనియే కదా! యర్థము! 1916 సంవత్సరమున మన నాయకాగ్రేసరుడైన కీ॥ శే॥ బాలగంగాధర తిలకు గారితో మహమ్మదీయులకు సౌకర్యము లెక్కువగ నొసంగుచున్నారని వెల్లినపుడు ఆయన “మనమెన్నటికి వాఁకెక్కువ యాయజాలమ”ని చెప్పినవాక్యముల నెంతయర్థమును దూరదృష్టియు కలను. హిందువులు నైత్యమును తలపెట్టకుండగనే హిందూమహమ్మదీయ మైతిని చెప్పట చార్చల్యసూచకమని నాతోచెప్పు ప్రతివానికిని “హిందువులతో వ్యవహరించునపుడు చార్జమనునదియే లేదని” నేనుప్రశ్నత్వర మిచ్చుచలసియున్నదా. దుర్బలులే యిశరులకు దుర్బులులుగ కనబడుటకు భయపడు చుండురని నమ్మచలసియున్నది. ఏసమస్యను సంపూర్ణముగా పరిష్కరించని మనమేమియును చేయజాలమో యట్టివిషయము నీ మూటలతో విరమించుచున్నాను.

—:కొన్నిలు ప్రవేశము:—

శిల్లీలో ప్రత్యేకకాంగ్రెసుసభ శాసనసభా ప్రవేశమును పరిష్కరించుటకై సమావేశమైనను, అచ్చట చర్చింపవలసిన ప్రధాన విషయ మిహిందూమహమ్మదీ యైక్యతయేయైయుండెను. నేనిప్పుడు విశేష భాగము హిందూమహమ్మదీ యైక్యతనుగూర్చియే చెప్పితిని, కారణమేమనగ:—అది ప్రధానమైన విషయమగుటయేగాక రెండవదియగు శాసనసభాసమస్య మన అదృష్టముకల్ల యిప్పుడుతెలిసినది శిల్లీలో నాస్పార్ధనమీద కాంగ్రెసుసభ శాసనసభలపై ఆక్రమింపివేసి, మతసంబంధమైకట్టిగాని మనస్సాక్షి సంబంధమైకట్టిగాని అధ్యయనము

తరములు లేనివారు అప్పుడు జరిగిన యెన్నికలలో వోట్లవ్వవచ్చుననియు, శాసనసభలకు నిలువవచ్చుననియు అనుజ్ఞానొసంగినది. మరియు మూడుసంవత్సరములకింద అంత జయప్రదముగ జరిగిన శాసనసభా బహిష్కార ప్రచారమును నిలిపివేయవలసినదని కూడ ఢిల్లీ కాంగ్రెసు చెప్పినది. ఎన్నికలు పూర్తియైవి. సంవత్సరకాలమునకువై గా మన పనినంతను పాడుబెట్టి మనలో సహనమును పోగొట్టి నానాభాష్టము చేసిన యీసమస్యను తిరిగి రేపుటవల్ల ప్రయోజనమేమియు నుండదని నాబుద్ధికి తోచుచున్నది. త్రివిధ బహిష్కారమునుగూర్చి నాకే క్కువ కట్టుదలయున్నది. నానినిగూర్చి నేను ఢిల్లీవిషయ నిర్ధారణ సభలో తీవ్రముగ—మాస్వరాజ్య చార్టీస్సేహితులు చెప్పినట్లు అతితీవ్రముగకూడ—మాట్లాడితిని. నాకిప్పుటికిని ఆయభిప్రాయములే యున్నవి. అనంతరమని నాకుతోచినచో, యిప్పుడుకూడ నేనంత తీవ్రముగ నేమాట్లాడుచును. దేశాభ్యుదయమునకును కాంగ్రెసుయొక్క పురోగమనమునకు యిది హాడ్వడునని నాకుతోచినచో, నేనుతిరిగిఅంతతీవ్రముగ నే యీరోజునకూడమాట్లాడుటకు సిద్ధముగనున్నాను. కానియిప్పుడట్టి యవుసరమున్నట్లు నాకునచ్చలేదు. స్వరాజ్య చార్టీ వారి యభిప్రాయములను నాకునచ్చలేదు. అదిగాక ఏమాత్రము దేశాభిమానముగల భారతీయులైనను దేశీయమహాసభనుండి చీలిపోవునట్లు చేయగల యేఒక్కమాటయు నానోటినుండి బారగూడదని నేను నిశ్చయము చేసికొంటిని వేయేల కీర్తిశేషులగు మార్లేగారు చెప్పినమాటలనే నేనిప్పుడు చెప్పుచున్నాను:—“మితవాదులు దరికి చేరదీయుడు.” భారతీయులకు తానుచేయగల న్యాయమునే తన దేశీయులుకూడ చేయవలసినదని హెచ్చరించుటలో ధైర్యమును చాచుచక్రమును చూపినవాడు మార్లేకభువ. మొన్న తిరుస్థించిన వీరిమరణముచే ప్రపంచ చిట్టికానినొకని గోల్పోయెను.

— మితవాదులు; సామాజ్యసభ. —

క్రిందటి ఎన్నికలవిషయమై నేను పాతీకదృష్టి నహింపను వోటు అధికారము బహుసంకుచితముగ నుండుటచే, జాతియొక్క నిర్ణయమీ యెన్నికలవలన సిద్ధిపజాలరు. కాని అన్నిటికంటె యెక్కువ నిశ్చయముగ తేలినవిషయమేదైన నున్నచో అది ఒక్కటేగలదు; ఏమనగ:—భారతవర్షముక యెన్నడును తన పరపాలకులతో సహకారమునర్పదు. సహకారమునర్పటకు తీరస్కరించుచున్నది. మనము మొన్న నాలుగు సంవత్సరములకింద యేయభిప్రాయములలో నుంటిమో, యిప్పుడట్టి యభిప్రాయములలో నున్న కొందరు దేశీయులకు గల భీమదీడులకై యీయధ్య ననేకసందర్భములు తోపుడెను. ఖాదాంతుములుదలి భారతీయుల స్థితినిగూర్చి సామాజ్య సభలోజరిగిన చర్చలు లోకమాదాతలకు బాహుళ్యముగ ప్రచురింపబడినవి. ఇచ్చన్ని యివిన్నతరువాతకూడ, యీయల్పమైన యొకై యాశించుచేపబుద్ధి హీనమైన చేయైముండవలెను. అయితే అరవై వేలమంది భారతీయులున్న దక్షిణాఫ్రికా బిర్రిబిగిసియున్నది కానియొక మొదలగు “క్రాను” కాలనీల విషయములోనే యేమిచేయుటకు కుండాక. “స్వతంత్రరాజ్యముల అంతరంగిక విషయములలో మేమేమిచేయుటకు మాకు మొగతనములేద”ని స్పష్టముగ ఒప్పుకొనక యేదోతుచ్చమగు తీర్మానముకొకదానినిచేసికొన్న సామాజ్యప్రభుత్వమువారు తమతీర్మానము నిప్పుడు రద్దుచేసికొందురను ఆశలేదు. తన తుచ్చతీర్మానమును రద్దుచేసికొనుటకు చేతగాక “మరల మీసంగతి యింకొకసారి వివేచనమని” చెప్పినది ఇక తక్కిన సలసరాజ్యములు “సానుభూతిని” చూపుచున్నవట! “సానుభూతి”కేమి తక్కువ! దానికి దమ్మియైనను ఖర్చులేదు. అయినను అదిచూడబోయినను “కొమటామారు” ఓడకు సంబంధించిన 1100 భారతీయుల విషయములో ఆ “సానుభూతి” కూడ సున్నయై

నది. నూరుమందిమాత్రముకూడ లేని కెనడాలో కొంచము బాగుగ నున్నది. డాక్టరుసప్రసూరు మన భారతీయులవిషయమే సామాజ్య సభలో చేసిన ఉద్దేశపూరితమగు సేవకు నేను సంపూర్ణమైన విలువ నిచ్చుచున్నాను. వారు పొందినజయము సంపూర్ణమైనదే. కాని మొదటినుండియు వారిగమ్యస్థానము బహుతక్కువగనుండెను. కావునవారు పొందినజయము మాకు—చాకిరలె ఆతాకుమతగలదిమాకు—వేడి పుట్టింపలేదు. మూడి చల్లగనే—చప్పగనే—గన్నట్టెను.

ఈసందర్భమున నాకొకకథ జ్ఞాపకము వచ్చుచున్నది. నాన్నే హితుకొకడు చాలధనమువచ్చు ఉద్యోగమును వదిలివేసిని. ఏవ్యసైన మహమ్మదీయు డెవడును యిదివరకు చేయని విధముగ కొత్తతోవ దొక్కి బొంబయిలో కమిషన్ యేజిలు పనిపెట్టుకొనెను. ఆతడు నా కొకరోజున కనిపించి బహుఉల్లాసముతో నావద్దకువచ్చి తనకాదినమున నూటికి నూరురూపాయలు లాభమువచ్చినదని చెప్పెను. కాని కొంచెమునేను వివరముల నడిగితిని. ఆతడాదినమున డజను జపాను పేకుకు కట్టు నమ్మెనట! తనకువచ్చిన నూటికి నూరులాభము తనఆసీను అద్దెకు సరిపోదట! అనేక సావత్సరములు కొట్టుకొనగ కొట్టుకొనగ తుకకు 1921 లో ఖండంతరముల భారతీయులకు సమానస్థానము మెసగుట వాంఛనీయమును భావము నంగీకరించుచు సామాజ్యసభ యొకతీర్మానము చేసెను. కాని యీసామాజ్య నాటిక ప్రదర్శనములనన్నిటిని నడపించు అధికారియైన స్ట్రెట్సు సేనాని అసలు ప్రధానపాత్ర లేకుండ యీనాటకమును ఆపించెను. అట్లయ్యుచు తనకువచ్చిన నూటికి మారు లాభమును చూచుకొని మురియవలసినదని మనభారతదేశము నకుకు చున్నారు. పోని అధిమాడపోయినను ఆలాభము మనకింకను చేతికిరా లేదు. రెండుసంవత్సరములైన తరువాత మరలదాని కొరకై సామాజ్యసభలో పోరాడవలసి వచ్చెను. ఈ బేగముయొక్క స్వభావమును

గూర్చి అనుమానములు పుట్టెను. సామ్మయిచ్చివేయుట అప్రసరమా లేకవాంఛనీయమాయను అనుమానము పుట్టెను. ఈసందర్భమందు అసలు బేగమునే రద్దుచేయవలసినదనిస్పష్టమైనానికోరెను. ఈయేజెంట్లద్వారా సమాధానముకుదురలేదు. స్పష్టమైనాని భారతదేశమునకు ఆంతరంగిక స్నేహితుడను కొత్తవిశేషము మెకదానిని యీయద్దరి యేజెట్లలో నొకతయన కనిపెట్టెను. ఈయన కనుగొన్న కొత్త విషయము కొలంబను కనుగొన్న కొత్తవింతకంటె యెక్కువగనున్నది. ఈయేజెట్లకు యిట్లు సమాధానము కుదురకపోయినను, భారతవషణమునకు మరల అదృష్టము తోడయ్యెను. మనకు మరలనూటికి నూరు లాభములు వచ్చెను. ఈలాభము మనచేతికి యిప్పటిలో వచ్చు ఆశ యేమైన నున్నదేమో స్వయముగ కనుగొని వచ్చుటకై పత్రికాభాగ స్వామిచద్దకు వెళ్ళుటకొక “ఓడసంఘము” బయలుదేరును. ఇది మన కిప్పుడు వచ్చినలాభము. డాక్టరు సప్రూగారి ట్రావెలింగు యేజెట్లలో కొందరు నిరుద్యోగపు వెద్దలు వున్నారు. వారికి “జాబుల్, సన్న అండుకో”వారి భాగస్వాములతో ప్రత్యక్షముగ వ్యవహారము జరుపుకొను గొప్ప శౌరవము లభింపగలదు.

వచ్చినలాభము నేనేమోతగ్గించి చెప్పుచున్నాననే అనుమానములేకుండ, “ఇండియా, అండ్ కామన్వెల్తు” అను సంపాదకీయ వ్యాసముకొకకు తుదిభాగమందు టైముపత్రిక బహుశ్రమపడి తేల్చిన సారాంశము నిట వివరించుచున్నాను. “బ్రిటిషుగవర్నమెంటు యొక్కయు, ఖండంతరములందలి అధినివేశరాజ్యములయొక్కయు, ప్రతినిధులు చూపిన సానుభూతియు, సుహృద్భావమును, సమిష్టిసామాజ్యమందు భారతదేశమునకుగల భాగమునుగూర్చి వారుతీర్కరణ శుద్ధిజూపినమెప్పుడు—యివన్నియు ఒకయెత్తు. తదితరభాగస్వాములతో భారతదేశము స్వయముగ రాయబారములు నడుపుకొనవచ్చు ప్రత్యక్షముగ నంగీకారమగుట యింకొకయెత్తు. రెండవదానికంటె మొదటిది తీసిపోదు. నిజమే, డాక్టరుసప్రూగారును, వారిరాచతోడును

కలిసి భారతపక్షమునకు “తదితరభాగస్వాములతో స్వయముగ రాయభారము నడుపుకొనుహక్కుయొక్క ప్రత్యక్షాంగికారమును” సంపాదించుకొని వచ్చినమాట వాస్తవమే. కాని యీ భేదము యెప్పుడు ముగియును? సామ్య మనచేతిలోనికి యెప్పుడు వచ్చును? అదియెంత మొత్తమును?

చక్కగ సకాలములందు సామ్రాజ్యసభలు ఒకదాని వెంట మరొకటి తప్పక జరుగుచు నేయుండును; సందేహములేదు. ఒక్కొక్క సభయందు భారతదేశపు పరాధీనదశ అంతంత క్రొక్కవగ లోకమునకు ప్రకటితమగుచునే యుండును. కాని సామ్రాజ్యాధికారపు పౌరలు భూగర్భమందలి మట్టిపొరలవలె చట్టముగ మునెత్తిపొద అంతులేకుండ నానాటికి వెలిగిపోవుచున్నప్పుడు మానవస్వభావము యొక్క కాలము ఓరిమిలో ఆశపెట్టుకొనియుండగలదు? సామ్రాజ్యమందు మనము పొందుచున్న చీమనడక యభివృద్ధిచూచి యెంతమితవాదయై నను సంతృప్తిపొందజాలము. మనకు కనిపెట్టవలయుమును గలుగచేయుటకై యుగ్లంఘనకు అంతులేని గడుపునివ్వగల ఉదాహరణ “లిబరల్స్” (ఉదాహరణము) అని చెప్పుకొనుచున్నామేమోనో. అందులో ముఖ్యముగ తప్పుడువిద్యావ్యవస్థల మనదేశములోని పూర్వము, పౌరుషము నానాటికి ఊహించుచున్నదను సంగతి వారికి ప్రతిదినము ప్రత్యక్షముగ గోచరించుచున్నప్పుడు—గోచరించి తీరవలసియున్నప్పుడు—ఎవరిక ఓపికపట్టగలరు?

మనకు వీడినంత సంపూర్ణ మనమితవాదులకు కూడ భ్రమ వీడినప్పుడు కూడ మనకు పరిష్కరింపవలసిన విషయమింకొకటి యుండియున్నది. అప్పుడు “నీరొంతరకు ప్రోత్సాహము సిద్ధముగ నున్నారా?” ప్రశ్నయని రాకరణతత్వము మొదటియండియు “అత్యధిక సంఖ్యాకుల అత్యల్పత్యాగము”నే కోరెను. కాంగ్రెసుగానంతరము “అత్యల్పత్యాగము”న బడినది. తత్ఫలముగ మందు సాధారణముగ “అత్యధికత్యాగ” మనబడినదానికంటె చాలయెక్కువయై యుండవచ్చును. కాని పరిణతత్యాగ తత్వమునల్ల స్వరాజ్యము రానూరదు; వచ్చినను నిలవనూ నిలువదు. దాక్తరు సపూగారి వద్దతి బాగున్నదనెయను

కొందము; కాని దాని ననుష్ఠించుటకు దానిలో యేమున్నది? కేవలము తర్కానములు, పితృషాసలు, ఖండనలు మహాయెక్కువగ చేసినచో ఆరుకు ఒకచిలిసి హారతాము! ఇంతేనా! అంతాయితేయైనచో యీవైరిరాజ్యమును నికటికెట్టిపొదము. ఎవరిపూర్వజులు “రన్ని బిగా” పరంగమను స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించిరో, యెవరిపూర్వజులు “బాస్టి” కోటను నేలమట్టముచేసి స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించిరో అట్టివారికి రాచర్యముతో చెల్లాటలానుటకు చెల్లినచెల్లుగాక! కాని మనమున్నచో యింను స్వాతంత్ర్యపట్టాను (మ్యాగ్నా కార్టాను) సంపాదించుకొనలేదు; “హక్కులవిల్లు”ను సంపాదించు కొనలేదు; కావున రాచర్యముతో—పాశ్చాత్య దేశస్థులవలె—మన మిప్పుడు చెల్లాటలానుటకు యింనుమీలులేదు. మనముచాలకాలము “షీనల్ కోడు”ను మించిపోకుండ యోచించెడివారము; “డైసీ” మొదలగురాజ్యాంగవేత్తల గ్రంథములందలి విషయములను గూర్చి మాట్లాడినచో మనము చాలపైకె నభ్యుక్తిమరి నామమిప్పుడు తలంచుచున్నాము. కాని మనభేదములు యీవట్లన్నవిని దాటిపోయి వీనికి తీరమగు చారిత్రానియులను నిమిషంపలసి యున్నదను సంగతిని మరచితిమి. మితవాదులు చాలచెదిరిగిలవారని నేను ఒప్పుకొందును; కాని తెలివి మాత్రము చాలదు; దానికి నెనుక శక్తియుండవలెను. ఇదే ప్రధానమైనది. మరప్రభుత్వమునూడి తనదేశమునకు స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించిన ప్రతిమానవుమను అపరిమితమగు బాధ్యతను వహించవలసి యుండెనని ప్రపంచచరిత్ర చాటుచున్నది. అట్లే తానుకూడ ననదేశ విముక్తికై అపరిమితమగు బాధ్యతను వహించవలసి యుండునని ప్రతిమితవాదియు గట్టి గ్రహించినచో చాలును. అంతయు సరియగును ఆరేనికి కాంగ్రెసుమహాసభయే తగినస్థానమగును. నెనుకయలవాటు నల్ల ఆతడు మొట్టమొదట నెమ్మదిగ నడచునుగాక. స్వరాజ్యపాటీ నాయకులు తామంతదూరమైనను ప్రోత్సాహము సిద్ధముగ నున్నామని చెప్పుటచేతనే నేనువారిని కాంగ్రెసులోనుండి తరిమివేయుటకు నిష్పక్షపదమైనను.

—: బార్దోలీ, స్వరాజ్యపార్టీ :—

స్వరాజ్యపార్టీలో చాలమంది యీరోజువరకు తొలిదివరకు కష్టపడి సంపాదించుకొన్న ఆ స్వాతంత్ర్యమున సైతమును వదలకుండు నిలుపుకొన్న మాటవాస్తవమే. అందుచేతవారు పార్లమెంటరీ చర్యలకును వాద ప్రతివాదములకును తరుగుగడంగుచుండురు. స్వసంరక్షణార్థమునైతము దౌర్జన్యమును ప్రయోగింపుదమను భావమునే మనఃపూర్తిగా వదలివేసిన వీరు తమనోటికి చప్పుగనున్న బార్దోలీ విధానమును కొంచెము రుచికరముగ చేసికొనుటకై వాగ్యుద్ధమును మసాళా కావలెనని కోరుచున్నారు. మనభారతీయులయొక్క జీవిత విధానమందు సంపూర్ణముగ గొప్పమార్పును చేయుటయేగాక, ఆర్థిక దాస్యమునుండి మనలనుతప్పించి అసంఖ్యాకములగు మేనుల్ల చేకూర్చు సమర్థమైన రాటముయొక్క ప్రభావమును వారిలో చాలమంది పూర్తిగా గ్రహింపలేదు. గాంధీమహాత్ముడు దేశమును స్వరాజ్య ద్వారమువద్దకు తీసికొనివచ్చి ఆకస్మికముగ నిలిపివేసినలోడనే దేశమందు జనించిన నిరుత్సాహముయొక్క మూర్ఖభావమే యీస్వరాజ్య పార్టీయైయున్నది. స్వరాజ్యద్వారము చెంతకుచేరిన తరువాత, సమష్టి శాసనోల్లంఘనముద్వారా ఆతలుపును కగులగొట్టి లోనికిపోవుట వివేకము గాదని మహాత్ముడు ప్రకటించెను. మరియు శత్రువుమీదికి కవ్వించుచుపోవు షద్ధతిని నికమానివేసి మనకాపుదలమీద మనముండ వలెననియు మహాత్ముడప్పుడు ప్రకటించెను. ఇదంతయు ప్రజాసమూహముల నిజతత్వమెరుంగని వారికి ఓటమిగదోచెను. అందుచే నిరుత్సాహముగలిగెను. ఆనిరుత్సాహముయొక్క స్వరూపమే యీస్వరాజ్య పార్టీ. కరాచీజైలునుండి బీజపూరుజైలునకుపోవుచు మధ్యత్రోవలో బార్దోలీలో నేను మహాత్మునితో చెప్పినట్లు అతడొనర్చిన మార్పు తనబలమునే సూచించుచుగాని, బలహీనతను సూచించదు. ఆయన యింకొక కొద్దిరోజులు బయటనుండియున్నచో, యీయుద్ధమస్వరూపమునంతను పూర్తిగా మార్చివేసెడివాడు బార్దోలీయొక్క మొదటి నిరుత్సాహపు చెబ్బనుండి క్రిజలు తెప్పిల్లకపూర్వమే ఆయన జై

లునకు కుంపబడెను. ఆయనను ప్రేమించువారు కోట్లకొలది క్రిజలు న్నును ఆయనయెడబాటు వల్లకలిగినబాధ ప్రతివారికినున్నను, బార్దోలీ కార్యక్రమమునకు ప్రాణముపోయగలవారెవరును లేకపోయిరి. మరియు మహాత్ముని దుష్టునిగ భావించి చెరసాలలో నుంచుటనల్ల ప్రభుత్వమువారు ప్రజలచేతులలో పెట్టిన ఆయుధమును పూర్తిగా వినియోగింపగల వారును దొరకలేదు చౌరాచౌరీ యుదంతమైనప్పటికీ దౌర్జన్యరహితమైన సమిష్టి శాసనోల్లంఘనము సాధ్యముకాదని నిరుత్సాహవాక్యముల చెప్పినవారిమాటలను వినుటలో మహాత్ముడు సరియైనపనిచేసినో లేదోనేనిప్పుడు చెప్పజాలను. కాని గాంధీమహాత్ముని చెరసాలలోవేసిన తక్షణమే దౌర్జన్యరహితమైన శాసనోల్లంఘనము సాధ్యమయ్యెడిదని నాదృఢ విశ్వాసము (నేనేయున్నట్లయిన) నేనప్పుడు నానాయకుని మాటనైన తిరస్కరించి గవర్నమెంటు నాచేతికందిచ్చిన యవకాశము (ఆయుధము) నాధారముచేసికొని గవర్నమెంటుతో పోరాడియుండును వైద్యనకు జబ్బుగనున్నప్పుడు మాలన్నగారు చెప్పినట్లు—ఆవైద్యనే మందువేసికొనినవ్వరు మహాత్మాగాంధీని చెరసాలలో బడవేసినప్పుడు (బొంబాయిగవర్నరు చెప్పినట్లు బ్రతికియుండగనే పూచ్చినప్పుడు) మనమాతని దౌర్జన్యరహిత తత్వమును మన్నించిన చాలియుండెడిది. శాసనోల్లంఘనముచుకూడ నిలిపివేయవలసినదని ఆయన చెప్పినమాటను పాటింపనపునరముండదు. మనమిట్లుచేసియున్నచో అసలుస్వరాజ్య పార్టీ పుట్టియుండక పోయెడిదేమో !

—: కాంగ్రెసునకును, స్వరాజ్యపార్టీకిని యికముగ సూచ

బోవు నేంబంధము:—

స్వరాజ్యపార్టీయొక్క యుత్పత్తినిగూర్చి మన కెట్టి యభిప్రాయములున్నను అట్టి పార్టీయొకటి యున్నదను సంగతిని మరచిపోవుటకు వీలులేదు. ప్రారంభదశలో అది కొద్దిగనే యుండెను. కాని, “శాసనోల్లంఘనకమిటీ”వారి సంచారమువల్ల ప్రజలయొక్క దృష్టి నిర్మాణ విధానమునుండి మరలి, మనయువకులలో యుత్సాహవంతులగు వారినీ చాలమందిని శాసనసభాప్రవేశవాదులలోనికి దింపెను.

కవిటీ పర్యటనమునల్ల మనలో అత్యుత్తములగు వారియొక్క కాలమును, దృష్టియు, శక్తియు, దానికిండ్లభిర్నుపడెను. నిర్మాణకార్యక్రమముచక్కగ కొనసాగుచు, యవకులందరును తమకాలమానంతను దానిక్రిందనే వినియోగించి యున్న యెడల యీ శాసనసభా ప్రవేశ వాదస్థితి యెట్లుండెడిదో మనవిప్పు దూహించుట నిష్ప్రయోజనము; అట్లుహించుట భావికలకవ్య నిర్ణయమునకేమైన గోర్చుడవచ్చును. అదిగాక, శాసనసభా బహిష్కార ప్రచారమును నిలిపివేయుచు ఢిల్లీలో చేసిన తీర్మానమే గయలో చేసియున్నట్లైన, మాస్వరాజ్య పాటీకవారింక యెంత యెక్కువగ ఎన్నికలలో జయమొందెడివారో యూహించుమాడుదని యిటు నాస్వరాజ్యపాటీక స్నేహితులు నన్ను హెచ్చరించుచున్నారు. దానికి నేను చెప్పు సమాధానమొకటి యున్నది. అది నామొక్క అహంభావముమీద నాధారపడియున్నది. ప్రేక్షకులకగయలోనుండి అంత వివేకమని చెప్పుటకు వీలులేని పద్ధతిని తమరు అనుసరింపవద్దని వారిని బ్రతిమాలుకొని యున్నచో, అసలు స్వరాజ్య పాటీకయనునది పుట్టియుండెడిదేమో యూహింపుకని నేను వారినడుగుచున్నాను. కాని, యివన్నియు యిప్పుడు వట్టిగాలిలోని యూహలు. స్వరాజ్యపాటీకయనునది యింతజాన పున్నది. ఆపాటీకయందు నానారకములగు తత్వములున్నను, అది యీరోజున సంఖ్యయందు బలముగనే యున్నది; అది తన నాయకాగ్రహణయొక్క సుగుణ సంపత్తి యందుకూడ మొదటినుండియు బలముగనే యున్నది. అదిగాక, అన్నిటికంటె యింకొక్క విశేషమేమిటగ:—అది తన స్వీయమైన మతవైదిక శాస్త్రాధ్యతమీద శాసనసభలకు పోవచ్చునని ఢిల్లీ తీర్మానము అనుజ్ఞనిచ్చెను. అది ఎన్నికలకు వెళ్ళినది. తనకు ప్రతిపక్షమందున్న యచారశక్తులనుబట్టియు, తనశక్తులను కూడదీసికొనుటకు తనకున్న బహుకొద్దికాలమునుబట్టియు, తనపాటీకలోనున్న యత్యుత్తములగువారు యెక్కువకాలము శిక్ష ననుభవించుటచే ఎన్నికలకు నిలుచుటకు వీలుకలుగకపోయినందున గలిగినయిబ్బందినిబట్టియు—చూచినచో స్వరాజ్య పాటీక యెన్నికలలో చాల జయముపొందెననియే చెప్పవచ్చును.

అదిగాక, వోటర్లజాబితాలు బహులోకు భూయిష్టముగ నుండెను; వలననగ, మూడు సంవత్సరములకింద మితవాదులుతప్ప తక్కిన వారెవరును వానిమొగమే చూడలేదు. మొత్త స్వరాజ్యపాటీకలో చేసిన వారుకూడ ఆఖరువరకు స్వరాజ్యపాటీకలో చేరుడమా ననాయనియు, ఎన్నికలకు నిలుతమా వద్దాయనియు డోలాయమాన మానసులే యెయుండిరి. వోటర్లలో చాలమంది తమకు వోట్లమ్మని యిడిన వ్యక్తులకు వోట్లనివ్వక కాంగ్రెసుకేయిచ్చిరి. అదిగాక యింకొకరహస్యము, యెవరితోను చెప్పవద్దు సుమంజీ—గాంధీమహాత్మునకే వోట్లనిచ్చిరి! ఈసంగతి విన్నప్పుడు మనస్నేహితులలో చాలమందికి గాఢమైన విచారము కలుగవచ్చును. గాంధీమహాత్ముని నానుము నట్లుదర్శించియోగము చేయుట పాపమని తలంచువారును గలరు.

అట్టివారియందు నాకుచాల సానుభూతి గలదు. అట్టిరావకీరు పద్ధతులకు నేను సమ్మతించను. కాని ఆప్రకారముగ ప్రజలు వోట్లమ్మనిచ్చి పూజిన అభ్యర్థులు తత్ప్రీతి కిత్తుకంటె మహాత్ములకు బహుదగ్గరలో నున్నారను సంగతినిమాత్రము మనము జ్ఞాపకముచుకొనవలెను. అదిగాక యీఅభ్యర్థులలోనే మహాత్ముని వెక్కిరించువారుకూడ గలరు. నవనాగికతాభివృద్ధి మొదలుచున్న యీరోజులలో స్త్రీలుకూడ దూరముగ పారవేసిన పక్షిమానిన రాటుచును తీసికొనివచ్చి అదే మోక్ష మిచ్చునని నమ్మకొను యీవెర్రి యతాకిక మహాత్మునిచూచి పరిపాసించువారుకూడ గలరు. అధికార భూర్యహులతోడను యుద్ధకాలమందు అమెరికనులంతవారికే పంగనామములు వెట్టిన యింకొకరొగ్గి యితోడను న్యవహరించవలసియుండగ యిట్టితప్పులను అనకతవకలను చేయు యీశాసనమును తమకెక్కడ దొరికెరాయనుకొనువారుకూడ గలరు. తమ ఎన్నికలలో మహాత్మునియొక్క నామగూహాత్మ్యము వీరికి స్వానుభవ గోచరమై యుండును. తమకెంతటి తెలివి తేటలున్నను మహాత్ముని యనుచరులగు ప్రజాసామాన్యమిచ్చు సాహాయ్యముమీదనే శాసనసభయందు తనయొక్క బలాబలములు నిలచియున్నవని వారికి గోఢరించియుండును. ఎన్నికలలో వీరికి గలిగిన యీస్వానుభవము

చాల విలువయైనది. స్వరాజ్యపార్టీనాయకులు తాము జయమొందిన సందర్భమందు మేమనుకొన్న రీతిగనే వారుచూపిన సుహృద్భావము, నిగ్రహము, బేదార్యము నిజముగ ప్రకాశపాత్రములు. ఇవికాంగ్రేసున కెంతయు నమూల్యములగు ధనములు. వాణిజ్యమునందు వారికున్నంత నమ్మకము మనకులేనిమాటవాస్తవమే. నిర్మాణకార్యక్రమముగాక శాసనసభలే స్వరాజ్యమును తెచ్చిపెట్టినను భావము ప్రజల మనస్సులలో నెచ్చటనైన దాగియున్నచో యొకమూల దానిని తీసి పారవైచుచు ఇంకొకమూల తమగుప్రమువచ్చినట్లు చేసికొనుటకు స్వరాజ్యపార్టీవారికి సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యమిచ్చుచు, వారికి జయమగుగాక యనికూడ మనము కోరుచుండవలెను. మనము ఢిల్లీలో శాసనసభా బహిష్కార ప్రచారపు మాక్కును అమలుజరుపుకొనకుండ ఊరకుంటిమి. అంతమాత్రముచే మన తత్వమును వదలుకొనలేదు. ఈరోజునకూడ వదలు కొనము. స్వరాజ్యపార్టీవారు కౌన్సిలులో చేయవలసినపనిని నడపించు బాధ్యతను మనము వహించుట కంగీకరించినచో అప్పుడు మనతత్వమును వదలుకొన్నట్లుగునుగాని అంతవరకుకాదు. ఈ బాధ్యతను మనమంగీకరింపజాలము. నిర్మాణకార్యక్రమమునకు స్వరాజ్యపార్టీవారు మనవలె తగినంతకాలమును వినియోగపరుపజాలరు.

అయినను, బాధ్యతగల స్వరాజ్య పార్టీనాయకులు తమశక్తినించువలెక మనకు సహాయముచేయుటకు ఉద్దేశించియున్నారని నాకుపూర్తిగా నమ్మకముకలదు. యీరీతిగ వారు కౌన్సిలులో తమయొక్కబలమును కూడ పెంపొందించుకొన నుద్దేశించియున్నారు. వారెప్పుడైన నికముందు శాసనసభలనువిడిచి రావలసివచ్చినచో మన సంయుక్తప్రయత్నములవల్ల నాయానియోజక వర్గములలో నప్పటికి గావింపబడియుండుపని యెట్లుండును? “వారు వెళ్ళిపోయినప్పుడు ఒకకుక్కకూడా మొరగలేదు”ని అధికారవర్గమువారనకుండ నుండుటకు వీలేర్పడును. వారు కౌన్సిల్లో పడినశ్రమవల్ల స్వరాజ్యము లభించినచో, దానిని నేను మాత్రము వద్దనను. కాంగ్రేసుపతివ్రతుని నిల్పుటకై శాంతియు, సుహృద్భావమును, ఐకమత్యమును ఢిల్లీలో అప్రసరమైనచో, ఆప్రతిష్ఠను మ

రింత హెచ్చుచేసి నిర్మాణ కార్యక్రమమును కొనసాగించుటకు మనకి రోజున అవి మరింత యెక్కువగా కావలసియున్నవి.

—:నిర్మాణ కార్యక్రమము;—

ఈకార్య క్రమమందలి యభిమానముచేతనే, నేనప్పుడు ఢిల్లీలో మన తగాదాల నేదోవిధముగ పరిష్కరించుకొనితీరవలెనని అంతపట్టు బట్టితిని. చాలారాష్ట్రములలో ఒక సువత్సరమంతయు వృధాగా వరస్పరము నిందించుకొనుటలతో పాడయిపోయెను; మహాత్ముని విడుదల కేవలము పిటీషనులవల్లగాక మనస్వక్రమివల్ల గావలసియున్నది. అట్లయినచో ఆయన హృదయ పూర్వకముగ నమ్మిన నిర్మాణవిధానమును మరల కొనసాగించుట అత్యవసరము. మహాత్ముడు చెరసాలకు వెళ్ళిన తరువాత దేశమొంత భ్రష్టమయ్యెనో నేనప్పుడు పూర్తిగా తెలిసికొనలేదు. “మీరేమిపనులు చేసినార”ని నేనడిగిన ప్రశ్నలకు నాకువచ్చిన కొద్దిజవాబులవల్ల నే యేకారణముచేనైతే నేమి దేశములో యెంతమాత్రమును పనిజరుగలేదని నాకు తెలిసెను. పనిచేసిన గుజరాతువంటి రాష్ట్రములు లేకపోలేదు. యీపనియొక్క గౌరవము నామిత్రులు శ్రీయత నల్లభాయి పటేలు గారికిని మహాత్ముడు వెనుకనుంచి పోయిన యనుచరులకును చెందుచున్నది. విద్యావిషయమై వారుచేసినంత పనిని యేయితర రాష్ట్రములు చూపజాలవు. గుజరాతురాష్ట్రమే లేకపోయినచో, తక్కిన రాష్ట్రములలో తయారైన ఖద్దరు అమ్మకముగాక చాలకాలము నిలిచిపోయెడిదే మహాత్ముని గొప్పతనమేమనగా, ఆయన గుజరాతుదేశముయొక్క స్వరూపమునంతను మార్చివేసెను; అంతియేగాక, భారతదేశముయొక్క స్వరూపమును కూడ ఆయన మార్చివేసెను. ఆయనయే రాష్ట్రమునుకూడ అదివరకున్నట్లుగ ఉంచకుండమార్చివేసెను. గుజరాతులో యింకొక విచిత్రమైన సంగతి జరుగబోవుచున్నది.

మహాత్ముడు చెప్పిన అత్యున్నత పదవియే గావలెనన్నచో యే ప్రాంతమును శాసనోల్లంఘనమునకు సిద్ధముకానే గాదనుకొనువాని ఆశ్చర్యము గలిగించు పనిని గుజరాతుదేశమిప్పుడు చేయబోవుచున్నది.

కాని, గజరాతు మాపిన నిదర్శనము పజలసంతగ నాకర్షింపలేదు. కాని, మనము స్వాతిశయముతో కన్నులు మూసికొన యుండజాలము.

ఒక నౌకాదళములో ఆఖరుపవడ యెంతనెమ్మదిగా నడచునో నౌకాదళమున కంతటికీకూడ అంతవడియేయ్యును. మననౌకాదళములో నెమ్మదిగనడచు పడవలు అయ్యాయి!—చాలాప్రన్నవి. కాని, భగవదనుగ్రహమువల్ల అవియన్నియు సముద్రయానమునకు పనికివచ్చునవిగనే యున్నవి. ఢిల్లీ కాంగ్రెసు అయినతరువాత “మార్పువద్ద”ని చెప్పు పార్టీలోవారోకరు “యొగు—యూడియా” పత్రికలో వ్రాసిన నానికంటే నేనిప్పుడు “మార్పువలద” ను నాన్నేహితులయెనుట యెక్కువ గట్టివిమర్శనా సిద్ధాంతములను ప్రసాదించజాలను.

“కేవల తర్క-హేతువాదములకు పరిమితమగు. అపదాటజాలని మెట్టు ఎచ్చటనో యొకచోట తాకుచున్నది. కొన్నితీర్మానములు కార్యచరణవంటివి. అవిహేతువాదమునకీతములైనవి. హేతువాదము వలన నమ్మకము పుట్టి చజాలనపుడు ప్రత్యక్షానుభవమే మనకు గణపాతముల కేర్పగలదు. మనమట్టిసాధనావస్థలో పడితిమని గుర్తించగలిగితిమి. ఒకసంవత్సరపర్యంతమును పాదనల గాంచి గావించి తక్కిన పనులన్నియు కట్టిపెట్టుటచే మనకు సోత్కర్షము ఎదుగును. పరిణామాలిన సూత్రప్రియు సభిషమయ్యెను. స్వరాజ్యపక్షమువారికి మాధ్యస్థులకు మహమ్మదాలీగాడికి మాత్రమేగాక మనవంటమార్పు నెల్లని శుద్ధ అసహాయవాదులకు సయితము పరిమితమయమే తెంచెను. నిజపరిస్థితులెంత విషమించినను వానిని గమనింపట మనవిధి. కలకత్తా ప్రత్యేక కాంగ్రెసు నాటచుండియు గాంధీసిద్ధాంతము సర్వత్ర అజేయమై యుండెను. అందువలన గాంధీశిష్యులకు మనము ఎప్పుడకప్పుడు యోచనాశూన్యత కార్యదీక్షారాహిత్యమునను లోపములకు లోనగుదుమను భీతిచే కలుగుచుండెను. అపజయమందగిని యొకవిధముగ శుభావహ. మనలో సత్యమే యున్నయడల అపజయ ఫలితముగ నాత్మపరీక్ష కావించుకొని మరల ధైర్యమవలంబించగలుగుదుము. అట్లుగాక కేవలము ప్రబుద్ధులుగ నుండటకును ప్రత్యక్ష నిదర్శనముల జూచి

నపిమ్మట నైనను మనమభిప్రాయముల మార్పు నివ్వగింపకుండుటకును మాత్రమే గాంధీసిద్ధాంతముల నుపయోగింపదలచితిమేని మనము మన గురూత్వముని నిజీశిష్యులము కానేరము. ఆ మన ప్రపంచమునకు చాటిన దివ్యసందేశమును కాపాడ ననన్తులము. ప్రత్యక్ష నిదర్శనమే పరమ ప్రమాణము”

నిజమే ప్రత్యక్షానుభవమే. తక్కువ పరమప్రమాణము. సత్యమైనట్టియు నిశ్చితమైనట్టియు ప్రమాణము. మిత్రులారా మీరును నేనును స్వరాజ్యవాదులును మార్పునంగీకరింపజాలనివారును ఎల్లరును ప్రత్యక్ష నిదర్శనములచే పరిక్షింపబడుదుము. మనయోగ్యతలందువలన తేలగలవు. కావుననే కార్యచరణకు గడంగుడని సందేశము నొసంగుచున్నాను. ఇదిచెప్పట సులభమేగాని చేయుటమాత్రము కష్టమైనసందేశము. అందువలన పనిచేయువారికన్న వకలపెట్టువారధికముగడెన్నాను. సకీమముగ కార్యనిర్వహణ మొనర్చుటచే గలిగిన మహదానందము పనిలేని వీర్యములవలన సిద్ధింపజాలదు. కవిత్వమునందలి సృజనశక్తిగూర్చి యొక సుస్మృత కవిశ్లోకము చెప్పినట్లు “గొడ్డురాలికి ప్రసవ వేదనానుభవమెట్లులేదో అట్లులే నూతన శిశుసందర్శనానందమును స్ఫురణింపుమునుకూడ అనుభవైకవేద్యములుకావు.” వేదనాఫలితముగనే భారతవర్షము స్వాతంత్ర్యపునర్జీవితము కాందగలదు.

—: నిర్ణీత కార్యవిధానము నెరవేర్చి తీరవలెను, :—

మనము దేనిచేయవలెనని మీరునన్నుడునచ్చును. పలువురచే నపహసించిన బద్ధోల్లీ కార్యవిధానముకన్న నుత్తమమైనది వేరొకటిలేదని నేనుదీర్ఘాలోచనాఫలితముగ ప్రత్యక్షమిచ్చుచున్నాను. మనకార్యవిధానమునగు కష్టపరంపరలునచ్చుటచే నొకదానివెనుక నొకటిని విడనాడినచో, మనమెప్పుటికిని నేపథ్యము చేయజాలము. అసహాయోద్యమము విఫలమైనదని పలువురు చెప్పుదురు. దీనిభావమేమి? వారో మనమోలేక ఉధయలమో నునలక్ష్యమునకు తగినకార్యమును చేయజాలకపోతిమి.

మహాత్ముని కార్యవిధానము సులభసాద్యమని ఇదివరకే చెప్పి యుంటిని. తమవృత్తిలో మరలప్రవేశింపవలసి వచ్చినదని న్యాయవాదులును వ్యాజ్యము చేయక తప్పినదికాదని కట్టివాదులును, పిల్లివానిని ముచిపాతశాలకు పంపకుండుకెట్లని తలిదండ్రులును అనుచున్నారు గదా. సర్వసామాన్యుడైన నెక యధ్యక్షుడు ఎట్టి త్యాగమును కావించ సంసిద్ధుడై యున్నాడో మీరు జ్ఞప్తియొందుచుకొనరాదా?

—: కద్దరు పని: స్త్రీలు: —

కద్దరుగడ్డనైనను కట్టబాలనివారిగూర్చి మన మేమనుకొనుట వలనను ప్రయోజనములేదు అట్టివారైనను, దేశభక్తి శూన్యులని గాని, స్వార్థపరులనిగాని చెప్పవలనుపడదు. మాంవ్యము, అలసత్వము, వలన నట్లున్నారు. వారి మాండ్యమును పోగొట్టవలసియున్నది. అట్లు చేయగల సమర్థులు భారతనారీమణులకన్న నెవ్వరుగలరు? ఎవ్వరెట్లు మార్పుజెడినను, మన స్త్రీలుమాత్రము గాంధీమహాత్ముని యున్నతా దర్శములను విడనాడలేదు. మహాత్మునకును, భారతజాతికిని, తమకును, శ్రీయోదాయకమగు మార్గమునే వారనుసరించుచున్నారు. జమ్నాలాలు బజార్, మగనలాలు గాంధీ, ఛగనలాలు గాంధీగార్ల వంటి అనుభవశాలుర సాయసంపత్తితోడను, గుమాస్తాలు, లెక్కదారులు మొదలగువారి తోడ్పాటుతోడను, ప్రతిరాష్ట్రమునందును, మండలము నందును స్త్రీలే కద్దరు నిర్మాణకార్యమును సంపూర్ణముగ తమస్వాధీనము చేసికొని నిర్వహింపగలరు. పురుషులు కారాగృహముల కేగుచుందురు. మరిలి వచ్చుచుందురు. కాని, స్త్రీలుమాత్రము సర్వదా తమ కద్దరుపనిని జయప్రదముగ కొనసాగించు చుండవలెను.

లెక్కిన శాఖలనుగూడ చక్కని స్థితియందుంచవలెను. కద్దరు తరువాత జాతీయవిద్యాశాఖ ప్రాముఖ్యమైనది. యావద్భారతజాతీయ విద్యాసంఘమును నిర్మింపుడని నేను బెజవాడలో తగినంతపట్టు పట్టక పోతినని చింతించుచున్నాను. ఇప్పుడైనను యావద్భారత దేశమునకును, ప్రతిరాష్ట్రమునకును, విద్యాసంఘమునేర్పరచి మన జాలజాలి కల విద్యావిధానమును మనము నిర్వహింపవలెను. అన్ని శాఖలను

గూడ యొక్కేక ప్రత్యేకముగ చెప్పనవసరములేదు. బాల్గోలివిధానమునందలి ప్రతియంశమును అవశ్యాచరణీయమే. కాని మనము 1921 సంవత్సరములో, లంబించిన పద్ధతినే తిరిగి యవలంబింపవలయును. అనగా సంవత్సరమునందలి వేర్వేరు సమయములలో, వేర్వేరు శాఖలయభివృద్ధికై ప్రత్యేక కృషిసలుపవలను.

—: ధనము: —

ధనములేనిది వృథావాగ్వాదమంతయు వ్యర్థమగుచుగావ, సంవత్సరమంత మనము శ్రద్ధవహించి ప్రయత్నములన్నియు కేంద్రీకరించి పనిచేయవలసినపని ధనసంచయము. మహాత్ముని కార్యక్రమమువలన నే మనము యరవాడ చెరసాలయొక్క దాశిపుజెవిని తయారుచేయ గలమనియు, యేపనియు ధనములేనిదే చేయజాలమనియు దేశము విశ్వసించినచుండల వలయుధనము నీయకమానరం. ఎప్పుడో నిరీతకాలమున మనముకోరు పెద్దచందాలుగాక, అల్పమైనను బీదలకోకూడ తమ శక్తికొలదిని సహాయము చేయుట కనువగు ధనసేకరణోపాయములచే జాతీయకోశమును నింపవలయు అప్పుడప్పుడు బీదవాడు దానముచేయుటకు వీలగునట్లు తత్కాలము లవసూలుచేయబడు చందారూపము మొదలగు ననేకవిధముల ధనమును సంపాదించవలయును. ఇంతియేగాక వోటర్లసంఖ్యకు సరిపోవు కాంగ్రెసు సభ్యులనొక్క విసరునచేస్తుటకు తగినయోర్పాట్లు చేయవలయును. మనము పెట్టుదలతో పనిచేసినయడల నెకకోటి రూప్యంబులు సేకరించుట యొకకష్టముకాదు.

—: కార్యదర్శులు, శాశ్వతోద్యోగులు: —

ధనమొలయవసరమో మహాత్ముని కార్యక్రమమును సాధించుటకు వీర్యవంతమైనయొక సంస్థమంత యవసరము, సంపూర్ణముగ వేతనములులేని జనసముహము చేయబడిన ఫలపూర్తియగుట దుర్లభము. ఒకజల్లాలోని యొకవిభాగమునకు చాలని సంఖ్యగల యుద్యోగీయులతో నింతవిశాలదేశమున నింతకాలమంత పనియెట్లుజరిగెను. మిక్కిలియోశ్వర్యకరము. ఇప్పుడు విజయలమైన పరిస్థితులు తటస్థించినవి. అర్హతగలిగి శ్రద్ధగలిగి సమృద్ధముగల ప్రచారకులు జాతీయసే

వకు కావలసియున్నారు. అట్టివారెక్కువమంది మనకు లేరు. సుపూర్ణముగ దీవియంపు పోవేశిలదినట్టియు, అసహాయోద్యమముచే కొన్నివిధములనష్టమునొందినట్టియు ఎకేళ్ళగుంపొక వైపులను. వారుగూడ మనముపయోగించుకొన నిశ్చయించినయడల పద్దనువారుకారు. ఈరెండు విధముల పరిస్థితుల నాలోచించి, విషయములను బాగుగా పరిశీలించి వీధినిర్ణయముచేయవలసి యున్నది. మన ప్రచారకులకు పన్నుతపద్ధతుల ననుసరించి ఆత్యంతావసరములగు వేతనముల నొసంగి పనిచేయించవలసియున్నది. కాని యాప్రచారకులు మరణదినలో సంపూర్ణత్యాగముచేసి బాలికారకన్నివిధముల పాటుపడినవారుగా నుండవలయును. ఒకతరమున సంపూర్ణత్యాగశీలులచే నిర్వహింపబడిన కార్యము మరియొకతరమున దొంగలచే పని చేయబడవచ్చును. కాని యెంతత్యాగశీలురైతరకు నమించియున్నంతకాలము అన్నవస్త్రములు కోరుదురుగదా!

తిండిపోతులు గోరుదానికంటె అత్యధికముగ భవమునుదీసికొనుచున్నను నవలలో పడ్లించిన ఆలినగున్నవలచే విజాతీయ సేవకులు చాలదుచాలనని నాపోవుచుండుటజూడ చుంటిమి. "హైదరాబాదు సేవకులు", హైదరాబాదునుగారు. సివిలియనులును గాక. సేవకులునుగారు. గాకపోయినను పోపించులో నేచోతిమునను పిత గొప్పజీతములు గొను ఉద్యోగములులేరు. ఈయద్యోగులు పోక చములోని దేశములలోకెల్ల బీదదగు సేదేశమునుండి భవములూగి పీచిపిప్పిచేయుచున్నారు. తక్కుటియుద్యోగస్తులకు భవగోహణాది కార్యముల మార్గదర్శకులగుచున్నారు. ఎన్నిమారులు జీతములు.

హెచ్చించినను వెను వెంటనే అయ్యోజితములు జాలనని మొర్రలిపిచు నేయుదురు. అయినను పీరలే జాతీయ సేవకుల కళంకవర్తనులని నిందితురు. దేశాధికారులకు అల్పవేతనములకొనగాకాంగ్లేసుసభకు సిఫారసుచేయునెడల సీమయద్యోగులును వారలవెనుక తాళమునేయు పత్రికా నిర్వాహకులును యీగొప్ప శంక భారత సేవకుకుల తూలనాడెదరు. వేలకొలది జీతముల గొనువారలు మార్గకొలది జీతముల గొను

వారలపైనధికారము జేతురు. ఇయ్యది నిత్యమును జరుగుచున్న పనియే దానినిగూర్చి మనము చింతింప నప్రసరములేదు.

ఇయ్యదియే కాంగ్రేసుగావించవలసిన ముఖ్యవిషయము. కాంగ్రేసుకార్యముల సంవత్సరముపొడుగునను నిర్వర్తించుటకు ఉత్తమ సంస్థల నిర్మాణమొనర్చుటకై ప్రయత్నముల సల్పవలయును. సాధ్యమగునెడల ఢిల్లీవంటి మధ్యప్రదేశమున జాతీయ కార్యదర్శి నొక్కని నెలకొల్పవలయును. అట్లే రాష్ట్రములందును జిల్లాలుందును కార్యదర్శి కార్యాలయముల స్థాపింపవలయును. ఇచ్చట జేయవలసిన కార్యముల వివిధ శాఖలగా విభజింపవలయును. కార్యనిర్వాహక వర్గములోని సభ్యులు మధ్యప్రదేశముననైనను అప్రసరముగ నెడల ఎచ్చటగావించబడినను సభకు పోజరగువారలుగా నుండవలయును. ఈసంస్థలలో జరుగుచున్న పనిని తనిఖీచేయుచుండవలయును. మొనటి నెలగడిచినపిమ్మట ఆదాయమునకంటె వ్యయము ఎక్కువ కాకూడదు. ఇగ్లాండుదేశమున రక్షణవై్యము కొత్తప్రదేశములకు ప్రచారకుల పంపునప్పుడు వారలకొక వారమునకు భోజనవసతులకు సరిపోల్చినమునిచ్చి పంపెదరు. ఆవారములోజాలలో వారలు రాబోవువారమున భోజనవసతులకు గావలయుభవము నార్జింపవలయు పిచ్చులవారలు కేంద్రసంస్థకుభవము సముపార్జించి పంపవలయును. కాంగ్రేసు సభ్యుల జేర్చుటకుబోవు మన ప్రచారకులయెడలిట్టిమార్గము నొక్కదాని నవలంబించవలయును. ఇట్టిసంస్థల నొక్కసారి నిర్మించునెడల దేశమున మరల సంచలనము గలుగునని నాకు విశ్వాసముగలదు.

అప్పుడు 1921 సంవత్సరములో జరిగినపనికంటె 1924 సంవత్సరములో నెక్కువపని జేయగల్గుదుము. ఇప్పటికిని, 1924 సంవత్సరమునకును ఒక్క గొప్పభేదము గలదు. అప్పుడు కాంగ్రేసు కార్యముల నడపించుటకు మహాత్ముడు బతుకు నుండెను. ఆయన నేడు మనకు గానరాకుండినను ఆయన లేని పమే ద్విగుణీకృతశక్తితో మనల కార్యచరణకు, గడుగునట్లు చేయవలయును. నలువ లేకపోయినచో స్వమతిమును కెల్బాలా విషాదము లేనియెడల మహాత్ముడియ

మతమును ఎట్లు పెంపొందగల్గును ? మన శిలువవలన మనము సంపూర్ణముగు లభమును బడయలేదు. కారాగృహమున బంధింపబడియున్న యా మహానాయకునియందు వాత్సల్యమేమైన మీకు గలదేని, మిత్రులారా ! యిప్పుడైనను కార్యాచరణకు గడంగుడు. పౌజాసంతతుల మనకు తోడ్పాటుసంగుటకు పోవచ్చునని మహాత్ముని సహస్రసంఖ్యాకులగు నాతని యనుచరులను బంధించియుంచిన బాట్టేలు కారాగృహమును విధ్వంసమొనర్చి భారతవర్షమునకు దాస్యవిముక్తి గల్గింతుము.

—సిక్కులును, సభారాజ్యాభిశ్చరుడును—

సిక్కుసోదరుల దృష్టాంతము మనకు గలదు. వారల ధైర్యము మనస్థయిర్యము అన్నిటికంటెను వారిల దార్జన్యరాహిత్యము, నాకనూయ బుట్టించుచున్నది. సభాసంస్థానాభిశ్చరుడు, ఐదభిప్రాయమొనరు. సభామహారాజును రాజ్యములోనికి రానియకుండ జూచుటకు తాను దృఢసంకల్పము చేసికొంటిననివిదేశీయ ప్రభుత్వాధికారిచేసిన ప్రకటనయందలి మాటలు దైవదూషణగనున్నవి. మహారాజుగారి తరపున నేను వాదించుటలేదు. కాని యిదిమాత్రము నిశ్చయము. వారిని నిందించువారందరు చెప్పుమాట నిజమయినను ఆయనయొక్కలోపములను గురించిఆయన ఐదభిప్రాయకాలేదు. ఆయనయొక్క సుగుణములకు ఆయన పదభిప్రాయమొనరు. నేనుకూడ ఒక హిందూదేశపు రాజుయొక్క పాలనలోని వాడను. ఇంకను అనేకమయిన హిందూదేశపు సంస్థానములయొక్క అనుభవమును నాకుకలదు. హిందూదేశపు సంస్థానములలో రాచకీయ సంస్కరణములు జరుగవలయునని కోరునట్టి అనేకమంది స్నేహితులు నన్ను సమీపించుచుండెడివారు. కాని, హిందూదేశపు రాజ్యములు ఇండియాయొక్క తక్కినభాగములకంటె దేశక్షేమాభిలాషులకు అది ప్రస్తుతము ప్రమాదభూమిప్రముగా కన్పట్టుచున్నను, అవిమనవియని వారితోచెప్పి అప్పటికప్పుడు వారిని ఆపుచుండెడివాడను.

భీక సారి హిందూదేశమునకు స్వరాజ్యము వచ్చినయెడల ఆశ్చర్యము

ర్యయక్తమగు శీఘ్రకాలములో స్వదేశరాజ్యములన్నియు మారునని నేను చెప్పితిని. ఈస్వరాజ్యమువచ్చుటగా స్వదేశ సంస్థానాధిశులయొక్క అనుమానములను రెచ్చగొట్టవలదు. వారియొక్క కష్టములను గ్రహించినట్లుగా తెలియజేయు ప్రతిజ్ఞవశాతమును మనము ఉపయోగించవలయును. ఈఅన్యదేశ నిరంకుశత్వమునుంచి వారుగూడ బాధపడవలయునని మనము గ్రహించినారము. అనివారికి మనము తెలియజేయవలయును. ఇదియంతయు వనఃకర్షణగా ఉండవలయునని చెప్పుచుండెడివాడను. కాని ఆచెవ్రాసినట్లు సర్కారువారు మనకింతత్వరగా అవకాశమును కలుగజేసెడిదిని నేనెరుగను. కాబట్టి యిప్పుడు మనకట్టి అవకాశము వచ్చినది. గాన మనము దానిని ఉపయోగించుకొనవలయును. దానిని ఉపయోగించుకొనుటలో మనమతముయొక్క తేమమును మనము ఉపయోగించుకొనిన వారిమగుదుము. విదేశనిర్మంకుశత్వపు బరువునుంచి స్వేచ్ఛను పొందటకు స్వమతస్థులయెడ ఆయన సానుభూతిని ధైర్యమునుచూపి వారిపవిత్రమయిన గురుద్వారములను సంస్కరించుటకు చేసినప్రయత్నమునకయి నాభారాజుగారు కొంతవరకయినను బాధపడెను. సర్వకాలమును ఇండియాస్వదేశరాజు లందరు తమకు బానిసయిండవలయునని కోరు నిరంకుశప్రభుత్వమునకు వ్యతిరేకముగా నిలువబడిన ఒక స్వదేశ సంస్థానాధిశునికి సహాయము చేయుటకు తైర్యమును కలిగినటువంటి సిక్కులు వారెంతయో బాధపడుచున్నారు. కాని, నేనుయిదివరకు చెప్పినట్లుగా గురుద్వార ప్రబంధక కమిటీవారిని, అకాలీదళమును న్యాయవిరుద్ధములగు సభలుగా గవర్నమెంటువారు తెప్పట అది ఆసంస్థలకుగాని సిక్కుసంఘమునకుగాని ప్రత్యేకముగా కలిగిన అపాయకరముగు దెబ్బకాదు. యావత్స్వదేశమునకు వేసినసవాలు. ఈసవాలును మనము వప్పుకొనక పోయినట్లయితే జీవించదలచిన ప్రతిసంఘమును యాభీకారముగానే చూడబడును. అప్పుడు మనము ఆలోచించవలసినది యాకాఫా యెవరికి కష్టములువచ్చు వాయనితే.

శాసనోల్లంఘనము.

పొల్లుమాటల సానుభూతియే కాకుండా మన సిక్కుసోదరులకు సహాయము చేయుటకు మనము యిదివరకే నిశ్చయించుకొంటిమి. కాదనికంటే కొంచెమెక్కువగా కావలయును. మహాత్మాగాంధీగారి ఆరస్య దగ్గరనుంచి రాష్ట్రపు మొత్తమునూ శాసనోల్లంఘనము చేయుటకు మనకు అవకాశము కలిగియుండలేదు. కాని శాసనోల్లంఘనము సులభమైన విషయముకాదనుసంగతి మనము దాచకూడదు. అందులేని బాధలను పొందుటకు మనము సిద్ధముగా నుండవలెను. 1931 సం॥లో జరిగినంతమాత్రమయినను నిర్మాణకార్యక్రమము యీ సంవత్సరము జరుగలేదు. కాబట్టి దేశంయొత్త బాధను పొందుటకు సిద్ధముగా నున్నదో తెలుసుకొనుటకు కష్టముగా నున్నది. మరయుతిరిగి నిర్మాణకార్యక్రమము ద్విగుణీకృతశక్తితో మొరలుపెట్టినయెడల శాసనోల్లంఘనము సాధ్యముమాత్రమే కాదు. ఫిల్లీలో యేర్పాటుచేయబడిన శాసనోల్లంఘన కమిటీవారు విశేష ఫలచరితమగు పనిచేయుటకు శక్తిగలిగియున్నారు. యెందుకనగా స్వరాజ్యము మనము సంపాదించుటకు పూర్వము శాసనోల్లంఘనము చేయవలయుననిమాత్రము మనము అంగీకరించవలెను. దీనివిషయమై యేమిన్నీ పొరపడవద్దు. త్యాగమునకు యేమాత్రమును వెనుదీయకూడదు. స్వాతంత్ర్య సంపాదకయి ధయిర్యముగా నిలచిన జయిలునకు పోయివచ్చిన నాన్నే హితులకు ముఖ్యముగా ఈవిషయమును చెప్పుచున్నాను.

ఆపనినేమరలజేసినయెడల మరల చెరసాలావాసమునకు బాల్సాడవమను భీతిచే అట్టిపనినిమరల జేయుటకు వెనుదీతురేని అట్టివారును నకురుదీరారని ఘంటాపదముగా జెల్పుచున్నాను. తొలిసారికారాగ్రహవాసము వారలయెడ నిరర్థకమయ్యెను. అట్టివారిని యుర్యమున

బ్రేవేరింపక యూడవలసివచ్చి. ప్రవేరిందిరిచో శిక్షింపబడినంతనే విదేశ ప్రభువు లక్షనూపణ వేకుకొని యూడవలసివచ్చి. యీ బాధలన్నిటికిని లోనయి పిమ్మటపశ్చాత్తాపబడుటకంటే శ్రేయివలెకున వేరొకటియుండబోదు. నేరుదీజపూరుజంబులులో నుండివచ్చుచు యిట్లు వ్రాసియుంటిని. "పాపముచేయుగుడుటకంటే పాపమెద్దియైకలదేని, ఆయ్యుకిశిక్షింపబడిపిమ్మట చేరవదానికై వగలుచెందుటయే."

— స్వాతంత్ర్యమునకు దగ్గరమార్గము. —

నెచ్చలులారా ! కడుదీనుమగు కార్యక్రమమును మీ మొగుట బెట్టితిని. మీకిమ్మది చప్పుచప్పుగా నున్నయెడల నేనేమియుచేయజాలను స్వాతంత్ర్యమునకు రాజమార్గములేదు. దగ్గరతోవ యొక్కటియే గలదు. అదియెద్దియన మృత్యుసదనమునకు బోవుటయే అరుదయైనచో ధర్మమునకు రుచికల్పించునదియేదియన మహాకార్యముల సాధించుటయి పాణిములర్పించుటయేమనకార్యనిర్వాహకవర్గములోని సభ్యులందరును యొక్కనాడు పాణిములర్పించుటకు సంసిద్ధులగుదురేని స్వరాజ్య మొక్కసంవత్సరములో తప్పక సమకూర్చెనని జెప్పుసాహసించుచు న్నాను. వారితీర్మానము కేవలమునూమూలు వ్యర్థపదసంకలితముకాక సభ్యుల దృఢసంకల్పమును సుర్యక్షము జేయవలయును.

అట్టిసంకల్పమును, అఖిలభారతసంఘ సభ్యులేబూనునెడల స్వరాజ్య మొక్క మాసములో బడయగలము కాన నెచ్చులారా స్వరాజ్యములు చేతులలోనున్నది. మీరుందరును దేశమాతకేక బెట్టినప్పుడు మీపాణిముల బలిదానమొసగుటకు సంసిద్ధులగునెడల యీరోజుననే స్వరాజ్యము స్థాపింపగలము. మరమొందరు సంసిద్ధులము గాను టిమేమి ఉత్సాహ శూన్యమై చప్పుచప్పుగా నున్నదని బాబ్బోలి కార్యక్రమమును దోసిపుచ్చితిమేని కాంక్షను సభలక్ష్యమును మార్చు

తులక చచ్చించుట నిరర్థకము. కార్యచరణకై నడుములబిగింతము అ
 వుసర మయ్యేనేని, మాతృదేశ స్వాతంత్ర్యసిద్ధికై ప్రాణముల నర్పింప
 గలము గట్టుకొనెదము. క్కవత్సరములు నిష్కలంకముగా కార్యచ
 రణకు గడంగిచూచెదము సంవత్సరాంతమున యీప్రభుత్వము మన
 నాయక శ్రేష్టుని బిలువనంపి పశ్చాత్తాపమొందక పోవునెడల స్వరా
 జ్యమును ప్రసాదింపక పోవునెడల యీశ్వరసాక్షిగా యొక్క ఊహ
 మైనను యాలసింపక స్వాతంత్ర్యద్వజము నెత్తెదము. ప్రజాస్వా
 మి వివిధమత సమ్మేళనము బ్రకటింపబడుముగాక, మిత్రులారా
 యొద్ద శలవునై కొనుచున్న సభాద్యక్షుడప్పుడు అచ్చటచ్చట
 డను మానింపబడినట్లు బ్రీటిషు సామ్రాజ్యమున కాలేనబంధించ
 నముల ద్రొంచి వేయుట కిచ్చకింపకపోడు 1921 సంవత్సరమున వ
 క్కసంవత్సర కాలమునిర్ణయమొనర్చితిమి. ప్రభుత్వము మనగూ
 క్కవత్సరమేగడు వాసంగితిమి కాని యిందువలనకేలో మ
 నెరవేర్పవలసిన పరతును నెరవేర్పలేదు. మనముగాంచిన ఆస
 ర్థకార్యములకు ప్రతిధలముగ స్వరాజ్యము గోరజాలము. నాగపు
 ర్యక్రమమునకు మరలుదములెందు ఈశ్వసిపై భారమువైచి మ
 దైర్యనైర్యములను. పట్టుదలయు పేవేకము మెసంగుగాక, యని
 శ్వరుని ప్రార్థించుచు నాయక శ్రేష్టుడు నిరూపించిన కార్యక్రమము
 నిర్వహింప మరల మొదలుబెట్టెదముమన మాయనకు దగిన య
 వరుల మేయగుదుమేనిపోయిన స్వాతంత్ర్యమును మరల నెలకొల్పెదమ
 విజయసిద్ధికై యొనర్చుప్రార్థనగాగాక, విజయమును బడసిన తీరిగా
 చుజయధ్వానముగా మహాత్మాగాంధీకిజై యనుకబ్బములగావించెదము

మహాత్మా గాంధీకి జై.

END OF
TITLE